

รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์

ชื่อโครงการวิจัย (ภาษาไทย) การจัดทำอภิธานศัพท์พงศาวดารญวน ฉบับนายหยองกองทหารปืนใหญ่
แปล และเทียนวรรณเป็นผู้เรียบเรียง

(ภาษาอังกฤษ) A research to list Vietnamese chronicle history glossary based
on the edition translated by Nay Yong Kong Thaharn Puan Yay and edited by Tian Wan

ผู้รับผิดชอบ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประเภทการวิจัย การวิจัยพื้นฐาน (Basic research)

สาขาวิชาการ ประวัติศาสตร์เวียดนาม (Vietnamese History) กลุ่มวิชาที่ทำการศึกษา Vietnamese Studies

คำสำคัญ (keywords) ของโครงการวิจัย

“พงศาวดารญวน” หมายถึง บันทึกประวัติศาสตร์เรื่องราวของเหตุการณ์เกี่ยวกับประเทศเวียดนาม ที่เรียบ
เรียงโดยเทียนวรรณ แปลโดยนายหยองกองทหารปืนใหญ่ โดยมีเนื้อหาและเหตุการณ์ของกษัตริย์เวียดนาม
เป็นสำคัญ และเรียงลำดับเวลาตามรัชสมัยกษัตริย์เวียดนาม

“อภิธานศัพท์” (glossary) หมายถึง บัญชีคำศัพท์เฉพาะศาสตร์ใดศาสตร์หนึ่งหรือเรื่องใดเรื่องหนึ่งที่ไม่ใช่
เรื่องราวที่รู้จักกันทั่วไป หรือเป็นคำศัพท์ใหม่หรือคำศัพท์โบราณ ทั้งนี้อาจมีการนิยามคำศัพท์เพิ่มเติมเป็นวลี
หรือมีการยกตัวอย่าง เปรียบเทียบเกี่ยวกับคำศัพท์เฉพาะคำนั้นๆ ให้กระจ่างลึกซึ้งยิ่งขึ้น

บทคัดย่อ

“การจัดทำอภิธานศัพท์พงศาวดารญวน ฉบับนายหยองกองทหารปืนใหญ่แปล และเทียนวรรณเป็นผู้เรียบเรียง” มีจุดประสงค์เพื่อรวบรวมคำศัพท์คำานามที่สำคัญที่ปรากฏในหนังสือ “พงศาวดารญวน” แล้วจัดทำอภิธานศัพท์พงศาวดารญวน โดยรวบรวมคำศัพท์ที่เป็นคำานามสองประเภทด้วยกันคือ คำานามชี้เฉพาะเจาะจงหรือวิสามานยนามใช้เรียกชื่อเฉพาะของคนและ คำานามบอกหมวดหมู่หรือ สมุหนามคือ คำานามที่ใช้เรียกชื่อหมู่ กอง หรือคำานามที่อยู่รวมกันเป็นหมู่ รวมคำศัพท์ทั้งหมดที่เลือกสรรมาได้จำนวน 3,310 คำ คำศัพท์ส่วนใหญ่เป็นภาษาเวียดนาม นอกจากนี้ยังมีภาษาอื่น เช่น ภาษาจีน ไทย ลาว เขมร จามปา อังกฤษ ฝรั่งเศส เป็นต้น เมื่อได้เลือกสรรคำานามแล้วนำมาจัดทำในรูปแบบอภิธานศัพท์โดยจัดเรียงลำดับตามพยัญชนะจาก ก- ฮ แล้วถ่ายทอดเสียงคำอ่านเป็นภาษาเวียดนามและคำอ่านทับศัพท์ภาษาไทย

Abstract

This research, firstly, aims at systematically collecting the words which are nouns in the content of the Thai language book named Pongsawadan Vietnam (Vietnamese chronicle history) - the edition translated by Nay Yong Kong Thaharn Puan Yay and edited by Tian Wan. The chosen nouns are proper nouns and specific common nouns which refer to the name of a special person, place, position, or a group of special terms. The glossary size consists of 3,310 words. Most of them are the Thai written record forms of the Vietnamese word sounds. Some of them are other languages, such as Chinese, Thai, Laotian, Cambodian, Cham, English, French... Then, the researcher reorganizes the list according to the Thai alphabet letter order, from ‘ko kai’ to ‘ho nok-huk’ (ก- ฮ). Last, each Thai word is equipped with a Vietnamese word as well as its Thai written record form of that Vietnamese word sound to show the way of reading this by Thai language for that borrowed word.

สารบัญ

บทที่ 1.....	1
บทนำ	1
วัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย	4
ขอบเขตของโครงการวิจัย	4
ผลสำเร็จและความคุ้มค่าของการวิจัยที่คาดว่าจะได้รับ	4
บทที่ 2	5
กรอบแนวคิดทฤษฎีและการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	5
การทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง.....	6
บทที่ 3	9
วิธีดำเนินการวิจัย	9
ระยะเวลาทำการวิจัย และแผนการดำเนินงานตลอดโครงการวิจัย	24
บทที่ 4	25
ผลการวิจัย	25
คำอธิบายรูปแบบอภิธานศัพท์พงศาวดารฉนวน	25
คำอธิบายตัวย่อ คำ ประโยคหรือวลีที่ปรากฏในอภิธานศัพท์พงศาวดารฉนวน	26
อภิธานศัพท์พงศาวดารฉนวน	27
ก	27
ข	44
ค	45
ง	47
จ.	50

ฉ	55
ช	55
ฌ	56
ฉ	59
ญ	60
ณ	60
ด	61
ต	71
ถ	97
ท	102
ธ	111
น	112
บ	114
ป	121
ผ	122
พ	124
ฟ	129
ภ	129
ม	129
ย	132
ล	136
ว	150
ส	155

ห	156
อ	192
ฮ	197
บทที่ 5	204
บทสรุป	204
ข้อแนะนำและข้อเสนอแนะ	214
บรรณานุกรม	216

บทที่ 1

บทนำ

พงศาวดารตามความหมายของพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 (ค.ศ. 1999) ได้ให้ความหมายของคำ พงศาวดาร (chronicle) ไว้ว่าเป็น เรื่องราวของเหตุการณ์เกี่ยวกับประเทศชาติหรือพระมหากษัตริย์ผู้เป็นประมุขของประเทศชาตินั้น เช่น พงศาวดารกรุงศรีอยุธยา พงศาวดารกรุงรัตนโกสินทร์ ซึ่งมีหลายฉบับด้วยกัน ทั้งนี้พงศาวดารมีคุณค่าต่อการศึกษาประวัติศาสตร์ชาติถึงแม้จะถูกบันทึกหรือเขียนโดยนักประวัติศาสตร์ หรือนักปราชญ์ประจำราชสำนักได้เขียนขึ้นหลังจากเหตุการณ์ที่ได้เกิดขึ้นไปนานแล้วก็ตาม

สำหรับพงศาวดารเวียดนามนั้นมีลักษณะเช่นเดียวกันกับพงศาวดารไทยเป็นบันทึกเรื่องราวเกี่ยวกับเวียดนามหรือเรื่องราวของกษัตริย์เวียดนามเรียงตามลำดับเวลาตามรัชสมัยกษัตริย์เวียดนาม ทั้งนี้พงศาวดารเวียดนามที่สำคัญๆ ได้แก่ Đại Việt sử ký หรือ ด่าย เหวียด สือ กี้ พิมพ์ขึ้นเป็นหนังสืออักษรจีนเมื่อ ค.ศ. 1272 เขียนโดย นักประวัติศาสตร์ เล วัน ฮิว (Lê Văn Hưu) ตามพระราชบัญชาของกษัตริย์เจิ่นท้าย ตง¹ (Trần Thái Tông) มีเนื้อหาย้อนไปถึง 137 ปีก่อนคริสตกาล จนถึง คริสต์ศตวรรษที่ 13 สมัยราชวงศ์เจิ่น

นอกจากพงศาวดารเวียดนาม ด่าย เหวียด สือ กี้ แล้ว ยังมีพงศาวดารเวียดนามฉบับอื่นๆที่เขียนขึ้นมาต่อจากพงศาวดารที่เขียนก่อนหน้าโดยมีการแก้ไขเนื้อหาให้เป็นไปตามพระราชประสงค์ขององค์กษัตริย์เวียดนาม เช่น ด่าย เหวียด สือ กี้ ต่วน ทือ (Đại Việt sử ký toàn thư) พิมพ์ขึ้นใน ค.ศ. 1697 เขียนโดยนักประวัติศาสตร์ประจำราชสำนัก เล ฮี (Lê Hy) และคณะ โดยมีเนื้อหาย้อนไปยุคตำนานการสร้างชาติเวียดนามยุคกัญเฉื่อง เวือง (Kinh Dương Vương) 2879 ปีก่อนคริสตกาล จนถึง ค.ศ. 1675 ยุคกษัตริย์เลซา ตง (Lê Gia Tông) ส่วนฉบับหลังจากนี้คือ “ด่าย เหวียด สือ กี้ ตุก เบียน” (Đại Việt sử ký tục biên) มีเนื้อหาเขียนต่อจากพงศาวดาร ด่าย เหวียด สือ กี้ ต่วน ทือ หรือฉบับก่อนหน้า มีเนื้อหา ตั้งแต่ 1676-1789 พงศาวดารฉบับดังกล่าวถูกโจมตีจากกษัตริย์ราชวงศ์เหงียนในยุคหลัง อีกทั้งการสถาปนาราชวงศ์เหงียนขึ้นใหม่นำมาสู่การชำระประวัติศาสตร์ขึ้นใหม่ตามพระราชประสงค์ของกษัตริย์ โดยจัดเขียนพงศาวดารขึ้นใหม่หลายชื่อเรื่องด้วยกัน เช่น “Khâm định Việt sử Thông giám cương mục” (เคิม ดีญ เหวียด สือ ทง ซ้ำม เกือง หมุก) เขียนขึ้นราว ค.ศ. 1856-1884 โดยนักประวัติศาสตร์ในราชสำนักกรุงเว้มาถึง 30 คนได้เขียนพงศาวดารขึ้นใหม่โดยอาศัยใช้หลักฐานทั้งเวียดนามและจีน เนื้อหาพงศาวดารนี้กล่าวย้อนประวัติศาสตร์ไปถึงยุคตำนานทุ่งเวืองจนถึงราชวงศ์เหงียน² นอกจากนี้ยังมีพงศาวดารอีกชุดหนึ่งที่สำคัญของราชวงศ์เหงียนคือ

¹ https://vi.wikipedia.org/wiki/Đại_Việt_sử_ký (ออนไลน์ 5 พฤษภาคม 2020)

² อ้างอิงจาก Viện Hàn lâm Khoa học Xã hội Việt Nam (ราชบัณฑิตยสถานสาขาสังคมศาสตร์ แห่งเวียดนาม) "KHÂM ĐỊNH VIỆT SỬ THÔNG GIÁM CƯƠNG MỤC " http://bachkhoatoanthu.vass.gov.vn/noidung/tudien/Lists/GiaiNghia/View_Detail.aspx?ItemID=11579 (ออนไลน์ 5 พฤษภาคม 2020)

“Đai Nam Thục Lục” (ด่าย นาม ถึก หลุก) ภาษาที่จัดบันทึกเดิมเป็นภาษาจีน แบ่งย่อยลงมาทั้งหมด 54 เล่ม กล่าวโดยสรุปคือเป็นพงศาวดารที่จัดบันทึกตามลำดับปีเกี่ยวกับชีวิตจริงของบรรดากษัตริย์ราชวงศ์เหงียนทุกองค์ เริ่มบันทึกมาตั้งแต่ปี ค.ศ. 1820 โดยคำสั่งของกษัตริย์มีญูหม่างได้สถาปนาสำนักบันทึกประวัติศาสตร์แห่งชาติ³ บันทึกเรื่องราวของขุนนางตระกูลเหงียน 9 รุ่น (หรือ chúa Nguyễn เจ้าแห่งตระกูลเหงียน บรรพบุรุษของราชวงศ์เหงียน) ต่อด้วยพระเจ้าซาลองปฐมกษัตริย์ราชวงศ์เหงียน จนถึง ค.ศ. 1925 (ไม่รวมกษัตริย์บัว ด่าย กษัตริย์องค์สุดท้ายของราชวงศ์เหงียน⁴)

ประเพณีการเขียนพงศาวดารเวียดนามเดิมเขียนเป็นภาษาจีนต่อมาในต้นศตวรรษที่ 20 เวียดนามนิยมเขียนหนังสือระบบใหม่คือ “ชื่อ ก๊วก หงือ” (chữ Quốc ngữ) หรืออักษรแห่งชาติ ที่เขียนด้วยอักษรตัวโรมันถ่ายถอดเสียงเป็นภาษาเวียดนามแทนตัวอักษรจีนที่เคยใช้มาก่อนหน้า ดังนั้นจึงมีสถาบันประวัติศาสตร์สถาบันวิชาการต่างๆจึงได้แปลพงศาวดารเวียดนามฉบับต่างๆดังกล่าวข้างต้น ในขณะที่เดียวกันประเทศไทยเมื่อ ค.ศ. 1899 หลวงดำรงธรรมสาร (มี ธรรมสาร) เจ้าของโรงพิมพ์บำรุงนุกุลกิจ ได้ให้นายหยองกองทหารปืนใหญ่ผู้เป็นปัญญาชนมีความรู้เกี่ยวกับพงศาวดารเวียดนาม (ภาษาจีน) ได้รวบรวมพงศาวดารเวียดนามหลายฉบับด้วยกันแล้วแปลออกมาเป็นภาษาไทย โดยมีเทียนวรรณเป็นบรรณาธิการเรียบเรียง ตีพิมพ์เผยแพร่ครั้งแรกที่ใช้ชื่อว่า “พงศาวดารญวน” ฉบับนายหยองกองทหารปืนใหญ่ โดยโรงพิมพ์บำรุงนุกุลกิจเมื่อ ร.ศ.119⁵ หรือ ค.ศ. 1900 โดยจัดพิมพ์ออกเป็นสองเล่ม ต่อมามีการตีพิมพ์ในครั้งที่สอง ค.ศ.1966 โดยรวบรวมพิมพ์พงศาวดารญวนสองเล่มรวมเป็นเล่มเดียวกัน ครั้งนี้เป็นอนุสรณ์ในงานพระราชทานเพลิงศพ นายกี เวียดนามระวี และการตีพิมพ์ครั้งล่าสุด ตีพิมพ์ครั้งที่ 3 ค.ศ. 2017 โดยสำนักพิมพ์ศรีปัญญาตีพิมพ์แจกเช่นการตีพิมพ์ครั้งที่สอง

พงศาวดารญวนดังกล่าวมีเนื้อหาเป็นสองส่วน ส่วนแรกคือ พงศาวดารญวน เล่ม 1 กล่าวย้อนไปถึงยุคตำนานนิทานปรัมปราเกี่ยวกับการก่อตั้งเวียดนามยุคก๊กิญ เชียง เวือง (Kinh Duong Vuong) หลาก ลอง เกวิน Lạc Long Quân สืบลูกหลานลงมาทางตอนใต้มาตั้งเป็นกษัตริย์เวียดนามครองดินแดนตอนใต้ก่อนขยายลงมาทางทิศใต้มาเรื่อย ๆ มีเหตุการณ์ที่สำคัญเกี่ยวกับการทำสงครามกับประเทศเพื่อนบ้าน การแยกตัวเป็นเอกราชไม่ขึ้นอยู่กับจีนมีการสถาปนาเมืองหลวงแห่งใหม่ที่เมืองฮานอย การสืบทอดอำนาจกษัตริย์เวียดนาม ในราชวงศ์ต่าง ๆ จนถึงยุคเตียเซิน (Tây Sơn) ค.ศ.1778-1788 แผ่นดินเวียดนามแตกแยกเป็นหลายราชวงศ์ด้วยกัน ส่วนที่สอง หรือพงศาวดารญวน เล่ม 2 เป็นเรื่องราวของราชวงศ์เหงียนซึ่งเป็นราชวงศ์

³ <https://sites.google.com/site/sachsvietnam/dai-nam-thuc-luc> (สืบค้นเมื่อ 15 พฤษภาคม 2020)

⁴ <https://sites.google.com/site/sachsvietnam/dai-nam-thuc-luc> (สืบค้นเมื่อ 5 พฤษภาคม 2020)

⁵ พงศาวดารญวน (เวียดนามลือกี้). (2560). เทียนวรรณ, เรียบเรียง ; นายหยองกองทหารปืนใหญ่, แปล. หน้า 270-271.

สุดท้ายของเวียดนามโดยเริ่มตั้งแต่ ผู้นำในตระกูลเหงียนได้ลี้ภัยการเมืองในยุคเต๋ยเซิน การต่อสู้กับเต๋ยเซิน การรวมประเทศเวียดนามภายใต้ขุนนางภาคใต้ตระกูลเหงียนและการสถาปนาเมืองเว้เป็นเมืองหลวงของเวียดนามโดยมีกษัตริย์ชาลองปฐมกษัตริย์ราชวงศ์เหงียนสืบทอดราชบัลลังก์แก่ลูกหลานจนกระทั่งถึงต้นรัชสมัยกษัตริย์แก่ญ๋าย (Thành Thái) ปลายคริสต์ศตวรรษที่ 19 ซึ่งร่วมสมัยกับเทียนวรรณผู้ได้เรียบเรียงพงศาวดารเวียดนามภาษาไทยขึ้นมา

พงศาวดารเวียดนาม ฉบับนายหยองกองทหารปืนใหญ่แปล และเทียนวรรณเป็นผู้เรียบเรียงนั้น ถือได้ว่าเป็นพงศาวดารเวียดนามที่เป็นภาษาไทยฉบับเดียวเท่านั้นที่กล่าวถึงแผ่นดินเวียดนามได้ยาวนานราวสี่พันปี จนถึงยุคร่วมสมัยที่เรียบเรียงอีกทั้งยังเป็นที่ยอมรับในบรรดานักประวัติศาสตร์ชาวไทยใช้ศึกษาค้นคว้าประวัติศาสตร์เวียดนามหรือเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเวียดนามยาวนานมาตลอดในร้อยปีที่ผ่านมา แต่อย่างไรก็ตาม พงศาวดารเวียดนามไม่ปรากฏแน่ชัดว่านายหยองได้แปลมาจากพงศาวดารเวียดนามเล่มใดบ้างแต่คาดว่ามียุคเล่มด้วยกันที่ใช้เป็นข้อมูลแปล อีกทั้งการปริวรรตภาษาโดยเฉพาะคำนาม ชื่อและสถานที่จากภาษาจีนโบราณแล้วแปลงเป็นภาษาเวียดนามแล้วเขียนทับศัพท์ด้วยอักษรไทยจึงเกิดความคลาดเคลื่อนขึ้นโดยถ่ายทอดเสียงไม่ตรงภาษาเวียดนามปัจจุบันมากนัก อีกทั้งยังเขียนทับศัพท์เสียงเวียดนามใต้ หรือการใช้ชื่อเรียกบุคคลในประวัติศาสตร์เวียดนามบางครั้งไม่ตรงกันเลย เช่น ปฐมจักรพรรดิราชวงศ์เหงียน ในพงศาวดารเวียดนามนั้นเทียนวรรณเขียนแตกต่างกับที่คนไทยเรียกกันคือ เทียนสื่อ ส่วนคนไทยรู้จักคำว่า องเชียงสือ ส่วนชื่อเวียดนามคือ เหงียน ฟุก แอญ หรือ จักรพรรดิชาลอง (ยาลอง) หรือคำว่า “ถุ่นว่า” (เมือง) Thuận Hoá (เถวินฮว่า) ชื่อเดิมของเมืองเว้ก่อนกษัตริย์ชาลองสถาปนาราชวงศ์เหงียน เรียกว่า “เถวินฮว่า” หรือ พูซวน Phú Xuân เมืองพูซวนคือศูนย์กลางของหัวเมืองเถวินฮว่า phủ Thuận Hoá (ผู้เถวินฮว่า) เถวินฮว่าจึงเป็นทั้งชื่อเดิมของเมืองเว้ก่อนกษัตริย์ชาลองสถาปนาราชวงศ์เหงียนและชื่อหัวเมืองเมืองเถวินฮว่า ความไม่ชัดเจนดังกล่าวนี้นี้อาจสร้างความสับสนหรือคลาดเคลื่อนต่อความเข้าใจในประวัติศาสตร์ได้อีกทั้งการถอดเสียงจากภาษาเวียดนามสำเนียงใต้ทับศัพท์เป็นภาษาไทย ปัจจุบันไม่เป็นที่ยอมรับและในพงศาวดารเวียดนามที่แปลจากภาษาจีนนั้นยังไม่มีตัวก๊วกหรือเขียนกำกับแล้ว (เพราะสมัยที่ทำพงศาวดารเวียดนามยังไม่นิยมใช้กัน) ซึ่งทำให้มีอุปสรรคในสืบค้นจากเอกสารภาษาเวียดนาม ดังนั้นผู้วิจัยเล็งเห็นถึงความจำเป็นในการทำอภิธานศัพท์พงศาวดารเวียดนามฉบับนายหยองแปล เทียนวรรณเรียบเรียง ฉบับพิมพ์ล่าสุดใน ค.ศ. 2017 โดยมีการจัดนำคำนามที่เป็นคำสำคัญตามต้นฉบับที่เขียนในพงศาวดารเวียดนามมาเรียงเป็นอภิธานศัพท์ พร้อมถอดเสียงคำศัพท์เป็นคำอ่านเขียนด้วยภาษาไทยตามเสียงภาษาเวียดนามสำเนียงเหนือ พร้อมเขียนกำกับเป็นคำเป็นภาษาเวียดนาม (chữ Quốc ngữ) คำศัพท์บางคำอาจมีการอธิบายความหรือแนะนำเกี่ยวกับคำศัพท์นั้นเพิ่มเติมเพื่อเป็นความรู้ในเบื้องต้นและง่ายในสืบค้น อ้างอิง หรือสร้างเข้าใจในในทางเดียวกันไม่ก่อให้เกิดความสับสน อีกทั้งยังถือได้ว่าเป็นคู่มือการอำนวยความสะดวกในการศึกษาประวัติศาสตร์เวียดนาม ดังนั้นการทำอภิธานศัพท์พงศาวดารเวียดนามจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งก่อให้เกิดแหล่งอ้างอิงใหม่ที่เป็นมาตรฐานและเสริมสร้างคุณค่าของพงศาวดารเวียดนามให้มีความน่าเชื่อถือยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย

1. เพื่อรวบรวมคำศัพท์คำนามที่สำคัญที่ปรากฏในหนังสือ “พงศาวดารญวน”
2. เพื่อจัดทำอภิธานศัพท์พงศาวดารญวน

ขอบเขตของโครงการวิจัย

รวบรวมคำศัพท์ที่เป็นคำนามที่สำคัญที่ปรากฏในหนังสือ “พงศาวดารญวน” ฉบับเทียบวรรณเป็นบรรณาธิการเรียบเรียง และนายหยองกองทหารปืนใหญ่เป็นผู้แปล พิมพ์ครั้งล่าสุด ในปี 2017 โดยสำนักพิมพ์ศรีปัญญา แล้วจัดทำเป็นอภิธานศัพท์

ทั้งนี้เลือกคำศัพท์ที่เป็นคำนามเป็นสองประเภทคือ

ก. คำนามชี้เฉพาะเจาะจง หรือ วิสามานยนาม ชื่อบุคคล ภูมินามสถานที่ ชื่อเหตุการณ์ในประวัติศาสตร์ เทพเจ้า ปีศาจ สิ่งของ ฯลฯ

ข. คำนามบอกหมวดหมู่หรือ สมุหนาม คือ คำนามที่ใช้เรียกชื่อหมู่ กอง หรือคำนามที่อยู่รวมกันเป็นหมู่ เช่น กองทหาร กองทัพ ราชวงศ์ วงศ์ตระกูล ฯลฯ

ผลสำเร็จและความคุ้มค่าของการวิจัยที่คาดว่าจะได้รับ

ได้นวัตกรรมใหม่ซึ่งเป็นคู่มืออภิธานศัพท์พงศาวดารเวียดนาม ทั้งนี้ผลงานดังกล่าวถือได้ว่าเป็นการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางการวิจัยที่สำคัญที่สามารถอำนวยความสะดวกในการศึกษาประวัติศาสตร์เวียดนาม สร้างความเข้าใจร่วมกันในข้อมูลที่เป็นภาษาไทยและเวียดนามที่ถูกต้องซึ่งเป็นพื้นฐานการพัฒนาความสามารถนักวิจัยอาณานิคมศึกษาสาขาเวียดนามศึกษา หรือนักวิจัยประวัติศาสตร์ให้มีศักยภาพในการวิจัยเพิ่มขึ้น

บทที่ 2

กรอบแนวคิดทฤษฎีและการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

สำหรับกรอบแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดทำอภิปทานศัพท์พงศาวดารฉนวนซึ่งเป็นงานประวัติศาสตร์เพื่อความสอดคล้องกับงานประวัติศาสตร์ผู้วิจัยจึงเอาแนวคิดหลักการเกี่ยวกับการทำอภิปทานศัพท์หรือการรวบรวมคำศัพท์ประวัติศาสตร์ (historical terminology) จากแนวคิดของวิชาประวัติศาสตร์มาเป็นฐานคิดสำหรับวิชาประวัติศาสตร์แล้วการทำอภิปทานศัพท์ถือว่าการวิจัยพื้นฐานของสาขาวิชาประวัติศาสตร์ซึ่งมีความสำคัญมากต่อการเรียนรู้ประวัติศาสตร์ไม่ว่าจะเป็นประวัติศาสตร์ช่วงเวลายุคสมัยใดหรือพื้นที่ใดก็ตาม ทั้งนี้เพราะการรวบรวมคำศัพท์สำคัญๆทำให้ผู้ศึกษาประวัติศาสตร์รู้และเข้าใจถึงความหมาย ตัวอย่าง และบริบทที่ชัดเจนยิ่งขึ้น ซึ่งใช้คำศัพท์และแนวคิดทางประวัติศาสตร์กับการจัดทำอภิปทานศัพท์เท่ากับเป็นการส่งเสริมนำคำศัพท์ใหม่ช่วยเพิ่มความสามารถของผู้เรียนประวัติศาสตร์ในการทำความเข้าใจแหล่งข้อมูลทางประวัติศาสตร์และสื่อสารความเข้าใจทางประวัติศาสตร์ได้อย่างถูกต้อง นอกจากคำศัพท์ที่เป็นการอธิบายบอกช่วงเวลา เช่น ก่อน หน้า หลังจากนั้น ก่อนคริสตกาล คริสต์ศักราช พุทธศักราช ปีที่...แห่งรัชสมัย... ศก ปีหนไท ปีนักษัตรตามปฏิทินจีน ฯลฯ หรือ คำศัพท์พื้นฐานเกี่ยวกับแนวความคิดทางประวัติศาสตร์หรือคำนามที่เป็นนามธรรมทางประวัติศาสตร์ เช่น คุณธรรม ทราขย์ ราชธิปไตย อำมาตยธิปไตย ประชาธิปไตย การโกงการเลือกตั้ง ปัญญาชน ชนชั้น พรรคการเมือง การปฏิวัติอุตสาหกรรม การปฏิวัติเขียว การปฏิวัติแดง ฯลฯ แล้วยังมีคำศัพท์ที่ชี้เฉพาะ บุคคล สถานที่ สิ่งของที่เรียกว่าคำคำนามชี้เฉพาะเจาะจง หรือ วิสามานยนาม คือ คำนามที่ใช้เรียกชื่อเฉพาะของคนซึ่งเป็นทั้ง จักรพรรดิ กษัตริย์ พระราชวงศ์ ขุนนาง นายทหาร แม่ทัพ วีรบุรุษ วีรสตรี เทพเจ้า ปีศาจ สิ่งของจำพวกอาวุธ สถานที่ เมือง แคว้น อาณาจักร พระราชวังพระที่นั่ง ตำหนัก ภูเขา แม่น้ำ คลอง ปากแม่น้ำ ด่าน ค่าย ท้า ศาลเจ้า วัด ฯลฯ และคำนามบอกหมวดหมู่หรือ สมุหนาม คือ คำนามที่ใช้เรียกชื่อหมู่ กอง หรือคำนามที่อยู่รวมกันเป็นหมู่ เช่น กองทหาร กองทัพ ราชวงศ์ วงศ์ตระกูล แชน คำนามดังที่กล่าวมาข้างต้นที่มีปรากฏในเอกสารประวัติศาสตร์นั้นย่อมมีความสำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าคำศัพท์พื้นฐานทางประวัติศาสตร์ หรือคำบอกเวลา ดังนั้นการจัดทำอภิปทานศัพท์จึงมีความจำเป็นมากขึ้นเพราะเป็นเครื่องมือในการศึกษาประวัติศาสตร์อย่างหนึ่ง ยิ่งการจัดทำอภิปทานศัพท์ประวัติศาสตร์ที่มาจากภาษาอื่นด้วยแล้วจึงมีความจำเป็นอย่างมาก ควบคู่ไปกับการแปลเอกสารประวัติศาสตร์ เพราะอภิปทานศัพท์รวมทั้งเอกสารแปลเป็นเครื่องมือลดในการเรียนรู้ประวัติศาสตร์ได้อย่างรวดเร็วกว่าที่ผู้ศึกษาประวัติศาสตร์เรียนภาษานั้นๆซึ่งต้องใช้เวลาานมากกว่าจะอ่านหนังสือภาษานั้นๆออก

อีกทั้งการรวบรวมคำศัพท์ประวัติศาสตร์ถือได้ว่าเป็นขบวนการวิจัยในลักษณะเชิงเปรียบเทียบเอกสาร การตรวจสอบข้อมูล การประเมินคุณค่าของหลักฐานประวัติศาสตร์ในขั้นต้นมาแล้วก่อนที่จะนำมาเสนอมาเป็นอภิปทานศัพท์ดังนั้นจึงถือได้ว่าเป็นการสร้างองค์ความรู้ใหม่เพิ่มขึ้น

หนังสือพงศาวดารฉนวนเป็นเอกสารประวัติศาสตร์เวียดนามที่มีความสำคัญอีกเล่มหนึ่งที่เขียนเป็นภาษาไทย ผู้วิจัยเล็งเห็นว่าการจัดทำอภิปทานศัพท์ในพงศาวดารฉนวนเป็นการสร้างความอำนวยความสะดวกในการทำ ความเข้าใจในเรื่องราวประวัติศาสตร์เวียดนามนั้นได้มีความลึกซึ้งยิ่งขึ้น

การทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

เนื่องจากพงศาวดารญวนเป็นหนังสือเอกสารประวัติศาสตร์เวียดนามที่เขียนขึ้นเมื่อราว ค.ศ.1899-1901 จากการแปลเอกสารประวัติศาสตร์เวียดนามที่บันทึกเป็นภาษาจีน ทั้งนี้เอกสารพงศาวดารเวียดนามที่แปลและพิมพ์เป็นภาษากว๋กหรือหรือตัวโรมันตามแบบภาษาเวียดนามยังไม่มีตีพิมพ์เมื่อร้อยปีที่ผ่านมา แต่อย่างไรก็ดีผู้วิจัยได้สืบค้นเอกสารพงศาวดารเวียดนามหลายฉบับด้วยกันที่แปลและพิมพ์เป็นภาษาเวียดนามแล้ว เพื่อมาทำความเข้าใจเนื้อหาและใช้ในการเทียบเคียงกับพงศาวดารญวนที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องสอดคล้องกันแล้ว ยังใช้จัดทำอภิธานศัพท์พงศาวดารญวนอีกด้วย เอกสารที่สำคัญเกี่ยวข้องกับงานวิจัยได้แก่ เอกสารของเวียดนามชื่อว่า “Đại Việt sử ký toàn thư” ด่าย เหวียด สือ กี้ ต่วน ทือ (พงศาวดารเวียดนามฉบับสมบูรณ์) และ เอกสารชื่อ “Khâm định Việt sử Thông giám cương mục” เคิม ดีญ เหวียด สือ ซ้ำม เกือง หมุก (พงศาวดารเวียดนามฉบับชำระใหม่) Đại Nam Thực Lục (ด่าย นาม ถึก หลุก)

ทั้งนี้มียุทธศาสตร์ดังต่อไปนี้

“Đại Việt sử ký toàn thư” ด่าย เหวียด สือ กี้ ต่วน ทือ หรือ “พงศาวดารเวียดนามฉบับสมบูรณ์” เป็นชุดเอกสารของพงศาวดารเวียดนามที่เขียนด้วยตัวอักษรจีนมากถึง 25 เล่ม ถือเป็นว่าเป็นประวัติศาสตร์ชาติหรือประวัติศาสตร์ของกษัตริย์เวียดนาม นั่นเอง เขียนตามรูปแบบการจดบันทึกเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นที่สำคัญเรียงลำดับตามเวลา ซึ่งเป็นปีที่ตีพิมพ์แม่พิมพ์แกะไม้และเผยแพร่เมื่อ ค.ศ. 1697⁶ นักประวัติศาสตร์ เล ฮี (Lê Hy) และคณะ ได้เรียบเรียง “พงศาวดารเวียดนามฉบับสมบูรณ์” มีเนื้อหาประวัติศาสตร์กษัตริย์เวียดนามตั้งแต่ยุคตำนานปราปรากการก่อตั้งประเทศยุคกัญญู เชียง เวือง (Kinh Dương Vương) 2879 ปีก่อนคริสตกาลจนถึงปี ค.ศ. 1675 ยุคจักรพรรดิเล ซา ตง (Lê Gia Tông) ทั้งนี้เนื้อหาที่เรียบเรียงขึ้นใหม่เอาเนื้อหาเอกสารที่เขียนขึ้นก่อนหน้า คือ พงศาวดารเวียดนาม “Đại Việt sử ký” ด่าย เหวียด สือ กี้ ที่เขียนขึ้นในคริสต์ศักราช 1272 โดยเล วัน ฮิว (Lê Văn Hưu) และคณะ และพงศาวดาร “Đại Việt sử ký tục biên” ด่าย เหวียด สือ กี้ ตุก เบียน โดยนักประวัติศาสตร์ฝาน พู เตียน (Phan Phu Tiên) และคณะ เขียนขึ้นในคริสต์ศักราช 1455

ทั้งนี้ “พงศาวดารเวียดนามฉบับสมบูรณ์” ได้เริ่มโครงการเขียนมาตั้งแต่ก่อนหน้าตีพิมพ์ ค.ศ. 1697 กล่าวคือ ค.ศ.1479 นักประวัติศาสตร์ราชสำนักของจักรพรรดิเล แท้ง ตง ชื่อว่า โง ซี้ เลียน (Ngô Sĩ Liên) ได้รับบัญชาจากจักรพรรดิเล แท้ง ตงและคณะ ให้เรียบเรียงพงศาวดารเวียดนามฉบับสมบูรณ์ (Đại Việt Sử ký toàn thư) ขึ้นและเขียนได้สำเร็จในปี 1479 ได้ 15 เล่ม แต่ยังไม่ได้ตีพิมพ์ ต่อมาจักรพรรดิ เล เฮวียน ตง (Lê Huyền Tông 1663-1671) ได้บัญชาให้นักประวัติศาสตร์ราชสำนักได้เขียนต่อของเดิมโดย ฝาม กง จือ (Phạm Công Trứ) เป็นหัวหน้าคณะได้เขียนขึ้นระหว่าง ค.ศ. 1663-1671 ได้เพิ่มมาเป็นจำนวน 23 เล่ม แต่ยังไม่ได้ตีพิมพ์ และเขียนต่อขึ้นใหม่ในรัชสมัยจักรพรรดิเล ฮี ตง (Lê Hy Tông) บัญชาให้เล ฮี (Lê Hy) และ

⁶ Đại Việt sử ký toàn thư tập 1 (2004) trang 5.

คณะเรียบเรียง “พงศาวดารเวียดนามฉบับสมบูรณ์” ต่อจากก่อนหน้าที่เคยเขียนไว้จนสำเร็จรวมเป็น 24 เล่ม และสามารถตีพิมพ์เผยแพร่สู่สาธารณชนได้ใน ค.ศ. 1697 ฉบับอักษรจีนนี้ถูกเรียกชื่อว่า บ่าน ซี้ญู หว่า (bản Chính Hòa)⁷

พงศาวดารเวียดนามฉบับสมบูรณ์ชุดนี้มีจำนวน 24 เล่ม ได้ตีพิมพ์หลายครั้งด้วยกันในหลายศตวรรษต่อมา จนกระทั่งมีการแปลจากตัวอักษรจีนมาเป็น จื่อ ก๊วก หงือ (chữ Quốc ngữ) ภาษาเวียดนามเขียนเป็นตัวโรมัน ฉบับแปลที่ได้รับการเชื่อถือคือฉบับแปลโดยคณะผู้แปลของสถาบันสังคมศาสตร์เวียดนามในช่วง ค.ศ. 1985-1992 และตีพิมพ์เผยแพร่ในปีถัดมา ค.ศ. 1993

“Khâm định Việt sử Thông giám cương mục” เคิม ดีญู เหวยด สือ ซ้ำม เกือง หมุก หรือ “พงศาวดารเวียดนามฉบับชำระใหม่” เป็นพงศาวดารที่เขียนโดยตัวอักษรจีน ได้เขียนขึ้นมาในระหว่าง ค.ศ. 1856- 1884 ในราชวงศ์เหงียน เป็นเอกสารที่เขียนตามรูปแบบพงศาวดารคือบันทึกเหตุการณ์สำคัญเรียงลำดับตามช่วงเวลาตามรัชสมัยจักรพรรดิ พงศาวดารชุดนี้ใช้ “Đại Việt sử ký toàn thư” ด่าย เหวยด สือ กี้ ต่วน ทือ และ “Đại Việt sử ký tục biên” ด่าย เหวยด สือ กี้ ตุก เบียน เป็นแหล่งข้อมูลชั้นต้น นอกจากนั้นมีการนำแหล่งข้อมูลอ้างอิงจากหนังสือประวัติศาสตร์ของจีนและหนังสือประวัติศาสตร์ฉบับอื่น ๆ ของเวียดนาม หนังสือชุดนี้ถูกเขียนตามรูปแบบ “เกือง หมุก” (cương mục) ซึ่งประกอบไปด้วยส่วน “เกือง” เป็นหัวข้อหรือประเด็นสรุปรวบรัด และส่วน “หมุก” เป็นการขยายความต่าง ๆ ซึ่งในส่วนหมุกมีการอธิบายเพิ่มเติมเกี่ยวกับวัน เดือน ปี ที่จดบันทึก ชีวิตประวัติของคนที่ถูกพูดถึง มีส่วน “เหล่ย เกิ่น อ้าน” (lời căn án) คือส่วนแสดงการพิจารณาใหม่ในเรื่องเหตุการณ์ บุคคล วัน เวลา ปี โดยการเปรียบเทียบกับแหล่งจดบันทึกอื่น ๆ มีส่วน “เหล่ย ฉั่ว” (lời chua) คือส่วนอธิบายเพิ่มเติมเกี่ยวกับชื่อคน ชื่อสถานที่ ระเบียบ ระบบ และมี ส่วน “เหล่ย เฟ” (lời phê) บ้าง เป็นการเขียนคำวิพากษ์วิจารณ์โดยจักรพรรดิดี ดี๊ก (Tự Đức) ที่ต่อเหตุการณ์นั้น ๆ หนังสือชุดนี้ประกอบไปด้วย 53 เล่ม มีเนื้อหาดังต่อไปนี้

เล่ม เกวียน ญู 1 เล่ม (quyển thứ) เป็นการจดบันทึก dụ chỉ (พระราชกฤษฎีกา), tấu nghị (คำทูลเกล้า), phàm lệ (ธรรมเนียมประเพณี), biểu dâng (บันทึกพระราชกุศล และบรรณการ), mục lục (สารบรรณ), chúc danh (บันทึกลำดับศักดิ์ดินนา)

ชุดเตียน เบียน (Tiền biên) 5 เล่ม เป็นการบันทึกประวัติศาสตร์ตั้งแต่ยุคปราปรา จนถึง ค.ศ. 967

ชุดซิ่ง เบียน (Chính biên) 47 เล่ม เป็นการบันทึกประวัติศาสตร์ตั้งแต่ ค.ศ. 968- ค.ศ.1789 และแบ่งออกมาเป็น

⁷ “Đại Việt sử ký toàn thư” ใน <https://gacsach.com/gioi-thieu-sach/115182/dai-viet-su-ky-toan-thu.html> (สืบค้นเมื่อ 5 พฤษภาคม 2020)

หนังสือ 2 เล่ม เป็นการบันทึกประวัติศาสตร์ช่วงราชวงศ์ดิญ (Đinh) และราชวงศ์เตียนเล (Tiền Lê)

หนังสือ 3 เล่ม เป็นการบันทึกประวัติศาสตร์ช่วงราชวงศ์ลี (Lý)

หนังสือ 5 เล่ม เป็นการบันทึกประวัติศาสตร์ช่วงราชวงศ์เจิ่น (Trần)

หนังสือ 37 เล่ม เป็นการบันทึกประวัติศาสตร์ช่วงราชวงศ์โห่ว เล (Hậu Lê)

“Khâm định Việt sử Thông giám cương mục” เคิม ดีญ เหวียด สือ ซ้ำม เกือง หมุก ได้รับการแปลเป็นภาษาเวียดนามเมื่อ ค.ศ. 1960 โดยสถาบันประวัติศาสตร์เวียดนาม ตีพิมพ์เผยแพร่ ค.ศ. 1998

ส่วนเอกสารที่เกี่ยวข้องสุดท้ายคือ พงศาวดารที่มีชื่อว่า “Đại Nam Thực Lục” (ด่าย นาม ถึก หลุก) ภาษาที่จัดบันทึกเดิมเป็นภาษาจีน แบ่งย่อยลงมาทั้งหมด 584 เล่ม กล่าวโดยสรุปคือเป็นพงศาวดารที่จัดบันทึกตามลำดับปีเกี่ยวกับชีวิตจริงของบรรดากษัตริย์ราชวงศ์เหงียนทุกพระองค์ เริ่มบันทึกมาตั้งแต่ปี ค.ศ. 1820 โดยคำสั่งของกษัตริย์มีญหม่างได้สถาปนาสำนักบันทึกประวัติศาสตร์แห่งชาติ⁸ บันทึกเรื่องราวของขุนนางตระกูลเหงียน 9 รุ่น (หรือ chúa Nguyễn เจ้าแห่งตระกูลเหงียน บรรพบุรุษของราชวงศ์เหงียน) ต่อด้วยพระเจ้าซาลองปฐมกษัตริย์ราชวงศ์เหงียน จนถึง ค.ศ. 1925 (ไม่รวมกษัตริย์บ่าว ด่าย กษัตริย์องค์สุดท้ายของราชวงศ์เหงียน⁹) ด่าย นาม ถึก หลุก แบ่งเป็น 2 ส่วน Tiền biên (เตียน เบียน) และ Chính biên (ซิ่ง เบียน) ส่วนเตียน เบียนมีทั้งหมด 12 เล่ม เกี่ยวกับขุนนางตระกูลเหงียน 9 รุ่น ส่วนนี้จะมีเนื้อหากระจัดกระจาย รวบรวมเหตุการณ์ของตระกูลเหงียนยาวนานมากกว่า 2 ศตวรรษ ตั้งแต่คนที่ เป็นต้นตระกูลคือ เหงียนว่างได้ขอ กษัตริย์เลเป็นผู้รักษาเมืองถุ่ฮว่า (เว้) เพื่อหนีการกำจัดของเจ้าตระกูลจื๊อใน ค.ศ. 1558 บันทึกจนถึง ค.ศ. 1777 การจัดบันทึกส่วนนี้ การต่อสู้ของเหงียน ฟุก แอ็ญหรือองเชียงสือผู้นำตระกูลเหงียนกับกษัตริย์เตี้ยเซิน จนถึงได้ครองราชย์ใช้นามว่ากษัตริย์ซาลอง ปฐมกษัตริย์แห่งราชวงศ์เหงียน พงศาวดารด่าย นาม ถึก หลุกได้แปลและตีพิมพ์เป็นภาษาเวียดนาม โดย สถาบันประวัติศาสตร์ ส่วนแรกเมื่อปี 1962 และส่วนที่สอง ปี 1978 และทยอยตีพิมพ์และจัดจำหน่ายอีกครั้งในปี 2002 และรวมชุดทั้งหมดในปี 2007

เอกสารหรือพงศาวดารที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยสันนิษฐานว่าผู้แปลพงศาวดารญวนได้นำเอกสารเหล่านี้มาใช้เป็นข้อมูลให้เทียบวรรณเรียบเรียง ดังนั้นความเป็นไปได้ที่นำมาเอกสารดังกล่าวข้างต้นและเอกสารอื่นๆมาใช้เปรียบเทียบคำในการจัดทำอภิธานศัพท์พงศาวดารญวน

⁸ <https://sites.google.com/site/sachsvietnam/dai-nam-thuc-luc> (สืบค้นเมื่อ 15 พฤษภาคม 2020)

⁹ <https://sites.google.com/site/sachsvietnam/dai-nam-thuc-luc> (สืบค้นเมื่อ 15 พฤษภาคม 2020)

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

วิธีการดำเนินการวิจัยหารทำอภิธานศัพท์พงศาวดารญวนมีขั้นตอนดังนี้

3.1 รวบรวมคำศัพท์ขึ้นมาเป็นบัญชีคำศัพท์หรืออภิธานศัพท์ที่ปรากฏในพงศาวดารญวน ทั้งเกณฑ์ในการคัดเลือกคำศัพท์ที่เป็นคำนามไว้ 2 ประเภท คือ

คำนามชี้เฉพาะเจาะจง หรือ วิสามานยนาม คือ คำนามที่ใช้เรียกชื่อเฉพาะของคนซึ่งเป็นทั้งจักรพรรดิ กษัตริย์ พระราชวงศ์ ขุนนาง นายทหาร แม่ทัพ วีรบุรุษ วีรสตรี เทพเจ้า ปีศาจ สิ่งของจำพวกอาวุธ เช่น กระบี่ หน้าไม้ สถานที่ เช่น เมือง แคว้น อาณาจักร พระราชวังพระที่นั่ง ตำหนัก ภูเขา แม่น้ำ คลอง ปากแม่น้ำ ด่าน ค่าย ท้า ศาลเจ้า วัด ฯลฯ

คำนามบอกหมวดหมู่หรือ สมุหนาม คือ คำนามที่ใช้เรียกชื่อหมู่ กอง หรือคำนามที่อยู่รวมกันเป็นหมู่ เช่น กองทหาร กองทัพ ตัวอย่าง สมุหนามในพงศาวดารญวนเป็นชื่อของ กองทหาร กองทัพ รองลงมาเป็นพวกราชวงศ์ วงศ์ตระกูล แซ่ ซึ่งมีทั้งราชวงศ์ของเวียดนาม และราชวงศ์ของจีนที่มีส่วนเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับประวัติศาสตร์เวียดนาม

3.2 การถอดเสียงคำศัพท์หรือการทับศัพท์มาเป็นภาษาไทยนั้น ผู้วิจัยใช้หลักเกณฑ์การเขียนทับศัพท์คำภาษาเวียดนามสำเนียงเหนือของผู้วิจัยเอง เว้นไว้หากคำที่ได้รับความนิยมหรือรู้จักกันดีแล้วในสังคมไทย เช่น ชื่อเมืองหรือ บุคคล ผู้วิจัยจะยังคงรักษาการสะกดชื่อคำนามนั้นๆไว้ และถ่ายถอดเสียงตามหลักการที่กล่าวไว้ข้างต้นเพิ่มเติมเพื่อเป็นข้อมูลการอ่านออกเสียงที่ถูกตามมาตรฐานการทับศัพท์ของผู้วิจัย ทั้งนี้ผู้วิจัยไม่นำเอาตัว “สัทอักษร” หรือ ตัว IPA หรือตัวโฟเนติกมากำกับเสียงเวียดนามเพราะถึงแม้การเขียนด้วยสัทอักษรสากลจะสามารถอธิบายลักษณะการออกเสียงได้แทบทุกภาษาก็ตาม แต่ด้วยภาษาไทยเองมีหลากหลาย เพียงพอที่จะสรรหาคำมาเทียบทับศัพท์ภาษาเวียดนามได้โดยที่เสียงออกมาเหมือนกันและคล้ายคลึงกับเสียงต้นฉบับ ประการถัดมา หากใช้สัทอักษรมากำกับอีกยิ่งทำให้ผู้ศึกษาประวัติศาสตร์ทั้งที่เป็นบุคคลทั่วไปหรือนักประวัติศาสตร์ต้องเรียนรู้สัทอักษรเพิ่มทั้งที่ความจำเป็นของผู้อ่านงานพงศาวดารญวนจากเอกสารภาษาไทยมีความต้องการอ่านที่ถูกต้องในระดับหนึ่งเพื่อเรียนรู้เนื้อหาและสืบค้นต่อยอดเท่านั้น ประการต่อมา การเรียนรู้ภาษาเวียดนามสำหรับชาวไทยนั้น หากเอาสัทอักษรมากำกับเพิ่มอีกทำให้อ่านภาษาเวียดนามได้ช้ามาก ๆ สู้ดูสำหัดฝึกอ่านจากภาษาที่หนึ่งไปภาษาที่สองทางตรง ย่อมดีกว่าอ่านภาษาที่หนึ่งด้วยหลักการภาษาที่สามเพื่อจะได้ออกมาเป็นภาษาที่สอง ย่อมไม่เป็นการดีและยังไม่ประสบผลสำเร็จในการเขียนทับศัพท์อย่างแน่นอน ถ้าสัทอักษรสากลสามารถใช้แทนอักษรแทนเสียงต่างๆในโลกได้จริง ผู้เป็นมนุษย์โลกคงใช้สัทอักษรสากลในการเขียนภาษาตนเองแทบทั้งหมดแต่ในความเป็นจริงกลับมีคนเอามาใช้ไม่มากนักส่วนใหญ่ใช้

กันในนักภาษาศาสตร์ นักวิชาการภาษาต่างๆในวงแคบ นักเรียนภาษา ประการสุดท้าย วัตถุประสงค์ในการวิจัยหลักคือการทำอิธานศัพท์ ที่มีการถอดเสียงทับศัพท์เวียดนามเป็นภาษาไทยซึ่งไม่มีความจำเป็นแต่อย่างไรที่จะเอาหลักการของสัทอักษรสากลมาใช้อ่านและเขียนกำกับอีก

3.3 คำศัพท์ที่มีการเขียนกำกับเป็นภาษาเวียดนาม ทั้งนี้ตรวจสอบความถูกต้องของคำโดยมีการเทียบเคียงกับพงศาวดารเวียดนามที่ดีพิมพ์เป็นภาษาเวียดนามฉบับต่าง ๆ หรือพจนานุกรมประวัติศาสตร์เวียดนาม

3.4 ศัพท์บางคำอาจมีการอธิบายความหรือแนะนำเกี่ยวกับคำศัพท์เป็นวลีหรือประโยคตามความจำเป็น หรือมีแผนที่หรือรูปภาพประกอบ

3.5 จัดทำออกมาเป็นรายงานผลวิจัย หรือเป็นหนังสือคู่มือ หรือ Digital files

หลักเกณฑ์การเขียนทับศัพท์คำภาษาเวียดนามที่เป็นระบบภาษากลาง (tự toàn dân) ของ เหงียน ถิ เซียม ได้อธิบายถึงหลักระบบตัวอักษรและเสียงภาษาเวียดนาม¹⁰ ไว้ดังนี้

1. ตัวอักษรในภาษาเวียดนาม (BẢNG CHỮ CÁI TIẾNG VIỆT)

ภาษาเวียดนามมีตัวอักษรทั้งหมด 29 ตัว ดังนี้

Chữ cái ตัวอักษร	Tên chữ cái ชื่อเรียกตัวอักษร	Tên ghi âm เสียงสะกด	Chữ tiếng Thái tương đương ตัวอักษรภาษาไทยที่ใกล้เคียง
A a	a	a	า
Ă ă	á	á	ะ
Â â	ớ	ớ	เ-อะ
B b	bê	bờ	บ
C c	xê	cờ	ก
D d	dê	zờ	ช
Đ đ	đê	đờ	ด

¹⁰ เหงียน ถิ เซียม. (2020). คำรา ภาษาเวียดนามในชีวิตประจำวัน. หน้า 65-80.

E	e	e	e	แ-
Ê	ê	ê	ê	เ-
G	g	giê	gờ	คล้าย ก แต่
H	h	hát	hờ	ฮ, ท
I	i	i	i	เ
K	k	ca	cờ	ก
L	l	e-lờ	lờ	ล
M	m	em-mờ	mờ	ม
N	n	en-nờ	nờ	น
O	o	o	o	อ
Ô	ô	ô	ô	โ-
Ơ	ơ	ơ	ơ	เอ
P	p	pê	pờ	ป
Q	q	kuy	cờ	ก
R	r	e-rờ	rờ	ร
S	s	ét-sì	sờ	ส
T	t	tê	tờ	ต
U	u	u	u	ง
Ư	ư	ư	ư	เ
V	v	vê	vờ	ว
X	x	ích-xì	xờ	ศ
Y	y	i grét	i	อี

2. สระในภาษาเวียดนาม NGUYÊN ÂM TIẾNG VIỆT

ภาษาเวียดนามมี สระเดี่ยว 11 เสียง และ สระคู่ 3 เสียง

2.1. สระเดี่ยว Nguyên âm đơn:

a	ă	â	e	è	i	o	ô	ơ	u	ư
า	ะ	เ-อะ	แ	เ	ิ	อ	โ	เ-อ	ุ	ู

2.2. สระคู่ Nguyên âm đôi

iê (ia, yê, ya)	ươ (ua)	uô(ua)
เีย	เือ	-เว

3. เสียงควบกล้ำในภาษาเวียดนาม ÂM ĐỆM TIẾNG VIỆT /-w-/

/-w-/ ในภาษาเวียดนามถูกเขียนเป็น 2 ลักษณะคือ **u** หรือ **o** ขึ้นอยู่กับเสียงสระที่ตามมา

Âm đệm Nguyên âm			หมายเหตุ
	o	u	
a	oa -เว		<ul style="list-style-type: none"> - ถ้าอยู่ข้างหลังพยัญชนะ “q” เสียงควบกล้ำทุกเสียงจะถูกเขียนเป็น u เท่านั้น ถึงแม้ว่าเดิมจะถูกเขียนเป็น oa oe oă ยกตัวอย่าง qua ผ่าน, que ไม่เลิก, quăk ม่วนท้อง - สระ iê ถูกเขียนเป็น ya เมื่อข้างหน้ามีเสียงควบกล้ำ -u- และไม่มีตัวสะกด ยกตัวอย่าง : khuya ดึก
e	oe -แ		
ă	oă- -วะ		
è		uè -เว	

ơ		uơ -เวอ	- สระ iê ถูกเขียนเป็น yê เมื่อข้างหน้ามีเสียง ควบกล้ำ -u- และมีตัวสะกด ยกตัวอย่าง : quỳền สิทธิ์ - สระ iê ถูกเขียนเป็น yê เมื่อไม่มีพยัญชนะต้น ยกตัวอย่าง: yêu รัก đòi uyên ương คู่รัก
y		uy -วี	
â		uâ -เวือ	
iê		uyê- uya -เวีย	

4. พยัญชนะต้นในภาษาเวียดนาม (PHỤ ÂM ĐẦU TIẾNG VIỆT)

ภาษาเวียดนามมีพยัญชนะต้น 26 ตัว แบ่งเป็น

Phụ âm đầu พยัญชนะต้น	พยัญชนะภาษาไทย ที่เทียบเท่า	ลักษณะร่วมกันใน การประกอบเสียง	หมายเหตุ
b-	บ	ใช้ริมฝีปาก	
ph-	ฟ		
m-	ม		
v-	v-	ใช้ริมฝีปาก และ ฟัน	
th-	ท	ใช้ลิ้นแตะรากฟันบน	
t-	ต		

d-	ด	ใช้ลิ้นแตะเหงือก	d- และ gi- ปัจจุบันออกเสียงไม่ต่างกันแล้ว ถ้าเทียบกับภาษาอังกฤษจะเหมือนเสียง /z/ d- และ gi- ในภาษาพูดสำเนียงใต้ถูกออกเสียงที่เทียบกับภาษาอังกฤษจะเหมือนเสียง /j/
d-	ช		
gi-	ช		
x-	ส		
l-	ล		
n-	น		
s-	ส	งอลิ้นขึ้นและแตะเพดานอ่อน	s- , r-, tr- ในภาษาพูดสำเนียงเหนือไม่มีการงอลิ้น
r-	ร		
tr-	จ		
ch-	ช	ใช้ลิ้นแตะเพดานอ่อน	
nh-	ญ	ใช้ลิ้นแตะเพดานอ่อน ลมออกไปทางจมูก	
c-	ก	เสียงประกอบในเพดานแข็ง	- k- ใช้กับสระ i, e, ê, iè- เท่านั้น
k-	ก		- ç- ใช้กับเสียงควบกล้ำเท่านั้น
q-	ก		- g- / gh- ไกลกับเสียง /g/ ในภาษาอังกฤษ
kh-	ก		gh- ใช้กับสระ i, e, ê, iè- เท่านั้น
g- / gh-			

ng-	ง	เสียงประกอบใน เพดานแข็งและลม ออกไปทางจมูก	- ngh- ใช้กับสระ i, e, ê, iê- เท่านั้น
h-	ห	- Họng คอ	

5. วรรณยุกต์ในภาษาเวียดนาม THANH ĐIỀU TIẾNG VIỆT

วรรณยุกต์ในภาษาเวียดนามมี 6 เสียง ซึ่งแบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ แทญ บั่ง (thanh bằng) และ แทญ จัก (thanh trắc) แทญ บั่ง หมายถึงวรรณยุกต์ที่มีเส้นทางการออกเสียงตรง แทญ จัก หมายถึงวรรณยุกต์ที่มีเส้นทางการออกเสียงเป็นคลื่น

Thanh วรรณยุกต์	Dấu เสียง	Âm vực ระดับเสียง	Ví dụ ตัวอย่าง
Bằng	1.Ngang	สูงในระดับเดียว (วรรณยุกต์เสียงสามัญในภาษาไทย)	Ma
	2.Huyền (`)	ต่ำในระดับเดียว (วรรณยุกต์เสียงเอกในภาษาไทย)	Mà
	3.Sắc (´)	เริ่มสูงแล้วขึ้นลากยาว (คล้ายวรรณยุกต์เสียงโทผสมตรีในภาษาไทย)	Má

Trắc	4.Nặng (.)	<p>เริ่มต่ำแล้วต่ำลงและหยุดกระทันหัน</p> <p>(ไม่ตรงกับวรรณยุกต์ในภาษาไทย แต่สามารถเขียนถ่ายถอดเสียงได้ให้ใกล้เคียง เช่น</p> <p>การเติมอักษรนำ เช่น ห เพื่อให้เสียงต่ำลงและหยุดกระทันหัน เช่น Nặng อ่านว่า หนัก โดยเอา ห นำคำว่า หนัก</p> <p>การเปลี่ยนสระจากเสียงยาวให้เป็นเสียงสั้น เช่น สระ อี ให้เป็น สระอิแทนเพื่อเสียงจะได้ต่ำและหยุดเร็วขึ้น</p> <p>หมายเหตุ บางคำที่มีอักษรกลางที่ผันครบห้าเสียงแต่ไม่สามารถเพิ่มอักษรนำหรือเปลี่ยนสระเสียงยาวเป็นเสียงสั้นได้ อนุโลมให้ใช้วรรณยุกต์เสียงเอกที่มีความใกล้เคียงเสียง Nặng (. / หนัก) ได้ ถือว่าใกล้เคียงเป็นที่รับได้)</p>	Mạ
	5.Hỏi (´)	<p>เริ่มต่ำแล้วลงก่อนขึ้นสูงหน่อย (คล้ายวรรณยุกต์เสียงจัตวาในภาษาไทยแต่มีเอื้อนท้ายลากเสียงยาวกว่า)</p>	Mả
	6.Ngã (~)	<p>สูง-ต่ำลงแล้วขึ้นแบบเอื้อนขึ้น</p> <p>(ไม่ตรงกับวรรณยุกต์ในภาษาไทย แต่สามารถเขียนถ่ายถอดเสียงได้มีแต่ทำให้ใกล้เคียงได้บ้าง เช่น การเติมอักษรนำ เช่น ห เช่น Ngã อ่านว่า หงา)</p>	Mã

6. ตัวสะกดในภาษาเวียดนาม Âm cuối tiếng Việt

ภาษาเวียดนามมีตัวสะกด 12 ตัว ดังนี้

- Bán nguyên âm กึ่งสระ: -u/-o- (แม่เกอว), -i/-y- (แม่เกย)
- Phụ âm mũi พยัญชนะนาสิก: -m (แม่กม), -n (แม่กน), -ng/-nh (แม่กง)
- Phụ âm tắc พยัญชนะกัก: -p (แม่กบ) , -t (แม่กต), -c/ch (แม่กค)

a. Bán nguyên âm cuối -u/o แม่เกอว

ตัวสะกดกึ่งสระในภาษาเวียดนามถูกเขียนเป็น 2 ตัวหนังสือขึ้นอยู่กับการผสมกับสระต่าง ๆ เทียบเท่าแม่เกอวในภาษาไทย

		a	â	e	ê	i	ư	iê	ươ	oa
-o	เทียบ เท่า	ao		eo						oao
		อาว		แอว						-วาว
-u	แม่เกิว	au	âu		êu	iu	ưu	iêu	ươu	
		เอา	โเอา		เอว	อิว	อีว	เอี้ยว	เอือว	

b. Bán nguyên âm cuối i/y แม่เกย

ตัวสะกดกึ่งสระ แม่เกย ในภาษาเวียดนามถูกเขียนเป็น 2 ตัวหนังสือขึ้นอยู่กับการผสมกับสระต่าง ๆ และแม่เกย

		a	â	o	ô	ơ	u	ư	uô	ươ	oa	uâ
-i	เทียบเท่า แม่เกย	ai		oi	ôi	ơi	ui	ưi	uôi	ươi	oai	
		อาย		ออย	โอย	เอย	อุย	อีย	อวย	เอือย	-วาย	
-y		ay	ây				uy					uây
		ไอ	เอ-ย				-อวี					-เวย

c. Âm cuối nh, ng, n, m แม่กง แม่กน แม่กม

	-n	-nh	-ng	-m
	เทียบเท่าแม่กน	เทียบเท่าแม่กง เมื่อเขียนทับศัพท์เป็นภาษาไทย -nh จะ สะกดด้วย -ญ และ -ng จะสะกดด้วย -ง เพื่อรักษารูปคำศัพท์ดั้งเดิมไว้ ส่วนการออกเสียงอิงตามเสียงที่ให้ไว้ใน วงเล็บ		เทียบเท่าแม่กน
a	an อาน	anh แอญ (แอง) (แต่ต้องออกเสียง แองโดยปากเปิด กว้างกว่า eng แอง ปกติ)	ang อาง	am อาม
ă	ăn อั้น		ăng อั้ง	ăm อัม
â	ân เอิน		âng เอิง	âm เอิม
e	en แอน		eng แอง	em แอม
ê	ên เอน	ênh เอญ (เอง)		êm เอม
i	in อิน	inh อิญ (อิง)		im อีม
o	on ออน		ong อง-ม	om ออม
ơ	ơn เอิน			ơm เอิม

ô	ôn โอน		ông อง-ม	ôm โอม
u	un อุน		ung อุง-ม	um อุม
ư			ưng อึ่ง	ưm อี้ม
iê	iên เอียน		iêng เอียง	iêm เอี่ยม
uô	uôn อวน		uông อวง	uôm อวม
ươ	ươn เอือน		ương เอื่อง	ươm เอื่อม
yê	yên เอียน			
oa	oan -วาน	oanh แวญ (เวง)	oang -วาง	oam -วาม
oă	oăn -วัน		oăng -วัง	oăm -วัม
uâ	uân -เวิน		uâng -เวิง	
uê	uên -เวน	uênh -เวญ (เวง)		
uyê	uyên -เวียน			
uy	uy -วี	uynh -วิญ (วิง)		

หมายเหตุ การเขียนทับศัพท์ ong ออง-ม ông อง-ม ung อุง-ม อนุโลมใช้เขียนทับศัพท์เป็น ออง อง อุง ได้ เพราะถือว่าเขียนได้ใกล้เคียง และรักษารูปการณเขียนถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ภาษาไทย

c. âm cuối -c; - ch; - p; -t แม่ก ก แม่กข แม่กค

	c	ch	p	t	Ví dụ ตัวอย่าง
	เทียบเท่า แม่กก	เทียบเท่า แม่กก	เทียบเท่า แม่กข	เทียบเท่า แม่กค	
a	ac อ้าก	ach แอ๊ก	ap อ๊ีบ	at อ๊าต	Gác (ซ้าก) ฝ้า mách (แม๊ก) ฟ้อง ngáp (ง้าบ) หาว mát (มัด) เย็น
ă	ăc อ๊ีก	///	ăp อ๊ีบ	ăt อ๊ิต	Lắc (ล๊ัก) เขย่า gáp (ก๊ับ) คีบ chăt (ฉัต) ตัด
â	âc เอ๊ก	///	âp เอ๊ีบ	ât เอ๊ิต	nấp (เน๊ีบ) ซ่อนตัว mắt (เหม็ด) หาย Bạc (เบ๊ก) ช้นบันได chạp (ฉับ) บ้าๆ บ่อๆ
e	ec เอ๊ก	///	ep เอ๊ีบ	et เอ๊ิต	Séc (แซ๊ก) เช็คเงิน tép (แต๊บ) กุ้งฝอย rét (แซ๊ด) หนาว
ê	//	êch เอ๊ก	êp เอ๊ีบ	êt เอ๊ิต	ếch (เอ๊ก) กบ bép (เบ๊บ) เต้า/ครั่ว Tết (เต๊ด) ตรุษเวียดนาม
i	//	ich อ๊ีก	ip อ๊ีบ	it อ๊ิต	Đích (ด๊ิก) เป้าหมาย quả mít (กว่ามี๊ด) ขนุน dip (ซึบ) โอกาส
o	oc อ๊อก-ม	///	op อ๊อบ	ot อ๊อต	Óc (อ๊ัก) สมอ cóc (ก๊อก) คางคก góp (ก๊อบ) ใส่ส่วน giọt (ซอด) หยด
ơ	//	///	ơp อ๊อป	ơt อ๊อต	Lợp (เหล๊ิบ) หลั่งคา nhọt (เหญืด) ซีด

			เอ็บ	เอ็ต	
ô	ôc โเอ็ก-ม	///	ôp โเอ็บ	ôt โเอ็ต	ốc (เอ็อก) หอย mốc (ม่อก) ช้ินรา tốp ca (ท้อบกา) ร้องหมู่ đót (ไ้ดัด) เผา
u	uc อุ็ก-ม	///	up อุ็บ	ut อุ็ต	Hoa cúc (ฮวาคุ๊ก) ดอกเบ็ญจมาศ giúp (ชู้ป) ช่วย hút (ฮู้ด) ดูด
ư	ưc เอ็ก	///	//	ưt เอ็ต	Nhức (ญู้ก) เจ็บ đút (ดี๊ด) ขาด Mục (หมึ๊ก) หมึ๊ก
iê	iêc เอ็ยก	////	iêp เอ็ยบ	iêt เอ็ยต	Điếc หนวก (เด็ยก) tiếp tục (เต็ยบตุ๊ก) ต่อเนื่อง biết (เบ็ียด) รู้/ทราบ
uô	uôc เอ็วก	////	///	uôt เอ็วต	ruốc thịt (ชู้วก ถิด) หมูหยอง Buộc (บวก) มัด chuột (ฉวด) หนู
ươ	ươc เอ็อก	////	ươp เอ็อบ	ươt เอ็อต	ruốc (เช็อก) แห่ mưốp (เม็อบ) บวบ ưót (เอ็อด) เป็ยก

	âm cuối ตัวสะกด	c	ch	p	t	Ví dụ ตัวอย่าง
âm đệmเสียงควบ กล้ำ + nguyên âm สระ						
oa	oac -ว้าก	oach -แวก	oap -วาบ	oat -วาด	Nói khoác (น้อยคว่ำก) พุดไม้ trông oách (จงอว้าก) ดูเท Rách toạc (แซ่กตวาก) ขาด ออกมา hoạt động (หวดต่ง) กิจกรรม	
oe	////	////	////	oet -แเว็ด	toe toét (แตว แต่วัด) ยิ้มแฉ่ง	
oă	oăc -วัก	////	////	oăt -วัด	Ngoăc nôi (งวักน้อย) เชื่อมต่อ ใต้ดิน choăn choăt (ชวนชวน) เล็กจิ๋วๆ	
oo	ooc อ้อก	////	////	////	Rơ-mooc (เซอหมวก)	
uê	////	uêch -เวก	////	////	Rõng tuêch (โหรง เตวัก) ว่าง เปล่า	
uâ	////	////	////	uât -เว็ด	Tuôi tuăt (ตวย เตว็ด) ป็จจ	
uyê	////	////	////	uyêt -เวียด	tuyêt (เตวียัด) หิมะ	

7. วิธีสะกดคำในภาษาเวียดนาม CÁCH ĐÁNH VẦN TỪ TIẾNG VIỆT

Từ = phụ âm đầu + (âm đệm) + nguyên âm + (âm cuối) + dấu

คำ = พยัญชนะต้น + (ควบกล้ำ) + สระ + (ตัวสะกด) + วรรณยุกต์

มี 4 ขั้นตอนในการสะกดคำ

1. สะกดสระ
2. สะกดตัวสะกด
3. อ่านสระและตัวสะกดพร้อมกัน
4. สะกดพยัญชนะต้นและอ่านสระและตัวสะกดพร้อมกัน อ่านชื่อวรรณยุกต์ และผันเสียงวรรณยุกต์ อ่าน

เป็นคำ

ตัวอย่าง: Việt (เหวียด)

ลำดับที่ 1	iê-	เอีย
ลำดับที่ 2	tờ	เตอะ
ลำดับที่ 3	iêt	เอียด
ลำดับที่ 4	Vờ-iêt-Việt- nặng- Việt / เวอะ- เอียด- เวียด-หนัก-เหวียด	

ระยะเวลาทำการวิจัย และแผนการดำเนินงานตลอดโครงการวิจัย

เริ่มทำวันที่ 1 เดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2563 จนจบโครงการ วันที่ 31 เดือนธันวาคม พ.ศ. 2564

กิจกรรม/ขั้นตอนการดำเนินงาน

กิจกรรม/ขั้นตอนการดำเนินงาน		ระยะเวลา (เดือนแรกที่เซ็นสัญญาถึงเดือนที่ 18)																	
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18
1.	การสำรวจวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	■	■	■															
2.	เก็บข้อมูลอภิธานศัพท์ในพงศาวดารฉนวน				■	■	■	■	■										
3.	ถ่ายทอดเสียงคำศัพท์เป็นคำอ่านด้วยภาษาไทยและเวียดนามที่ใช้กันในปัจจุบัน และสืบค้นและอธิบายอภิธานศัพท์									■	■	■	■						
4.	วิเคราะห์ข้อมูลและจัดทำรายงาน (ฉบับร่าง) พร้อมหนังสือคู่มืออภิธานศัพท์													■	■	■			
5.	ปรับปรุงรายงานฉบับสมบูรณ์																■	■	■

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การจัดทำอภิธานศัพท์พงศาวดารญวนมีคำศัพท์ทั้งหมดที่เลือกสรรมาจำนวน 3,297 คำ โดยรวบรวมคำศัพท์ที่เป็นคำนามสองประเภทด้วยกันคือ คำนามชี้เฉพาะเจาะจงหรือวิสามานยนามใช้เรียกชื่อเฉพาะของคนซึ่งเป็นทั้ง จักรพรรดิ กษัตริย์ พระราชวงศ์ ขุนนาง นายทหาร แม่ทัพ วีรบุรุษ วีรสตรี เทพเจ้า ปีสาง สิ่งของจำพวกอาวุธ สถานที่ เมือง แคว้น อาณาจักร พระราชวังพระที่นั่ง ตำหนัก ภูเขา แม่น้ำ คลอง ปากแม่น้ำ ตำน ค่าย ทัพ ศาลเจ้า วัด ฯลฯ และ คำนามบอกหมวดหมู่ หรือ สมุหนาม คือ คำนามที่ใช้เรียกชื่อหมู่ กอง หรือคำนามที่อยู่รวมกันเป็นหมู่ คำศัพท์ส่วนใหญ่เป็น ภาษาเวียดนาม นอกจากนี้ยังมีภาษาอื่นเช่นภาษาจีน ไทย ลาว เขมร จามปา อังกฤษ ฝรั่งเศส เป็นต้น

คำอธิบายรูปแบบอภิธานศัพท์พงศาวดารญวน

ผู้วิจัยจึงได้ได้เลือกสรร ซึ่งรูปแบบอภิธานศัพท์จัดเรียงลำดับตามพยัญชนะจาก ก- ฮ โดยมีรูปแบบดังนี้

ชื่อคนหรือบุคคล	คำนามภาษาเวียดนาม (ถอดคำอ่านภาษาไทย)
ชื่อคำนาม (คำบอกประเภทหรือหมวดหมู่)	คำนามภาษาเวียดนาม (ถอดคำอ่านภาษาไทย) คำอธิบายเพิ่มเติม
ตัวอย่างเช่น	
กงก๊วน	Linh Kênh (ลิญ เกีญ)
กงกว้าง (ตึก)	Công Quán (กง กว้าง) เรือนรับรอง
กร่างเงิง (ระดับการศึกษา)	Trang nguyên (จ่าง เงียน) ผู้จบการศึกษาระดับเทียบชั้นอันดับที่ 1 (ปัจจุบันเทียบเท่าปริญญาเอกเกียรตินิยมลำดับที่ 1) ไทยเรียกว่าจอหงวน
เซียงจื่อ จ. (ตน.ขุนนาง)	Thượng thư (เทื่อง ทือ) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทั้ง 6 (Lục bộ หลุกโบะ-หกกระทรวง)

คำอธิบายตัวย่อ คำ ประโยคหรือวลีที่ปรากฏในอภิธานศัพท์พงศาวดารญวน

จ. หมายถึง ภาษาจีน

จาม หมายถึง ภาษาจามปา

ต. หมายถึง ตำแหน่ง

ฝ. หมายถึง ภาษาฝรั่งเศส

ว. หมายถึง หมายถึงภาษาเวียดนาม (ในกรณีที่เขียนคู่กับภาษาจีน)

อ. ภาษาอังกฤษ

ยังไม่พบในเอกสารเวียดนาม หมายถึง ผู้วิจัยได้สืบค้นคำโดยเทียบเคียง เวลา เหตุการณ์ บุคคล สถานที่ โดยเทียบเคียงกับเอกสารเวียดนามแล้ว แต่ยังไม่พบ ทั้งนี้คำดังกล่าวอาจจะมีหรือไม่มีในเอกสารเวียดนามก็ได้

DVSK หมายถึง Đại Việt Sử Ký Toàn thư (ด้าย เหวียด สือ ก็ ต่วน ทือ) พงศาวดารด้ายเวียดนามฉบับสมบูรณ์

อภิธานศัพท์พงศาวดารญวน

ก

ก๊กกงหายโฆว (ปากน้ำ)	cửa biển Đốc Công (Ông Đốc) (เกือ เบียน ตัก กง อง ตัก) ปากแม่น้ำตักกง (อง ตัก)
กงก้วน (ตัก)	ยังไม่พบในเอกสารเวียดนาม (ช่วงราชวงศ์เตี้ยเซินและราชวงศ์เหงียน)
กงก้วน	Linh Kênh (ลัญ เกัญ)
กงกว้าง (ตัก)	Công Quán (กง ก้วน) เรือนรับรอง
กงกว้างตือ (วัด)	ยังไม่พบในเอกสารเวียดนาม (ช่วงราชวงศ์เหงียน)
กงเกว้ย	Ngô Công Quý (โง กง กวี)
กงจั่ว	công chúa (กง ชั่ว) ราชบุตรี เจ้าหญิง องค์หญิง
กงเตื่อง (หอ)	công đường sở (กง เตื่อง เสอ)
กงต้าย	Công Thê (กง เท)
กงตือ	công tử (กง ตือ) ลูกชาย ท่านชาย
กึ่งตือ	công tử (กง ตือ) ลูกชาย หรือ ท่านชาย ตามเนื้อหาในพงศาวดารญวนช่วง Tự Đức hoàng đế (ตี้ ตัก ฮว่าง เต้) ในที่นี้ หมายถึง เหงียน วัน เลิม (Nguyễn Văn Lâm) ลูกชายของ เหงียน จี เฟื่อง (Nguyễn Tri Phương)
กงไต	Công Tài (กง ต้าย)
กึ่งเท็งเหมียว	Trương Minh Thành (เจื่อง มิญ แถ่ญ)
กงโป้กวี (ปีศาจ)	ma ở Đông Phố (มา เอ้อ ดง โฟ)
กงโป้ตำพามตรี (ตน. ขุนนาง)	Tả tham tri Công bộ (ตำ ทาม จี กง โบะ)
กงโป้หิวพามตรี (ตน. ขุนนาง)	Công bộ Hữu tham tri (กง โบะ หิว ทามจี) รองปลัดกระทรวงโยธาธิการ
กึ่งเหงียน (อำเภอ)	huyện Nông Cống (เฮงียน นง กึ่ง)
กั๊ด้าว (ตำบล)	Gò Đạo (ก่อ ต้าว) ตำบลก่อต้าว

กร่างเวียง (ระดับการศึกษา)	Trang nguyên (จ่าง เงียน) ผู้จบการศึกษาระดับเทียบชั้นอันดับที่ 1 (ปัจจุบันเทียบเท่าปริญญาเอกเกียรตินิยมลำดับที่1) ไทยเรียกว่าจอหงวน
GRAT (เมือง)	Đại Đông (ด่าย ด่ง) ฟุ้งเลื่อน ตามพงศาวดารเป็นเมืองด่ายด่ง หัวเมืองชายทะเลของเซียมลา (bờ biển Xiêm La) เมืองตราด
กรีนกวาจจิ้นเอี้ยว (หนังสือ)	Trinh quán chính yếu (จิญ ก้วน ชีญ เอี้ยว) หนังสือที่ประพันธ์ขึ้นตามพระบัญชาของจักรพรรดิถังไท่จง แห่งราชวงศ์ถัง
กรีก	Trục (จ๊ก)
กรุง	Trung (จุง)
กรุงกล่าว (กองทหาร)	Trung kich (จุง)
กรุงกัน (กองทหาร)	Trung kinh (จุง ก็ญ)
กรุงกุก (กองทหาร)	Trung quân (จุง เกวิน)
กรุงกุน (ตน. ขุนนาง)	Trung quân (จุง เกวิน)
กรุงกุนตำจี (กองทหาร)	Tả chi của Trung quân (ตำ ชี เกื่อ จุง เกวิน)
กรุงกุนตำจีเหี้ยวอ้วเค็มชายตั้งญรุงกายเกอ (ตน.ขุนนาง)	Trung quân tham tri hậu úy khâm sai tổng nhung cai cơ (จุง เกวิน ทาม จี โฮ้ว อ้ว เค็ม ชาย โต้ง ญุง กาย เกอ) ตำแหน่งนายทหารชั้นผู้ใหญ่
กรุงกุนเตียนจิวันเตื่องจี (ตน. นายทหาร)	Tiền chi Trung quân (เตียน ชี จุง เกวิน) และ phó trưởng chi (ฟ้อ เจื่อง ชี)
กรุงกุนถิวินตำเตียบเหวเหวอ้ว (ตน.ขุนนาง)	Trung quân thiệu dinh tam tiệp hậu vệ úy (จุง เกวิน เที้ยว ชิญ ตาม เถียบ โฮ้ว เหวะ อ้ว) ตำแหน่งนายทหารชั้นผู้ใหญ่
กรุงกุนหยินเค็มชายถวกโกน้ยตั้งญรุงกายเทอ	Trung quân bình khâm sai thuộc nội tổng nhung cai cơ (จุง เกวิน บีญ เค็ม ชาย ถวก โน้ย โต้ง ญุง กาย เกอ) นายทหารกองกลาง
กรุงเกียม (กองทหาร)	Trung kiên (จุง เกียน) กองกลาง
กรุงเจ็ง (กองทหาร)	Trung chấn (จุง เซ้น)
กรุงดึน (กองทหาร)	Trung đĩnh (จุง ดีญ)

กรุงเตียน (กองทหาร)	Trung kiên (จุง เกียน)
กรุงโต	Phượng Hoàng Trung Đô (เฟื่อง ฮว่าง จุง โต) เฟื่องฮว่างจุงโตสร้างขึ้นโดย กษัตริย์กวางจุงให้เป็นเมืองหลวงของราชวงศ์เตียนซึ่งเป็นเมืองกึ่งกลาง ระหว่างเมืองเว้และเมืองฮานอย ปัจจุบันอยู่ริมแม่น้ำลาม เมืองวิญ จังหวัดเหงะ อาน
กรุงโต้ง (กองทหาร)	Trung đôn (จุง โด่น)
กรุงโต้ง (ตน. นายทหาร)	Trung đôn (จุง โด่น)
กรุงโต้งพ่อจ้ง (ตน. นายทหาร)	phó thống Trung đôn (พ่อ ทัง จุง โด่น)
กรุงเตื่องจี (กองทหาร)	Trung Tượng chi (จุง เตื่อง ชี)
กรุงถวียนจ้งเจี (ตน. นายทหารเรือ)	Thống chế dinh Trung thủy (ทัง เซ้ ชิญ จุง ถวี)
กรุงทัง (กองทหาร)	Trung thăng (จุง ทัง)
กรุงเฮอ (ตน. ขุนนาง)	ยังไม่พบในเอกสารเวียดนาม (ช่วงราชวงศ์เหงียน)
กรุงเฮอฝุงจิ้น (ตน. ขุนนาง)	phụng chính Trung thư (ฝุง ชีญ จุง ทื่อ)
กรุงยิน	Trung dinh (จุง ชิญ)
กรุงยินจ้งเจี (ตน. นายทหาร)	Đô thống chế Trung dinh (โด ทัง เซ้ จุง ชิญ)
กรุงยินพ่อโดจ้งเจี (ตน. นายทหาร)	Phó đô thống chế (พ่อ โด ทัง เซ้)
กรุงยินยามกุนเจื่องเกอ (ตน. นายทหาร)	ชื่อตำแหน่ง 2 ตำแหน่ง แต่ผู้แปลพงศาวดารญวนแปลควบเป็น ตำแหน่งเดียว 1.ตำแหน่ง giám quân Trung dinh (จ้าม เกวิน จุง ชิญ) และ 2. ตำแหน่ง Chuông cơ (เจื่อง เกอ)
กรุงวาย (กองทหาร)	Trung uy (จุง อวี)
กรุงเวื่องว่างเต้ (เหงวียงหญฺราก)	Nguyễn Nhạc (เหงวียน หญฺราก) Thái Đức Hoàng đế (ท้าย ดีก ฮว่าง เต้) กษัตริย์แห่งกวี่ญิน ยุคเตี้ยเซิน
กรุงหย็อง (กองทหาร)	Trung dưng (จุง สุง)
กรุงหวอ (กองทหาร)	Trung võ (จุง หวอ)
กรุงหวอเหว้เหว้ (อวี) (ตน. นายทหาร)	Trung võ vệ Vệ úy (จุง หวอ เหวะ เหวะ อวี)
กรุงหุง (กองทหาร)	Trung hùng (จุง หุง)

กรุงเหิงบเวือง (ตำแหน่งขุนนาง)	Bảo Nghĩa Vương (บ่าว เหยีย เวือง)
กรุงเหญรวู (กองทหาร)	Trung nhuệ (จุง เญวระ)
กรุงอ้าย (ด่าน)	đội Trung ải (ไต่ย จุง อ้าย)
กล่องกงท้ายตื่อเหี่ยว (พระราชอิสริยยศ)	Phúc Long công Thái tử Hạo (ฟู้ก ลอง กง ท้ายตื่อฮ่าว)
กลองมโหระทึก	một nhạc khí đời cổ (หมัด หยาก คี เตย โก)
กล้ากลางเซิง (เขา)	núi Trà Lang (นุ้ย จ่า ลาง)
กล้าเลิง (เมือง)	ยังไม่พบในเอกสารเวียดนาม (ช่วงราชวงศ์เล)
กลีน (แซ่ ตระกุล)	Trịnh (จิญ)
กลีน (แซ่)	Trịnh (จิญ) ตระกุลจิญ
กลีน (ราชวงศ์)	Trịnh (จิญ) Chúa Trịnh (จั่วจิญ) ราชวงศ์จิญ แห่ง (ดินแดน) ดงกิญ (Đông Kinh) ไทยเรียกว่า ตังเกี้ย
กลีนกงบั้น	Mạc Công Bính (หมาก กง บั้น)
กลีนกงหญู	Mạc Công Du (หมาก กง ชู)
กลีนกลาง	Trịnh Tráng (จิญ จ้าง)
กลีนกั๊ง	Trịnh Căn (จิญ กั๊ง)
กลีนกั๊ง	Trịnh Căn Định nam vương. nguyên soái Định quốc vương (จิญ กั๊ง ตัญ นาม เวือง เจียน ซว้าย ตัญ กั๊ง เวือง) มหาอุปราชจิญกั๊ง
กลีนกั๊ง	Trịnh Căn (จิญ กั๊ง)
กลีนกั๊ง	Trịnh Cán (จิญ กั๊ง)
กลีนเกี่ยม	Trịnh Kiểm (จิญ เกี่ยม)
กลีนโก้ย	Trịnh Cối (จิญ โก้ย)
กลีนคาง	Trịnh Lệ (จิญ เหละ)
กลีนจุง	Trịnh Ngung (จิญ จุง)
กลีนซุม	Trịnh Sâm (จิญ เซิม)

กลืนตรี	Trịnh Tuy (จิ๋น ตรี)
กลืนต้อ	Mạc Tử Sinh (หมาก ต้อ ชิญ)
กลืนต้อกลาง	Mạc Tử Sinh (หมาก ต้อ ชิญ)
กลืนต้อกวาง	Mạc Tử Sinh (หมาก ต้อ ชิญ)
กลืนต้อต้วน	Mạc Tử Tuấn (หมาก ต้อ ต้วน)
กลืนต้อเทียน	Mạc Tử Thiêm (หมาก ต้อ เทียม)
กลืนต้อวิน	Mạc Tử Sinh (หมาก ต้อ ชิญ)
กลืนตุง	Trịnh Tùng (จิ๋น ตุง)
กลืนท่ายเวือง	ยังไม่พบเอกสารเวียดนามในช่วงราชวงศ์เหงียน
กลืนทุง	Trịnh Xuân (จิ๋น ซวน)
กลืนเทียนตื้อ	Mạc Thiên Tứ (หมาก เทียน ตื้อ)
กลืนบุง	Trịnh Bồng (จิ๋น บุง)
กลืนย่าง	Trịnh Giang (จิ๋น ซาง)
กลืนยาย	Trịnh Khải (จิ๋น ขาย)
กลืนยิน	Trịnh Doanh (จิ๋น แช่วญ) จิ๋นแช่วญเป็นน้องของจิ๋นซาง (Trịnh Giang)
กลืนว้ายตัก	Trịnh Hoài Đức (จิ๋น ฮว้าย ตัก)
กลืนสำ	Trịnh Tạc (จิ๋น ตาก)
กลืนหง็อกตรี	Trịnh Ngọc Trí (จิ๋น หง็อก จี)
กลืนหง็อกตรี	Trịnh Ngọc Trí (จิ๋นหง็อกจี)
กลืนงาง	Trịnh Ngang (จิ๋น งาง)
กวางจิ่ว จ. (เมือง)	Quảng Châu (กว่าง โช่ว) เมืองกวางโจว (จีน)
กวงไซ จ. (เมือง)	Lưỡng Quảng (เหลื่อง กว่าง) เหลียงกวงดินแดนทางตอนใต้ของจีนครอบคลุม กว้างตุงและกวางสี่
กวงไส จ. (เมือง)	Quảng Tây (กว่าง เตีย) เมืองกวางสี่

กวังไส จ. (เมือง)	Quảng Tây (กวัง เต๋ย) เมืองกวังสี
ก้วงหวอ (กองทหาร)	ยังไม่พบเอกสารเวียดนาม
กวานอุ จ.	Quan Vũ (กวาน หู) กวานอุ (จีนฮกเกี้ยน) กวาน ยฺหวี่ (จีนกลาง)
กวัดบั๊ก	Quách Bốc (แกว๊ก โบ๊ก)
กวาง (เงิน)	quan (กวาน)
กวางกรุงเวียงเกียง	Quang Trung Hoàng đế (หวาง จุง ฮว่าง เต้) กษัตริย์หวางจุง เรียกสั้นว่า Quang Trung (กวาง จุง) กษัตริย์ลำดับที่สอง แห่งราชวงศ์ต๋ยเซิน ชื่อเดิมคือ โห้เทอม (Hố Thom) ต่อมาเปลี่ยนชื่อเป็นเหงียนเหวะ (Nguyễn Huệ)
กวังงเวียง (เมือง)	Quảng Yên (กวัง เอียน) เมืองกวังเอียน
กวังตึก (เมือง)	Quảng Đức (กวัง ตึก)
กวังเต๋ยง (อำเภอ)	huyện Quảng Điền (เฮวียน กว้าง เต๋ยง)
กวังเต๋ยว (แขวง)	huyện Quảng Điền (เฮวียน กว้าง เต๋ยง)
กวังตรี (เมือง)	Quảng Trị (กวัง จิ) เมืองกวังจิ
กวังตรี (เมือง)	Quảng Trị (กวัง จิ) เมืองกวังจิ
กวังตรี (เมือง)	Quảng Trị (กวัง จิ) เมืองกวังจิ
กวังตำเหว	quản huyện Tả vệ (กวาน เทวียน ตำ เหวะ)
กวังตั้น	(huyện) Quảng Tín (เฮวียน กว้าง ตั้น) อำเภอกวังตั้น
กวางตั่ง (เมือง)	Nam Hải (นาม หาย) เมืองหนานไห่
กวางตั่ง (เมือง)	Quảng Đông (กวัง ดง) เมืองกวางตั่ง
กวางตั่ง	tỉnh Quảng Đông (ตัญญู กว้าง ดง) เมืองกวางตั่ง
กวังเต๋ยง ตรีกเหว	quản tướng (กวาน เต๋ยง)
กวางเต๋ยงเลียด	Lê Liệt (เล เหลียด)
กวังไต๋ (เมือง)	Quảng Tây (กวัง เต๋ย) เมืองกวังสี
กวังไต๋ (เมือง)	Quảng Tây (กวัง เต๋ย) เมืองกวังสี

กว๋างนาม (เมือง)	Quảng Nam (กว๋าง นาม) เมืองกว๋างนาม
กว๋างบ๋าง	Quang Bàn (กว๋าง บ๋าน)
กว๋างบ่ิน (เมือง)	Quảng Bình (กว๋าง บีญ) เมืองกว๋างบีญ
กว๋างบ่ิน (เมือง)	Quảng Bình (กว๋าง บีญ)
กว๋างพาม (เมือง)	ยังไม่พบในเอกสารเวียดนาม (ช่วงราชวงศ์เหงียน)
กว๋างวังเตี๋ยจ๋อง	Đoàn Văn Trưng (ดว๋าน วัน เจี๋อง)
กว๋างว๋ำ (ตำบล)	Quang Hóa (กว๋าง ฮว๋ำ)
กว๋างว๋ำดว๋ำ (ค่าย)	đạo Quang Hóa (ดว๋ำ กว๋าง ฮว๋ำ)
กว๋างหวอ (กองทหาร)	Quảng võ (กว๋าง หวอ)
กว๋างหายโตดว๋ายเตี๋ยงกวน (ตน. นายทหาร)	Tuần hải đô dinh đại tướng quân (ต่วน หาย โต ชิญ ดว๋าย เตี๋ยง เกวิน)
กว๋างหิวเหว่	quản thuyền Hữn vậ (คว๋าน เทวี๋ยน หิว เหวะ)
กว๋างเหงวียก	quản Nguyệt (คว๋าน เงวียด)
กว๋างเหงีย (เมือง)	Quảng Ngãi (กว๋าง หงาย) เมืองกว๋างหงาย
กว๋างเหงีย (เมือง)	Quảng Ngãi (กว๋าง หงาย)
กว๋างเหงีย (เมือง)	Quảng Ngãi (กว๋าง หงาย)
กว๋างเหงีย (เมือง)	Quảng Ngãi (กว๋าง หงาย)
กว๋างเหงีย (เมือง)	Quảng Ngãi (กว๋าง หงาย)
กว๋างเหงีย (เมือง)	Quảng Ngãi (กว๋าง หงาย)
กว๋างเหงีย (เมือง)	Quảng Ngãi (กว๋าง หงาย)
กว๋างเหงีย (เมือง)	Quảng Ngãi (กว๋าง หงาย)
กว๋างเหงีย (เมือง)	Quảng Ngãi (กว๋าง หงาย)
กว๋างเอวี่ง (เมือง)	Quảng Yên (กว๋าง เอี๋ยน) เมืองกว๋างเอี๋ยน
กว๋างเอี๋ง (เมือง)	Quảng Yên (กว๋าง เอี๋ยน) เมืองกว๋างเอี๋ยน
กว๋ายาง (แม่น้ำ)	sông Mãn Thít (ซง เมิน ที้ด) แม่น้ำซงเมินที้ด เขตเมืองซาแตก
กว๋าลาบว (ป้อม)	ài La Qua (อ้าย ลา กวา)
กวี่จี่น	Lê Quý Ly (เล กวี ลี)
กวี่เซิง (เขา)	núi Qui (นู้ย กุย)

กวีญูริง (เมือง)	Quy Nhơn (กวี ญูน) เมืองกวีญูน
กวีญูริงทัน (เมือง)	Quy Nhơn thành (กวี ญูน แถ่ญู) เมืองกวีญูน
กวีญูริงบันดึน (เมือง)	Quy Nhơn, Bình Định (กวี ญูน บิ่ญ ดิ่ญ)
กวีเทิบ (เมือง)	sách Quy Hợp (แซ่ก กวี เอิบ)
กวีว่า (ตำบล)	Quy Hóa (กวี ฮว่า)
กวีอีเกี่ยม (กระบี่)	quy y (เกี่ยม กวี อี) กระบี่ปีศาจ
ก้องหวอเหว่เหว่ (อวี) (ตน. นายทหาร)	Cung võ vệ Vệ úy (กุง หวอ เหวะ เหวะ อวี)
ก่องหวอเหว่เหว่ (อวี) (ตน. นายทหาร)	Vệ úy vệ Cung võ (เหวะ อวี เหวะ กุง หวอ)
ก้องหวอเหว่เหว่อวี (ตน. นายทหาร)	Vệ úy vệ Cung võ (เหวะ อวี เหวะ กุง หวอ)
กั๊กลอกิดแซ่	Giác La Cát Khánh (ซัก ลา ก้าด แค่ญ)
กั๊กตั้ง จ. (เมือง)	Kiến Nghiệp (เกี้ยน เหงียบ) เมืองกั๊กตั้ง (เจี้ยนเย) เมืองหลวงของง่อ๊ก (ปัจจุบันคือ เมืองหนานจิง)
กั๊กทอหุ่ญ จ.	Khang Thừa Huấn (คาง เทื่อ ฮ้วน)
กั๊กแจะ (เมือง)	Kratié (กรา แตะ) เมืองกระแจะ ปัจจุบันอยู่ในประเทศกัมพูชา
กั๊กเพื่อก	Phan Thiên Phước (ฟาน เทียน เพื่อก)
กั๊กเยื่อง (ตำบล)	Càn Dương (ก่าน เซื่อง)
กั๊กหายด่ายเวื่อง (ศาลเจ้า)	ยังไม่พบในเอกสารเวียดนาม (ช่วงราชวงศ์ลี)
กั๊กดเหวี่ยน เมืองกั๊ก	ยังไม่พบข้อมูลในเอกสารเวียดนามช่วงต้นราชวงศ์เล
กั๊กก้าดกั๊กโมน (เมือง)	hành cung Chiêng Vang (แห่ญ กุง เจียง วาง)
กั๊กมโล่ (ตำบล)	Cam Lộ (กั๊กม โล่)
กั๊กมโล่ด่าว (ตำบล)	Đạo Cam Lộ (ด่าว กั๊กม โล่)
กั๊กเมา (ตำบล)	Cà Mau (ก่า เมา) เมืองก่าเมา
กั๊กแยง จ.	ยังไม่พบในเอกสารเวียดนาม (ช่วงราชวงศ์เตี้ยเซินและราชวงศ์เหงียน)
กั๊กเยก (ตน. นายทหาร)	cai cơ (กาย เกอ) ผู้บัญชาการกองพันทหาร

กายเกอกรุง	Cai cơ Trung (กาย เกอ จุง)
กายเกอเจ็ง	Cai cơ Chấn (กาย เกอ เซ้น)
กายเกอตรงยินกุน (ตน. นายทหาร)	Cai cơ Trung thủy (กาย เกอ จุง ถวี)
กายโด้ย (กองทหาร)	cai đội (กาย โดะ) กองร้อย
กายโด้ย (ตน. นายทหาร)	cai đội (กาย โดะ) นายกอง ผู้กอง ตำแหน่งนายทหารระดับร้อยเอก
ก่ายถื่อเซ็ง (เขา)	Cải Tử Sơn (ก่าย ตีฮ์ เซิน)
กายบ้ำก	Cai bạ (กาย บะ) กรรมการอำนวยการ
กายบ้ำกต้า (ตน.ขุนนาง)	Cai bạ (กาย บะ) กรรมการอำนวยการ
กายเหียบ (ตน. ขุนนาง)	cai hợp (กาย เฮิบ)
กาวจิ้นบั้น	Cao Chính Bình (กาว ชีญ บี้ญ)
กาวบั้ง (เมือง)	Cao Bằng (กาว บั้ง) เมืองกาวบั้ง
กาวบ่าง (เมือง)	Cao Bằng (กาว บั้ง) เมืองกาวบั้ง
กาวบั้น (เมือง)	Cao Bằng (กาว บั้ง) เมืองกาวบั้ง
กาวบั้นเต็ม	Cao Bình Tâm (กาว บี้ญ เต็ม)
กาวเปี่ยน	Cao Biền (กาว เปี่ยน)
กาวมาง	Cao Tâm (กาว เต็ม)
กาวว่างเหงวียงจิว	Cao Hoàng Nguyễn Chúa (กาว ฮว่าง เหงียน จิว) ชื่อสถาปนาพระราชอิสริยยศของเหงียน ฟุก แอญ (Nguyễn Phúc Ánh) ก่อนสถาปนาตนเป็นกษัตริย์ชาลอง นอกจากนี้ในพงศาวดารญวนยังเรียกชื่ออื่นอีก เช่น องค์เทียนสือ ยาล้องกาวว่างเต้
กาวหว่องเซ็ง (เขา)	núi Cao Vọng (น้ย กาว หว่ง) กาวหว่ง จังหวัดท่าตีญ
กาวโหล	Cao Lỗ (กาว โหล) กาวทง (Cao Thông)
กำเสียน	ยังสับสนไม่พบคำที่ตรงหรือใกล้เคียงกับกำเสียนในช่วงราชวงศ์เจี้ยว
กิ้นเกว๊ก	ยังไม่พบในเอกสารเวียดนาม (ช่วงราชวงศ์เตี้ยเซินและราชวงศ์เหงียน)

กินแก้วกั้ง	Cảnh quận công (แก่ญ เกวิน กง) Tôn Thất Cảnh (โตน ถัด กง) มีตำแหน่ง Quận công (เกวิน กง)
กินบั๊ก (เมือง)	Kinh Bắc (กิญ บั๊ก)
กินบั๊ก (เมือง)	Kinh Bắc (กิญ บั๊ก)
กินบั๊ก (เมือง)	trấn Kinh Bắc (เจิ่น กิญ บั๊ก)
กินบั๊กเตี๋ย (เมือง)	Trấn thủ Kinh Bắc (เจิ่น ญู กิญ บั๊ก) หัวเมืองกิญบั๊ก หัวเมือง ทางทิศตะวันออกเฉียงของเมืองฮานอย เจิ่นญูกิญบั๊ก หรือหัวเมืองกิญบั๊ก ปัจจุบันคือบั๊กซาง (Bắc Giang) บั๊กนิญ (Bắc Ninh) และบางส่วนของหล่างเซิน (Lạng Sơn) ฮึงเอียน (Hung)
กินบั๊ก (เมือง)	Kinh Bắc (กิญ บั๊ก) เมืองกิญบั๊ก
กินเยืองเวือง	Kinh Dương Vương (กิญ เชือง เวือง) (2919 - 2792 ก่อนคริสตศักราช) บุตรของเต้มีญหว่างเต้ (Đế Minh)
กินลอง (เมือง)	ยังไม่พบในเอกสารเวียดนาม (ช่วงราชวงศ์เตี้ยเซินและราชวงศ์เหงียน)
กินหังอกเซิง	lăng Kim Ngọc (ลั้ง กิม หังอก) lăng Trường Mậu (ลั้ง เจื่อง โหม่ว) สุสานกิมหังอก หรือสุสานเจื่องโหม่ว สุสานของเหงียน ฟุก ท้าย (Nguyễn Phúc Thái) ตั้งอยู่บนเขากิมหังอก เมืองเว้
กิโบกั๊บตร้า	ยังไม่พบในเอกสารเวียดนาม (ช่วงราชวงศ์เจิ่น)
กิมก๊อง จ.	cống vật (กั้ง เหวิด) จิ้มก๊อง. การเจริญทางพระราชไมตรีเฉพาะกับประเทศจีน โดยนำพระราชสาส์นและเครื่องราชบรรณาการไปถวายจักรพรรดิตามเวลาที่กำหนด
กิมกิว	Kim Quy (กิม กวี) เทพพระเจ้าเต้าทอง Thanh Giang Sú (ดู ทั่นยางซื่อ)

รูป Kim Quy (กิมกวี) ที่ศาลเจ้าหน้อกเซิน (Đền Ngọc Sơn) เมืองฮานอย

กิมเถริงเจื่อง	Cấm Nhân Nguyên (เก็ม เถิน เฌียน)
กิมทัน (เมือง)	Kim Thành (กิม แถ่ญ)
กิมเทียนก๊าก (พระที่นั่ง)	Kim Thiên Các (กิม เทียน ก๊าก) พระที่นั่งกิมเทียนก๊าก
กิมเทียนเตียง (พระที่นั่ง)	Cần chính điện (เกิ่น ช็ญ เตียน) พระที่นั่งเกิ่นช็ญ
กิมบ้ง (ปากน้ำ)	cửa Kim Bồng (เกื้อ เปียน กิม บ้ง)
กิมบ้งเทวียน (เรือ)	thuyền mui vàng (เทวียน มุย หว่าง)
กิมบ้ง (กองทหารคลัง)	Kim Bồng (กิม บ้ง)
กิมยางเวือง	Cấm Giang vương Sùng (เก็ม ชาง เวือง สุง)
กิมล่องบ่าวเตียง (พระที่นั่ง)	Kim Long Bảo Điện (กิม ลอง บ่าว เตียน) พระที่นั่งกิมลองบ่าว
กิมวาเตียง (พระตำหนัก)	điện Kim Hoa (เตียน กิม ฮวา) พระตำหนักกิมฮวา
กิมว่าเตียงตริกห็อกสี (ตน. ชุนนาง)	Kim hoa điện trực học sĩ (กิม ฮวา เตียน จิก ห็อก สี) ราชบัณฑิตในพระที่นั่งกิมฮวา
กิมว่าเตียงห็อกสี (ตน. ชุนนาง)	Kim hoa điện học sĩ (กิม ฮวา เตียน ห็อก สี) ราชบัณฑิตประจำพระที่นั่งกิมฮวา
กิมวาโป (เมือง)	bến Kim Hoa (เบิ่น กิม ฮวา)
กิมหลง จ. (เมือง)	Kim Lăng (กิม ลัง)

กิมเอ็งเต็ง (พระตำหนัก)	điền Kim ấn (เตียน กิม เอ็น) พระตำหนักกิมเอ็น
กิลานว่างท้ายโหว่	Ý Lan / Linh Nhân Hoàng thái hậu (อี ลาน / ลินญ เญิน ฮว่าง ท้าย โห้ว) พระพันปีหลวงลัญญเญิน (อีลาน)
กิวตัก (เมือง)	Cửu Đức (กิว ตัก) เมืองกิวตัก หนึ่งในสิบห้าเขตเมืองของอาณาจักรวันลาว (Văn Lang)
กี้เซิง (เขา)	Kỳ Sơn (กี้ เซิน) เขากี้เซิน
กี้เซิง (ตำบล)	Kỳ Sơn (กี้ เซิน) ตำบลกี้เซิน
กี้เทอ	Kí thư (กี้ เทอ) ผู้แปลพงศาวดารญวนหมายถึง ตำรากี้เทอของพระยานาค
กิมกวีสินเทิง	Linh Quang Kim Trảo Thần Nổ (ลัญญ กวาง กิม จ่าว เถิ่นโน่) Linh Quang Kim Quy Thần Nổ (ลัญญ กวาง กิม กวี เถิ่น โน้) ฉายาของกาวโหล (Cao Lỗ) ผู้ผลิตปืน (ภาษาเขมร) หรือหน้าไม้ (ตระกูลภาษาไทย) ที่สามารถยิงหนึ่งนัดมี ลูกดอกออกไปหลายดอกด้วยกัน
กิมางตุ่ง (ตำบล)	động Mang (โด่ง มาง) เมืองโด่งมาง อาณาจักรจามปา
กี้ยูหายโหว่ (ปากน้ำ)	cửa Ròn (เกือ ส่อน/เกือ หร่อน)
กิวา (ตำบล)	huyện Kỳ Hoa (เฮวียน กี้ ฮวา)
กิวาเหวียน (เมือง)	huyện Kỳ Hoa (เฮวียน กี้ ฮวา)
กิวาเหวียน	huyện Kỳ Hoa (เฮวียน กี้ ฮวา)
กี้หลุก (ตน.ขุนนาง)	Ký lục (กี้หลุก) เจ้าหน้าที่จดบันทึก
กี้หลุก (ตน. ขุนนาง)	ký lục (กี้ หลุก) เจ้าหน้าที่จดบันทึก
กิงล่อเซีย	Áo Lỗ Xích (ฮ้าว โหล ซิก)
กิวเจิง (เมือง)	Cửu Chân (กิว เซิน) เมืองกิวเซิน อาณาจักรวันลาว เวียดนามในอดีต ปัจจุบันคือแทนฮัว (Thanh Hóa) และบางส่วนของนินญบิญ (Ninh Bình)
กิวเจิน (เมือง)	Cửu Chân (กิว เซิน) เมืองกิวเซิน อาณาจักรวันลาว เวียดนามในอดีต ปัจจุบันคือแทนฮัว (Thanh Hóa) และบางส่วนของนินญบิญ (Ninh Bình)
กิวโจ้ว (เมือง)	Quy Châu (กิว โจ้ว) เมืองกิวโจ้ว

ก๊วต้ายาง (แม่น้ำ)	Cửu Đà Giang (ก๊ว ต๋า ซาง) 1. แม่น้ำต้า (Sông Đà – ซง ต๋า) แควสาขาแม่น้ำแดง (sông Hồng- ซง ห่ง). 2. เมืองจิวเจียง ริมแม่น้ำแยงซีเจียง
ก๊วต๊ก (เมือง)	Cửu Đức (ก๊ว ต๊ก) เมืองก๊วต๊ก
ก๊วเจิน (เมือง)	Cửu Chân (ก๊ว เซิน) เมือง) เมืองก๊วเซิน
ก๊วซว้าย	Cửu Soái (ก๊ว สว้าย)
ก๊อญูริง (ระดับการศึกษา)	cử nhân (ก๊อ ญูริน) บัณฑิต ผู้จบการศึกษาระดับก๊อญูริน ตามระบบการศึกษาแบบจารีตของเวียดนาม (เทียบเท่าปริญญาตรีในปัจจุบัน)
ก๊อญูริน (ระดับการศึกษา)	cử nhân (ก๊อ ญูริน) บัณฑิต ผู้จบการศึกษาระดับก๊อญูริน ตามระบบการศึกษาแบบจารีตของเวียดนาม (เทียบเท่าปริญญาตรีในปัจจุบัน)
ก๊อว่า	xã Cư Hóa (สา ก๊อ ฮว่า)
ก๊อหยิน	cử nhân (ก๊อ ญูริน) ผู้จบการศึกษาระดับก๊อญูริน (cử nhân) (ปัจจุบันเทียบเท่าบัณฑิตปริญญาตรี)
กุงกั๊ดถี้ (ตำบล)	ยังไม่พบในเอกสารเวียดนาม (ช่วงราชวงศ์เตี้ยเซินและราชวงศ์เห็งเยิน)
กุงต๊กเวือง	Cung Túc vương (กุง ต๊ก เวือง) หรือ Trần Nguyên Dục (เจิ่น เงียน สุก)
กุงลาจ	Quan Lang (กวาน ลาง) ราชบุตรของกษัตริย์หุ่ง (Hùng Vương)
กุด (เกาะ)	hòn Cổ Cốt (ห่อน โก่ โก๊ต) เกาะกุด
กุนกั้ง (ตน. ขุนนาง)	quan công (เกวีน กง) ผู้แปลพงศาวดารฉวนแปลว่า พระยา
กุนกง (ตน. นายทหาร)	quan công (เกวีน กง) ผู้ปกครองมณฑล
กุนเท็งโจ้ว (เมือง)	châu Quán Thần (โชว เกวีน เถิ่น) เมืองโชวเกวีนเถิ่น
กุนเถย (ตน. ขุนนาง)	Thái Thú Giao Chỉ (ท่าย ทุ่ ซาว ฉี)
กุกต้งบู๊ จ.	Qué Trọng Vũ , Đò hộ (เก้ว จ่อง หู , โต โหะ) ตำแหน่ง โตโหะ ชื่อว่า เก้วจ่องหู
กุกเลิม (เมือง)	Qué Lâm (เก้ว เลิม)
กุกเอียง จ. (เมือง)	Qué Dương (เก้ว เซียง) เมืองกุกหยาง ประเทศจีน
เกซัง จ. (พระจักรพรรดิจีน)	จักรพรรดิเจียซัง พงศาวดารไทยเรียก เกียซัง บ้างก็เรียกว่า เกซัง

เกงปัก (เมือง)	Kinh Bắc (กิง บัก)
เกงปัก (เมือง)	Kinh Bắc (กิง บัก)
เกงเอียงอ่อง จ.	Kinh Dương Vương (กิง เชื่อง เวือง) (2919 - 2792 ก่อนคริสตกักราช) บุตรของเต้มีญหว่างเต้ (Đế Minh)
เก็ลือเซิง	ยังไม่พบในเอกสารเวียดนาม (ช่วงราชวงศ์เหงียน)
เกยเกอ (ตน. นายทหาร)	Cai cơ (กาย เกอ) ผู้บัญชาการกองทหาร
เก๋ยงอันเหย่ว่างท้ายต้อ	Anh Duệ hoàng thái tử (แอนญู เสวะ ฮว่าง ท้าย ต้อ) เจ้าชายแอนญูเสวะ
เก้วเลิม (เมือง)	Quế Lâm (เก้ว เลิม) เมืองเก้วเลิม
เกว๊กทุกกุงกง	Quốc thúc quận công (ก๊วก ทุก เกวิน กง)
เกว๊งเต็ง (ตำบล)	ยังไม่พบในเอกสารเวียดนาม (ช่วงราชวงศ์เต๋ยเซินและราชวงศ์เหงียน) / ผู้แปลตำบลในเขตเมืองไซ่ง่อน
เกว๊ยงเจียงเทวี่ยน (เรือรบ)	chiến thuyền Quyên (เซี่ยน เถวี่ยน เกว๊ยง)
เกว๊ยงโจ้ว (เมือง)	Quyên Châu (กวิญ โจ้ว) เมืองกวิญโจ้ว
เกว๊ยงโจ้ว (เมือง)	Hoan Châu (ฮวาน โจ้ว) ปัจจุบันอยู่ในเขตจังหวัดเหงะอาน (Nghệ An) และจังหวัดท่าตีญ (Hà Tĩnh)
เกว๊ยงเต็ง (ตำบล)	ยังไม่พบในเอกสารเวียดนาม (ช่วงราชวงศ์เต๋ยเซินและราชวงศ์เหงียน) / ผู้แปลตำบลในเขตเมืองไซ่ง่อน
เกาจี้ก๊ก จ.	Giao Chỉ Cốc (ชวาว ฉี ก๊ก) แคว้นชวาวฉี
เกาจี้กุ้นอ่อง จ.	Giao Chỉ quận vương (ชวาว ฉี เกวิน เวือง) พระเจ้าแผ่นดินปกครองเมืองยาวจี้ (แผ่นดินเวียดนาม)
เก็งจั้นเตียง (พระที่นั่ง)	Cần chính điện (เกิ่น ฉี่ญู เตียน) พระที่นั่งเกิ่นฉี่ญู
เก็งจั้นเตียง (พระที่นั่ง)	Cần chánh điện (เกิ่น แซ่ญู เตียน) พระที่นั่งเกิ่นแซ่ญู (ช่วงราชวงศ์เหงียน)
เก็งจั้นเตียงห็อกสี (ตน. ขุนนาง)	Cần chính điện học sĩ (เกิ่น ฉี่ญู เตียน ห็อก สี) ราชบัณฑิตประจำพระที่นั่งเกิ่นฉี่ญู
เก็งจั้นเตียงด่ายห็อกสี (ตน. ขุนนาง)	Cần chính điện học sĩ kiêm chế cáo lệnh (เกิ่น ฉี่ญู เตียน ห็อก สี เกียม เซ่ ก้าว เหล็ญู) ราชบัณฑิตใหญ่ประจำพระที่นั่งเกิ่นฉี่ญู ในพระราชวังเว้

เก็งจิ้นเตียงด่ายห็อกสีท้ายเทื่องตื้อคัน (ตน. ชุนนาง) Cấn chánh điệן học sĩ kiêm Thái thường tự khanh (เกิน แซ่ญ เตียน ห็อก สี เกียม ท้าย เถื่อง ตี) ราชบัณฑิตชั้นผู้ใหญ่ ประจำพระที่นั่งเกินซ็ญ ในพระราชวังเว้

เก็งแจ๊ะ (ตำบล) ยังไม่พบในเอกสารเวียดนาม (ช่วงราชวงศ์เตยเซินและราชวงศ์เหงียน)

เก็งเย่อ (ปากน้ำ) Cấn Giò (เกิน เส่อ) ปากแม่น้ำเกินเส่อ ปัจจุบันอยู่ในเขตเมืองไซ่ง่อน

ปากน้ำเกินเส่อ

เก็งเย่อหายโขว (ปากแม่น้ำ) cửa biển Cấn Giò (เกือ เปียน เกิน เส่อ) ปากน้ำเกินเส่อ ปัจจุบันอยู่ในเขตเมืองไซ่ง่อน

เก็งเวือง (ตน. ชุนนาง) Mấn vương Ngạc (เหมิน เวือง หงาก)

เก็งเห่หายโขว (ปากน้ำ) cửa biển Cấn Giò (เกือ เปียน เกิน เส่อ) ปากน้ำเกินเส่อ ปัจจุบันอยู่ในเขตเมืองไซ่ง่อน

เก็งจันเตียง (พระที่นั่ง) Cấn chánh điệן (เกิน แซ่ญ เตียน) พระที่นั่งเกินแซ่ญเตียน พระราชวังเว้

พระที่นั่งเกินแซ่ญเตียน พระราชวังเว้

เก้มเคยาง (แม่น้ำ) Cầm khê / sông Thao (เก้ม เค / ซง ทาว)

เกื้มเคด (เมื้อง)	Cấm Khê (เกื้ม เค) เมื้องเกื้มเค ปัจจุบันคือเทศบาลเมื้องเกื้มเค จังหวัดฟู่เถาะ (Phú Thọ)
เกื้มลา (ตำบล)	ยังไม่พบในเอกสารเวียตนาม (ช่วงราชวงศ์เหงียน)
เกื้มลี้แหงเวียง (ด่าน)	nguồn Cấm Lý (แหงวน เกื้ม ลี้)
เกื้ยงจูแหย จ.	Khuông Tử Nha (เคื้อง ตื่อ หญา) จี้ยง จื่อหยา หรือ เจียงไท่กิง
เกื้ยงเซิง (เขา)	núi Thiên Kiện (นู้ย เทียน เกียน) เขาเทียนเกียน (จังหวัดห่านาม - Hà Nam)
เกื้ยงถัน	Cảnh Thịnh (แก่ญู ถัญญ) Nguyễn Quang Toàn (เหงียน กวาง ตว๊าน) เป็น กษัตริย์องค์ที่ 3 และองค์สุดท้ายแห่งราชวงศ์เตยเซินของเวียตนาม
เกื้ยงเวื้อง (พระราชหิศจยศ)	Kiến vương Tân (เกียน เวื้อง เติน)
เกื้ยงหออเห่วพ้อเห่ว (อวี)	Phó vệ úy vệ Kiên võ (พ้อ เหวะ อวี เหวะ เกียน หออ)
เกื้ยดตุ๊น	ยังไม่พบในเอกสารเวียตนาม
เกื้ยนกรุงเทเวียน (กองทหารเรือ)	thuyền Kiên Nhất (เถเวียน เกียน เญ้ด)
เกื้ยนยาง (ตำบล)	Kiên Giang (เกียน ชาง) เมื้องเกียนชาง
เกื้ยนยาง (แม่น้ำ)	Kiên Giang (เกียน ชาง) แม่น้ำเกียนชาง
เกื้ยนยางด่าว (ค่าย)	Kiên Giang Đạo (เกียน ชาง ด่าว) ค่ายเมื้องเกียนชาง
เกื้ยนวย (กองทหาร)	Kiên uy (เกียน อวี)
เกื้ยม	kiếm (เกื้ยม) กระบี่
เกื้ยมเตียม	Kiếm điểm (เกื้ยม เตียม)
เกื้ยมยาง (ด่าน)	đạo Kiên Giang (ด่าว เกียน ชาง) ด่านเมื้องเกียนชาง
เกื้ยวงกกัน	Kiểu Công Tiện (เกื้ยว กง เตียน)
เกื้ยวงกหัง	Kiểu Công Hãn (เกื้ยว กง ฮัน)
เกื้ยวหลินกง	Kiểu Lệnh Công (เกื้ยว เหล่ญู กง)
เกื้ยวแหงกงเท็กผู้เกื้อกเถื้องเตื้องเกื้มอื่เจื้องแห่วสือเจื้องเกอ (ตน.ขุนนาง)	Dục vận công thần phụ quốc thượng tướng quân Cấm y vệ chương vệ sự chương cơ (สื่ก

เหวิน กง ถิ่น ฝู ก๊วก ถื่อง เตื่อง เกวิน กิม อี เหวะ ฉื่อง เหวะ สี ฉื่อง เกอ)
ตำแหน่งนายทหารชั้นผู้ใหญ่

เกือกุ่นกง (ตน. ชุนนาง)	Quốc thúc quân công (ก๊วก ทุก เกวิน กง)
เกือกั้นด่าว (ค่าย)	đạo Cường Thành (ด่าว เกือก แทญ) ค่ายเกือกแทญ
เกือกั้นด่าว (ด่าน)	đạo Cường Thành (ด่าว เกือก แทญ) ค่ายเกือกแทญ
เกือกวาง (กองทหาร)	Cường uy (เกือก อวี)
เกือกวางป็น (กองเรือ)	đội Cường uy (โต้ย เกือก อวี)
แกบ่งเกี้ยน จ. / หยามันเกียน ว. Giǎ Mạnh Kiên (สา แฮมัญ เกียน)	
โกงโนง (เกาะ)	đảo Côn Lôn (ด่าว โกง โลงน) ผู้แปลพงศาวดารญวนแปลว่าเกาะขนุน ปัจจุบันเวียดนามเรียกว่า Côn Đảo (โกง ด่าว) หมู่เกาะโกงด่าว
โก้ซุมต่ง (ตำบล)	Cố Sâm động (โก้ เซิม ต่ง) สถานที่ปักเสาหลักหมุดทองแดงขนาดใหญ่ ปัก โดยหมาเหวียน (Mã Viện) แห่งราชวงศ์ฮั่นเมื่อ ค.ศ.43 หลังปราบขบวนการ ฮายปาจิง
โก้เตียบ (กองทหารเรือ)	cơ Hũu Tiệp (เกอ หิ้ว ถียบ)
โก้ถ่อ	Cố Thọ (โก้ ถေး)
โก้ทัน (เมือง)	Cố Thành (โก้ แทญ) 1. โก้แทญ เวียดนาม ปัจจุบันคือนครซี้ลัญ จังหวัดหาย เซียง thành phố Chí Linh, tỉnh Hải Dương) 2. โก้แทญ จีน ปัจจุบันอยู่ใน เขตเมืองลี่เจียง มณฑลยูนนาน
โก้ทาม	Cố Tham (โก้ ทาม)
โกนโนน (เกาะ)	Côn Luân (โกง ลวน) ผู้แปลพงศาวดารญวนแปลว่าเกาะขนุน ปัจจุบัน เวียดนามเรียกว่า Côn Đảo (โกง ด่าว) หมู่เกาะโกงด่าว
โกงโลน (เขา)	Côn Lôn (núi) (โกง โลงน ญ้ย) เทือกเขาคุนหลุน
โก้ปี้	Cố Bí (โก้ ปี้)
โก้เปียบ (ตำบล)	Cố Bi (โก้ ปี้) บ้านโก้ปี้ เมืองซาเลิม (Gia Lâm)
โก้ฟ่าบ (ตำบล)	Cố Pháp (โก้ ฟ่าบ) ตำบลโก้ฟ่าบ
โกวโป๊	Cao Bảo (กาว บ่าว)

โกวเฮะ จ.	Cao Hách (กาว แฮ็ค)
โก๋หล่องทัน	thành Cổ Lộng (แก่ญ โก๋ โหล่ง)
โก๋หลี่ (ตำบล)	Cổ Lũy (โก๋ ลวี)
โก๋หลี่ (เมือง)	Cổ Lũy (โก๋ ลวี) เมืองโก๋ลวี เมืองเก่าของจามปา ปัจจุบันคือตำบลเหงียฟู อำเภอตือเหงีย จังหวัดกวางหงาย(Nghĩa Phú, huyện Tư Nghĩa, tỉnh Quảng Ngãi)
โก๋หลี่หายโขว	cửa biển Cổ Lũy (เกือ เปียน โก๋ ลวี)

ข

ขงจู้	Khổng Tử (ขงตื้อ) -ขงจื้อ
ขงเตี๊จั้ง (ตำบล)	Gò Công (ก๋อกง)
ข้า	ชนเผ่าพูดตระกูลภาษาขะแมร์อยู่ระหว่างชายแดนเวียดนาม ลาว กัมพูชา สมัยโบราณเวียดนามเรียกข้าว่า Cát Miệt (ก๊าดเหมียด) แห่งอาณาจักรเงินละอยู่ทางใต้อาณาจักรจามปา ขึ้นอยู่กับอาณาจักรฟูนัน ต่อมาหลังยุคจักรพรรดิเถินลอง (ค.ศ.705-706) แห่งราชวงศ์ถัง เงินละได้แยกออกจากฟูนันออกเป็นสองอาณาจักร โดยทางตอนเหนือเป็นเขตภูเขาเรียกว่า หลุกเซ็นหลาบ (Lục Chân Lạp) หรือเงินละบก ส่วนตอนใต้ดินแดนติดกับทะเลเป็นที่ลุ่มเต็มไปด้วยหนอง บึงจึงเรียกว่า ถวีเซ็นหลาบ Thủy Chân Lạp หรือ เงินละน้ำ
เขมร	Khmer / người Man (เขอะ แม/เหง้อย มาน) คนเขมร
เขยววยหออเหว่เหว่ (อวี) (ตน. นายทหาร)	Vệ úy vệ Uy võ (เหวะอวีเหวะอวีหออ)
เขยหยู	Nguyễn Uyên (เงียนเอวียน)
เขียนหลงฮ่องเต้ จ.	Càn Long (ก่านลอง) Thanh Cao Tông (แทญกาวตง) จักรพรรดิเขียนหลง แห่งราชวงศ์ชิง (ชิงเกาจงฮ่องเต้) เขียนหลงฮ่องเต้ (สำเนียงจีน ฮกเกี้ยน)
เขียนหลงฮ่องเต้	vua Càn Long (วัก่านลอง) จักรพรรดิเขินหลง จักรพรรดิเขียนหลง

ค

คล้ายยาง (แม่น้ำ)	sông Thanh Quyét (ซง แทญ เกวี่ต)
ควายาง (แม่น้ำ)	sông Khoa (ซง ควา)
ค้อเทียนติด จ.	Húa Thièn Tích (ฮื่อ เทียน ตี้ก)
คั่นยือ (ตำบล)	Khánh Dur (แค้ญ ซือ)
คั่นว่า (เมือง)	Khánh Hoà (แค้ญ ฮว่า) เมืองแค้ญฮว่า
คั่นหวนจี้ (กองทหาร)	chi Khánh võ (ชี แค้ญ หวอ)
คั่นอ่า (เมือง)	Khánh Hoà (แค้ญฮว่า) เมือง แค้ญ ฮว่า
คางเหวียน (เมือง)	ยังไม่พบข้อมูลในเอกสารเวียดนามช่วงต้นราชวงศ์เล
คามหวนเหว่เหว่ (อวี) (ตน. นายทหาร)	Vệ úy vệ Kham võ (เหวะ อวี เหวะ คาม หวอ)
ค่ายงู (แผ่นดิน)	Đại Ngu (ด่าย งู) อาณาจักรด่าย งู ชื่อเรียกแผ่นดินเวียดนามสมัยราชวงศ์ไห่ (nhà Hồ) ระหว่าง ค.ศ. 1400-1407
คายเจียมหายโซว (ปากน้ำ)	cửa biển Đại Chiêm (เกื่อ เบี่ยน ด่าย เซียม) ปัจจุบันเรียกว่าเกื่อด่าย (Cửa Đại) เป็นปากแม่น้ำทูโบน (Thu Bồn) เมืองฮอยอัน หรือ เมืองโหยอาน (Hội An)
คายอานหายโซว (ปากน้ำ)	Khải An hải khẩu (ขาย อาน หาย โซว)
คิมกงเสียม	Đình Công Khiêm (ดีญ ดง เคียม)
คิมจิว จ. (เมือง)	Khâm Châu (เคิม โซว)
คินเตื่อง (เมือง)	ยังไม่พบในเอกสารเวียดนาม
คุกหิว	Khúc Hạo (คุก เห่า)
คูฮัว	Khâu Hoà (โคว ฮว่า)
เคิมชายกายเกอ (ตน. นายทหาร)	Khâm sai cai cơ (เคิม ชาย กาย เกอ) Khâm sai คือผู้ได้รับมอบอำนาจจากกษัตริย์ให้ทำการใดการหนึ่ง (ผู้แทนพระองค์) cai cơ ผู้บัญชาการกองพัน
เคิมชายเจื่องเกอ (ตน. นายทหาร)	Khâm sai chuởng cơ (เคิม ชาย เจื่อง เกอ) ข้าหลวงใหญ่ ผู้บัญชาการทัพหน้า

เค็มชายเจื่องเตียนกุนยิบันไต๋ด้ายเตื่องกุนกุง (ตน. นายทหาร) Khâm sai chuởng Tiền quân binh
Tây đại tướng quân quận công (เค็ม ชาย เจื่อง เตียน เกวิน บีญ เตีย
เตื่อง เกวิน เกวิน กง)

เค็มชายโตตักเจื่องเกอกุง (ตน. ขุนนาง) khâm sai đô đốc chuởng cơ quận công (เค็ม ชาย โต ตัก
เจื่อง เกอ เกวิน กง) เค็มชายตำแหน่งขุนนางสมัยเหงียน ข้าหลวงใหญ่ผู้แทน
พระองค์

เค็มชายกายโตย (ตน. นายทหาร) Khâm sai cai đội (เค็ม ชาย กาย โตย)

เค็มชายเจื่องกรุงกุนยิบันไต๋ด้ายเตื่องกุนกุง (ตน. นายทหาร) Khâm sai chuởng Trung quân
binh Tây đại tướng quân quận công (เค็ม ชาย เจื่อง จุง เกวิน บีญ เตีย
ด้าย เตื่อง เกวิน เกวิน กง)

เค็มชายเจื่องต่ากุนยิบันไต๋เตื่องกุน (ตน. นายทหาร) Khâm sai chuởng Tả quân binh Tây
tướng quân (เค็ม ชาย เจื่อง ต่า เกวิน บีญ เตีย เตื่อง เกวิน)

เค็มชายเจื่องโห่งกุนบั้นไต๋เตื่องกุน (กองทหาร) Khâm sai chuởng Hậu quân binh Tây tướng
quân (เค็ม ชาย เจื่อง โฮ่ว เกวิน บีญ เตีย เตื่อง เกวิน)

เค็มชายถวกโหน่ย Khâm sai thuộc nội (เค็ม ชาย ถวก โหน่ย) ตำแหน่งนายทหารชั้นผู้ใหญ่

เค็มชายถวกโหน่ยกายเกอ (ตน. นายทหาร) Khâm sai thuộc nội cai cơ (เค็ม ชาย ถวก โหน่ย กาย เกอ)

เค็มชายถวกโหน่ยเจื่องเกอ Khâm sai thuộc nội chuởng cơ (เค็ม ชาย ถวก โหน่ย เจื่อง เกอ)

เค็มชายจ้งบั้น (ตน. นายทหาร) Khâm sai thống lĩnh cai cơ (เค็ม ชาย ทั้ง หลิญ หาย เกอ)

เค็มชายบั้นไต๋ (ตน. นายทหาร) Khâm sai tổng nhung chuởng cơ (เค็ม ชาย ถง ซุง เจื่อง เกอ)

เค็มเหวียน (เมือง) ยังไม่พบข้อมูลในเอกสารเวียดนามช่วงต้นราชวงศ์เล

เคียงเตียงจิวี่ด้ายเตื่องกุน (ตน. นายทหาร) Tứ sương quân phó chỉ huy sứ - Tả thân vệ điện tiền chỉ
huy sứ (ตือ เซื่อง เกวิน ฟือ ฉี ฮวี ซื่อ - ต่า ถิ่น เหวะ เตียน เตียน ฉี ฮวี ซื่อ)

เคียงย้า ยังไม่พบในเอกสารเวียดนามช่วงราชวงศ์จัญ

โคยคัง (ค่าย) Đồn Khôi Diêu (โตน โคย เซียว)

โคเก็ก จ. ตำนานจีนว่าด้วยการก่อกำเนิดโลกและสรรพสิ่งต่างๆ

ง

ง่วนเฉียว จ.	Nguyễn Thế Tổ (เจียน เท่ โต) Hốt Tất Liệt (โฮ้ด เท็ด เหลียด) จักรพรรดิหยวนซื่อจู (กูป ไล่ ซ่าน) ปฐมจักรพรรดิแห่งราชวงศ์หยวน
ง่วนสีโจ้ จ. (จักรพรรดิจีน)	Hốt Tất Liệt (โฮ้ด เท็ด เหลียด) Nguyễn Thế Tổ (เจียน เท่ โต) จักรพรรดิหยวนซื่อจู (กูปไล่ซ่าน) ปฐมจักรพรรดิแห่งราชวงศ์หยวน
ง่วนอุยเต็ก จ.	Nguyễn Duy Đức (เจียน ชุย ดี๊ก)
ง้อกว่างเถื่องเต้	Ngọc hoàng thượng đế (หังอ๊ก ฮว่าง เถื่อง เต้) เจ๊กเซียนฮ่องเต้ (เทพเจ้าหยก) เทพเจ้าสูงสุดแห่งสวรรค์
ง่ากุ่นกง (ตน.ขุนนาง)	Ninh Hòa quận công (นิญ ฮว่า เกวิน กง) ผู้แปลพงศาวดารญวนแปลว่าเจ้าพระยา
งี้ยาง (แม่น้ำ)	Nghi Giang (หิง ซาง)
งีเหว่ (ตำบล)	ยังไม่พบในเอกสารเวียดนาม
งิวเกื้อก (ตำบล)	Ngũ Cước (งิว เกื้อก)
งุย จ. (เมือง)	Ngũy (งวี) แคว้นเว่ย จินยุคจั้นกั๋ว
งุย จ. (เมือง)	Ngũy Bác (งวี บ้าก)
เจ๊กเซียนฮ่องเต้	Ngọc Hoàng thượng đế (หังอ๊ก หว่าง เถื่อง เต้) เทพเจ้าจักรพรรดิหยก ไทยเรียกว่า เจ๊กเซียนฮ่องเต้ (ภาษาไทย เจ๊ก (แต่จิว) เซียน (ฮกเกี้ยน) ฮ่องเต้ (ฮกเกี้ยน) หรือเทพเจ้าแห่งสวรรค์ในลัทธิเต๋า เป็นที่นับถือของคนจีน เวียดนาม เกาหลี
เจซัดกุนตรีเตื่องจิ้นโตั้งเจ้ (ตน. นายทหาร)	Thần sách quân, tri Thượng, Đô chính thống chế chế (เถิน แซ้ก เกวิน จี เตื่อง ชี่ญ โต หัง เซ้)
เจวิงต๊ราก	Nguyễn Trác (เจียนจ๊าก)
เจวียงชะว้ายต่งเกว๊กจิ้นเตื่องบั้นอ้านเวือง	Đô nguyên súy tổng quốc chính thượng phụ Bình An Vương (โด เจียน สวี หัง ก๊วก จีญ เถื่อง ฟุ บิญ อาน เวือง) แม่ทัพมีความชอบต่อแผ่นดิน
เง่อาน(เมือง)	Nghệ An (เหงะ อาน) เมืองเหงะอาน
เงินย่า	xã Ninh Xá (สา นิญ ซ่า)

เจี๋ยเวเต้ จ. (จักรพรรดิฉิน)	vua Nghiêu (ว้ว เจี๋ยเว) พระเจ้าเหยา (2356-2255 ก่อนคริสตกาล) จักรพรรดิฉินในตำนานยุคสามกษัตริย์ห้าจักรพรรดิ
เจื่องถุ่มเทียน	năm Thuận Thiên (นัม เถวีน เทียน) รัชศกเถวีนเทียน ในประวัติศาสตร์เวียดนาม รัชศกเถวีนเทียนมีสองครั้งด้วยกันกล่าวคือ 1. รัชศกเถวีนเทียน ยุคสมัยประจํารัชกาลแห่งกษัตริย์ลี๋ ท้าย โต้ (ค.ศ.1010–1028) 2. ยุคสมัยประจํารัชกาล แห่ง กษัตริย์เล ท้าย โต้ (ค.ศ.1428–1433)
เจื่องเทียนตึก	Thiên Đức (เทียน ตึก) สมญานามแห่งรัชสมัยกษัตริย์ลี๋บ๊วยุคเทียนตึก หมายถึงยุค สวรรค์คุณธรรม
เจื่องมิ่ง (ตำบล)	Cù Mông (กู๋ มง)
เจื่องมิ่งสายหยื่อ (สถานที่)	Hòn Nan (vụng) Cù Mông (หอน นาน (ห้วง) กู๋ มง)
เจื่องมิ่งหายโหว (ปากน้ำ)	Cù Mông hải khẩu (กู๋ มง หาย โหว) ปากน้ำกู๋มง ฟูเอียน
เจื่องมงหายโหว (ปากน้ำ)	Cù Mông hải khẩu (กู๋ มง หาย โหว) ปากน้ำกู๋มง ฟูเอียน
เจื่องฮุนหายโหว (ปากน้ำ)	cửa biển Cù Huân (เกือ เบียน กู๋ เหวิน) ปัจจุบันเป็นปากแม่น้ำก๊าย เมืองญาจาง (Sông Cai Nha Trang) อดีตเรียกว่าแม่น้ำฟูหลก แม่น้ำกู๋ (sông Phú Lộc, sông Cù)
โง (ราชวงศ์)	nhà Ngô (หญ่า โง) ราชวงศ์โง (ค.ศ. 939–965)
โงกงเกวี่	ยังไม่พบในเอกสารเวียดนาม (ช่วงราชวงศ์เตี๋ยเชินและราชวงศ์เหงียน)
โงกงเกวี่ย	Ngô Công Quý (โง กง กวี)
โงเกวี่ยง / โงเวือง	Ngô Quyền/ Ngô Vũ Vương (โงเกวี่ยง / โงหวูเวือง) กษัตริย์พระองค์แรกของราชวงศ์โง (Tiền Ngô Vương – เตี๋ยน โง เวือง)
โงเกี๋ยงเจิง	Ngô Chân Lưu (โง เชิน ลิว) พระภิกษุควง เหวียด (Khuông Việt ค.ศ. 933-1011)
โงเซียงฉี	Ngô Xương Xí (โง เซียง ซี)
โงเซียม	Ngô Xiêm (โง เซียม)
โงเซียงวัน	Ngô Xương Văn (โง เซียง วัน)
โงเซียงเกิบท้ายตื่อ	Ngô Xương Ngập Thái Tử (โง เซียง เหงิบ ท้าย ตื่อ) ราชบุตรโง เซียง เหงิบ ต่อมาเป็นกษัตริย์ราชวงศ์โงมีชื่อว่าเทียน แซ็ก เวือง (Thiên Sách Vương)

โงญริงตัน	Ngô Nhân Tinh (โง ญิน ตี้ญ)
โงญริม	Ngô Nhâm (โง เหญิม)
โงด๊กตัน	Ngô Đức Tuấn (โง ด๊ก ต้วน)
โงต้งโจว	Ngô Tông Chu (โง ต่อง จู)
โงต้งโจ้ว	Ngô Tông Chu (โง ต่อง ชู)
โงต้งหวาง	Ngô Tông Hoàng (โง ต่ง ฮว่าง)
โงเตี้ยกวาว	Ngô Triều Cao (โง เจี้ยว กาว)
โงทีสี่	Ngô Thì Sĩ (โง ถี่ สี่)
โงทีเหญิม	Ngô Thì Nhâm (โง ถี่ เหญิม)
โงเยียนงา	Ngô Đình Nga (โง ดี้ญ งา)
โง้วซามก๊วย จ.	Ngô Tam Quế (โงตามแก้ว)
โง้วซามถอง จ.	Ngô Tam Đồng (โง ตาม ต่ง)
โงวยาง	ยังไม่พบในเอกสารเวียดนาม (ช่วงราชวงศ์เตี้ยเซินและราชวงศ์เหงียน)
โงวังโตน	Ngô Văn Tôn (โง วัน โตน)
โงวังทัน	Ngô Văn Thành (โง วัน แทญ)
โงวังเว	Ngô Văn Sở (หวอ วัน เสอ)
โงเวือง	Ngô Quyền/ Ngô Vũ Vương (โง เกวียน / โง หู เวือง) กษัตริย์พระองค์แรกของราชวงศ์โง (Tiền Ngô Vương – เตียน โง เวือง)
โงวังเสล	Ngô Văn Sở (โง วัน เสอ)
โงวังเสว	Ngô Văn Sở (โง วัน เสอ)
โงวังเสอ	Ngô Văn Sở (โง วัน เสอ)
โงวังหือ	Ngô Văn Ngữ (โง วัน หือ)
โงวังเหว	Ngô Văn Hiến (โง วัน เหี้ยน)
โงวังเอวี่ยน	Ngô Văn Uyển (โง วัน เอวี่ยน)

โงว้งเอวี่ยน	Ngô Văn Uyển (โง วัน เอวี่ยน)
โงเวือง	Ngô Vương (โง เวือง) Ngô Quyền/ Ngô Vũ Vương (โง เกวี่ยน / โง หว เวือง) กษัตริย์พระองค์แรกของราชวงศ์โง (Tiền Ngô Vương – เตียน โง เวือง)
โงหญฺวริกั๊น	Ngô Nhật Khánh (โง เหญิต แคญ) Ngô Lâm Công (โง หลาม กง)

จ

จกงุณ	Chung Quân (ชุง เกวีน)
จงตัก จ.	tổng đốc (ถง ตัก) ผู้รักษาเมือง
จอกเหลียง จ.	Chúc Lương (ชุก เลื่อง)
จอหงวน (ระดับการศึกษา)	Trạng nguyên (จ่าง เงียน) ผู้จบการศึกษาระดับเตียนสี (tiến sĩ) ได้เกียรติ นิยมลำดับที่หนึ่ง (ปัจจุบันเทียบเท่าคุณวุฒิบัณฑิต หรือ ปริญญาเอก เกียรตินิยม ลำดับที่หนึ่ง)
จักตัวสาดเลย จ. (ตน. ขุนนาง)	Án sát sứ (ฮ้าย ซัด ซื่อ) ผู้ตรวจการแผ่นดิน
จั้งบูเจียงกุน จ. / เจ็งหวอเตื่องกุน ว. (ตน. นายทหาร)	Chấn vũ tướng quân (เฉิน หวู เตื่อง เกวีน)
จั้นกว่าง	Chánh quản (แชญ กว่าง)
จั้นเตียง (พระที่นั่ง)	Cần chánh điện (เกิ่น แชญ เตียน) พระที่นั่งเกิ่นแชญ
จั้นเตื่องจี	Chánh trưởng chi (แชญ เจื่อง ชี)
จั้นธัง (ตน. นายทหาร)	Chánh thống suất (แชญ ทัง ซัวด)
จั้นพ้อหือ (ตน. นายทหาร)	ยังไม่พบในเอกสารเวียดนาม (ช่วงราชวงศ์เหงียน)
จั้นยาง (แม่น้ำ)	ยังไม่พบในเอกสารเวียดนาม (ช่วงราชวงศ์เตยเซินและราชวงศ์เหงียน)
จั้นยาง	tổng Tân An (ตัง เติน อาน)
จั้นยินตริบักไต้ยา (ตน. ขุนนาง)	Tri bạ Chính dinh coi Nhà đõ nội (จี บะ ช็ญ ชิญู กอย หลุ่ ไต้ โหน่ย)
จั้นหัง	gián nghị (จ้าน หัง)
จั้นหลีกถี่ (ตำบล)	chợ Chính Lộc (เจอะ ช็ญ หลีกถ)

จัมหึงเทวียน (เรือ)	thuyền Chính Nghi (เทวียน ชี้ญ จี)
จิวเต้าลองเต้าฝุง	ยังไม่พบในเอกสารเวียดนาม (ช่วงราชวงศ์เตี้ยเซินและราชวงศ์เหงียน)
จำเอิวเหลียง จ.	ยังไม่พบในเอกสารเวียดนาม (ช่วงราชวงศ์ลี)
จิกกั้ง (เมือง)	Chiết Đông (chiẹt đông) เมืองในจีน
จิ้น (ราชวงศ์)	nhà Tấn (hộ) เต็น) ราชวงศ์ฉิน
จิ้นโจ้ว (เมือง)	Bố Chính (bố chính) (โบ้ จี้ญ)
จิ้นชื่อย่องเต้	Tấn Thủy Hoàng Đế (tấn thủy hoàng đế) (เต็น ฮวี ฮว่าง เต้) จักรพรรดิฉินชื่อย่องเต้
จิ้นสือ	ยังไม่พบในเอกสารเวียดนาม ตามผู้แปลพงศาวดาร จิ้นสือ คือ ระดับของจอหงวน
จิ้นเอียง จ.	Tấn Dương (tấn dương) (เต็น เชียง)
จิวกั้ง จ.	Chu Công (chu công) โจวกง หรือ โจวกงหวาง ราชโอรสของจักรพรรดิโจวเฉิงหวาง แห่งราชวงศ์โจว (จีน)
จิวห่งอ่อง จ.	Chu Thành vương (chu thành vương) จักรพรรดิโจวเฉิงหวาง แห่งราชวงศ์โจว (จีน)
จิวบุ๋นอ่อง จ. (จักรพรรดิฉิน)	Chu Văn vương (chu văn vương) พระเจ้าโจวเหวิน (1154 - 1046 ก่อนคริสตกาล) จักรพรรดิฉินในราชวงศ์โจว
จิวโย้ จ.	Chu Ngung (chu ngung) (ชู งุง)
จิวอุย จ.	(Lý) Duy Chu (lý duy chu) (ลี่ ชวี ชู)
จี้กว่าง	ยังไม่พบในเอกสารเวียดนาม (ช่วงราชวงศ์เล)
จิกว้าง	สันนิษฐานว่าเป็นคนเดียวกันกับ Nguyễn Văn Mãn (เหงียน วัน เหมิน)
จิ้นเตียวใต้	Triệu Đại Sĩ (triệu đại sĩ) (เจี้ยว ต่าย สี่)
จิ้นสิน จ.	ยังไม่พบในเอกสารเวียดนาม (ช่วงราชวงศ์เตี้ยเซินและราชวงศ์เหงียน)
จิ้นหน่า จ.	ยังไม่พบในเอกสารเวียดนาม (ช่วงราชวงศ์เตี้ยเซินและราชวงศ์เหงียน)
จิ้นเฮี้ยนจ.	ยังไม่พบในเอกสารเวียดนาม (ช่วงราชวงศ์เตี้ยเซินและราชวงศ์เหงียน)
จิ้นฮั่ว จ.	ยังไม่พบในเอกสารเวียดนาม (ช่วงราชวงศ์เตี้ยเซินและราชวงศ์เหงียน)

จี้ล้งกวาง (ตำบล)	Chi Lǎng Quan/Chi Lǎng (จี ล้ง กวาน / จี ล้ง) ตำบลจี้ล้ง
จี้ลีน (ตำบล)	son trại Bảo Lộc (เซิน จ่าย บ่าว หล็อก)
จี้ฮี้ (ตน. นายทหาร)	chỉ huy (จี ฮวี)
จี้ดั่ง	Chủ Đổng tử (ฉือ ด่ง ตื่อ) ตำบลฉือด่งตื่อ ตำบลฉือด่งตื่อ ฉือ ด่ง ตื่อ มีอีกชื่อหนึ่งว่า ฉือตี่ ซา แจ็ก (Nhất Dạ Trạch) บุคคลในตำนานสมัยกษัตริย์ห่งที่ 18
จี้ดั่ง	Chủ Đổng tử (ฉือ ด่ง ตื่อ) ตำบลฉือ ด่ง ตื่อ ตำบลฉือด่งตื่อ ฉือ ด่ง ตื่อ มีอีกชื่อหนึ่งว่า ฉือตี่ ซา แจ็ก (Nhất Dạ Trạch) บุคคลในตำนานสมัยกษัตริย์ห่งที่ 18
จี้ย้าโจว (ตำบล)	Chủ Gia Châu / làng Chũ-Xá (ชือ ซา โช่ว / หลาง ชือ ซา) หมู่บ้านชือซา
จี้ย้าจี้ว (ตำบล)	Chủ Gia Châu / làng Chũ-Xá (ชือ ซา โช่ว / หลาง ชือ ซา) หมู่บ้านชือซา
จูเซย จ.	Chu Tuấn (ชู เต๋น)
จูเซิง (ภูเข)	bảo Chủ Sơn (บ่าว ฉู เซิน)
จูตัย	Chu Nhai (ชู ฉวย)
จูตัก้วน จ.	Hà Hỷ Văn (हां หี วัน)
จูหู	(thứ sử) Chu Phù (ถือ สีอ ชู ฝู) ข้าหลวงชือว่า ชู ฝู
เจ้ (เมือง)	Tê (เต้) แคว้นฉือ จินยุคจันกั๋ว
เจ้ จ. (เมือง)	Tê (เต้)
เจ็กโต จ. (ตน. ขุนนาง)	tiết độ sứ (เตียด โตะ ซื่อ)
เจมอ (จาม)	Chế Mân (เซ้ เมิน) กษัตริย์อาณาจักรจามปาชัยสิงหรวมันที่ 3 (Jaya Sinha Varman III)
เจมานา (จาม)	Chế Ma Na (เซ้ มา นา) กษัตริย์จามปา ชัยอินทรวรมันที่ 2 (Jaya Indravarman II)
เจ้อเล็ง (ตำบล)	Chợ Lớn (เจอะ เล็ง) ย่านเมืองคนจีนเมืองไซ่ง่อน
เจ้าซ่ม	Chiêu Sâm (เซียว เซิม)
เจ้าทรวง	Chiêu Sương (เซียว เซียง)

เจ้าทวามริโกโต	Chiêu Chùy Mô (เซียว ชวี โม)
เจ้าพวง	Chiêu Phong (เจียว ฟอง)
เจ้าห้อย	Chiêu Tãng (เจียว ตัง)
เจ้าอุ่นมัน	Chiêu Ôn Mãnh (เจียว โอน หมมญ)
เจ้าฮ่วนแจ่ง จ.	Tào Huyền Tĩnh (เต่า เฮวี่ยน ตัญ)
เจิงดิน (เมือง)	ยังสืบค้นไม่พบคำที่ตรงหรือใกล้เคียงกับเจิงดิน
เจิงย่าวตื่อ (วัด)	chùa Chàn Giáo (ฉั่ว เซิน ซ่าว) วัดเซินซ่าว
เจิ้งหวอ (กองทหาร)	chi Chấn võ (ชี เซิ่น หวอ)
เจิ้งหวอกุน (กองทหาร)	Chấn võ quân (เซิ่น หวี เกวิน)
เจิ้งหวอเตื่องกุน (ตน. นายทหาร)	Chấn vũ tướng quân (เซิ่น หวู เตื่อง เกวิน)
เจิมย่าวตื่อ (วัด)	chùa Chàn Giáo (ฉั่ว เซิน ซ่าว) วัดเซินซ่าว
เจียงเตียงบ่าว	chương tiền Bảo (เจื่อง เตียน บ่าว) ตำแหน่ง chương tiền ชื่อ Bảo (ไม่ปรากฏชื่อสกุล)
เจียงฟ็อง (กองทหาร)	đội Chiến Phong (โด่ย เซี่ยน ฟอง)
เจียงยง (ตน. นายทหาร)	Chương dinh (เจื่อง ชิญ)
เจียวถาวซื่อ (ตน. ขุนนาง)	Chiêu thảo sứ (เซียว ถาว ซื่อ)
เจียวหวอโฮ่ว	Chiêu Vũ hầu (เซียว หวู โห้ว)
เจียวหวอโฮ่ว (ตน. นายทหาร)	Chiêu Vũ hầu (เจียน หวู โห้ว) Chiêu Võ hầu (เจียน หวอ โห้ว)
เจียวเหิงยโฮ่ว	ยังไม่พบในเอกสารเวียดนาม (ช่วงราชวงศ์เจิน)
เจื่อง	con trưởng (กอน เจื่อง) ใน Đại Nam thực lục ภาษาเวียดนามหมายถึงลูกคนโต
เจื่องกรุงกุงเตียกเจี (ตน. นายทหาร)	Trung quân, tiết chế (จุง เกวิน เตียด เซ้) แม่ทัพ (กอง) กลาง
เจื่องกรุงกุนบั้นใต้ค่ายเตื่องกุน (ตน. ขุนนาง)	Chương Trung quân binh Tây đại tướng quân (เซื่อง จุง เกวิน บีญ เตีย ด่าย เตื่อง เกวิน)
เจื่องกวาง (ตน. ขุนนาง)	Chương cơ (เจื่อง เกอ)

เจื่องเกอ (ตน. นายทหาร)	Chương cơ (เจื่อง เกอ) เจื่องเกอ ตำแหน่งนายทหารตระกูลเหงียน คือระดับนายพัน หลังจากตั้งราชวงศ์เหงียนยกระดับเทียบเท่า คือ นายพล
เจื่องเกอ (ตน. นายทหาร)	Chương cơ (เจื่อง เกอ) เจื่องเกอ ตำแหน่งนายทหารตระกูลเหงียน คือระดับนายพัน หลังจากตั้งราชวงศ์เหงียนยกระดับเทียบเท่า คือ นายพล
เจื่องเกอกุ่นกง (ตน. นายทหาร)	Chương cơ quận công (เจื่อง เกอ เกวิน กง)
เจื่องเกอเจื่องยิน	Chương cơ chương dinh (เจื่อง เกอ เจื่อง ชิญ)
เจื่องเกอตรี	Chương cơ giặc là Tri (เจื่อง เกอ สัก หล่า จี)
เจื่องเกอหวิน	Chương cơ Hoảng (เจื่อง เกอ ฮวาง)
เจื่องเตียนบ่าว	Chương tiên giặc là Bảo (เจื่อง เตียน สัก หล่า บ่าว) ตำแหน่ง Chương tiên giặc ชื่อว่า Bảo
เจื่องทันโฮ่ว	Chương Thành hầu (เจื่อง แก่ญ โห้ว) ฐานันดรศักดิ์เจื่องแก่ญโห้ว
เจื่องบิน (ตน. นายทหาร)	Chương dinh (เจื่อง ชิญ)
เจื่องยิน (ตน. นายทหาร)	Chương dinh (เจื่อง ชิญ) ผู้บัญชาการเขตทหารในยุคราชวงศ์เหงียน
เจื่องเอียง (ตำบล)	bến Chương Dương / Chương Dương độ (เบน เจื่อง เจื่อง / เจื่อง เจื่อง โตะ)
เจื่องเวือง (เมือง)	Chương Dương sứ (เจื่อง เจื่อง ซื่อ)
เจื่องโหว่กุนบั้นตีตั้งกุน (ตน. ขุนนาง)	Chương Hậu quân binh Tây tướng quân (เจื่อง โฮ่ว เกวิน บิญ เตีย ตั้ง เกวิน)
เจื่องโหว่กุนบั้นตีตายตั้งกุน (ตน. นายทหาร)	Chương Hậu quân binh Tây tham thặng đại tướng quân quận công (เจื่อง โฮ่ว เกวิน บิญ เตีย ทาม ถัง ตาย ตั้ง เกวิน เกวิน กง)
แจงเซียง จ.	Tăng Cón (ตั้ง โคน)
โจโลจ.	Lưu Biếu (ลิว เปี้ยว)
โจดก (เมือง)	Châu Đốc (โจว ตัก) เมืองโซฎก หรือ เมืองโซดก
โจวเกวียง (เมือง)	Châu Quỳnh (โจว กวิญ) เมืองโจวกวิญ

โจวญราย (เมือง)	Châu Nhai (โจว ญาย) ตามผู้แปลเมืองโจวญราย ปัจจุบันสูญหายลงไปเป็นทะเล
โจวดาด	Chu Đạt (ชู ต๋าต)
โจ้ววังเตียบ	Chu Văn Tiệp (ชู วัน เตียบ) หรือ Châu Doãn Ngạn (โจว ซวาน แห่งญ) แม่ทัพใหญ่ ยอดขุนพลของ เหงียน ฟุก แอญ (Nguyễn Phúc Ánh) ผู้นำแห่ง ตระกูลเหงียน
โจ้ววังเตียบ	Châu Văn Tiệp (โจว วัน เตียบ) Châu Doãn Ngạn (โจว ซวาน แห่งญ) แม่ ทัพใหญ่ ยอดขุนพลของ เหงียน ฟุก แอญ (Nguyễn Phúc Ánh) ผู้นำแห่ง ตระกูลเหงียน
โจ้วหิวหมี่	Chu Hữu Mỹ (จู หิว หมี่)
โจวโห	Hồ tướng Hãn (โห เตื่อง อาน)
ฉ	
ฉายเกง จ.	Sái Kinh (ซ่าย กิญ)
ฉายอิป จ.	Sái Tập (ซ่าย เต็บ)
ฉำกุน (ตน. นายทหาร)	Tham quân (ทาม เกวิน)
ช	
ชวีเหวียน (เมือง)	ยังไม่พบข้อมูลในเอกสารเวียดนามช่วงต้นราชวงศ์เล
ชังก็อก จ.	Thoán Cốc (ถวาน ก๊ก)
ชั้นถั่งโหวงโต๊ (จักรพรรดิจิ้น)	Đường Chiêu Tuyên đế (เตื่อง เชียว เตวียน เต้) Đường Ai Đế (เตื่อง อาย เต้) จักรพรรดิถังไอ จักรพรรดิองค์สุดท้ายแห่งราชวงศ์ถัง
ซำกย่ำก้าง (คลอง)	kênh Sái Già (เก็ญ ซ่าย ส่า) Sông Ái Tử (ซง อ้ายต ตื่อ) แม่น้ำอ้ายตื่อ
ชิดญูร่าง (เรือ)	Xích nhạn (ซิก หย่าน)
ชิดหญูร่าง (เรือ)	ยังไม่พบในเอกสารเวียดนาม (ช่วงราชวงศ์เหงียน)

ชินหลงฮ่องเต้ จ.	Thần Nông (เถิน นง) "เทพกสิกรรม" (จีน เรียกว่า ฉินหนง) วีรบุรุษในตำนานของชาวเวียดนาม (และจีน) ก่อนคริสต์ศักราช 3220 -3080 ซึ่งราชอาณาจักรของเถินนงครอบคลุมทั้งแม่น้ำแยงซีและส่วนหนึ่งของแม่น้ำเหลืองขยายไปทางใต้จนถึงพื้นที่สามเหลี่ยมปากแม่น้ำแดงของเวียดนาม (ในปัจจุบัน)
ซิ่งสี่อ (ตน. ขุนนาง)	ngư sử (งี สือ) ผู้ตรวจการแผ่นดิน
ขุนด้ายหายโขว (ปากน้ำ)	sông Đà Diển (ซง ด่า เสียน)
ซุยถั่ง	Tuỳ Đường (ตวี เตื่อง)
ซูกวาง (ด่าน)	bảo Bàng Quán (บ่าว บ่าง กว้าน)
ซุม้า.จ.	Tư Mã Ý (ตือ หมา อี้) ชื่อหมาอี้ สุม่าอี้ (ฮกเกี้ยน) สุม่ากี้ (ไทย)
เซ็กสี่อ (ขุนนาง)	thứ sử (ถื่อ สือ) ถื่อสี่อตำแหน่งข้าหลวง ขุนนางจีนที่ส่งมาประจำที่เมืองเวียดนามยุคที่อยู่ภายใต้การปกครองของจีน
เซียง จ.	Trương (Kiều) / thứ sử Giao Châu (เจียง เกี้ยว / ทื่อ สือ ชาว โขว) เจียงเกี้ยวข้าหลวงแห่งราชสำนักจีน ประจำชาวโขว
เซียมโด้ง (กองทหาร)	đồn Xiêm binh (โด่น เซียม บิญ) กองอาสาเขมร (ปากแม่น้ำโขง) เดิมขึ้นอยู่กับสยามต่อมาขึ้นอยู่กับราชวงศ์เหิงยีน
เซียงวันผู้	Ngô Xương Văn (โง เซียง วัน) นาม เต็น เวือง (Nam Tấn vương) กษัตริย์ราชวงศ์โง
โขวเต้ง จ. / โตติน ว.	Châu Tống (โขว ต่ง) / Tô Định (ตำแหน่ง) (โต ดิ๋ง) ตำแหน่งข้าหลวงรแห่งราชสำนักจีนประจำเวียดนามในอดีต

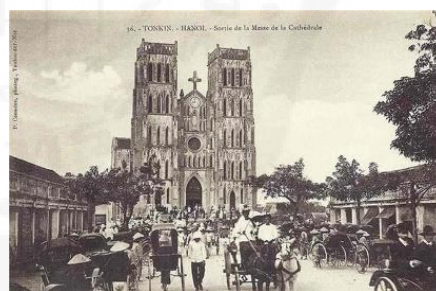
ซ

ซวยงัก จ.	ชื่อคนในตำนานจีน
ซ้อง จ. (ราชวงศ์จิ้น)	Tống (ต้ง) ราชวงศ์ซ้องราชวงศ์ซ่ง (สำเนียงกลาง) หรือ ซ้อง (สำเนียงฮกเกี้ยน)
ซ้องเกาจงฮ่องเต้ จ.	ชื่อคนในตำนานจีน
ซ้องไทโจ้วฮ่องเต้ จ.	Tống Thái Tổ (ทัง ท้าย โต) จักรพรรดิซ่งไท่จู (ราชวงศ์ซ่ง)
ซ้องยง จ.	Tống Nhung (โต้ง ณุง)

ซ็องเฮงหลงฮ่องเต้ จ.	จักรพรรดิซ่งไท่จง จักรพรรดิแห่งราชวงศ์ซ่ง ลำดับที่ 2
ซางวงเงี๊ยด	Thái Văn Nguyên (ท่าย วัน เงียน)
ซางวงถว่าย	ยังไม่พบในเอกสารเวียดนาม (ช่วงราชวงศ์เหงียน)
ซาแตก (ตำบล)	Sa Đéc (ซา แตก)
ซาติ่มบัว (ป้อม)	ยังไม่พบในเอกสารเวียดนาม (ช่วงราชวงศ์เหงียน)
ซาบ่างทัน (เมือง)	Quy Nhơn (กวี เงิน)
ซามบั้น (ตน. ขุนนางจีน)	tá lãnh (ต้า หลง)
ซาวันหายโฆว (ปากน้ำ)	cửa biển Sa Huỳnh (เกือ เบียน ซา ฮวิญ)
ซาหังาน (ชายหาด)	Hà Trung (हां จุง)
ซีหลง	Thượng thư lang (เถือง ทือ ลาง) รัฐมนตรีช่วยว่าการ
ซุงคันตือ (วัด)	Sùng Khánh Báo Thiên Tự (ซุง แคญ บิว เทียน ตี) วัดบิวเทียน (Chùa Báo Thiên) สร้างขึ้นเมื่อ ค.ศ. 1056 สมัยจักรพรรดิเล แท้ญ ตง เมืองฮานอย ต่อมา ค.ศ. 1883 วัดบิวเทียนถูกทุบทำลายแล้วสร้างวัดคาทอลิกขึ้นมีชื่อว่า หลญาเถ่อเลิ่น (nhà thờ Lớn)

วัดบิวเทียน

หลญาเถ่อเลิ่น

ซุงตูก จ.	Lạc Long Quân (หลาก ลอง เกวิน) กษัตริย์ในยุคตำนานของเวียดนามผู้เป็นบรรพบุรุษก่อกำเนิดชาวเวียดนาม
ซุงเทียนทันเวือง	Xung Thiên Thần Vương (ซุง เทียน ถิ่น เวือง) วีรบุรุษแท้ญซ็อง (Thánh Gióng) จากตำนานแท้ญซ็อง
ซุงเฮียนโหว	Sùng Hiên hâu (ซุง เหียน โหว)
ซุงกวาน จ.	Lại Cung (หล่าย กุง)

ชุมชนสี่ห้า จ.	Tôn Sĩ Nghi (โตน สี หง)
ซุย (ราชวงศ์จิ้น)	nhà Tuỳ (หยู่ ตวี) ราชวงศ์ซุย
ซุยกาย จ.	Hoặc Giặc (หวัก สัก)
ซุยเอียงเต้	Dương Đế (เซียง เต้)
ซวตั้ง จ.	Tô Định (โต ดิ๋ง) ตำแหน่งข้าหลวงแห่งราชสำนักจิ้น ประจำเวียดนาม ยุคเมืองซันจิ้น
เซ็กภัก จ.	Ngu Phiến (งู เฟี้ยน)
เซ็กสื่อ จ. (ตน.ขุนนาง) / ทิดสื่อ ว. ขุนนางจิ้นตำแหน่งข้าหลวงที่ส่งมาปกครองเวียดนาม	Thứ sử (ทื่อ สื่อ)
เซิงเจียก (ตำบล)	Sơn Chiết (เซิน เจียด)
เซิงตั้ง (ตำบล)	ยังไม่พบในเอกสารเวียดนาม (ช่วงราชวงศ์เตี้ยเซินและราชวงศ์เหิงยน)
เซิงติน	Sơn Tinh (เซิน ติญ) บุรุษชื่อ เซินติญ หรือ เทพแห่งขุนเขา ในนิทานปรัมปรา เรื่อง Sơn Tinh Thủy Tinh (เซิน ติญ ถวี ติญ) หรือเรื่อง Sơn Thần Thủy Quái (เซิน ถิ่น ถวี กว่าย) หมายถึง เทพแห่งขุนเขา ปีศาจแห่งบาดาล
เซิงไต (เมือง)	Sơn Tây (เซิน เตี้ย) เมืองเซินเตี้ย
เซิงไต (เมือง)	Sơn Tây (เซิน เตี้ย) เมืองเซินเตี้ย
เซิงไต (เมือง)	Sơn Tây (เซิน เตี้ย) เมืองเซินเตี้ย
เซิงนาม (เมือง)	Sơn Nam (เซิน นาม)
เซิงนามเต้ริง (เมือง)	trấn Sơn Nam (เจิ่น เซิน นาม)
เซิงนามถ็องเต้ริง (เมือง)	Trấn thủ Sơn Nam thượng (เจิ่น ถู เซิน นาม ถ็อง) หัวเมืองเซิงนามบน (บริเวณปากแม่น้ำแดง)
เซิงนามพ่าเต้ริง (เมือง)	Trấn thủ Sơn Nam hạ (เจิ่น ถู เซิน นาม ทะ) หัวเมืองเซิงนามล่าง (บริเวณปากแม่น้ำแดง)
เซิงนามห้าโหน่ย (เมือง)	Sơn Nam Hà Nội (เซิน นาม ห่า โหน่ย) ชื่อเรียกเขตปกครอง (xứ ชื่อ) บริเวณรอบๆฮานอย ใช้เรียกตั้งแต่ราชวงศ์เหลถึงราชวงศ์เหิงยน
เซิงนามฮาโหน่ย (เมือง)	Sơn Nam Hà Nội (เซิน นาม ห่า โหน่ย) ชื่อเรียกเขตปกครอง (xứ ชื่อ) บริเวณรอบๆฮานอย ใช้เรียกตั้งแต่ราชวงศ์เหลถึงราชวงศ์เหิงยน

เซียงจื่อ จ. (ตน.ขุนนาง)	Thượng thư (เที่ยง ทื่อ) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทั้ง 6 (Lục bộ หลุก โปะ-หกกระทรวง)
เซียงเต้	ยังไม่พบในเอกสารเวียดนาม (ช่วงราชวงศ์เล และราชวงศ์หมิง ของจีน)
เซียมบินโด้ง (กองทัพ)	Đồn Xiêm binh (โดน เซียม บิญ) ค่ายกองอาสาเขมร เขตหัวเมืองจำปาศักดิ์ และเมินทิด (Trà Vinh và Mãn Thít) ต่อมาเปลี่ยนชื่อเป็นค่ายอวีเหวียน (Đồn Uy Viễn)
เซี่ยวก๊วย	An Quốc Thiếu Quý (อาน ก๊วก เที้ยว กวี) ราชทูตจีนแห่งราชวงศ์ฮั่นอานก๊วกเที้ยวกวี
เซียวหลว่าย (เมือง)	Siêu Loại (เซียว หลว่าย) เมืองเซียวหลว่าย (Thuận Thành, Bắc Ninh).
เซียงเกวียด	ยังไม่พบในเอกสารเวียดนาม (ช่วงราชวงศ์ลี)
ไซ่ง่อน (เมือง)	Sài Gòn (ส่าย ก่อน) เมืองไซ่ง่อน เป็นชื่อเมืองที่เพี้ยนมาจากเดิมเมืองของเขมรชื่อว่า ไพรย อังกอร หรือ ไพรนคร (Prey Nokor) ค.ศ. 1623 เจ้าตระกูลเหงียนแห่งเมืองเว้ (chúa Nguyễn) ได้บุกเบิกที่ดินปากแม่น้ำโขง โดยได้ออนุญาตพระเจ้าไชยเชษฐาที่ 2 (Chey Chettha II) ขอดำเนินงานที่ไพรนคร (ปัจจุบันคือบริเวณเขตเดินบิญ เมืองไซ่ง่อนหรือนครโฮจิมินห์) และ คาสกรอไบย (Kas Krobei) ปัจจุบันคือ เบ็นแ้ง Bến Nghé แปลเป็นไทยว่าท่าลูกควาย หรือท่ากระป๋องตามรากศัพท์เดิมของภาษาเขมร)
ไซ่ง่อน (แม่น้ำ)	sông Sài Gòn (ซง ส่าย ก่อน) แม่น้ำไซ่ง่อน บ้างเรียกว่า sông Bến Nghé (ซง เบ็น แ้ง)
ไซ่ง่อนยาดิน (เมือง)	Sài Gòn-Gia Định (ส่าย ก่อน ซา ดีญ) หัวเมืองไซ่ง่อน-ซาดีญ (เอกสารประวัติศาสตร์ไทยนิยมเขียนว่า ยาดิญ) ยุคอาณานิคมเป็นจังหวัดไซ่ง่อน-ซาดีญ 1976 เปลี่ยนชื่อเป็น Thành phố Hồ Chí Minh (แถ่ญู โฟ โห่ จี มิญ) ไทยเรียกว่า นครโฮจิมินห์
ไซ่จิ้น จ. (ราชวงศ์จิ้น)	nhà Tây Tấn (หญ่า เตย เต็น) ราชวงศ์จิ้น (จิ้น)
ไซ่ฮั่น จ. (ราชวงศ์จิ้น)	Tây Hán (เตย ฮั่น) อาณาจักรฮั่นตะวันตก 206 ปีก่อน ค.ศ.– ค.ศ. 9
ฉ้อ (เมือง)	Sở (เสอ) แคว้นฉู่ (1030 – 223 ปีก่อนคริสตกาล) จินยุคจั้นกั๋ว

ฉ

ฉ้อแคะ จ. Quang Sở Khách (กวาง เสอ แค้ก)

ฉ้อปาฮ่อง จ. ยังไม่พบในเอกสารเวียดนาม

ญ

ญรากกลาง (ตำบล) Rach Làng (แรวก หล่าง)

ญริกกันฟ้องหวุญริกกันไซ่ว ผุงเจิมโบายโหวบั้งหน่ายู ซึ่งหยี่เยียงยี่ห้าเทือกห้า อายตายเองสีโขฟองธู
ตั้งเตียงต็อกเฮียงวันกงเหลือก ฮ้าวลี้ที่เทียวบักกวีจูหวีบัวเลิม
เหงวียงซื่อต้อเตีรื่อง หมากย้าวเหวฮู้ดเถื่องก้งโฮ่ว ยังไม่พบในเอกสารเวียดนาม
(ช่วงราชวงศ์เหงียน)

ญริกบ้ำดกงตึกถวี ตั๋วเวียงว่าเทียง กวางตຽຽງเจี้ยวจุก โหมกฮั่นหญริกตั้งซาง 1.ญริกบ้ำดกงตึกถวี Nhất bát công đức thủy (แญ็ด เบ็ด กง ตึก ถวี) = Một bát nước công đức
หมดบ้ำดเนือกกงตึก 2.ตั๋วเวียงว่าเทียง Tùy duyên hoa thế gian (ถวี
เซวียน ฮวา เท๋ ซาน = Theo duyên sinh hoá ở thế gian (แหว เซวียน
ซิญ ฮว่า เอ๋อ เท๋ ซาน) 3.กวางตຽຽງเจี้ยวจุก Quang quang trụng chiếu
chúc (กวาง กวาง จุง เซี้ยว จุก) = Sáng rực hai lần đuốc rọi (ซ้าง หริก
ฮาย เหลิ่น เตือก เสย) 4.โหมกฮั่นหญริกตั้งซาง Một ảnh nhật đăng san
(หมด แอญ แญ็ด ตั้ง ซาน) = Mặt trời gác núi là hết bóng (หมัด เจ้อ ก้าก
น้ย หล่า เฮ็ด บ้อง)

ญริกเหล่ Nhật Lệ (หญริด เหลละ)

ญริกเหล่หายไซ่ cửa biển Nhật Lệ (เกื้อ เปียนหญริด เหลละ) ปากแม่น้ำหญริดเหลละ

ญริงเกื่อง (ตำบล) ยังไม่พบในเอกสารเวียดนาม (ช่วงราชวงศ์เหงียน)

ญริมงาว Nhâm Hiêu (หญริม เฮียว) หญิมเฮียว

ญเรียนมาง (ตำบล) Diên Châu (เสียน ไชว) เมืองเสียนไชว

ณ

ณ้อปาฮ่อง ยังไม่พบในเอกสารเวียดนาม

ด

ดักกงหายโฆว	cửa biển Đốc Công (เกื่อ เบี่ยน ดัก กง) (Ông Đốc อดัก) ปากแม่น้ำดักกง (อดัก)
ดักเซิง (เขา)	núi Đục (น้ย ดก) ปัจจุบันคือ núi Hung Thịnh (น้ยฮึงถึญ)
ดักเซิง (เขา)	núi Đục Sơn (น้ย ดก เซิน)
ดักโดนเซิง (เขา)	Đục Sơn Tôn (ดก เซิน โทน)
ดักเตื่อง	Đốc chiến (ดัก เซี่ยน)
ดักฝู	đốc phủ (ดัก ฝู) ผู้สำเร็จราชการ ผู้ว่าราชการ
ดักฝูเฟื่อง	đốc phủ Phương (ดัก ฝู เฟื่อง) หรือ Tổng Đốc Đỗ Hữu Phương (ถง ดัก โต้ว หิว เฟื่อง) ผู้ว่าราชการการโต้ว หิว เฟื่อง (ค.ศ.1841 - 1914) หรือผู้ว่าเฟื่อง เป็นชาวจีนโพ้นทะเลเมืองไซ่ง่อนดำรงตำแหน่งผู้ว่าราชการจังหวัดชาติญ

ดักฝูเฟื่อง

ดักฝูหลก

ดักฝูหลก	đốc phủ Lộc (ดัก ฝู หลก) ดักฝู ชื่อว่า เจิ่น บ้า หลก (Trần Bá Lộc) ดักฝู คือข้าหลวงชาวเวียดนามแห่งแคว้นโคชินจีน ยุคอาณานิคมของฝรั่งเศส
ดักวินหายโฆว (ปากแม่น้ำ)	ยังไม่พบในเอกสารเวียดนาม (ช่วงราชวงศ์เตี้ยเซินและราชวงศ์เหิงเยน)
ดักห็อก (ตน. ขุนนาง)	đốc học (ดัก ห็อก) ราชบัณฑิต ผู้แปลพงศาวดารแปลว่า นักปราชญ์
ดักหอก (ตน. ขุนนาง)	Đốc học (ดัก ห็อก) ศึกษานิการ
ดั่งกวาง (ด่าน)	Đông Quan (ดง กวาน)
ดงกวา (ตำบล)	Đông Cao (ดง กาว)

ดงกุงว่างท้ายตื้อเกียง	Đông cung hoàng thái tử Cảnh (ดง กุง ฮว่าง ท้าย ตื้อ แก่ญ) เจ้าชายแก่ญ มกุฎราชกุมารองค์แรกของกษัตริย์ชาลองแห่งราชวงศ์เหงียน
ดั่งไค้วด่าว (ค่าย)	ยังไม่พบในเอกสารเวียดนาม (ช่วงราชวงศ์เตี้ยเซินและราชวงศ์เหงียน)
ดั่งเงื่อง	Đông Nguyên (ดั่ง เงียน)
ดงจิ้นเวือง	Đông Chinh vương (ดง ชิญ เวือง) ลี้ หลีก (Lý Lực) หรือเจ้าชายดง ชิญ เวือง
ดั่งซิงเหวี่ยน (อำเภอ)	huyện Đông Sơn (เฮวี่ยน ดง เซิน)
ดั่งญรุงกายเกอ (ตน. นายทหาร)	Tổng nhung cai cơ (ดั่ง ญุง กาย เกอ)
ดั่งตันว่างเต้	Đông Khánh hoàng đế (ดง แค้ญ ฮว่าง เต้)
ดั่งดิน (ตำบล)	hố Động Đình (โห่ ด่ง ดีญ)
ดั่งดินเวือง	Đông định vương (ดง ดีญ เวือง) Nguyễn Lữ (เหงวียง หลือ) ยุคเตี้ยเซิน
ดั่งโค (เมือง)	Đông Đô (ดง โค) เมืองดงโค
ดงตรี (สระน้ำ)	Đông Trì (ดง จี่)
ดั่งเตวียง (ค่าย)	trận Đông Tuyên (เจิ่น ด่ง เตวียน)
ดั่งเตงยาง (แม่น้ำ)	lầu ở bến Đông (โหล่ว เอ๋อ เบิ่น ดง) ตึกสองชั้นที่เป็นดง (ท่าตะวันออก)
ดงท้ายเวือง	Đông Hải vương (ดง หาย เวือง) เทพเจ้ามังกรทะเลตะวันออก หนึ่งในสี่ของ เทพเจ้าแห่งทะเลทั้งสี่ทิศ เทพเจ้ามังกรทะเลตะวันออกมีตัวเป็นคนหัวเป็นมังกร ผู้แปลงศาวดารญวนแปลว่า เจ้าทะเลทิศตะวันออก
ดั่งนาย (ตำบล)	Đông Nai (ดั่ง นาย)
ดงโป้ (กระทรวง)	Công bộ (กง โบ๊ะ) กระทรวงกงโอะ (กระทรวงโยธาธิการ)
ดั่งมาย (ตำบล)	Đông Nai (ดั่ง นาย)
ดั่งมาย (ทุ่ง)	Đông Nai (ดั่ง นาย) ปราบภูค้ำแปลในพงศาวดารญวนแปลว่า ทุ่งกวาง
ดงโมน (ประตู)	đông môn (ดง โมน) ป้อมประตูเมืองทิศตะวันออก สำหรับดงโมน เมือง ฮานอย ปัจจุบันเรียกว่าเกื่อดง Cửa Đông (ประตูตะวันออก)
ดงยางเกี้ยว (ตำบล)	cầu Đông Giang (เกี้ยว ดง ซาง)

ตั้งหลาย (ตน. ขุนนาง)	thông lại (ทง หลาย)
ตั้งหาย (ด่าน)	Đông Hải (ดง หาย)
ตั้งหาย (ตำบล)	Động Hải (ดั่ง หาย)
ดงหาย (บ้อม)	bảo Động Hải (บัว ดั่ง หาย)
ดั่งเหงวียง (ตำบล)	Lạng Nguyên (หล่าง เงียน) ตั้งอยู่ลุ่มน้ำซงโก่ว เมืองหลากเซิน (sông Cầu Lạng Sơn)
ตั้งอาน (ตำบล)	Đông Anh (ดง แอญ) ตำบลดงแอญ เมืองฮานอย
ดงอานเหวียน (แขวงเมือง)	Đông An huyện (ดง อาน เหวียน) เมืองดงอาน
ดว่างดักคั้น	Đoàn Đức Khánh (ดว๋าน ดัก แคญ)
ดว่างเพือกตั้ง	Đoàn Phước Tân (ดว๋าน เพือก เติน)
ดักตั้งผู้เกวีกถ่ายโตดักเทืองเตรื่องกุนอีเกิมเจื่องเหวสี่อ (ตน. นายทหาร)	Đặc tiến phụ quốc thượng tướng quân Cẩm y vệ chuởng vệ sự chuởng cơ (ดัก เตียน ฟุ ก๊วก ถื่อง เตื่อง เกวิน เกิม อี เหวะ เจื่อง เหวะ สี เจื่อง เกอ) ตำแหน่งนายทหารชั้นผู้ใหญ่
ตั้งโจว (เมือง)	Đàng Châu (ตั้ง โจว) เมืองตั้งโจว (ฮึงเฮียน Hung Yên)
ตั้งเซื่อง (แขวง)	huyện Đàng Xương (เฮวียน ตั้ง เซื่อง)
ตั้งเซื่องเหวียน (อำเภอ)	Đàng Xương (ตั้ง เซื่อง)
ตั้งดินเจื่อง	Đặng Đình Vân (ตั้ง ดิน เวิน)
ตั้งดักเซียว	Đặng Đức Siêu (ตั้ง ดัก เซียว)
ตั้งเตรื่องเทื่อง	Đặng Trấn Thường (ตั้ง เจิน ถื่อง)
ตั้งเต็ก	Đặng Tất (ตั้ง เต็ด)
ตั้งตั้งผู้เกือกถื่องตั้งกุนเกิมอีเหวเจื่องเหวสี่อเจื่องเกอ (ตน.ขุนนาง)	Đặc tiến phụ quốc thượng tướng quân Cẩm y vệ chuởng vệ sự chuởng cơ (ดัก เตียน ฟุ ก๊วก ถื่อง เตื่อง เกวิน เกิม อี เหวะ เจื่อง เหวะ สี เจื่อง เกอ) ตำแหน่งนายทหารชั้นผู้ใหญ่
ตั้งถึเหว	Đặng Thị Huệ (ตั้ง ถึ เหวะ)

ตั้งมาลา	Đặng Ma La (ตั้ง มา ลา) ตั้ง มา ลา (ค.ศ.1234-1285) จบการศึกษา ระดับเทียบสื่อนับที่ 3 คนแรกของราชวงศ์เงิน
ตั้งยาวกายโद्य	Cai đỏi đảng giao (กาย โद्य ตั้ง ชาว)
ตั้งยาวเหว่พ้อเหว่อวี (ตน. นายทหาร)	Phó vệ úy vệ Đảng Giao (พ้อ เหวะ อวี เหวะตั้ง ชาว)
ตั้งยุง	Đặng Dung (ตั้ง ชุง)
ตั้งวังตั้ง	Nguyễn Văn Đảng (เหงียน วัน ตั้ง)
ตั้งวังตั้ง	Đặng Văn Đảng (ตั้ง วัน ตั้ง)
ตั้งวังต้วาง	Đặng Văn Toán (ตั้ง วัน ต้วาน)
ตั้งวังเต๊ริง	Đặng Văn Trán (ตั้ง วัน เงิน)
ตั้งวังเลื่อง	Đặng Văn Lượng (ตั้ง วัน เหลื่อง)
ตั้งเวียงกวาง	Đặng Huyền Quang (ตั้งเหวียนกวาง)
ตั้งห่งานเหวียน (เมือง)	Đông Ngàn huyện (ตง ห่งาน เหวียน) เมืองตงห่งาน
ตั้งเจียงเหวียน (เรือรบ)	chiếnthuyền Chiên (เซี่ยน เถวียน เซี่ยน)
ตั้งลี (ตน. นายทหาร)	Tán lý (ตัน ลี)
ตาดหมาโต๊ซือ (พระภิกษุ)	Đạt Ma tổ sư (ตาด มา โต๊ ซือ)
ตั้งดินเต๊ริงยีน	dinh Trán Đĩnh (ติญ เงิน ตีญ)
ตั้งพางหายโขว (ปากน้ำ)	cửa biển Đà Nẵng (เกือ เบียน ด่า หนัง) ปากน้ำด่าหนัง เป็นปากแม่น้ำห่าน (Sông Hàn) เมืองด่าหนัง หรือเมืองดานัง
ตั้งมเซิงทัน (ปากน้ำ)	ยังไม่พบในเอกสารเวียดนาม (ช่วงปลายราชวงศ์เล และราชวงศ์เหงียน)
ตั้งยเกิม (ด่าน)	Đồn Đại Nại (โดัน ด่าย หน่าย)
ตั้งยเกิมบ่าว (ด่าน)	Đồn Đại Nại (โดัน ด่าย หน่าย)
ตั้งยเจื่องชว้าย (ตน. นายทหาร)	Đại nguyên soái (ด่าย เงียน ชว้าย) แม่ทัพใหญ่
ตั้งยจิ้นว้างเต๊	Mạc Đại Chính Hoàng Đế (หมาก ด่าย จิ้น ฮว้าง เต๊) Mạc Thái Tông (หมาก ท้าย ตง ฮว้าง เต๊) กษัตริย์หมาก ท้าย ตง

ค่ายเจียมหายโขว (ปากน้ำ)	cửa biển Đại Chiêm (เกือ เบียน ค่าย เขียม) ปัจจุบันเรียกว่าเกือค่าย (Cửa Đại) เป็นปากแม่น้ำทูโบ่น (Thu Bồn) เมืองฮอยอัน หรือ เมืองไห่ยาน (Hội An)
ค่ายซือ (สมณศักดิ์)	đại sư (ค่าย ซือ) ผู้แปลพงศาวดารญวนแปลว่า สังฆราชใหญ่
ค่ายซือว่าเถื่อง (สมณศักดิ์)	đại sư hoà thượng (ค่าย ซือ ฮว่า เถื่อง) พระสังฆราชอุปฌายะอาจารย์
ค่ายโดดักวาง	đồ đốc giặc Hoan (โด ดัก สัก ฮวาน)
คายนือโต้เหยียบกง (ตน. ขุนนาง)	đại tư đồ Bùi Thế Đạt (ค่าย ตือ โต้ บุย ทั้ ดาด) ขุนนางตำแหน่งคายนือโต้ ชื่อว่า บุย ทั้ ดาด
คายนือโต้เหยียบกง (ตน. นายทหาร)	Đại tư đồ (ค่าย ตือ โต้)
คายนือหมา (ตน. นายทหาร)	đại tư mã (ค่าย ตือ หมา)
ค้ายาง (เมือง)	Đà Giang (ด่า ชาง) เมืองด่าชาง
ค้ำวงถั่น	Đặng Công Thành (ดั่ง กง ถั่น)
ค้ำวงย้าง	Đào Công Giản (ด่าว กง ซาน) นายทหารระดับสูงสุดของเตี้ยเซิน
ค้ำวงกหมัก	Đào Cam Mộc (ด่าว กาม หมก)
ค้ำวงเกว๊กบ่าง	Đào Văn Lễ (ด่าว วัน หล)
คาวบั้ง (เมือง)	Cao Bằng (กาว บั้ง) เมืองกาวบั้ง
ค้ำวงยาง (แม่น้ำ)	Đào Giang (ด่าว ชาง)
ค้ำวงยวงเวือง	Đào Lang Vương (ด่าว ชาง เวือง) ฉายาของกษัตริย์ลี เทียน บ่าว (Lý Thiên Bảo)
ค้ำวงวังโ	Đào Văn Hồ (ด่าว วัน โ)
ค้ำวงวังเลื่อง	Đào Văn Lương (ด่าว วัน เลื่อง)
ค้ำวงวังโ	Đào Văn Hồ (ด่าว วัน โ)
ค้ำวงฮึง	Hung Đạo Vương (ฮึง ด่าว เวือง)
คิ่น (ตน. ขุนนาง)	Định (คิญ)
คิน (ราชวงศ์เวียดนาม)	Đinh (คิญ) ราชวงศ์คิญ

ดินกึ่งเดียม	Đinh Công Kiên (ดิญ กง เกียม)
ดินกึ่งตริน	(Đinh Công Trinh) (ดิญ กง จิญ)
ดินกงเตร็อก	Đinh Công Trứ (ดิญ กง จื่อ)
ดินกึ่งเตวียด	Đinh Công Tuyết (ซิญ กง เตวียด)
ดินกงเตวียด	Đinh Công Tuyết (ดิญ กง เตวียด)
ดินกึ่งเหวือง	Đinh Công Vương (ดิญ กง เหวือง)
ดินกรุงเกอวาย (กองทัพ)	ơ Trung Định (เกอ จุง ดิญ)
ดินกุ่ม (ผู้รักษาเมืองทิศตะวันตก) ยังไม่พบในเอกสารเวียดนาม (ช่วงราชวงศ์เล)	
ดินเกียง	Đinh Kiến (ดิญ เกียง)
ดินคักหล็อก	Đinh Khắc Lộc (ดิญ คัก หล็อก)
ดินตัดเตื่อง	Đinh Tích Nhuỡng (ดิญ ตัด เหญื่อง)
ดินตัดเตื่อง	Đinh Tích Nhuỡng (ดิญ ตัด เหญื่อง)
ดินเต้	Đinh Điền (ดิญ เตียน)
ดินเตียงว่างเต้	Đinh Tiên Hoàng đế (ดิญ เตียน ฮว่าง) หรือ Đinh Bộ Lĩnh (ดิญ โปะะ หลิญ) ชาวเวียดนามนิยมเรียกว่าดิญ เตียน ฮว่าง
ดินเตื่อง (เมือง)	Đinh Tường (ดิญ เตื่อง) เมืองดิญเตื่อง ดินเตื่อง (เมือง) Đinh Tường (ดิญ เตื่อง) จังหวัดดิญเตื่อง เป็นจังหวัดตั้งขึ้นปากแม่น้ำโขงตามแนวแม่น้ำเตียนซาง (sông Tiền Giang) เมื่อ ค.ศ. 1832 ในสมัยกษัตริย์มิญ หม่าง ปัจจุบันคือ จังหวัดเตียนซาง (Tiền Giang) เป็นแจ (Bến Tre) และ ด่งทำบ (Đống Tháp) แคว้นโคชินจีน ยุคอินโดจีนฝรั่งเศส

แผนที่แคว้นโคชินจีน

ดินเถียวเต้	Tiên Hoàng đế/ Vệ vương Toàn (เตียน ฮว่าง เต้/เหวะ เวือง ตว่าน)
ดินโป้หลัน	Đình Bộ Lĩnh (ดิญ โปะ หลิญ) Đình Tiên Hoàng (ดิญ เตียน ฮว่าง) กษัตริย์เวียดนามก่อตั้งราชวงศ์ดิญ (nhà Đinh) แห่งอาณาจักรต่ายโก้เหวียด (Đại Cồ Việt) เมืองหลวงที่ฮวาลือ (Hoa Lư)
ดินเลียม	Đình Liễn (ดิญ เหลียน)
ดินเลียม	Tiên Hoàng đế/ Vệ vương Toàn (เตียน ฮว่าง เต้/เหวะ เวือง ตว่าน)
ดินเลียมท่ายตื้อ	Đình Liễn Thái tử (ดิญ เหลียน ท่าย ตื้อ) เจ้าชายดิญเหลียน ลูกชายของดิญ โปะหลิญ
ดินวังหยาง	Đình Văn Giản (ดิญ วัน ซาน)
ดินวังหุย	Đình Văn Dụ (ดิญ วัน สี)
ดินวันต้า	Đình Văn Tả (ดิญ วัน ต๋า)
ดินเหลียด	Đình Liệt (ดิญ เหลียด) หรือ Lê Liệt (เล เหลียด)
ดินอวี (ตน. ขุนนาง)	Đình Uy (ดิญ อวี)
ดิมกงดาด	Đình Công Đồng (ดิญ กง ดง)
ดิ้วทันเวือง	Dục Thánh vương (สิ๊ก แท้ญ เวือง) ราชบุตรแห่งกษัตริย์ลี๋ ท้าย โต
ดินญร่าฮั้น	ยังไม่พบในเอกสารเวียดนาม (ช่วงราชวงศ์เตี้ยเซิน)
ดินเต้ริง (เมือง)	tỉnh Định Tường (ดิญ ดิญ เตื่อง) จังหวัดดิญเตื่อง ตั้งอยู่บริเวณปากแม่น้ำโขงตามแนวแม่น้ำเตียนซาง (sông Tiền Giang) สถาปนาเป็นจังหวัดเมื่อ ค.ศ.

	1832 ในสมัยกษัตริย์มิญหม่าง ปัจจุบันคือจังหวัดเตียนซาง (Tiền Giang) เป็น แจ (Bến Tre) และ ด่งทำบ (Đồng Tháp)
ดินเตื่อง (เมือง)	tỉnh Định Tường (ติญ ติญ เตื่อง) จังหวัดติญเตื่อง ตั้งอยู่บริเวณปากแม่น้ำ โขงตามแนวแม่น้ำเตียนซาง (sông Tiền Giang) สถาปนาเป็นจังหวัดเมื่อ ค.ศ. 1832 ในสมัยกษัตริย์มิญหม่าง ปัจจุบันคือจังหวัดเตียนซาง (Tiền Giang) เป็น แจ (Bến Tre) และ ด่งทำบ (Đồng Tháp) (ดู ดินเตื่อง)
ตุ๊กยาง (แม่น้ำ)	sông Đàng Giang (ซง ดั่ง ซาง)
คูเลีย	ตามพงศาวดารญวนผู้แปลหมายถึง เจ้าเมืองลาวกาวและซ่า (หน้า 54) ทั้งนี้ น่าจะออกเสียงผิด ส่วนเอกสารของเวียดนามมีแต่ Khu Liền (คู เลียน) / ngươi Man (เหง้อย มาน) คนเผ่ามาน หรือชนเผ่ากระเลิง ชนเผ่าตระกูลขแมร์ ซึ่ง คนลาวเรียกว่าซ่าหรือซ่า
เต้ดัก (ตน. นายทหาร)	Đề đốc (เต้ ดัก)
เต้มิน	Đế Minh Hoàng Đế / Đế Minh (เต้ มิญ หว่าง เต้ / เต้ มิญ)
เดียง (แม่น้ำ)	Hát Giang (ฮ้าด ซาง) Sông Đáy (ซง ไต้) แม่น้ำไต้เป็นแควสาขาของแม่น้ำ แดง
เตี้ยไฮโซว (ปากน้ำ)	cửa Thị Nại (เกือ ถิ หน่าย)
เต้หล่าย (ตน. ขุนนาง)	đế lại (เต้ หล่าย)
เดิงซ่า (ตำบล)	Đan Xá (ดาน ซ้า)
เดิงฮึง (เมือง)	Hung Hoá (ฮึง ฮว่า) เมืองฮึงฮว่า
เตี้ยงโจ้ว (เมือง)	trần Nam Quan (จิ้น นาม กวาน)
เตี้ยงเตื่องเต็งกุน (ตน. ขุนนาง)	Hữu vệ Điện tiền tướng quân (ฮิว เหวะ เตียน เตียน เตื่อง เกวิน)
เตี้ยงบ่างผู (แขวง)	phủ Điện Bàn (ผู เตียน บ่าน)
เตี้ยงเพือกว่าเต้	Kiến Phúc hoàng đế (เกี้ยน ฟุก ฮว่าง เต้) กษัตริย์เกี้ยนฟุก แห่งราชวงศ์ เหงียน
เตี้ยเทิง	Địa Thánh (เตี้ยะ แถ่ญ) แม่ของเซินติญ (Sơn Tinh) (ดู เซิงติญ)
เตี้ยลี (เมือง)	châu Địa Lý (โชวเตี้ยลี่) เมืองโชวเตี้ยลี่ เมืองของอาณาจักรจามปา

เดียนเหวียน (ตำบล)	châu Đĩa Lý (โจว เตี้ย ลี) เมืองโจวเตี้ยลี เมืองของอาณาจักรจามปา
เดื่องเทิง	Khương Trung (เคื่อง จุ่ง)
เดื่องเลิม (ตำบล / เมือง)	Đường Lâm (เดื่อง เลิม) เมืองเดื่องเลิม เขตเซียมเตี้ย ฮานอย
เดื่องเลิมก๊ก	Đường Lâm (เดื่อง เลิม) เมืองเดื่องเลิม
แตงเส้า	ông phun Ủa (อั้ง ฟุน เหลือ) ความหมายตรงตัวว่า ท่อพ่นไฟ ส่วนในพงศาวดารญวนเรียกว่า ไต้ลาม ไต้เสื่อ
โต้ (แซ่)	Đỗ (โต้) ตระกูลโต้
โต้กั้น	Đỗ Cảnh Thạc (โต้ แก่ญู ถาก) ตั้งฉายาว่า Đỗ Cảnh Công (โต้ แก่ญู กง)
โต้กั้น	Tống Phước Lương (ต้ง เพื่อก เลื่อง)
โต้งก้าเกอ (ป้อม)	ยังไม่พบในเอกสารเวียดนาม (ช่วงฝรั่งเศสยึดเมืองไช่งอน ค.ศ.1859 ตรงกับรัชสมัยกษัตริย์ตี ตี้ก แห่งราชวงศ์เหงียน) เมื่อเทียบเคียงกับเหตุการณ์และสถานที่เกิดขึ้น สันนิษฐานคือ ป้อมปราการเมืองชาติญู (Thành Gia Định - แก่ญูชาติญู)
โต้งก้าเตร (ป้อม)	ยังไม่พบในเอกสารเวียดนาม (ช่วงราชวงศ์เหงียน) เมื่อเทียบเคียงกับเหตุการณ์และสถานที่เกิดขึ้น สันนิษฐานคือ ป้อมปราการเมืองชาติญู (Thành Gia Định - แก่ญูชาติญู) đồn Dác Ngư (Cá Dốc) โด้น ซัก จือ (ก้า ซ้อก) สันนิษฐานว่า ป้อมชาติญู
โตงู (ตน. นายทหาร)	đô ngư sử (โต งี สีอ)
โต้งรู่างเตร็บ	Đỗ Nhàn Trập (โต้ หย่าน เจ็บ)
โตตักตัก	นายทหารตำแหน่งโตตัก ชื่อว่าตัก ยังไม่พบในเอกสารเวียดนาม (ช่วงสงครามราชวงศ์เหงียนกับเตี้ยเซินที่สมรภูมิจีนาย (Thị Nại) มีแต่ đô đốc Tuấn (โต ตัก ต้วน)
โตตักตรี	Đô đốc Thị (โต ตัก ถิ)
โตตักต้าย	Đô đốc giặc là Tài (โต ตัก สัก หล่า ต้าย)
โตตักต้วน	đô đốc Tuấn (โต ตัก ต้วน)
โตตักถ่อ	Đô đốc Thọ (โต ตัก ถោះ)

โตด๊กถึ	Đò đóc Thị (โต ด๊ก ถึ)
โตด๊กหย็องกุนกง	ยังไม่พบในเอกสารเวียดนาม (ช่วงราชวงศ์เตี้ยเซินและราชวงศ์เหงียน)
โตด๊กหลึ๊ก	đò đóc Lực (โต ด๊ก หลึ๊ก) ขุนนางตำแหน่งโตด๊กชื่อหลึ๊ก
โตด๊กอี	Đò đóc giặc là Y (โต ด๊ก สัก หล่า อี) ตำแหน่งโตด๊กสัก Đò đóc giặc ชื่อว่า อี (Y)
โตดั่ง (ตำบล)	ข้อมูลเวียดพุดถึงแต่ป้อมชื่อ bảo Khôi Diêu (บ่าว โคย เซียว) หรือ Lò vôi (หล่อ โวย)
โตดั่งอ่า (เมือง)	Đố Động Giang (โต้ โต้ง ชาง) เมืองโต้โต้งชาง (แหญอวาย ฮานอย)
โตดัด (ตน. นายทหาร)	Đò đóc (โต ด๊ก) 1. ผู้บัญชาการ (กองทัพ) สูงสุด 2. ผู้ว่าราชการ เจ้าเมือง
โต้เต้	Đò Té (โต้ เต้)
โต้ทังซื่อ	Đò Thống Sứ (โต้ ทัง ซื่อ)
โต้ทั้นญูริง	Đố Thanh Nhân (โต้ แทญู ญูริง)
โต้ทิด	Đố Thích (โต้ ทิก)
โต้เท้หลวาน	Đố Thế Dận (โต้ เท้ เซิน)
โต้โห่ฝู (เมือง)	Đò hộ phủ (โต โห่ ฝู) ชื่อเมืองหรือดินแดนในอารักขาของราชวงศ์ฮั่นและราชวงศ์ถังซึ่งเวียดนามในขณะจึงเรียกว่า An Nam đô hộ phủ (อาน นาม โด โห่ ฝู)
โต้ซังเจ้ (ตน. นายทหาร)	Đò thống chế (โต้ ทัง เซ้)
โต้บั้ง	Bống (บั้ง)
โต้บ่าง	Đố Bàng (โต้ บ่าง)
โต้ยเต้ร็อง (ตน. นายทหาร)	đội trưởng (โต้ยเต้ร็อง)
โต้ล็อง (ตำบล)	núi Đò Long (นุ้ย โด ลอง) เขาโดลอง
โต้วเก (ตน. ขุนนาง)	câu kê (โก้ว เค)
โต้วหมุก	Đậu Dung (โต้ว ชุง)
โต้วังเต้ร็อง	Đố Văn Thuyên (โต้ วัน เทเวียน)

โต้วังวัง	Đỗ Hoàng Văn (โต้วัง วัน)
โต้วังหวิ	Đỗ Văn Hưu (โต้วัง หวิ)
โต้วังหวิ	Đỗ Văn Hưu (โต้วัง หวิ)
โต้วา (เมือง)	thành Cô A (แก่ญ โกอ อา)
โต้วาง	Tống Phước Khuông (ต้ง เพื่อก คง)
โต้วางโหว่	Đỗ hoàng hậu (โต้วาง โหว่) Đỗ Phu nhân - Cẩm Thánh phu nhân (โต้วา โหว่ - กัม แก่ญ โหว่) พระพันปีหลวงลิญ เจี้ยว (Linh Chiếu hoàng thái hậu - ลิญ เจี้ยว ฮวาง ท้าย โหว่)
โต้วาโต้ว	Đỗ Tuệ Đò (โต้วา เตวะ โต้ว)
โต้วอันหวอ	Đỗ Anh Vũ (โต้วา แอญ หวอ)
โต้วาน	thuyền An Nhất (แก่ญอัน อาน แญ่ด)
โต้วอิ้ว (ตน. นายทหาร)	Đò úy (โต้วอิ้ว) นายพัน
โต้วเอ๊ก	Đỗ Át (โต้วเอ๊ก)
ต	
ต๊กฝูหลก	đốc phủ Lộc (ต๊ก ฝู หลก) ตำแหน่งต๊กฝู ชื่อว่าเจิ่น บ้า หลก (Trần Bá Lộc) ต๊กฝู คือข้าหลวงชาวเวียดนามแคว้นโคชินจีนของเวียดนามยุคอาณานิคมของฝรั่งเศสใน
ต๊กเพื่อกหงวาง	Tống Phước Ngạn (ต้ง เพื่อก หงวาง)
ต้งกว่างเซียว	tống quản Siêu (ต้ง กวาง เสียว)
ต้งญรุง (ตน. ขุนนาง)	Thống hung (ต้ง ชุง)
ต้งญรุงกายเกอ (ตน. ขุนนาง)	Thống Nhung cai cơ (ต้ง ญุง กาย เกอ)
ต้งต๊ก (ตน. ขุนนาง) đ	ốc đồng (ต๊ก ต้ง) ข้าหลวงรักษามณฑล
ต้งต๊กโจว	Tống đốc Chu (ต้ง โต้ว กู)
ต้งต้ง	Tống Đồng (ต้ง ต้ง)

ต่งดิน	ยังไม่พบในเอกสารเวียดนาม (ช่วงราชวงศ์เหงียน)
ต่งตักที	ยังไม่พบในเอกสารเวียดนาม (ช่วงราชวงศ์เหงียน)
ต่งถึ	Tống thị (ตั่ง ถึ)
ต่งเท็กเจื่อง	Tôn Thất Chương (โตน ถึ๊ด เกื่อง)
ต่งเท็ก	Tôn Thất Thăng (โตน เท็ด หัง)
ต่งเท็กกัก	Tôn Thất Cốc (โตน เท็ด ก๊อก)
ต่งเท็กาง	Tôn Thất Mân (โตน เท็ด เมิน)
ต่งเท็กฮี	Tôn Thất Hy (โตน เท็ด ฮี)
ต่งเท็กจู	Tôn Thất Huống (โตน เท็ด ฮ้วง)
ต่งเท็กซุน	Tôn Thất Xuân (โตน เท็ด ซวน) Nguyễn Phúc Xuân (เหงียน ฟู๊ก ซวน) ไทยเรียกว่า องเชียงซุน มาจากคำว่า ông chánh Xuân (อง แซ่ญู ซวน)
ต่งเท็กซุน	Tôn Thất Xuân (โตน ถึ๊ด ซวน)
ต่งเท็กต่ง	Tôn Thất Đồng (โตน เท็ด ต่ง)
ต่งเท็กเต็ยง	Tôn Thất Điển (โตน เท็ด เต็ยง)
ต่งเท็กเต็ยบ	Tôn Thất Tiệp (Trấn thủ dinh Bồ Chính) (โตน เท็ด เต็ยบ)
ต่งเท็กหัง	ทุกเจื่องเกอ กุ่นกง (ตน. นายทหาร) Nguyễn Phúc Thăng Thúc trưởng cơ quận công (เหงียน ฟู๊ก หัง ทุก เจื่อง เกอ เกวีน กง)
ต่งเท็กหัง	Nguyễn Phúc Thăng (เหงียน ฟู๊ก หัง)
ต่งเท็กหัง	Tôn Thất Thăng (โตน ถึ๊ด หัง)
ต่งเท็กเล็ยม	Tôn Thất Liêm (โตน ถึ๊ด เล็ยม)
ต่งเท็กเล็ยม	Tôn Thất Liêm (โตน เท็ด เล็ยม)
ต่งเท็กวี	Tôn Thất Huy (โตน เท็ด ฮวี)
ต่งเท็กเว็ยค	Tôn Thất Thuyết (โตน เท็ด เต็ยัค) ผู้นำขบวนการเกินเว็อง (Cần Vương)
ต่งเท็กเว็ยค	Tôn Thất Thuyết (โตน เท็ด เต็ยัค) ผู้นำขบวนการเกินเว็อง (Cần Vương) ต่อต้านเจ้าอาณานิคมฝรั่งเศส

ตั้งเท็กเวียน	Tôn Thất Thuyết (โตน เท็ด เถวียต) ผู้นำขบวนการก่อกบฏ (Cần Vương)
ตงเท็กหญ่	Tôn Thất Dụ (โตน เท็ด สุ)
ตั้งเท็กหวาง	Tôn Thất Hoảng (โตน เท็ด หวาง)
ตงเท็กหวาง	Tôn Thất Hoảng (โตน เท็ด ฮวาง)
ตงเท็กเหยี่ยว	Tôn Thất Dục (โตน เท็ด สุข)
ตงเท็กโหย	Tôn Thất Hội (โตน เท็ด โหย)
ตงเท็กเฮวี่ยน	Tôn Thất Huyền (โตน เท็ด เฮวี่ยน)
ตงเท็กก๊ก	Tôn Thất Cốc (โตน เท็ด ก๊ก)
ตงเท็กจาง	Tôn Thất Mân (โตน เท็ด เมิน)
ตงเท็กด้าม	Tôn Thất Đàm (โตน เท็ด ด้าม)
ตงเท็กโหย	Tôn Thất Hội (โตน เท็ด โหย)
ตั้งบัน	Tống Bình (ตั้ง บัญ) 1. ที่ราบลุ่มภาคเหนือเวียดนามในอดีตสมัยยังเป็นเมืองขึ้นของจีนราชวงศ์เหนือและใต้ถึงราชวงศ์ถัง 2. เมืองตั้งบัญชา ซึ่งมีป้อมปราการเมืองแก่ญ่เลียนทุ (Thành Liên Thụ)
ตั้งเพือกควง	Tống Phước Khuông (ตั้ง เพือก ควง)
ตั้งเพือกควง	Tống Phước Khuông (ตั้ง เพือก เคื่อง)
ตั้งเพือกด้าม	Tống Phước Đàm (ตั้ง เพือก ด้าม)
ตั้งเพือกเลียม	Nông Phước Liêm (นง เพือก เลียม)
ตั้งเพือกเลื่อง	Tống Phước Lương (ตั้ง เพือก เลื่อง)
ตั้งเพือกเลื่อง	Tống Phước Lương (ตั้ง เพือก เลื่อง)
ตั้งเพือกเลื่อง	Tống Phước Lương (ตั้งเพือกเลื่อง)
ตั้งเพือกเลื่อง	Tống Phước Lương (ตั้ง เพือก เลื่อง)
ตั้งเพือกโจ้ว	Tống Phước Châu (ตั้ง เพือก โจ้ว)
ตั้งเพือกหง่วน	Tống Phước Ngoạn (ตั้ง เพือก หง่วน)

ตั้งเวียดเพือก	Tống Việt Phước (ตั้ง เวียด เพือก)
ตั้งเวียดเพือก	Tống Việt Phước (ตั้ง เหวียด เพือก)
ตงอ	Tông Xác (ตง ซ้ำก)
ตันเท็กตรัค	Tôn Thất Dịch (โตน เท็ด ลีค)
ตร่องถึ	Trọng Thủy (จ่อง ถวี) เจียวจ่องถวี (Triệu Trọng Thủy) ลูกชายของกษัตริย์ เจียว ต่า หรือ เจียว หวู เต้ (Triệu Vũ Đế)
ตร่องโหม่ม	Hoàng Trọng Mộ (ฮว่าง จ่อง โหม่มะ)
ตรัค (ด่าน)	An Trạch (อาน แจ็ก)
ตรัสเงวียง (ด่าน)	Trạch Nguyên (แจ็ก เงียน)
ตร้าคุก (ด่าน)	Trà Khúc (จ่า คุก)
ตร้างญริกเหวียน (กองเรือ)	thuyền Tráng nhất (เถวียน จ้าง ญึด)
ตร้างหวอ (กองทหาร)	Tráng võ (จ้าง หวอ)
ตร้าคุกบ่าว (บ้อม)	kho Trà Khúc (โค จ่า คุก)
ตร้าเตริง (ตำบล)	Trà Tân (จ่า เติน) ตำบลจ่าเติน
ตรายาง (แม่น้ำ)	sông Tra Giang (ซง จา ซาง)
ตร้าเวียงเตียง (พระตำหนัก)	gác Triều Dương (ซ้าก เจียว เซียง)
ตร้าวิน (เมือง)	huyện Trà Vinh (เฮวียน จ่า วิญ) เมืองจ่าวิญ
ตร้าวินผู (ตำบล)	phủ Trà Vinh (ผู จ่า วิญ) เมืองจ่าวิญ
ตร้าโอง (ตำบล)	Trà Sơn (จ่า เซิน)
ตร้าโอน (ด่าน)	đồn Trà Ôn (โตน จ่า โอน)
ตรินยาง (แม่น้ำ)	sông Trinh Sơn (ซง จิญ เซิน)
ตรีเทียบ	Hoàn Trì (ฮว่าน จี) พี่ของฮว่านเลน (Hoài Lân) (ดู สือวังเล็ง)
ตรีบ้ำก (ตน.ขุนนาง)	Tri bạ (จี บะ)
ตรีเหวียน (ตน.ขุนนาง)	tri huyện (จี เฮวียน) ผู้แปลพงศาวดารญวนแปลว่านายอำเภอ

ตรังตรี๊ด	Trung Trác (จิ่ง จัก) พระนางจิ่ง จัก วีรสตรีเวียดนาม
ตรังหลูรี	Trung Nhi (จิ่ง หลู) พระนางจิ่ง หลู วีรสตรีเวียดนาม
ตรุงกุนกรุงจีหิวเหี่ยว	Trung quân Trung chi Hữu hiệũ (จุง เกวิน จุง ซี หิว เฮี่ยว)
ตรุงทันเวือง	Trung Thành Vương (จุง แท้ญ เวือง)
ตรุงยินย้ามกุน (ตน. นายทหาร)	Trung dinh giám quân (จุง ซิญ ซ้าม เกวิน)
ตรุงหวอเหว่เหว่ (อวี) (ตน. นายทหาร)	Vệ úy vệ Trung võ (เหวะ อวี จุง หวอ)
ตรุงโหวโหว	Trung Hậu hầu (จุง โฮ้ว โหว)
ตรุงเอื่องว่างเต้ (เหงเวียงหญากราก)	Nguyễn Nhạc (เหงยีนหญากราก) Quy Nhan hoàng đế (กวี ญาน ฮว่างเต้) กษัตริย์แห่งกวีญิน (ยุคเตยเซิน)
ต้วงทั้ง (กองทหาร)	đội Toàn thắng (โต้ย ต่วน ทั้ง)
ตว่าวาย (กองทหาร)	Toàn võ (ตว่าน หวอ)
ตวีเทือง (แม่น้ำ)	Thủy Đường (ถวี เตือง)
ตวีเหวียงเหวี่ยน (อำเภอ)	huyện Tuy Viễn (เหวี่ยน ตวี เหวี่ยน)
ตวีเอี้ยด (ตำบล)	ยังไม่พบในเอกสารเวียดนาม (ช่วงราชวงศ์เตยเซินและราชวงศ์เหงยีน)
ตอกว้าง (ตำบล)	ยังไม่พบในเอกสารเวียดนาม
ตักง	Tê Ngòi (เต้ โงย)
ตักเต็ง (ตำบล)	Thạch Tân Bến Đá (ถ้ำญ เติน – เบิน ต้า)
ตังหงอ (เมือง)	Hợp Phố (เห็บ โพ) เมืองเหอฝู เป่ยไท่ ตอนใต้ของจีน
ตังหงอ จ. (เมือง)	Phúc kiến (ฟุก เกียน) เมืองฮกเกี้ยน
ตั่งฮั่น จ. (ราชวงศ์)	nhà Hạ (หญ่า หะ)
ตัดมาโจ้ซือ จ./ ดาดหมาโต้ซือ ว. (พระภิกษุ)	Đạt Ma tổ sư (ดาด มา โต้ ซือ)
ตันกู/ ตนกูเจ้าเมืองแขกมลายู	Quản Chà Và (เกวิน จ่า หว่า)
ตันเตง จ.	Trần Đình (เงิน ตัญ)
ตันเปกชิน จ.	Trần Bá Tiên (แซน บ้า เตียน) แม่ทัพจีน

ตันเฮง จ.	Trần Hưng (เจิ่น ฮึง)
ตำ (ตน. ขุนนาง)	tả (ตำ) ตำแหน่งนายทหารสังกัดกอง (ทัพ) กลาง
ตากเชิง (เขา)	ยังไม่พบในเอกสารเวียดนาม (ช่วงราชวงศ์เหงียน)
ตากเชิง (ช่องเขา)	núi Đâu Mâu (นุ้ย โดว โมว)
ตำกล่าว (กองทหาร)	Tả kích (ตำ ก๊ก)
ตำกัน (กองทหาร)	Tả kính (ตำ กัญ)
ตำกุน	Tả quân (ตำ เกวิน) (กอง) ทัพกลาง หรือ ทัพหลวง
ตำกุน (กองทหาร)	Tả quân (ตำ เกวิน)
ตำกุน (ตน. นายทหาร)	Tả quân (ตำ เกวิน)
ตำกุน	Tả quân (ตำ เกวิน) ยุคราชวงศ์เหงียนคือ Lê Văn Duyệt (Tả quân Lê Văn Duyệt /ตำเกวินเลวันเสียด)
ตำกุนจิ้น (ตน. นายทหาร)	Tả tượng Trung quân Chánh trưởng chi Tả chi (ตำ เตื่อง จุง เกวิน แซ่ญู เจื่อง ซี ตำ ซี)
ตำกุนบั้นใต้ค่ายเตื่องกุน (ตน. ขุนนาง)	Chưởng Tả quân binh Tây đại tướng quân (เมือง ตำ เกวิน บัญ เตีย ค่าย เตื่อง เกวิน)
ตำตรึงเท็งดักเต็งกิมต้อกิมลักค่ายพุตรูเกว๊กท่ายต้อท่ายซือกุงง (ตน. ขุนนาง)	án trị công thần đặc tiến kim tử vinh lộc đại phu trụ quốc thái tử thái sư quận công (ตำน จิกง เถิ่น ดัก เตี้ยน กิม ต้อ วิญ หลก ค่าย พู จู ก๊วก ท่าย ต้อ ท่าย ซือ เกวิน กง)
ตำงลี่ (ตำแหน่ง)	tán lý (ตำน กี้)
ตำงเวียงเชิง (เขา)	Tản Viên sơn (ตำน เวียน เซิน) ภูเขาตำนเวียน (núi Tản Viên) แห่งเทือกเขาบาวี (dãy Ba Vi) ดินแดนในตำนานอาณาจักรวันกลาง (Văn Lang) ต้นกำเนิดชาวเวียดนาม
ตำจี้เจื่องเกือ (ตน. นายทหาร)	Chưởng cơ Tả chi (เมือง เกอ ตำ ซี) เมืองเกอ ตำแหน่งนายทหารยุคตระกุลเหงียน คือ นายพัน ส่วนยุคราชวงศ์เหงียนคือ นายพล
ตำเจ็ง (กองทหาร)	Tả chấn (ตำ เซ้น)
ตำญูรีเหว่เหว่ (อวี) (ตน. นายทหาร)	Vệ úy vệ Tả nhi (เหวะ อวี เหวะ ตำ ญู)

ตำญริกเหว่ (ตน. นายทหาร)	vệ Tả nhất (เหวะ ต้า ญี่๊ด)
ตำดิ่น (กองทหาร)	Tả định (ต้า ดิ่ญ)
ตำเดียน (กองทหาร)	Tả kiên (ต้า เกียน)
ตำไต้ง (กองทหาร)	Tả đôn (ต้า โต้่น)
ตำเตวี่ยนพ็องตำโหกว่างหวอเก็ยงวายตร้างหวอ	Ban trực tả, Tuyển phong hậu, Quảng võ, Cường uy, Tráng võ (บาน จ๊ก ต้า เตวี่ยน พอง โห้ว กวาง หวอ เก็ยง อวี จ้าง หวอ)
	ด่านกองกลางย่อยเมืองไซ่ง่อนซึ่งเป็นหนึ่งในห้าด่านใหญ่ (กองทัพ) ของเมืองไซ่ง่อน (ด่านกองกลาง ด่านกองหน้า ด่านกองซ้าย ด่านกองขวา ด่านกองหลัง)
ตาเตียง	ยังไม่พบในเอกสารเวียดนาม (ช่วงราชวงศ์เตี้ยเซินและราชวงศ์เหงียน)
ตำเตียบ (กองทหาร)	Tả tiếp (ต้า เกียบ)
ตำถวี่ยนกุ่นกง (ตน. ขุนนาง)	Tả thủy dinh (ต้า ถุย ชิญ)
ตำถวี่ยนอังเจ้ (ตน. นายทหารเรือ)	Thống chế dinh Tả thủy (ทัง เซ้ ชิญ ต้า ถวี่)
ตำทัง (กองทหาร)	Tả thảng (ต้า ทัง)
ตำเทื่อ (กรม)	Tả thừa (ต้า เทื่อ)
ตาฝูเซ็ง (ตำบล)	bảo Phủ Sơn (บ่าว ฝู เซิน)
ตามคาย (เมือง)	Tam Đái (ตาม ต้าย) เมืองตามต้าย ปัจจุบันอยู่ในเขตเอียนหลาก จังหวัดหวิญฟุก (Yên Lạc, Vĩnh Phúc)
ตามด้ายาง (แม่น้ำ)	sông Tam Đà (ซง ตาม ต้า)
ตามตั้งเซ็ง (เขา)	núi Tam Tàng (นุ้ย ตาม ตั้ง)
ตามเตื่อง (ตน.ขุนนาง)	ยังไม่พบในเอกสารเวียดนาม (ช่วงราชวงศ์เตี้ยเซินและราชวงศ์เหงียน)
ตามบ่าว	Tam Bảo (ตาม บ่าว)
ตามหลี่เซ็ง (เขา)	Tam Điệp Sơn (ตาม เตียบ เซิน) núi Tam Điệp (นุ้ย ตาม เตียบ)
ตามหลี่เซ็ง (ด่าน)	đôn Tam Điệp (โต้่น ตาม เตียบ)
ตามเหวี่ยง (กองทหารเรือ)	Tam nguồn (ตาม ห่งวน) ba nguồn (บา ห่งวน)
ต้ายอ้าย (ด่าน)	Du Thôn (ดู โทน)

ตำยีน (กองทหาร)	Tả dinh (ตำ ชิญ)
ตำยีนจั้งเจ้ (ตน. นายทหาร)	Đô thống chế Tả dinh (โด ทัง เซ้ ตำ ชิญ)
ตำยีนพ้อโดจั้งเจ้ (ตน. นายทหาร)	Phó đô thống chế Tả dinh (พ้อ โด ทัง เซ้ ตำ ชิญ)
ตำวาย (กองทหาร)	Tả uy (ตำ อวี)
ตำหย็อง (กองทหาร)	Tả dưng (ตำสูง)
ตำหย็ก (กองทหาร)	Tả dục (ตำ สีก)
ตำหุ่ง (กองทหาร)	Tả hùng (ตำ หุ่ง)
ตำหญรว (กองทหาร)	Tả nhuệ (ตำ หญวะ)
ตำแห้วหิ้วแห้ววินเกี้ยนโหม่ยหวล็องหวอ (กรมทหาร)	Tả vệ, Hữu vệ, Hoàng kiếm, Nội võ nhất, Nội võ nhì, Long võ (ตำ เหวะ หิ้ว เหวะ ฮว่าง เกี่ยม โหน่ย เกี่ยม โหน่ย หวอ แล้ต โหน่ย หวอ ญี ลอง หวอ) ผู้แปลพงศาวดารแปลว่า กรมแสงซ้ายขวา
ตำจี (ตน. นายทหาร)	Tả chi (ตำจี)
ตำหญริ่เหว (อวี) (ตน. นายทหาร)	vệ Tả nhị (เหวะตำญี)
ติกกวาง จ.	Tích Quang (ตื้ดกวาง) ตามผู้แปลพงศาวดารญวนคือ นักปราชญ์จีน
ตั้นตริกเหว่พ้อเหว (อวี) (ตำแหน่งนายทหาร)	Phó vệ úy vệ Tín trực (เฟ้อ เหวะ อวีเหวะ ตั้น จัก)
ตินภู (ตำบล)	đồn Tinh Phụ (โตน ดิญ ฝุ)
ตินยา (เมือง)	Tinh Gia (ติญ ซา)
ตั้นวาย (กองทหาร)	Tín uy (ตั้น อวี)
ติมภู (ตำบล)	đồn Tinh Phụ (โตน ดิญ ฝุ) Giông Sao (ส่อง ซา)
ติวเถิง (เมือง)	ยังไม่พบในเอกสารเวียดนาม
ติวหันเวือง	Dục Thánh vương (สีก แท้ญ เวือง)
ตินฝ่างเวือง (พระพุทธรูป)	ยังไม่พบในเอกสารเวียดนาม (ช่วงราชวงศ์ลี)
ตึงเวียดเพือก	Tống Việt Phước (ตึง เวียด เพือก)
ต้อกี้ยาง (แม่น้ำ)	Tứ kỳ giang (ต้อ กี่ ซาง)

ต๋อไค้ว (ตน. นายทหาร)	Tư khấu (ต๋อ ไค้ว)
ต๋อไค้วดิน	Tư khấu Đĩnh (ต๋อ ไค้ว ดิ๋ง)
ต๋อไค้ววาย	Tư khấu Oai (ต๋อ ไค้ว อวาย)
ต๋อด๋าฮั่น (พระ)	Từ Đạo Hạnh (ต๋อ ด๋า แฮ็ญ) Sư Đạo Hạnh (ซือ ด๋า แฮ็ญ) Đức thánh Láng (ดี๊ก แก่ญ ล้าง) ค.ศ. 1072 – 1116
ต๋อดี้กวางเต้	Tự Đức hoàng đế (ตี ดี๊ก ฮว่าง เต้) กษัตริย์ตี ดี๊ก แห่งราชวงศ์เหงียน

กษัตริย์ตี ดี๊ก แห่งราชวงศ์เหงียน

ต๋อโด๊ (ตน. นายทหาร)	Tư đồ (ต๋อ โด๊)
ต๋อโด้ว (ตน. นายทหาร)	Tư đồ (ต๋อ โด๊)
ต๋อเท็งต๋อเทียน	Tứ thiên (ต๋อ เทียน) Tứ thánh (ต๋อแท็ญ) Tứ thần (ต๋อเถิน)
ต๋อชุง (ปากน้ำ)	Tư Dung (ต๋อ ชุง)
ต๋อชุงหายไซว (ปากน้ำ)	cửa biển Tư Dung (เกือ เปียน ต๋อ ชุง) ปัจจุบันคือ ปากน้ำต๋อเทียน (Tu Hiên)
ต๋อเลียม (เมือง)	Từ Liêm (ต๋อ เลียม) เมืองต๋อเลียม
ต๋อเลียมเหวียน (เมือง)	Từ Liêm huyện (ต๋อ เลียม เหวียน) อำเภอต๋อเลียม
ต๋อวังเจียว	Từ Văn Chiếu (ต๋อ วัน เจียว)
ต๋อหมา	công đường số Tư mã (กง เต็ง เสอ ต๋อ หมา)
ต๋อหวอ (ตน. นายทหาร)	ยังไม่พบในเอกสารเวียดนาม (ช่วงราชวงศ์เหงียน)
ต๋อเหล่ (ตำแหน่ง)	tư lệ (ต๋อ เหละ)

ต่ออ่อง จ.	Trư vương (จื่อ เวือง)
ต่อเฮียงหายโขว (ปากน้ำ)	cửa biển Tư Dung (เกือ เบี่ยน ตื่อ ซุง) ปัจจุบัน ปากอ่าวคุ้งทะเลสาบเกิวหาย (Cầu Hai)
ตุ๊กตริก	quần Túc trực (เกวิน ตู้ก จ๊ก)
ตุ๊กตริก (กองทหาร)	Túc trực (ตุ๊ก จ๊ก)
ตุ๊กตริกกายโด่ย (ตน. นายทหาร)	Túc trực cai đội (ตุ๊ก จ๊ก กาย โด่ย)
ตุ๊กตริกถึกรุง (กองทหาร)	vệ Thị trung dinh Túc trực (เหวะ ถึ จุง ชิญ ตู้ก จ๊ก)
ตุ๊กตริกยินโดั้งเจ้ (ตน. นายทหาร)	Đô thống chế dinh Túc trực (โด ทัง เซ้ ชิญ ตู้ก จ๊ก)
ตุ๊กตริกยินโดั้งเจ้	Đô thống chế dinh Túc trực (โด ทัง เซ้ ดิญ ตู้ก จ๊ก)
ตุ๊กตริกยินถึกรุง (กองทหาร)	Thị trung dinh Túc trực (ถึ จุง ชิญ ตู้ก จ๊ก)
ตุ๊กตริกเหวพามมี้ว (ตน. ขุนนาง)	Túc trực vệ tham mưu (ตุ๊ก จ๊ก เหวะ ทาม มี้ว)
ตุ๊กยาง	lộ Lật Giang (โหล เหล็ด ซาง)
ตุ๊กยาง (แม่น้ำ)	sông Lật Giang (ซง เหล็ด ซาง)
ตุ๊กวายเหวเหว (อวี) (ตน. นายทหาร)	Vệ úy vệ Túc uy (เหวะ อวี เหวะ ตู้ก อวี)
ตุ๊กหวอ (กองทหาร)	Túc võ (ตุ๊ก หวอ)
ตุ๊กหึมได้ไค้วคือหึมเว็งหึม	ยังไม่พบในเอกสารเวียดนาม (ช่วงราชวงศ์เหงียน)
ตุ๊กฮึดหญือรียว	Đình Nhạ Hành (ดิญ หญือ แห่ญ)
ตุ๊กซิง (กองทหาร)	Tuần Sơn (ต่วน เซิน)
ตุ๊กหย่า (ทุ่ง)	Tuần Dã /Đông Tuấn (ต่วน สา /ต่ง ต่วน)
ตุ๊กหายโดยินด่ายต้องกุน	Tuần hải đồ dinh tướng quân (ต่วน หาย โด ชิญ เต้อง เกวิน)
ตุ๊กหายโดยินฮังบิน (ตน.ขุนนาง)	Phó tuần Hải đồ dinh (ฟ้อ ต่วน หาย โด ชิญ)
เต็งซุน จ.	Đặng Tuân (ตั่ง ตวน) ข้าหลวงประจำชาวนี ชื่อว่า ตั่งตวน
เต็งฮุย จ. (ตน. ขุนนาง)	ดินอวี ว. Đình Uy (ดิญ อวี)
เตียง (เมือง)	Tế Giang (เต้ ซาง) เมืองเต้ซาง

เตี๋ยง (ราชวงศ์เวียดนาม)	Nhà Trần (หยู่่า เจิ้น) ราชวงศ์เจิ้น
เตี๋ยงกงหล่าย	Trần Công Lại (เจิ้น กง หล่าย)
เตี๋ยงกงเหว่	Trần Công Hiến (เจิ้น กง เฮี้ยน)
เตี๋ยงกงอ้าง	ยังไม่พบในเอกสารเวียดนาม (ช่วงราชวงศ์เล)
เตี๋ยงกวางขาย	Trần Quang Khai (เจิ้น กวาง ขาย)
เตี๋ยงกวางตี๋ม	Trần Quang Tinh (เจิ้น กวาง ตี๋ม)
เตี๋ยงกวาง๋ฮ่ายตี้	Trần Thuyên (เจิ้น เถียน)
เตี๋ยงกวางววง	Trần Quốc Cao (เจิ้น ก๊วก กาว)
เตี๋ยงก่าว	Trần Cảo / Trần Cao (เจิ้น ก่าว / เจิ้น กาว)
เตี๋ยงเกิ้ลั้มเจิม	Trần Khát Chân (เจิ้น ค้าตเซิน)
เตี๋ยงเกิ้ลั๊กต่าง	Trần Quốc Tảng (เจิ้น ก๊วก ต่าง)
เตี๋ยงเกิ้ลั๊กตุ๊น	Quốc Tuấn (ก๊วก ต่วน)
เตี๋ยงเกิ้ลั้ว	Trần Mạnh (เจิ้น หมั่งญ)
เตี๋ยงเขิมฮ่ายตี้	Hoàng thái tử Trần Khâm (ฮว่าง ฮ่าย ตี้เจิ้น เขิม) / Kim Tiên đồng tử (กิม เตียน ต่ง ตี้)
เตี๋ยงคายหลุค	Trần Đại Luật (เจิ้น ต่าย หลวด)
เตี๋ยงงู	Trần Ngung (เจิ้น งุง)
เตี๋ยงฉินผุกว้างเหวี่ยน	ยังไม่พบข้อมูลในเอกสารเวียดนามช่วงต้นราชวงศ์เล
เตี๋ยงซ้าง	Trần Quý Khoáng (เจิ้น กวี คว้าง)
เตี๋ยงซุนก้าก	Trần Xuân Cách (เจิ้น ซวน เก้ก)
เตี๋ยงซุนตรัด	Trần Xuân Trạch (เจิ้น ซวน เจ๊ก)
เตี๋ยงญูรินตั้งว่างเต้	Trần Nhân Tông Hoàng đế (เจิ้น ญูิน ตง ฮว่าง เต้) กษัตริย์เจิ้นญูินตง (เจิ้น เขิม - Trần Khâm)
เตี๋ยงต้าก	Trần Hăng (เจิ้น หาง)

เตี๋ยงต๋ายกี๋ว	Trần Đại Cựu (เจิ่น ต๋าย กี๋ว)
เตี๋ยงต๋ายเถ	Trần Đại Thế (เจิ่น ต๋าย เถ)
เตี๋ยงต๋ายเว่	Trần Đại Huệ (เจิ่น ต๋าย เหว่)
เตี๋ยงตี๋น	Trần Đình (เจิ่น ตี้ญ ตี้ญ)
เตี๋ยงตี๋น (เมือง)	tỉnh Trần Đình (ตี้ญ เจิ่น ตี้ญ)
เตี๋ยงตี๋นเตี้ยว	Trần Đình Diều (เจิ่น ตี้ญ เตี้ยว)
เตี๋ยงตี๋นลิวถุ (ตน.ขุนนาง)	Lưu thủ Trần Đình (ลิว ถุ เจิ่น ตี้ญ) เจ้าเมืองต่งนาย
เตี๋ยงตี๋นวิน	Trần Đình Trung (เจิ่น ตี้ญ จิง)
เตี๋ยงเตี๋ยงทั้น	Trần Tiến Thành (เจิ่น เตี๋ยง แถญ)
เตี๋ยงตุ๋งกวางว่างเต้	Trần Trung Quang Hoàng Đế (เจิ่น จุง กวาง ฮว่าง เต้)
เตี๋ยงตุ๋งต้า	Trần Trung Tá (เจิ่น จุง ต้า)
เตี๋ยงตื้อตั้น	Trần Tự Khánh (เจิ่น ตี้ แคญ)
เตี๋ยงตุง	Trần Cảo (เจิ่น ก้าว)
เตี๋ยงตุ้	Trần Tú (เจิ่น ตู) สันนิษฐานว่าเป็นคนเดียวกันกับ Trần Hiếu Liêm (เจิ่น เฮี้ยว เสียม)
เตี๋ยงเตี๋ยงบ่าว	Trần Tiến Bảo (เจิ่น เตี๋ยง บ่าว)
เตี๋ยงเตี๋ยงวอย	Trần Tiến Voi (เจิ่น เตี๋ยง วอย)
เตี๋ยงถึทื้อพี	Trần thị thứ phi (เจิ่น ถึ ทื้อ พี) สนมเอกเจิ่น ถึ
เตี๋ยงถุ่นตึงว่างเต้	Trần Thuận Tông hoàng đế (เจิ่น ถเวิน ตง ฮว่าง เต้) กษัตริย์เจิ่น ถเวิน ตง
เตี๋ยงถุโต๊ะ	Trần Thủ Độ (เจิ่น ถุ โต๊ะ)
เตี๋ยงเถียวว่างเต้	Trần Thiệu đế (เจิ่นเถียวเต้) กษัตริย์เจี๋ยเถียว เต้ กษัตริย์องค์สุดท้ายแห่งราชวงศ์เจิ่น
เตี๋ยงทังเตี๋ยน	Trần Cung (เจิ่น กุง)
เตี๋ยงทั้นตงว่างเต้	Trần Thánh Tông Hoàng Đế (เจิ่น แทญ ตง ฮว่าง เต้) กษัตริย์เจิ่น แทญ ตง

เต็ร้้งท้ยต้งว่งเต็	Trần Thái Tông Hoàng Đế (เจ็น ท้ย ตง ฮว่ง เต็/ หรือ เจ็น แก่ญ (Trần Cảnh) กษัตรียเจ็น ท้ย ตง
เต็ร้้งท้ยเถ่องว่งเต็	(Trần) Thái Thượng hoàng (เจ็น – ท้ย เถ่อง ฮว่ง)
เต็ร้้งทื่อ	Trần Thừa (เจ็น เถื่อ)
เต็ร้้งเทื่อ	Trần Thừa (เจ็น เถื่อ)
เต็ร้้งนิน	đất Bồn Man (เต็ด โบน มาน) / Muang Phuan เมืองพวน เชียงขวาง
เต็ร้้งบั้นตร่อง	Trần Bình Trọng (เจ็น บิญ จ่อง)
เต็ร้้งเบียง (เมือง)	Trần Biên (เจ็น เบียน) ปัจจุบันคือเมืองเบียนฮว่า (Biên Hòa) จังหัดด่ง นาย (Đồng Nai)
เต็ร้้งเบียงสิ่วถู (ตน.ขุนนาง)	Trần Biên lưu thủ (เจ็น เบียน สิ่ว ถู) ผู้ดูแลชายแดน
เต็ร้้งเบียน (เมือง)	Trần Biên (เจ็น เบียน)
เต็ร้้งฝุง	Trần Phượng (เจ็น เฟื่อง)
เต็ร้้งฝู	Trần Phủ (เจ็น ฝู)
เต็ร้้งเหว่งเต็	Phế Đế (เพ็ เต็) ลูก Trần Nghệ Tông (เจ็น เหงะ ตง) กษัตรียสี่บทอดต่อมา
เต็ร้้งเพือก	Trần Văn Phước (เจ็น วัน เพือก)
เต็ร้้งเพือกฝุง	Trương Phước Phượng (เจ็อง เพือก เฟื่อง)
เต็ร้้งเพือกยาม	Trần Phước Nhai (เจ็น เพือก ญาย)
เต็ร้้งเพือกยาย	Trần Phước Giai (เจ็น เพือก ซาย)
เต็ร้้งเพือกยาย	Trần Phước Giai (เจ็น เพือก ซาย)
เต็ร้้งมินเจ็ยด	Trần Minh Triết (เจ็น มิญ เจ็ยด)
เต็ร้้งมินเหงีย	Trần Minh Nghĩa (เจ็น มิญ เหงีย)
เต็ร้้งมินเหล	Trần Minh Nghĩa (เจ็น มิญ เหงีย)
เต็ร้้งยวีเต็ยง	Trần Duy Điển (เจ็นซวีเต็ยง)
เต็ร้้งย้งตุ่น	Lê Văn Thanh (เล วัน เทญ)

เตี๋ยงยันตื้น	Trần Văn Tuấn (เจิ่น วัน ต้วน)
เตี๋ยงยาง (ค่าย)	Giang (ซาง) ค่ายซาง
เตี๋ยงยางด่าว (ค่าย)	Giang Đạo (ซาง ด่าว) ค่ายด่าวซาง
เตี๋ยงยั้งดินว่างเต้	Trần Giản Định Hoàng Đế (เจิ่น ซาน ตี้ญ ฮว่าง เต้)
เตี๋ยงลือองหิว	Trần Long Hựu (เจิ่น ลอง ฮิว)
เตี๋ยงลี้	Trần Lý (เจิ่น ลี้) Trần Nguyên Tổ (เจิ่น ลี้ โต)
เตี๋ยงวังกี้	Trần Văn Kỳ (เจิ่น วัน กี้)
เตี๋ยงวังกี้	Trần Văn Kỳ (เจิ่น วัน กี้)
เตี๋ยงวังกี้	Trần Văn Kỳ (เจิ่นวันกี้)
เตี๋ยงวังฉ่า	Trần Văn Xạ (เจิ่น วัน สะ)
เตี๋ยงวังซุง	Trần Văn Xung (เจิ่น วัน ซุง)
เตี๋ยงวังด่าว	Trần Văn Đạo (เจิ่น วัน ด่าว)
เตี๋ยงวังตั้น	Trần Văn Tín (เจิ่น วัน ตั้น)
เตี๋ยงวังตรี	Trần Văn Trí (เจิ่น วัน จี)
เตี๋ยงวังต้วน	Trần Văn Tuân (เจิ่น วัน ตวน)
เตี๋ยงวังต้วน	Trần Văn Tuân (เจิ่น วัน ตวน)
เตี๋ยงวังบัก	Trương Văn Bác (เจื่อง วัน บัก)
เตี๋ยงวังฟ้ง	Trần Văn Phượng / Trần Văn Phong (เจิ่น วัน เฟื่อง / เจิ่น วัน ฟอง)
เตี๋ยงวังฟ้าย	Trần Văn Phái (เจิ่น วัน ฟ้าย)
เตี๋ยงวังมั่ง	Trần Văn Năng (เจิ่น วัน นัง)
เตี๋ยงวังโม	Trần Văn Mô (เจิ่น วัน โม)
เตี๋ยงวังโมน	Trần Văn Môn (เจิ่น วัน โมน)
เตี๋ยงวังหล่าย	Trần Văn Lại (เจิ่น วัน หล่าย)
เตี๋ยงวันจื่อ	Trần Văn Tự (เจิ่น วัน ตี)

เตี๋ยงวันซุน	Trần Văn Xung (เจิ่น วัน ซุง)
เตี๋ยงวันตั้น	Trần Văn Tín (เจิ่น วัน ตั้น)
เตี๋ยงวางโจ้ว	Nguyễn Đăng Tiến (เหงียน ดั่ง เตี๋ยน)
เตี๋ยงเวียดเกี๋ยด	Trần Việt Kết (เจิ่น เวียด เก็ด)
เตี๋ยงหรงอกตุ๋	ยังไม่พบในเอกสารเวียดนาม (ช่วงราชวงศ์เหงียน)
เตี๋ยงหยริกเหล	Dương Nhật Lễ (เซือง เหงียด เหล)
เตี๋ยงหลาม / เตี๋ยงมินกง	Trần Lâm (เจิ่น ล้าม) เจิ่น ล้าม มีฉายาว่า (Trần Minh Công) (เจิ่น มิญ กง)
เตี๋ยงแห่มว	Trần Ngỗi (เจิ่น โง้ย)
เตี๋ยงอันตั้งว่างเต้	Trần Anh Tông hoàng đế (เจิ่น แอญ ตง ฮว่าง เต้) กษัตริย์เจิ่น แอญ ตง
เตี๋ยงอาน	Trần An (เจิ่น อาน)
เตี๋ยงอึดเคียม	Ông Ích Khiêm (อง อิก เคียม)
เตี๋ยงฮี	Trần Cảnh (เจิ่น แก้ง) Trần Bò (เจิ่น โบ) Trần Thái Tông Hoàng đế (เจิ่น ท้ายตงฮว่างเต้)
เตี๋ยงฮีตั้ง	Trần Hy Tông (เจิ่น ฮี ตั้ง) Trần Bích San (เจิ่น บิ๊ก ซาน)
เตี๋ยงเฮี้ยนท่ายต้อ	Kiến Đức đại vương <u>Hiền (เกี๋ยน ตี้ก ด่าย เวือง เฮ้งย่น)</u>
เตี๋ยงเจิง	Trần Chân (เจิ่น เซิน)
เตี๋ยงโป้	Hồ Văn Lân (โห่ วัน เลิน)
เตี๋ยงล้ง	Trần Lãng (เจิ่น ล้ง)
เตี๋ยงส่าง (ตำบล)	ยังไม่พบในเอกสารเวียดนาม (ช่วงราชวงศ์เตี๋ยเซินและราชวงศ์เหงียน)
เตี๋ยงเกว๊กเตี๋ยง	Trần Quốc Tuấn (เจิ่น กิว๊ก ต้วน)
เตี๋ยงมินตั้งว่างเต้	Trần Minh Tông hoàng đế (เจิ่น มิญ ตง ฮว่าง เต้) กษัตริย์เจิ่นมิญตง
เตี๋ยงหยุตั้งว่างเต้	Trần Dụ Tông hoàng đế (เจิ่น สี่ ตง ฮว่าง เต้) กษัตริย์เจิ่นสี่ตง
เตี๋ยงท่าว	Trần Hạo (เจิ่น ท่าว)
เตี๋ยงเหลียว	Trần Liễu (เจิ่น เหลียว)

เตี๋ยงอึดตัก	Chiêu Quốc Vương Trần Ích Tác (เจียว ก๊วก เวือง เจิ่น อี้ก ตัก)
เตี๋ยงเฮี่ยนตั้งว่างเต้	Trần Hiến Tông hoàng đế (เจิ่น เฮี่ยน ตง ฮว่าง เต้) กษัตริย์เจิ่น เฮี่ยน ตง
เตี๋ยงสือ (ตน.ขุนนาง)	tiền sĩ (เตียน สี) ผู้จบการศึกษาในระดับเตียนสี (ปัจจุบันเทียบเท่าคุณวุฒิบัณฑิตปริญญาเอก)
เตี๋ยงเฮี่ยนหลาม	Trần Lâm (เจิ่น หลาม) Trần Minh Công (เจิญ มิญ กง)
เตี๋ยนกวาง (เมือง)	Tuyên Quang (เตวียน กวาง) เมืองเตวียนกวาง
เตี๋ยนเวือง	Tuyên vương (เตวียน เวือง)
เตี๋ยว (ราชวงศ์)	Tiền Lý triều (เตียน ลี เจี้ยว) Nhà Tiền Lý (หญ่า เตียน ลี) ราชวงศ์เตียนลีสถาปนาโดยลี โบน (Lý Bôn) หรือ กษัตริย์ลี นาม เต้ ราชวงศ์เตียนลีมีช่วงเวลาสั้นระหว่าง ค.ศ. 544–602
เตี๋ยวกวางฝุก	Triệu Quang Phục (เจี้ยว กวาง ฝุก)
เตี๋ยวเกี้ยว	Triệu Ẩu (เจี้ยว โอ้ว) Bà Triệu (บ่า เจี้ยว) พระนางเจี้ยว โอ้ว วีรสตรีผู้ชาติ
	
	พิธีบวงสรวงบ่าเจี้ยว ณ ศาลเจ้าบ่าเจี้ยว จังหวัดแทนฮัว (Thanh Hóa)
เตี๋ยวจี	Triệu Chí (เจี้ยว ฉี)
เตี๋ยวดำ	Triệu Vũ Đế/ Triệu Đà (เจี้ยว หวู เต้ / เจี้ยว ด่า) (257-137 ปีก่อนคริสตศักราช) กษัตริย์เจี้ยว ด่า แห่งอาณาจักรนามเหวียด
เตี๋ยวฟิ่ง	huyện Triệu Phong (เฮวียน เจี้ยว ฟอง) เมืองเจี้ยวฟอง
เตี๋ยวฟ็อง (เมือง)	Triệu Phong (เจี้ยว ฟอง)
เตี๋ยวมินเวือง	Triệu Minh Vương (เจี้ยว มิญ เวือง) กษัตริย์องค์ที่สามของราชวงศ์เจี้ยว แห่งนามเหวียด ครองราชย์ตั้งแต่ 125 ปีก่อนคริสตกาล ถึง 113 ปีก่อนคริสตกาล

เตี๋ยววังเวือง	Triệu Văn Vương (เจี๋ยว วัน เวือง) เจี๋ยว วัน เวือง กษัตริย์องค์ที่สองแห่งราชวงศ์เจี๋ยว
เตี๋ยวหวอเตี๋ย	Triệu Vũ Đế (เจี๋ยว หวู เตี๋ย) เจี๋ยว หวู เตี๋ย หรือ เจี๋ยว หวู เวือง (Triệu Vũ Vương) ปฐมกษัตริย์ราชวงศ์เจี๋ยว
เตี๋ยวหวอเตี๋ย	Triệu Vũ Đế / Triệu Đà (เจี๋ยว หวู เตี๋ย / เจี๋ยว ต่า) กษัตริย์เจี๋ยว ต่า แห่งอาณาจักรนามเหวียด
เตี๋ยวเหวเวือง	Triệu Vệ Dương Vương (เจี๋ยว เหวะ เซียง เวือง) Triệu Kiến Đức (เจี๋ยว เกียน ตี้ก) Triệu Dương Vương (เจี๋ยว เซียง เวือง) กษัตริย์เจี๋ยว เซียง เวืองแห่งราชวงศ์เจี๋ยว
เตี๋ยวเหวียดเวือง	Triệu Việt Vương (เจี๋ยว เหวียด เวือง) กษัตริย์องค์ที่ 2 แห่งราชวงศ์เตียนลี่ ชื่อเดิมว่าเจี๋ยว กวาง ฟุก (Triệu Quang Phục)
เตี๋ยวอายเวือง	Triệu Ai Vương (เจี๋ยว อาย เวือง) เจี๋ยว อาย เวืองกษัตริย์ลำดับที่สี่แห่งราชวงศ์เจี๋ยว
เตี๋ยวกวางตัน	Trần Quang Tĩnh (เจิ่น กวาง ตี้ญ)
เตี๋ยวจี้ลี่	Trương Chí Lý (เจี๋ยง จี ลี้)
เตี๋ยวด้าเหวียน (เรื่อ)	thuyền Hùng Tri (เหวียน หุ่ง จี)
เตี๋ยวด้าน	Trương Đán (เจี๋ยง ด้าน)
เตี๋ยวด้าว (เรื่อ)	(thuyền) trường đà (เถวียน เจี๋ยง ต่า) พวงมาลัยบังคับหางเสือแบบยาว
เตี๋ยวดี้ก	Đội trưởng Nguyễn Đức Xuyên (โต้ย เจี๋ยง เหงียน ตี้ก เซวียน)
เตี๋ยวดี้ก	Lê Thuợng (เล เถี๋ยง)
เตี๋ยวดี้กกวาง	Trương Đức Khoa (เจี๋ยง ตี้ก ควา)
เตี๋ยวดี้กเตี๋ยง	ในเอกสารเวียดนามมี 2 คนนี้ในเหตุการณ์เดียวกัน Lê Thuợng และ Nguyễn Tấn (เล เถี๋ยง และ เหงียน เติน)
เตี๋ยงโต้ง (ต่าน)	dinh Trường Đôn (ติญ เจี๋ยง โต้น)
เตี๋ยงโต้งยิน (ต่าน)	dinh Trường Đôn (ติญ เจี๋ยง โต้น)
เตี๋ยงเพือกตุ้น	Trương Phước Tuấn (เจี๋ยง เพือก ต่วน)

เครื่องเพ็อกตั้ง	Trương Phước Đăng (เจื่อง เพ็อก ตั้ง)
เครื่องเพ็อกตั้ง	Trương Phước Đăng (เจื่อง เพ็อก ตั้ง)
เครื่องเพ็อกเตี๊ง	Trương Phước Đình (เจื่อง เพ็อก สิญ)
เครื่องเพ็อกเตี๊ง	Trần Phước Trung (เจิ่น เพ็อก จุง)
เครื่องเพ็อกเตี๊ง	Trương Phước Luật (เจื่อง เพ็อก หลวด)
เครื่องเพ็อกมาน	Trần Phước Thành (เจิ่น เพ็อก แถ่ญ)
เครื่องเพ็อกย้าว	Trương Phước Giáo (เจื่อง เพ็อก ซ้าว)
เครื่องเพ็อกย้าว	Trương Phước Giáo (เจื่อง เพ็อก ซ้าว)
เครื่องเพ็อกหญาราก	Trương Phước Nhạc (เจื่อง เพ็อก ญาก)
เครื่องเพ็อกหลุด	Trương Phước Luật (เจื่อง เพ็อก หลวด)
เครื่องยิน (กองทหาร)	Tượng dinh (เตี๊อง ชิญ) กรมช่าง
เครื่องยินทามกุน (ตน. นายทหาร) Tham quân tượng dinh (ทาม เกวิน เตี๊อง ชิญ)	
เครื่องเยี๊องกง	Chương Dương Công (เซี๊อง เซี๊อง กง) มีชื่อเดิมว่า เซี๊อง ตาม คา (Dương Tam Kha)
เครื่องวังคั้น	Trương Văn Khánh (เจื่อง วัน แค้ญ)
เครื่องวังคา	Trương Văn Đa (เจื่อง วัน ดา)
เครื่องวังดา	Trương Văn Đa (เจื่อง วัน ดา)
เครื่องวังหัน	Trương Văn Hạng (เจื่อง วัน แฮญ)
เครื่องวังทิน	Nguyễn Văn Thịnh (เหงี๊ยน วัน ถิญ)
เครื่องวังบิน	Trương Văn Bình (เจื่อง วัน บีญ)
เครื่องวังย้าว	Trương Văn Giáo (เจื่อง วัน ซ้าว)
เครื่องวังหุ้ง	Trương Văn Hùng (เจื่อง วัน หุ้ง)
เครื่องวาน	Trùng An (เจื่อง อาน) เมืองเจี๊องอาน (ตามผู้แปลพงศาวดารญวนหมายถึงชื่อเดิมของเมืองฮานอย)

เครื่องสี่ (ตำแหน่ง)	trường lại (เจื่อง ต้อ) ตำแหน่งขุนนาง
เครื่องหาก	Trương Hát, (เจื่อง ฮ้าต) แม่ทัพของกษัตริย์เจี้ยว เวียด เวือง (Triệu Việt Vương)
เครื่องเหลวือง	Trương Luyện (เจื่อง เลวี่ยน)
เครื่องเหยวกายเกอ (ตน. นายทหาร)	Trưởng hiệu cai cơ (เจื่อง เฮี้ยว กายเกอ)
เครื่องเหยวเค็มซายกายเกอ	Trưởng hiệu khâm sai cai cơ (เจื่อง เฮี้ยว เค็ม ซาย กาย เกอ)
เครื่องโหว	Trương Hống, (เจื่อง ฮัง) แม่ทัพของกษัตริย์เจี้ยว เวียด เวือง (Triệu Việt Vương)
เครื่องอาน (เมือง)	Trương Yên (เจื่อง เอียน) เมืองเจื่องเอียน เดิมชื่อว่าเมืองฮัวลือ (Hoa Lu)
เครื่องอาม	Trương An (เจื่อง อาน) เมืองเจื่องอาน (ตามผู้แปลพงศาวดารญวนหมายถึงชื่อเดิมของเมืองฮานอย)
เตวียงกลาง (เมือง)	Tuyên Quang (เตวียน กวาง) เมืองเตวียนกวาง
เตวียงกวาง (เมือง)	Tuyên Quang (เตวียนกวาง) เมืองเตวียนกวาง
เตวียงฝูซื่อ	Tuyên phủ sứ (เตวียน ฝู ซื่อ) ผู้บัญชาการกองบัญชาการกลาโหม
เตวียงหลีกกงเท็งดักเต็งฝูเกว๊กเจียวฮ่าวเตื่องกุนเก็มอีเหวเจื่องเหวสี่เจื่องเกอ (ตน. ขุนนาง)	Tuyên lực công thần đặc tiến phụ quốc chiêu nghị tướng quân, Cấm y vệ chương vệ sự chương cơ (เตวียน หลีก กง เถิ่น ดัก เตียนฝู ก๊วก เซียว จี เตื่อง เกวีน เก็ม อี เหวะ ฉื่อง เหวะ สี ฉื่อง เกอ)
เตวียงอวี (ตน. นายทหาร)	Tuyên úy sứ (เตวียน อวี ซื่อ)
เตวียงอวีค่ายซื่อ (ตน. ขุนนาง)	Tuyên úy đại sứ (เตวียน อวี ค่าย ซื่อ)
เตวียนกวาง (เมือง)	Tuyên Quang (เตวียน กวาง) เมืองเตวียนกวาง
เตวียนฮว่า (ธง)	Tuyên hoà (เตวียน ฮว่า) กองทัพเตวียนฮว่า
เต้หัง	Đế Nghi (เต้ หัง)
เต้หวอเหวเหว (อวี) (ตน. นายทหาร)	Vệ úy vệ Tế võ (เหวะ อวี เหวะ เต้ หวอ)
เต้เหมงฮ่องเต้ จ.	Đế Minh Hoàng Đế / Đế Minh (เต้ มิญ หว่าง เต้ / เต้ มิญ)
เตาซุย	Đào Tụy (เต้า ตวี)

เตาสุก	Đào Thục (ด่าว ถุก)
เตาอวย	Đào Uy (ด่าว อวี)
เตาฮ่อง จ.	Đào Hồng (ด่าว ห่ง)
ตั้งกวาง (ด่าน)	Tân Quan (เติน กวาน) thuế quan tân (เท่ว์กวานเติน)
ตั้งกวางหายໄໝ (ปากน้ำ)	Tân Quan (เติน กวาน)
ตั้งโจ้ว (ตำบล)	Tân Châu (เติน โจ้ว)
ตั้งโจ้ว (ตำบล)	Tân Châu (เติน โจ้ว)
ตั้งโจ้ว	châu Chiêu Tấn (โจ้ว เชี่ยว เติน) หัวเมืองโจ้วเชียวเติน ติดชายแดนจีนสมัยราชวงศ์เหิงยนประกอบไปด้วยเมืองสอ ฟองโก ตามเตื่อง (ต่อมาปลายศตวรรษที่19 บางส่วนกลายเป็นของจีน)
ตั้งโจ้วด่าว (ค่าย)	ยังไม่พบในเอกสารเวียดนาม (ช่วงราชวงศ์เตี้ยเซินและราชวงศ์เหิงยน)
ตั้งเซื่อง (เมือง)	Tân Xương (เติน เซื่อง) เมืองเตินเซื่อง
ตั้งเซื่อง (ตำบล)	Tân Xương (เติน เซื่อง) ตำบลเตินเซื่อง
ตั้งดิน (เมือง)	Đồn Trấn Định (โด้น เจิน ดิ่ญ)
ตั้งเตียงทัน	Trần Tiến Thành (เจิน เตียน แถ่ญ)
ตั้งฝุง (ตำบล)	Bình Phước (บิ่ญ เฟื่อง)
ตั้งฟอง	Tân Phong (เติน ฟอง)
ตั้งวังกี้	Trần Văn Kỳ (เจิน วัน กี้)
ตั้งว่ายาง (แม่น้ำ)	sông Tân Hòa (ซง เติน ฮว่า)
ตั้งเวือง	Nam Tấn Vương (นาม เติน เวือง)
ตั้งสี่ (ระดับการศึกษา)	tiến sĩ (เตียน สี่) ผู้จบการศึกษาระดับเตียนสี่ (ปัจจุบันเทียบเท่าดุขฎิบัณฑิตปริญญาเอก)
ตั้งสี่ (ระดับการศึกษา)	tiến sĩ (เตียน สี่) ดุขฎิบัณฑิต ผู้จบการศึกษาระดับสูงสุด ตามระบบการศึกษาแบบจารีตของเวียดนาม (เทียบเท่าปริญญาเอก ในปัจจุบัน)

เต็งสีเทิมวา (ระดับการศึกษา)	tiền sĩ Thám hoa (เตี้ยน สี ท้าม ฮวา) คุชฎีบัณฑิต ผู้จบการศึกษาสูงสุดระดับลำดับที่ 3 ตามระบบการศึกษาแบบจารีตของเวียดนาม (เทียบเท่าปริญญาเอกเกียรตินิยมอันดับที่ 3 ในปัจจุบัน)
เต็งหย่า	Dự Nguyên (สี เจียน) ตำบลสีเจียน
เต็งหลัน	Trương Phước Luật (เจือง เฟือก หลวด)
เต็งโหย่	Tân Hội (เติน โหย่)
เต็งโหว่เกี้ยว (ตำบล)	câu Tân Hội (ไก่อว เติน โหย่)
เต็งอ้าย (ด่าน)	Tân ái (เติน อ้าย)
เต็งฮึง (เมือง)	Tân Hưng (เติน ฮึง) เมืองเตินฮึง หนึ่งในสิบห้าเขตเมืองของอาณาจักรวันกลาง (Văn Lang)
เต็นสี (ระดับการศึกษา)	tiền sĩ (เตี้ยน สี) ผู้จบการศึกษาระดับเต็นสี (ปัจจุบันเทียบเท่าคุชฎีบัณฑิตปริญญาเอก)
เต็บเตริง (ทุ่ง)	đồng Tập Trận (ด่ง เติบ เจิ่น) ด่งเติบเจิ่น เมืองไซ่ง่อน
เต็บเตริง (ทุ่งสนาม)	đồng Tập Trận (ด่ง เติบ เจิ่น) ด่งเติบเจิ่น เมืองไซ่ง่อน
เต็นกุ่ม (ตน. นายทหาร)	tiền quân (เตี้ยน เกวิน)
เตียกเจ้ (ตน. นายทหาร)	tiết chế (เตียด เซ้)
เตียกเจ้ (ตน. นายทหาร)	trưởng quân công, tiết chế (เจือง เกวิน กง เตียง เซ้)
เตียกโด้ ว. (ตน. ขุนนาง)	tiết độ sứ / (ตน. ขุนนาง) (เตียด โดะ ซื่อ)
เตียเกี้ยว จ.	Trương Kiêu (เจือง เกี้ยว)
เตียคังเอียน จ.	จักรพรรดิจินราชวงศ์ซ้อง
เตียซังเอียน จ.	Tống Thái Tổ (ทัง ท้าย โต) จักรพรรดิซ่งไท่จู่ (ราชวงศ์ซ่ง)
เตียงกงเก้ง (วัง)	cung Thuởng Trì (กง เลือง จี)
เตียงกุ่น	Tượng Quận (เตื่อง เกวิน) กองทัพของจักรพรรดิฉินซีฮ่องเต้ตั้งขึ้นเพื่อผนวกดินแดนทางตอนใต้ของจีน
เตียงไค้งจิวั้ง (ตน. นายทหาร)	chánh thống Tiên đồn (แซ่ญู ทัง เตียน โด่น)

เตี้ยงเจ็ง (กองทหาร)	Tiền chán (เตียน เซ้น)
เตี้ยงโจ้ว	Tiền Châu (เตียน โจ้ว)
เตี้ยงดิน (กองทหาร)	Tiền đĩnh (เตียน ดิ๋ง)
เตี้ยงเตียน (กองทหาร)	Tiền đĩnh (เตียน ดิ๋ง)
เตี้ยงโด้ง (กองทหาร)	Tiền đôn (เตียน โด่น)
เตี้ยงโด้งพ้อจ้ง (ตน. นายทหาร)	Phó thống Tiền đôn (พ้อ ทัง เตียน โด่น)
เตี้ยงท้ง (กองทหาร)	Tiền thảng (เตียน ท้ง)
เตี้ยงเบ้งดำ จ.	Trương Mạnh Đàm (เจือง หม่มญู ดำม)
เตี้ยงผู (ตำบล)	Liên Lôu (เลียน โลว) เมืองยุคชาวฉี ชาวโซว สันนิษฐานว่าตั้งอยู่ที่หมู่บ้านหลุงเก (Lũng Khê) ตำบลแท็กเคื่อง (Thạch Khuong) อำเภอเถววันเถ่ญ (huyện Thuận Thành) จังหวัดบักนิญ (tỉnh Bắc Ninh) นอกจากนี้เลียนเลา (Liên Lôu) มีชื่อเรียกอื่นอีก เช่น ลวีโลว –(Luy Lôu) ชิญโลว (Dinh Lôu) ในเอกสารเวียดนามนิยมเขียนว่า ลวีโลว คู่กับ ลองเบียน (Luy Lôu Long Biền) จึงทำให้นักประวัติศาสตร์เวียดนามสันนิษฐานว่า ลองเบียน (Long Biền) ยุคชาวฉี ยุคชาวโซว ไม่ใช่ลองเบียน เมืองฮานอย แต่เป็นลองเบียนที่เมืองบักนิญ ซึ่งสอดคล้องกับเอกสารจีนและหลักฐานโบราณคดีที่ขุดค้นที่บ้านหลุงเก เมืองบักนิญ
เตี้ยงฟองยิมกายเกอ (ตน. นายทหาร)	Tiền phong dinh Cai cơ (เตียน ฟอง ชิญ กาย เกอ)
เตี้ยงยวงกงจ้ว	Tiền Dung công chúa (เตียน ชุง กง จ้ว) เจ้าหญิงเตียน ชุง ราชบุตรีกษัตริย์ห่งที่ 18
เตี้ยงยาง (แม่น้ำ)	Tiền Giang (เตียน ชาง) แม่น้ำเตียนชาง
เตี้ยงยู (เมือง)	Tiền Du (เตียน ชู) เมืองเตียนชู
เตี้ยงยูโซว (ปากน้ำ)	Tiểu Giang khẩu (เตี้ยว ชาง โจว) ปากน้ำเตี้ยวชาง
เตี้ยงลี่ (ด่าน)	đôn Tiên Lý (โตน เทียน ลี) ขึ้นอยู่กับฝูเสียนโซว (phủ Diển Châu)
เตี้ยงววย (กองทหาร)	Tiền uy (เตียน อวี)
เตี้ยงสา จ. (เมือง)	Trùng Sa (เจือง ซา) เมืองเจืองซา

เตี้ยงหย็อง (กองทหาร)	Tiền dung (เตียน ชุง)
เตี้ยงหุง (กองทหาร)	Tiền hung (เตียน ฮุง)
เตี้ยงเหญูรว (กองทหาร)	Tiền nhuệ (เตียน เหญูวะ)
เตี้ยงอัน จ. (เมือง)	ยังไม่พบในเอกสารเวียดนาม (ช่วงราชวงศ์เจี้ยว) ตามผู้แปล เป็นคำพูดถึงสถานที่เมืองเตี้ยงอันที่จีน
เตี้ยตัน จ.	Trương Chu (เจื่อง ชู) ข้าหลวงแห่งราชวงศ์ถัง (จีน) ประจำแ่งญูค่ายลา (thành Đại La) เมืองฮานอย
เตียน	tiền (เตียน) กองทหารเตียน
เตียนก๊ก (ตำบล)	Tiền Cốc (เตียน ก๊ก) หรือ Hang Tiền (ฮางเตียน)
เตียนกล่าว (กองทหาร)	Tiền kích (เตียน ก๊ก)
เตียนกุน	Tiền quân (เตียน เกวิน) (กอง)ทัพหน้า
เตียนกุนยิบันได้ค่ายเตือกกุน (ตน. ขุนนาง)	Khâm sai chuồng Tiền quân bình Tây đại tướng quân (เคิม ซาย เหื่อง เตียน เกวิน บิญ เตี้ย ค่าย เตื่อง เกวิน)
เตียนจี	Tiền chi (เตียน ชี)
เตียนจี (ตน. นายทหาร)	Tiền chi (เตียน ชี)
เตียนตริกเหว	tiền trực vệ (เตียน จิก เหวะ)
เตียนตริ่งจี (กองทหาร)	Tiền Tượng chi (เตียน เตื่อง ชี)
เตียนเตียบ (กองทหาร)	Tiền tiệp (เตียน เตียบ)
เตียนถวิยินพ็อกวางกายเกอ	Tiền thủy dinh Phó (dinh thống binh) quản cai cơ (เตียน ถวิ ชิญู พ็อ (ชิญู ทั้ง บิญ) กวาน กาย เกอ)
เตียนพ็อกหิวเหี้ยวหออเหื่องหอดิมหอดว่างหออ	Tuyển phong hũn, Diêu võ, Dương võ , Định võ, Toàn võ (เตวียน ฟอง ฮึน เสี้ยว หออ เซื่อง หออ ดิญู หออ ตวาน หออ) ด้าน กองกลางย่อยเมืองไซ่ง่อนซึ่งเป็นหนึ่งในห้าด้านใหญ่ (กองทัพ) ของเมืองไซ่ง่อน (ด้านกองกลาง ด้านกองหน้า ด้านกองซ้าย ด้านกองขวา ด้านกองหลัง)
เตียนยิน (กองทหาร)	Tiền dinh (เตียน ชิญู)
เตียนยินโดั้งเจ็	Tiền dinh đồ thống chế (เตียน ชิญู โต ทั้ง เซ็)

เตี้ยนหยึก(กองทหาร)	Tiền dục (เตี้ยน สึก)
เตี้ยเป๊กหงี	Trương Bá Nghi (เจื่อง บ้า งี)
เตี้ยมกุนกุงจี (ตน. นายทหาร)	chánh trưởng chi Trung chi Tiền quân (แซ่ญู เจื่อง ซี จุง ซี เตี้ยน เกวิน)
เตี้ยมกุนพ้อเตื่อง (ตน. นายทหาร)	Tiền quân phó tướng (เตี้ยน เกวิน พ้อ เตื่อง)
เตี้ยมกุนหวอดินกรุงจีเตื่องจี (ตน. นายทหาร)	Tiền quân Tín võ Trung chi trưởng chi (เตี้ยน เกวิน ดินหวอ จุง ซี เจื่อง ซี)
เตี้ยมหญูรีเหว่ (ตน. นายทหาร)	vệ Tiền nhất (เหวะ เตี้ยน ญู้ต)
เตี้ยมหญูรีเหว่ (อวี) (ตน. นายทหาร)	vệ Tiền nhị (เหวะ เตี้ยน ญู)
เตี้ยว (เมือง)	Triệu (เจี้ยว) แคว้นเจ้า จินยุคจันกั๋ว
เตี้ยว (เมือง)	ยังไม่พบในเอกสารเวียดนาม (ช่วงราชวงศ์เล)
เตี้ยว จ. (เมือง)	ยังไม่พบในเอกสารเวียดนาม (ช่วงราชวงศ์เหงียน) เพราะผู้แปลพงศาวดารญวนกล่าวเปรียบเทียบกับประวัติศาสตร์จีน
เตี้ยวกวาง (เมือง)	Tuyên Quang (เตวียน กวาง)
เตี้ยวขาว จ. /เตรียวด้า ว.	Triệu Đà (เจี้ยว ต่า) กษัตริย์เจี้ยว ต่า (257-137 ปีก่อนคริสตศักราช) อาณาจักรนามเหวียด
เตี้ยวจูลง จ.	ยังไม่พบในเอกสารเวียดนาม (ช่วงราชวงศ์เหงียน)
เตี้ยวเซ็งตือ (วัด)	Chùa Tiên Sơn (Tự ती = วัด) (ฉั่ว เตี้ยว เซิน (ตี) วัด เตี้ยว เซิน)

วัดเตี้ยวเซิน

เตี้ยวเซียง จ.	Triệu Xương (เจี้ยว เซียง) เจี้ยวเซียง หรือ ลิวเซียง (Luu Xương) หลิวฉาง กษัตริย์แคว้นเจ้า จินยุคจันกั๋ว
----------------	--

เตียวเซียง จ.	Triệu Xương (เจี้ยว เซียง) -ข้าหลวงจีนประจำเวียดนาม
เตียวไต้สือ จ.	Triệu Đại Sĩ (เจี้ยว ต่าย สี)
เตียวฟ่องผู (แขวง)	phủ Triệu Phong (ผู เจี้ยว ฟอง)
เตียวเหียงจื่อ จ.	Triệu Tương Tử (เจี้ยว เตือง ตื่อ)
เตียวเหลียง จ.	Trương Lương (เจือง เลื่อง) จางเหลียงเสนาธิการของจักรพรรดิฮั่นเกาซุ แห่งราชวงศ์ฮั่น
เตียวฮัก จ.	Tiêu Tư (เตียว ตื่อ)
เตียวฮู จ.	Trương Phụ (เจือง ฝู)
เตียวโฮ่ว (กองทหาร)	Tiểu hầu (เตียว โห้ว)
เตียสือหลง จ.	Trương Sĩ Long (เจือง สี ลอง)
เตียหยิน จ.	Trương Nhân (เจือง ญิน)
เตียอาลก จ.	Trương Á Lộc (เจือง ฮ้า หล็อก)
เตื่องกุ่น จ. (เมือง)	Tượng Quận (เตื่อง เกวีน) เมืองเตื่องเกวีนของจีน
เตื่องยินพ้อโดั้งเจ้ (ตน. นายทหาร)	Phó đô thống chế Tượng dinh (พ้อ โด ทัง เซ้ เตื่อง ซิญ)
เตื่องยินพ้อธังเจ้ (ตน. นายทหาร)	Phó thống chế Tượng dinh (พ้อ ทัง เซ้ เตื่อง ซิญ)
เตื่องเลิม (เมือง)	Tượng Lâm (เตื่อง เลิม) อาณาจักรจามปา ปัจจุบันคือภาคกลางของเวียดนาม
โตจื่อ จ.	โด้เทอ ว. Đò Thu (โด้ ทื่อ) แม่ทัพตู่ซุย แม่ทัพจีนแห่งราชวงศ์ฉิน
โตจุ่น จ.	Thoát Hoan (ทว๊าด ฮวาน) เจ้าชายโตกอน ราชบุตรของกูปไลชาน
โตดัก	đò đốc (โต ดัก) 1. ผู้บัญชาการสูงสุด (กองทัพ) 2. ผู้ว่าราชการ 3. เจ้าเมือง
โตดิ่น ว. (ตำแหน่ง)	Tò Định (โต ดิ่ง) ตำแหน่งข้าหลวงแห่งราชสำนักจีน ประจำเวียดนาม ยุคเมืองขึ้นจีน
โตตรงตื่อ	Tò Trung Từ (โต จุง ตื่อ)
โตต้อ (จ.)	đò đốc (โต ดัก) 1. ผู้บัญชาการสูงสุด (กองทัพ) 2. ผู้ว่าราชการ 3. เจ้าเมือง
โด้เต็งอาน	thuyền Tân An Nhất (เติน อาน ญัต)

โตห่งสี่ จ. / โตห่งซื่อ ว.	Đô Thống Sứ (โต หั่ง ซื่อ)
โตนถ่อวิน	Tôn Thọ Vinh (โตน ถေး วิญ)
โตร่ถ่อ (ตำบล)	Lố Bát (หลอ บ้าด)
โตรวกัน	Trâu Canh (โจว แกญ)
โตลิตยาง (แม่น้ำ)	Tô Lịch Giang (โต หลิก ซาง) แม่น้ำโตหลิก เมืองฮานอย

แม่น้ำโตหลิก เมืองฮานอย

โตวังคว่าย	Tô Văn Đoài (โต วัน ดว่าย)
โตวังด้าย	Tô Văn Đoài (โต วัน ดว่าย)
โตหลิตยาง	Tô Lịch giang (โต หลิก ซาง) sông Tô Lịch (ซง โต หลิก) แม่น้ำโตหลิก เมืองฮานอย
โตเหว่ทัน	Tô Hiến Thành (โต เฮี่ยน แทญ)
โตฮ่อทุ จ. (เมือง) / โตโ่ฝู ว.	Đô hộ phủ (โต โหะ ฝู) ชื่อเมืองหรือดินแดนในอารักขาของราชวงศ์ฮั่นและราชวงศ์ถัง เวียดนามในขณะจึงเรียกว่า An Nam đô hộ phủ (อาน นาม โต โหะ ฝู)
ใต้ฮายก๊ก	Tây Phù Liệt (เตี้ย ฝู เหลียด) เมืองเตี้ยฝูเหลียด (แทญจี ฮานอย Thanh Trì, Hà Nội)
ใต้เกียด (ตำบล)	ยังไม่พบในเอกสารเวียดนาม (ช่วงราชวงศ์จีน)
ไต้จวนโซ้ย จ.	Đại Nguyên soái (ด้าย เจียน สว้าย) แม่ทัพด้ายเจียนสว้าย
ไต้เจียงกุม (ตน. ขุนนาง)	Thứ sử Quảng Châu (ทื่อ สือ กวาง โซว) ข้าหลวงประจำเมืองกวางโซว
ไต้ซุหลง (ตน. ขุนนาง)	đại tư nông (ด้าย ตื่อ นง)

ใต้เซ็ง (ราชวงศ์จิ้น)	nhà Thanh (Đại Thanh) (หยู่่า แทญ / ด่าย แทญ) ราชวงศ์ชิง
ใต้เซิง (ธง)	Tây Sơn (เตี้ย เซิน) กองทัพเตี้ยเซิน
ใต้โด (เมือง)	Tây Đô (เตี้ย โด) เมืองเตี้ยโด
ใต้ลือ่ง (ตำบล)	bến Tây Luông / bến Tây Long (เป็น เตี้ย ลวง / เป็น เตี้ย ลอง)
ใต้ลือ่งเติง (แม่น้ำ)	ยังไม่พบในเอกสารเวียดนาม (ช่วงปลายราชวงศ์เล)
ใต้เหม็ง จ. (ราชวงศ์จิ้น)	nhà Minh (หยู่่า มิญ) ราชวงศ์หมิง (ราชวงศ์จิ้น)
ใต้เหลียง จ. (ราชวงศ์จิ้น)	Nhà Lương (หยู่่า เลื่อง) ราชวงศ์เหลียง (ค.ศ.502-557) ยุคราชวงศ์เหนือและใต้
ใต้โฮ้ (บึง)	Tây Hồ (เตี้ย โฮ้) ปัจจุบันเรียกว่า โฮ้เตี้ย (Hồ Tây) เมืองฮานอย (Hồ ทะเลสาบ / Tây ตะวันตก)
ใต้ฮู้ม้า (ตน. นายทหาร)	Tư mã (ตือ หม่า)

ถ

ถวกโหน่ยกายเกอ (ตน. ขุนนาง)	Thuộc nội cai cơ (ถวก โหน่ย กาย เกอ)
ถวกโหน่ยกายเกอเตี้ยวชาย	thuộc nội cai cơ cai quản đội Tiểu sai ถวก โหน่ย กาย เกอ กว่าน โด่ย เตี้ยว ชาย)
ถวกโหน่ยกายโด่ย	(ตน.ขุนนาง) thuộc nội cai đội
ถวกโหม่ยกายเกอกว่างหง	Khâm sai thuộc nội cai cơ quản Nội (thủy Trung thủy thuyền) (เคิม ชาย ถวก โหน่ย กาย เกอ กว่าน โหน่ย- ถวี จุง ถวี เถวี่ยน)
ถว่ายเงวียงเหวี่ยน	xã Quảng Thi, huyện Thụy Nguyên (สา กว่าง จิ เหวี่ยน ถวี เงี่ยน)
ถว่ายบ่า (นาง)	Thụy Bà Công chúa (ถุย บ่า กง ฉู้ว) เจ้าหญิงถุยบ่า
ถว่ายฟ็อง (เรือ)	thoại phong (ถว่าย ฟอง)
ถวีเจ็องบินาง	chuông Thủy dinh là Hoàng (เฉื่อง ถวี ชิญ หล่า ฮวาง) ขุนนางตำแหน่งเฉื่องถวีชิญ ผู้บริหารชั้นสูงในกระทรวงกลาโหม ชื่อว่า ฮวาง ไม่ปรากฏชื่อสกุลแน่

ถวิติน	Thủy Tinh (ถวิ ตัญ) บุรุษชื่อถวิตัญ หรือปีศาจแห่งบาดาล ในนิทานปรัมปรา เรื่อง Sơn Tinh Thủy Tinh (เซิน ตัญ ถวิ ตัญ) หรือเรื่อง Sơn Thần Thủy Quái (เซิน ถิ่น ถวิ กว่าย) หมายถึง เทพแห่งขุนเขา ปีศาจแห่งบาดาล
ถวิเทิง (แม่น้ำ)	Thủy Đường (ถวิ เเทิง)
ถวิยิน (ตน. นายทหาร)	thủy dinh (ถวิ ชิญ)
ถวิยีนกายโตย	Thủy bình cai đội (ถวิ บัญ กาย โตย) ทหารเรือตำแหน่ง นาวาเอก
ถ่อเซียงต้อ (วัด)	chùa Thọ Xương (ถั่ว เถาะ เซียง)
ถ่อเซียงเหวี่ยน (ตำบล)	huyện Thọ Xương (เฮวี่ยน เถาะ เซียง)
ถักเต็ง	Thạch Tân / Bến Đá (ถัก เติน / เบ็น ต้า)
ถักทัน (ตำบล)	thành Tây Đô (ถักญ เตย โด)
ถัง (ราชวงศ์จิ้น)	nhà Đường (หญ่า เตื่อง) ราชวงศ์ถัง
ถังแก้งจงฮ่องเต้	Đường Kinh Tông (เตื่อง กัญ ตง) จักรพรรดิถังจิงจง
ถังเต็กจงฮ่องเต้ จ.	Đường Túc Tông Hanh (เตื่อง ตุก ตง แฮญ)
ถังไต้จงฮ่องเต้ จ.	Đường, Đức Tông hoàng đế (เตื่อง ตัก ตง ฮว่าง เต้) จักรพรรดิถังเตื่องจง
ถังมกจงฮ่องเต้ จ.	Đường Nguyên Hòa (เตื่อง เจียน ฮว่า) จักรพรรดิถังเสวี่ยนจง
ถังฮ่วนจงฮ่องเต้ จ.	Đường Huyền tông Hoàng Đế (เตื่อง เฮวี่ยน ตง ฮว่างเต้) จักรพรรดิถังเสวี่ยนจง
ถังฮุย จ.	nhà Đường (หญ่า เตื่อง) ราชวงศ์ถัง (ราชวงศ์จิ้น)
ถัดกักโหล่ (ตำบล)	Thạch Cốc (ถัก กัก)
ถัดเท็ก (เมือง)	Yên Sơn (เอียนเซิน) เมืองเอียนเซิน
ถัดบัต (ตำบล)	Thạch Bích (ถัก บัก)
ถัดเลิม (เมือง)	Thạch Lâm (ถัก เลิม)
ถัดห้า (แม่น้ำ)	Thạch Hà (ถัก ห่า)
ถัดฮ่า (แม่น้ำ)	Thạch Hà (ถัก ห่า)
ถันหย่า (ทุ่ง)	đồng Bình Thịnh (ต่ง บัญ ถัญ)

ถาวรหางโด้ง (ป้อม)	đồn Thảo Cầu (โด้น ถาวร โกว)
ถักรุงญูริกเหว่ (อวี) (ตน. นายทหาร)	vệ Trung nhất Thị trung (เหวะ จุง ญี๊ด ถิ จุง)
ถักรุงตริกห็อกสี (ตน. ขุนนาง)	Thị trung trực học sĩ (ถิ จุง จิก ห็อก สี) ผู้ช่วยราชบัณฑิต
ถักรุงห็อกสี (ตน. ขุนนาง)	Thị trung học sĩ (ถิ จุง ห็อก สี) ตำแหน่งขุนนางระดับผู้ช่วยราชบัณฑิตในราชบัณฑิตยสภา
ถัตร้า (กอง) กองน้ำชา	Thị trà nhị (ถิ จ่า ญี)
ถัเต็รื่องจี (กองทหาร)	thị Tượng chi (ถิ เต็รื่อง ชี)
ถัเทอผู้งจี	Thị thư phụng chỉ (ถิ ทือ ผู้ง จี) ตำแหน่งขุนนางในราชบัณฑิตยสภา เป็นตำแหน่งที่ตั้งขึ้นมาใหม่เมื่อ ค.ศ. 1802 สมัยกษัตริย์ชาลอง ราชวงศ์เหงียน
ถัเออเหวี่ยน (ตน. ขุนนาง)	Thị thư viện (ถิ ทือ เหวี่ยน) กรมอาลักษณ์
ถัลาง (ตน. ขุนนาง)	Lang trung bộ Lại (ลาง จุง โปะ หล่าย)
ถัหยา (ด่าน)	bảo Sạ Dã (บ่าว สะ ส่า) /Đống Sạ (ดง สะ)
ถัหยา (ตำบล)	Thị Dã (ถิ ส่า)
ถัหยาง (ตน. ขุนนาง)	Thị giảng (ถิ สาง) ตำแหน่งขุนนางในราชบัณฑิตยสภา (Viện hàn lâm)
ถัเหว่	thị vệ (ถิ เหวะ)
ถัเอวี่ยน (นาง)	Thị Uyển (ถิ เอวี่ยน)
ถั๊กุ่น	Thực quận công (ถึ๊ก เกวิน กง)
ถั๊กุ่นกง (ตน. นายทหาร)	Chưởng Trung quân (เฉื่อง จุง เกวิน)
ถุก (เมือง)	Thực / Tứ Xuyên (ถุก / ตื้อ เซวี่ยน) เมืองเสฉวน
ถุกเวือง	Thực Vương (ถุก เวือง) / เจ้าเมืองถุก เจ้าเมืองกวางตุ้งของจีน
ถุ่นจี้ตั้งญูรุงบ่าวโห่ (ตน. ขุนนาง)	thuận chi Thống nhung Bảo hộ (เถวี่ยน จี หัง ญุง บ่าว โหะ)
ถุ่นจี้ตั้งญูรุงบิณกายเกอ (ตน. ขุนนาง)	thuận chi Thống nhung binh cai cơ (เถวี่ยน จี หัง ญุง บิณ กาย เกอ)
ถุ่นจ๋า	phủ Thuận Hoá (ฝู เถวี่ยน ฮว่า) หัวเมืองเถวี่ยนฮว่า เขตของหัวเมืองเถวี่ยนฮว่า ครอบครัวกวางบิณ กว้างจิ เพื่อเทียนเฮว้ (เว้)

ถุ่่นว้้า (เมือง)	Thuận Hoá (เถว้ิน ฮว้้า) Phú Xuân (พู่ ซวน) เมืองพู่ซวนศูนย์กลางของ phứ Thuận Hoá (พู่ เถว้ิน ฮว้้า) ชื่อเดิมของเมืองเว้ก่อนกษัตริย์ซาลอง แห่งราชวงศ์เหงิย่น สถาปนาเมืองเว้เป็นราชธานี
ถุ่่นเหงิย่นโฮ่ว	Thuận Nghĩa hầu (เถว้ิน เหงิย่น โห้ว)
ถุ่่นอาน (ปากน้ำ)	Cửa Thuận An (เกื้อเถว้ิน อาน) เกื้อเถว้ินอานใช้เรียกปากแม่น้ำเฮือง เมืองเว้เดิม เรียกว่า cửa Eo (เกื้อ แอว) cửa Nộn (เกื้อ โหน่น)

Cửa Thuận An (เกื้อเถว้ิน อาน) ปากแม่น้ำเฮือง เมืองเว้

ถุ่่นอานกง	Thuận An công (เถว้ิน อาน กง) ราชทินนามของฮว้่างตี้ฮี้ (hoàng tử Hy) หลังสิ้นพระชนม์ (ดู ว้างตี้ฮี้)
ถุ่่นกักรักถึ่กรุงหิว (ตน. นายทหาร)	Vệ úy vệ Hữu nhị Thị trung dinh Túc trực (เหวะ อวี๋ เหวะ หิว ญี ถึ จุง ซิณู ตึ่ก จึ่ก)
ถุ่่นควาวุ่น	ยังไม่พบในเอกสารเวียดนาม (ช่วงราชวงศ์เหงิย่น)
ถุ่่นฟ้าง (ตน. ขุนนาง)	Nội thị phán thủ (โหน้ย ถึ ฟ่าน ญู) ตำแหน่งขุนนางชั้นผู้ใหญ่ฝ่ายพลเรือน
ถุ่่นเหียบ (ตน. ขุนนาง)	thủ hợp (ถุ่ เอีบ)
ถุ่่นเหียบหิวชาย	ยังไม่พบในเอกสารเวียดนาม (ช่วงราชวงศ์เหงิย่น)
เถห้้า (แขวง)	huyện Lễ Dương (เฮว้ียน เหล เซือง)
เถาะไต จ.	Thạch Đài (เถ๊ก ต้าย) ข้าหลวงผู้สำเร็จราชการจีนเถ๊กต้าย ประจำชาวจึ่ Giao Chỉ
เถิบต้าวเตื้องกุน (ตน. นายทหาร)	Thập đạo tướng quân (เถิบ ต้าว เตื้อง เกวีน)
เถิบบาญูร์ซ้อกุน 12 กั๊ก	Thập nhị sứ quân chi loạn (เถิบ หนี ซ้อ เกวีน ซึ่ หล่วน) ปัจจุบันเรียกว่า Loạn 12 sứ quân (ลว่วน เหมื่อย ฮาย ซ้อ เกวีน) แผ่นดินเวียดนามปลาย

ราชวงศ์โงมีก๊กต่างๆ 12 ก๊ก กระจายอยู่ตามที่ราบลุ่มน้ำแดง ค.ศ.944-968 ทั้ง 12 ก๊กสิ้นสุดโดยดิญ โบะ หลิน (Đinh Bộ Lĩnh) ได้ปราบและรวบรวมก๊กต่างๆ เป็นหนึ่งเดียว

เถียว (อวี๋) (ตน. นายทหารเรือ)	ยังไม่พบในเอกสารเวียดนาม (ช่วงราชวงศ์เหงียน)
เถียวตรีว่างเต๋	Thiệu Trị hoàng đế (เถียว จิ ฮว่าง เต๋) กษัตริย์เถียว จิ แห่งราชวงศ์เหงียน
เถียวเต๋ (ตน. นายทหาร)	thiếu tể (เถียว เต๋)
เถียวเทียน (เมือง)	Thiệu Thiên (เถียว เทียน)
เถียวพ้อ (ตน. นายทหาร)	thiếu phó (เถียว พ้อ)
เถียวพ้อ (ตน. นายทหาร)	Thiếu phó (เถียว พ้อ)
เถียวอู๋ (ตน. นายทหาร)	Thiếu úy (เถียวอู๋)
เถื่องกง (ตน. ขุนนาง)	Chuông Tả quân (เจื่อง ต่า เกวิน) ผู้แปลพงศาวดารญวนแปลว่า สมเด็จเจ้าพระยา
เถื่องเต็องห่งอกยุกงจิว	truông công chúa là Ngọc Du (เจื่อง กง จิว หล่า หง็อก ชู)
เถื่องเทวิบยุกอน (กองทหารเรือ)	thuyền Khang Nhất 35 người, kho Thượng Lập (เถี่ยน คาง เญ็ด บา เมื่อย ลัม เจื่อย โค เถื่อง เหลิบ)
เถื่องเท่อ (ตน. ขุนนาง)	Thượng thư (เถื่อง ทื่อ) รัฐมนตรีว่าการกระทรวง ตามการบริหารงานแผ่นดิน ระบบหลุกโบะ (lục bộ) หรือระบบหกกระทรวง
เถื่องเทอ (ตน.ขุนนาง)	Thượng thư (เถื่อง ทื่อ) รัฐมนตรีว่าการกระทรวง ตามการบริหารงาน แผ่นดินระบบหลุกโบะ (lục bộ) หรือระบบหกกระทรวง
เถื่องเธอ (ตน. นายทหาร)	Thượng thư (เถื่อง ทื่อ) รัฐมนตรีว่าการกระทรวง ตามการบริหารงานแผ่นดิน ระบบหลุกโบะ (lục bộ) หรือระบบหกกระทรวง
เถื่องบ่าวคั้น	Thượng bảo khanh (เถื่อง บ่าว แคัญ)
เถื่องบ่าวคั้น (ตำแหน่ง)	Thượng Bảo khanh (เถื่อง บ่าว แคัญ)
เถื่องเพือก (ตำบล)	Thường Phước (เถื่อง เพือก) ตำบลเถื่องเพือก
เถื่องหล่าง (เมือง)	Thượng Lạng (เถื่อง หล่าง)

เถื่อนเถว. (ตน.ขุนนาง)	Thượng thư (เถื่อง ทื่อ) รัฐมนตรีว่าการกระทรวง ตามการบริหารงานแผ่นดิน ระบบหลุกโบะ (lục bộ) หรือระบบหกกระทรวง
เถื่อนอ้าย (ด่าน)	đội Thượng ải (ไต่ย เถื่อนอ้าย)
โถโจว	hòn Thổ Châu (ห่อน โถ โจว) หมู่เกาะโถโจว
โถโจว (เกาะ)	đảo Thổ Châu (ด้าว โถ โจว) เกาะในแม่น้ำควายาง ท่าเตียน
โถโหลย (ตำบล)	Thố Khố (โถ ไค้ย) บ้านโถไค้ย
โถหยิว (เกาะ)	ยังไม่พบในเอกสารเวียดนาม (ช่วงราชวงศ์เหงียน)

ท

ทง	Sâm (สาม) สาม (tên Lý Huệ Tông ชื่อของ ลี้ เหวะ ตง) = mặt trời gác núi (หมัด เจ้ย ก้าก นุ้ย)
ทังญรุง (ตน. นายทหาร)	Thống nhung (ทัง ชุง)
ทวินเตริ่ง (เมือง)	Vinh Trán (ทวิญ เจิ่น)
ทังบิงกายเกอ (ตน.ขุนนาง)	Thăng bình Cai cơ (ทัง บิญ กายเกอ)
ทังลืองทัน	Thăng Long Thành (ทัง ลอง แถ่ญ) Thăng Long hoàng thành (ทัง ลอง ฮว่าง แถ่ญ) ป้อมเมืองทังลอง ปัจจุบันตั้งอยู่ใจกลางเมืองฮานอย

ทังลองแถ่ญ หรือป้อมเมืองทังลอง

ทังลืองทัน (เมือง)	Thăng Long thành (ทัง ลอง แถ่ญ) เมืองทังลองแถ่ญ ป้อมปราการเมืองทัง ลอง ใจกลางเมืองฮานอย อดีตภายในป้อมเป็นเขตเมืองชั้นในประกอบไปด้วย พื้นที่ราชสำนัก พระราชวัง สถานที่บริการงานแผ่นดิน วัด ศาลเจ้า ป้อม
--------------------	--

ปราการเมืองท่งลอง เดิมชื่อว่าด่ายลา ต่อมา ค.ศ. 1010 กษัตริย์ลีท่ายโต (Lý Thái Tổ) เปลี่ยนชื่อป้อมเป็นท่งลองแก่ญ

ทังวามู (อำเภอ)	phủ Thăng Hoa (ผู้ ทัง ฮวา)
ทังววย (กองทหาร)	Thăng uy (ทัง อวี)
ทันเจื่องเหวียน (ตำบล)	ทันเจื่อง huyện Thanh Chương (เฮวียน แทญ เชียง) ตำบลทันเจื่อง
ทันเซ็งหลุกถวีจียาง ตึกหิววินอีซิงเตริมทยา คำแปลตามพงศาวดารญวนว่า ภูเขาเขียว น้ำในลำธารเล่าก็สะอาด คงจะมีผู้สวมเสื้อเหลืองลายมังกรมาตั้งตัวว่าเป็นฟ้า	
ทันโตเวือง (ตน.ขุนนาง)	Nguyễn soái thống quốc chính <u>Thanh Đô Vương</u> (เงียน ซว้าย ทัง ก๊วก จัญ แทญ โต เวือง)
ทันตรีเหวียน (เมือง)	Thọ Hạc- huyện Đông Sơn (เถาะ หาก เฮวียน ดง เซิน) ปัจจุบันเป็นส่วนหนึ่งของจังหวัดแทญฮัว
ทันท่าย	Thành Thái (แก่ญ ท่าย) กษัตริย์แก่ญ ท่าย แห่งราชวงศ์เหวียน

กษัตริย์แก่ญ ท่าย แห่งราชวงศ์เหวียน

ทันยางซื่อ	Thanh Giang Sứ (Sứ giả Thanh Giang) (แทญ ชาง สือ-สือ ซ่า แทญ ชาง) เทพพระเจ้าเต่าทอง ตามตำนานที่ปรากฏในเอกสาร Lĩnh Nam Chích Quái (หลินญ นาม ชัก กว้าย) กล่าวคือ เทพพระเจ้าเต่าทอง ที่ช่วยกษัตริย์อาน เยือง เวือง ตั้งเมืองโก๊ลาว (Cố Loa) เมืองหลวงอาณาจักรอโหวลหาก
ทันโลว (กำแพง)	thành lấu (แก่ญ โหล่ว) ป้อมกำแพงเมือง
ทันว้า (ปากน้ำ)	Thanh Hoá (của biển) (แก่ญ ฮว้า/เกือ เบียน=ปากน้ำ)

ทันว่า (เมือง)	Thanh Hoá (แถญ ฮว่า) เมืองแถญฮว่า
ทันว่า (เมือง)	Thanh Hoá (แถญ ฮว่า) เมืองแถญฮว่า
ทันว่า (เมือง)	Thanh Hoá (แถญ ฮว่า) เมืองแถญฮว่า
ทันว่า	Thuận Hoá đống (เถวิน ฮว่า ดิ่ง) เถวินฮว่าดิ่ง
ทันห้า (แม่น้ำ)	Thanh Hà (แถญ ห่า)
ทันห้ามหย่า	Thanh Hàm (แถญ ห้าม) ชื่อแถญห้าม ไม่ปรากฏชื่อสกุลแซ่
ทันหาว	Lộ Bôi (โหละ โบย) ชื่อสถานที่ว่าโหละโบย
ทันฮ่วยเสียง จ.	Thượng Duy Thăng (เถื่อง ชวี พัง)
ทันโฮ้ว	ยังไม่พบในเอกสารเวียดนาม (ช่วงราชวงศ์เหงียน)
ทับเต้ร็อก (เรือ)	ยังไม่พบในเอกสารเวียดนาม (ช่วงราชวงศ์เหงียน)
ทับพ้า (ด่าน)	Thanh Hà (แถญ ห่า)
ทัมเตื้อด (เรือ)	Thanh tước (แถญ เตื้อก)
ท้ายตื้อพ้อบินญรุงกุงง (ยศถาบรรดาศักดิ์)	thái tử Thái phó Bi Nhu quận công (ท้าย ตื้อ ท้าย พ้อ บี ญู้อ เถวิน กง) กษัตริย์ซาลองได้สถาปนายศถาบรรดาศักดิ์แก่บิดาหลง (Bà Đa Lộc / Pigneau de Behaine) บาทหลวงฝรั่งเศสครั้นเมื่อท่านแก่กรรม ส่วนสุสานบิดาหลงฝังไว้ที่เมืองชาติญมีชื่อว่า ลังซาก้า (Lăng Cha Cả)

รูป สุสานลังซาก้า (Lăng Cha Cả) ค.ศ.1975 ถูกรื้อถอด ปัจจุบัน กลายเป็นวงเวียนลังซาก้า

ท้ายตื้อเลยวีตี้	Thái tử Lê Duy Kỳ (ท้าย ตื้อ เล ชวี กี้)
ทามด๊ก (ตน. นายทหาร)	Tham đốc (ทาม ด๊ก)

ทามต้าง	Tham tán (ทาม ต้าน)
ทามต้าง (ตน.ขุนนาง)	Tham tán (ทาม ต้าน)
ทามตื่น	Sâm và Tinh (เซิม หว่า ตีญ) เซิม (Sâm) และ ตีญ (Tinh) บุคคล 2 คน ไม่น่าจะเป็นคนเดียวกัน ไม่ทราบชื่อสกุลแน่ เพราะไม่ปรากฏชื่อสกุลแน่ในพงศาวดารเวียดนามของราชวงศ์เหงียน (ฉบับภาษาเวียดนาม)
ทามตุง (ตน. ขุนนาง)	tham tung (ทาม ตุง)
ทามเตร็ง (ตน.ขุนนาง)	trần thủ (เจิ่น ถู) ผู้รักษาเมือง
ทามเตรื่อง (ตน. นายทหาร)	Tham tuớng (ทาม เตื่อง)
ทามมีว (ตน.ขุนนาง)	Tham muu (ทาม มีว) ที่ปรึกษา
ทามหัง (ตน.ขุนนาง)	Tham nghi (ทาม หัง)
ทามหลุ่น (ตน.ขุนนาง)	ยังไม่พบในเอกสารเวียดนาม (ช่วงราชวงศ์เต๋ยเซินและราชวงศ์เหงียน)
ท่ายเงวียง (เมือง)	Thái Nguyên (ท่าย เงียน) เมืองท่ายเงียน
ท่ายดึก	Thái Đức (ท่าย ดึก) Nguyễn Nhạc (เหงียน หลุก) Thái Đức Hoàng đế (ท่ายดึกฮว่างเต้) กษัตริย์องค์แรกแห่งราชวงศ์เต๋ยเซิน
ท่ายดึก	Thái Đức (ท่าย ดึก) Thái Đức Hoàng đế (ท่าย ดึก ฮว่าง เต้) Nguyễn Nhạc (เหงียน หลุก) Quang Trung (กษัตริย์กวาง จุง แห่งเต๋ยเซิน)
ท่ายต้อ	Thái tử (ท่าย ต้อ) ราชบุตร เจ้าชาย องค์ชาย
ท่ายต้อ	Thái tử (ท่าย ต้อ) ราชบุตร เจ้าชาย องค์ชาย
ท่ายต้อก้างดึก	Lý Cán Đức (ลี่ก้านดึก) ราชบุตรลี่ก้านดึก
ท่ายต้อเกียง	Thái tử Cảnh (ท่าย ต้อ แก่ญ) เจ้าชายแก่ญ
ท่ายต้อเกียงดึก	Thái tử Kiến Đức (ท่าย ต้อ เกียน ดึก) เจ้าชายเกียน ดึก
ท่ายต้อบ่าว	ยังไม่พบในเอกสารเวียดนาม (ช่วงราชวงศ์เหงียน)
ท่ายต้อเผ็กดึก	Thái tử Phật Đức (ท่าย ต้อ เผิด ดึก) เจ้าชายเผิด ดึก ชื่อเดิมว่า Lý Phật Mã (ลี่ เผิด หมา) หรือ Lý Đức Chính (ลี่ ดึก ชีญ)
ท่ายต้อลี่ทง	Thái tử Lý Tông (ท่าย ต้อ ลี ทง) ราชบุตรลี่ ทง ต่อมาคือ กษัตริย์ลี่ เหวะ ตง (Lý Huệ Tông)

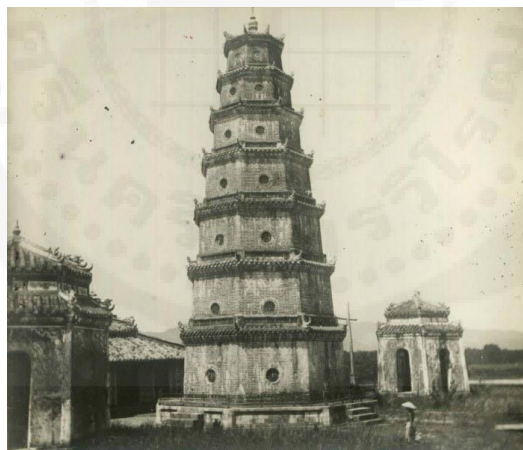
ท้ายต้อลี้เทียนลก	Lý Thiên Tô (ลี้ เทียน โตะ) ลี้ แอญ ตง (Lý Anh Tông)
ท้ายต้อเลยวีด้าม	Thái tử Lê Duy Đàm (ท้าย ต้อ เล ซวี ด้าม)
ท้ายต้อเลยวีเต็ง	Thái tử Lê Duy Tân (ท้าย ต้อ เล ซวี เต็ง)
ท้ายต้อเลยวีเตื่อง	Thái tử Lê Duy Tường (ท้าย ต้อ เล ซวี เตื่อง)
ท้ายต้อเลยวีเถ็ง	Thái tử Lê Duy Thận (ท้าย ต้อ เล ซวี เถ็ง)
ท้ายต้อเหี้ยว	Vương tử Nguyễn Phúc Hạo (เวือง ท้าย ต้อ เหงียน ฟุก ห่าว)
ท้ายต้ออันเต้	Thái tử Anh Tế (ท้าย ต้อ แอญ เต้) ท้ายต้อแอญ เต้ ต่อมาได้เป็นกษัตริย์องค์ที่สามของราชวงศ์เจี้ยว แห่งนามเหวียด ครองราชย์ตั้งแต่ 125 ปีก่อนคริสตกาล ถึง 113 ปีก่อนคริสตกาล
ท้ายต้อฮัก	Thái tử Hoảng (ท้าย ต้อ ฮวาง) Trần Hoảng / Trần Thánh Tông) (เจิ่น ฮวาง / เจิ่น แทญ ตง)
ท้ายต้อฮึง	Thái tử Hung (ท้าย ต้อ ฮึง) เจ้าชายฮึง หรือ เจี้ยว ฮึง (Triệu Hung)
ท้ายต้อหว่างเต้	Thái Thượng hoàng đế (ท้าย ถื่อง ฮว่าง เต้)
ท้ายถูลั่นเซิม จ.	Sấm Nghi Đống (เซิม งี ดึง)
ท้ายถื่องหว่างเต้	Thái thượng hoàng đế (ท้าย ถื่อง ฮว่าง เต้)
ท้ายบ่าว (ตน. นายทหาร)	Thái bảo (ท้าย บ่าว)
ท้ายบั้น (เมือง)	huyện Thái Bình (เฮวี่ยน ท้าย บิญ) เมืองท้ายบิญ
ท้ายฟ้อ (ตน. นายทหาร)	thiếu phó (เถี้ยว ฟ้อ)
ท้ายยาม (ตน.ขุนนาง)	Thái giám (ท้าย ซ้าม) ชั้นที่
ท้ายลี้ (ตำบล)	Phan Rí (ฟาน รี้)
ท้ายเหมี้ยว (ศาลเจ้า)	nhà Thái miếu (หญ่า ท้าย เมี้ยว) หอบรรพบุรุษหรือศาลบรรพชน สำหรับท้ายเหมี้ยวในพงศาวดารญวนนั้นกล่าวถึงหอบรรพบุรุษหรือศาลบรรพชนของราชวงศ์เหงียนนั้นภาษาเวียดนามเรียกว่า Thái Tổ Miếu (ท้าย โต้ เมี้ยว)
ท้ายเหมี้ยว	Thái miếu (หญ่า ท้าย เมี้ยว) หอบรรพบุรุษหรือศาลบรรพชน สำหรับท้ายเหมี้ยวในพงศาวดารญวนนั้นกล่าวถึงหอบรรพบุรุษหรือศาลบรรพชนของราชวงศ์เหงียนนั้นภาษาเวียดนามเรียกว่า Thái Tổ Miếu (ท้าย โต้ เมี้ยว)

ท้ายเหวียง (เมือง)	Thái Nguyên (ท้าย เงียน) เมืองท้ายเงียน
ท้ายโหว่ (พระราชอิสริยยศ)	Thái Hậu (ท้าย โห้ว) พระมเหสี พระราชินี จักรพรรดินี
ท้ายอวี๋ (ตน. นายทหาร)	thái úy (ท้าย อวี๋) ตำแหน่งนายทหารระดับสูงของเวียดนาม เทียบเท่าผู้บัญชาการทหารสูงสุดในปัจจุบัน
ท้ายอวี๋เกว๊กกง (ตน. ขุนนาง)	thái úy, Cón quốc công (ท้าย อวี๋ โคน ก๊วก กง)
ท้ายอวี๋ (ตน. ขุนนาง)	Thái úy (ท้าย อวี๋) ตำแหน่งนายทหารระดับสูง เทียบเท่าผู้บัญชาการทหารสูงสุดในปัจจุบัน
ท่าเยืองเทียบ (ตน. ขุนนาง)	quan huyện lệnh Hạ Dương (กวาน เหวียน เหล่ญู หะ เซื่อง)
ทาวมืวคว้างเกี้ยวโหว่ (ตน. นายทหาร)	ยังไม่พบในเอกสารเวียดนาม (ช่วงราชวงศ์เหงียน)
ทำวา (ระดับการศึกษา)	thám hoa (ท้าม ฮวา) ผู้จบการศึกษาระดับเทียบสัันดับที่ 3 (ปัจจุบันเทียบเท่าปริญญาเอกเกียรตินิยมลำดับที่สาม)
ทำฮวา (ระดับการศึกษา)	thám hoa (ท้ามฮวา) ผู้จบการศึกษาระดับเทียบสัันดับที่ 3 (ปัจจุบันเทียบเท่าปริญญาเอก เกียรตินิยมลำดับที่สาม)
ทิดเซ็ง (เขา)	Thích Sơn (ทัก เซิน)
ทิดสือ ว.	ขุนนางจีนตำแหน่งข้าหลวงที่ส่งมาปกครองเวียดนาม Thứ sử (ทื่อ สือ)
ทิด้าม (ด่าน)	ยังไม่พบในเอกสารเวียดนาม (ช่วงราชวงศ์เหงียน)
ทีโด้ จ.	Thi Tố / Thi Sách (ที โด้ / ที แซ่ก) สามีนางจิ้ง จัก (Trung Trác)
ที่เหวียนหายโหว่ (ปากน้ำ)	cửa Thị Nại (เกื่อ ถิ หน่าย) 1. ปากน้ำเกื่อถิหน่าย 2. สมรภูมิตริหน่าย Trại Thị Nại (ค.ศ.1801) ระหว่างราชวงศ์เหงียนกับราชวงศ์เต๋ยเซิน
ทื่อกง	Thứ Công (ทื่อ กง)
ทื่อพี	Thứ phi (ในพงศาวดาร DVSK เรียกว่า Nguyễn phi เงียน พี) นางสนมเอก
ทุกเจื่องเกอกุ่นกง (ตน. นายทหาร)	Thúc trưởng cơ quận công (ทุก เจื่อง เกอ เกว็น กง)
ทุงองเดี้ยง (ตำบล)	Ông Do (อง ซอ)
ทูโบ้น (ด่าน)	nguồn Thu Bồn (ห่วน ทู โบ้น)
เทวาโหว่	ภาษาไทยในพงศาวดารญวนเรียกว่า ไต้ลาม ไต้เสื่อ

เทือกก็่เจี้ยว	Thư ký Võ Tiến Sinh (ทือ กี้ หวอ เตี้ยน ชิญ)
เทอเหี้ยน (ตน. ขุนนาง)	Tham luận vậ (ทาม ล่วน เหวะ)
เทิกก็่ยาง (แม่น้ำ)	Thất kỳ giang (เท็ด กี้ ชาง)
เทิกโดย	Tôn Thất Huy (โตน เท็ด ฮวี)
เทิกทั้ง	Tôn Thất Thăng (โตน เท็ด ทั้ง)
เทิกหญู	Tôn Thất Dụ (โตน เท็ด สุ)
เทิกเหี้ยวเชิง (เขา)	Thất Diệu Sơn (núi Thất Diệu) (เท็ด เชี้ยว เชน) ภูเขาเท็ดเชี้ยวเชน ปรากฏในตำนานกิมกวี) เทพพระเจ้าเต่าทอง Thanh Giang Sú (แทญ ชาง ซื่อ)
เท็งซัดกรุนกรุงไต้จันธง (ตน. นายทหาร)	Thần sách Trung đồn quân Chánh thống (เถิน แซ็ก จุง โตน เกวิน แซ็ก ทั้ง)
เท็งซัด (กองทหาร)	Thần sách (เถิน แซ็ก)
เท็งซัดกรุงเตี้ยนยินโดธังเจ้ (ตน. นายทหาร)	Đô thống chế Tiền dinh quân Thần sách (โด ทั้ง แซ่ เตี้ยน ชิญ เกวินเถิน แซ็ก)
เท็งซัดกุน (กองทหาร)	quân Thần sách (เกวินเถิน แซ็ก)
เท็งซัดกุน (กองทหาร)	vậ quân Thần sách (เหวะ เกวินเถิน แซ็ก)
เท็งซัดกุน	Thần sách quân (เถิน แซ็ก เกวิน)
เท็งซัดกุนกรุงยินโดธังเจ้ (ตน. นายทหาร)	Phó đô thống chế trung dinh quân Thần sách (ฟ้อ โด ทั้ง แซ่ จุง ชิญ เกวินเถิน แซ็ก)
เท็งซัดกุนกรุงยินโดธังเจ้	Thần sách quân Trung dinh đô thống chế (เถิน แซ็ก เกวิน จุง ชิญ โด ทั้ง แซ่)
เท็งซัดกุนตรีเตื่องจันโดธังเจ้ (ตน. นายทหาร)	Thần sách quân, tri Tượng chính, Đô thống chế (เถิน แซ็ก เกวิน จี เตื่อง ชิญ โด ทั้ง แซ่)
เท็งซัดกุนต้วงหวอเหว่เหว่ (อวี) (ตน. นายทหาร)	Thần sách quân Trung võ vệ Vệ úy (เถิน แซ็ก เก วิน จุง หวอ เหวะ อวี)

- เที่ยงซัดกุนต่ายินโดั้งเจ้ (กองทหาร) Đò thổng chế Tả dinh quân Thần sách (โต หั่ง เซ้ ต่ำ ชิญ เกวิน เถิ่น แซ้ก)
- เที่ยงซัดกุนบางตริกเตวี่ยนพ็องเตี่ยมเหว่เหว่อ๊ว (ตน. นายทหาร) Vệ úy Ban trực tuyển phong tiền vệ Thần sách (เหวะ อวี๋ บาน จัก เตวี่ยน ฟอง เตียน เหวะ เถิ่น แซ้ก) ตำแหน่ง นายทหารชั้นผู้ใหญ่
- เที่ยงซัดกุนบางตริกเตวี่ยนเหว่ (อวี๋) (ตน. นายทหาร) Thần sách quân Ban trực Tiền vệ úy (เถิ่น แซ้ก เกวิน บาน จัก เตียน เหวะ อวี๋)
- เที่ยงซัดกุนววยหออเหว่เหว่ (อวี๋) (ตน. นายทหาร) Thần sách quân Uy vũ vệ Vệ úy (เถิ่น แซ้ก เกวิน อวี๋ หออ เหวะ เหวะ อวี๋)
- เที่ยงซัดกุนหิวอินโดั้งเจ้ (ตน. นายทหาร) Đò thổng chế Hữu dinh quân Thần sách (โต หั่ง เซ้ หิว ชิญ เกวิน เถิ่น แซ้ก)
- เที่ยงซัดกุนหิวอินทามกุน (ตน. นายทหาร) Tham quân Hữu dinh quân Thần sách (ทาม เกวิน หิว ชิญ เกวินเถิ่น แซ้ก)
- เที่ยงซัดกุนโหว่อินโดั้งเจ้ Thần sách Đò thổng chế Hậu dinh (เถิ่น แซ้ก โต หั่ง เซ้ โหว่ ชิญ)
- เที่ยงซัดกุนโหว่อินพ้อโดั้งเจ้ (ตน. นายทหาร) Phó đò thổng chế Hậu dinh quân Thần sách (พ้อ โต หั่ง เซ้ โห้ว ชิญ เกวิน เถิ่น แซ้ก)
- เที่ยงซัดเตวี่ยนพ็องต่ำเหว่เหว่ (อวี๋) (ตน. นายทหาร) Vệ úy vệ Tuyển phong tả quân Thần sách (เหวะ อวี๋ เหวะ เตวี่ยน ฟอง ต่ำ เกวิน เถิ่น แซ้ก)
- เที่ยงต๊วง ยังไม่พบในเอกสารเวียดนาม (ช่วงราชวงศ์เหงียน)
- เที่ยงภู่หอยโข้ว (ปากน้ำ) cửa biển Thần Phù (เกื่อ เปี่ยน เถิ่น ฝู)
- เที่ยงลอง Thần Long (เถิ่น ลอง) เทพธิดามังกร
- เที่ยงเลือก (กองทหาร) Thần lược (เถิ่น เหลือก)
- เที่ยงหย็อง (กองทหาร) Thần dung (เถิ่น ชุง)
- เที่ยงหออกุน (กองทหาร) Thần vũ quân (เถิ่น หออ เกวิน)
- เที่ยงหออเหว่พ้อเหว่ (อวี๋) (ตน. นายทหาร) Phó vệ úy vệ Thần vũ (พ้อ เหวะ อวี๋ เหวะ เถิ่น หออ)
- เที่ยงกเซ็งบ้ำ Đò lục sĩ Thiết Sơn Bá Trấn Chân (โต หลีก สี เตี้ยต เซิน บ้ำ เจิ่น เซิน) คนเดียวกันกับ Trấn Chân (เจิ่น เซิน)

เทียนกวาง (เมือง)	ยังไม่พบในเอกสารเวียดนาม (ช่วงราชวงศ์เล และราชวงศ์หมิงของจีน)
เทียนซัดเวือง	Thiên Sách Vương (เทียน แซ่ก เวือง)
เทียนตี้ห้วย จ.	Thiên địa hội (เทียน เตียะ โห่ย)
เทียนเต้ร้องผู่	thành Ngự Thiên (แก่ญู งี้ เทียน)
เทียนเต้ร้องผู่ (เมือง)	phủ Thiên Trường (ฟู เทียน เจื่อง) เมืองฟูเทียนเจื่อง
เทียนโตนกง	Công Bình (กง บีญ)
เทียนเพือกคือ (วัด)	chùa Thiên Phú (ฉั่ว เทียน ฟู) วัดเทียนฟู
เทียนวายก้าง (คลอง)	Thiên Uy cãng (เทียน อวี ก้าง) cãng oai trời (ก้าง อวาย เจ่ย) ที่เมืองหงะ อาน
เทียนโหม่ (ตำบล)	Thiên Mỗ / Thiên Mậu (เทียน โม่ / เทียน โหมว) ตำบลเทียนโหมว เมืองตือเลียม
เทียนโหม่ตือ (วัด)	chùa Thiên Mục (ฉั่ว เทียน หมุ) วัดเทียนหมุ ริมน้ำเอื่อง (sông Hương) เมืองเว้

วัดเทียนหมุ ริมน้ำเอื่อง

เทียนอึ้ง (ธง)	Thiên Úng (เทียน อึ้ง) กองทัพเทียนอึ้ง
เทียมหญือรี่ (เมือง)	Đam Nhĩ (ตาม หญือ) ตามผู้แปลพงศาวดารญวนเมืองเทียมหญือรี่ ได้สูญหายลงไปเป็นทะเล
เทียมหลัก	Tống Phước Thiêm (ตั้ง เพือก เทียม)
เทียวทันกงจั่ว	công chúa Thiên Thành (กง ฉั่ว เทียน แก่ญู) เจ้าหญิงเทียน แก่ญู

เรือกเจียงเหวี่ยน (เรือรบ)	chiến thuyền Thuộc (เขี่ยน เถวี่ยน ถือก)
เทื่อง (ราชวงศ์จิ้น)	nhà Thương (หญ่า เทื่อง) ราชวงศ์ซาง
เทื่องโง	(quận) Thương Ngô (เกวีน เทื่อง โง) เขตเทื่องโง
เทื่องโง / เอ็กจิ่ว (เมือง)	Thương Ngô (เทื่อง โง) ตามผู้แปลพงศาวดารฉวน คือ เอ็กจิ่ว (เมือง) ของจิ้น
เทื่องตริกง (วัง)	cung Thuởng Tri (กง ถือก จี่)
เทื่อเทียน (เมือง)	Thừa Thiên (ถือก เทียน) เมืองถือกเทียน-เฮ่ว (Thừa Thiên Huế) เมืองเว้
เทื่อเทียนกาวว่างโหว่	Thừa thiên Cao hoàng hậu (ถือก เทียน กาว ฮว่าง โฮ่ว) พระมเหสีตั้งฟูกิลาน (Tống Phúc Thị Lan) แห่งกษัตริย์ซาลอง
เทื่อหมี	Thừa Mỹ (con Khúc Hạo) (ถือก หมี)
โทยั้ง (ปากน้ำ)	cửa biển Hội Thống (เกื่อ เปียน โฮย ทั้ง) / cửa Hội (เกื่อ โฮย) ปากแม่น้ำลาม (sông Lam)
ไทจื่อ จ.	Thái tử (ท้าย ตื่อ) ราชบุตร เจ้าชาย องค์ชาย
ไทจื่อ	Thái Tử (ท้าย ตื่อ) ราชบุตร เจ้าชาย องค์ชาย
ไทเถา จ. (ตน. ขุนนางจิ้น)	Đại tổng quản (Giao Châu) (ด้าย ตัง กวาน - ชาว ไชว) ผู้บัญชาการสูงสุดแห่งชาวไชว ข้าหลวงของจิ้นที่ส่งมาปกครองชาวไชว (เวียดนาม)
ไทเปี้ยว (หอ) / ท้ายเหมี้ยว	Thái miếu (หญ่า ท้าย เมี้ยว) หอบรรพบุรุษหรือศาลบรรพชน สำหรับท้ายเหมี้ยวในพงศาวดารฉวนนั้นกล่าวถึงหอบรรพบุรุษหรือศาลบรรพชนของราชวงศ์เหวี่ยนนั้นภาษาเวียดนามเรียกว่า Thái Tổ Miếu (ท้าย โต้ เมี้ยว)

ธ

ตั้งเจ้ (ตน. นายทหาร)	thống chế (ทัง เซ้) จอมพล
ตั้งเจ้ ตั้งไต้ตั้ง เจื่องเกอ กายเกอ กายโตน พ้อไต่ย ไต่ยเตื่องพามกุน พามหลุ่ม กายฮ้าง เรอเก้ ตริบาก กายเหียบ	thống chế, thống đồn, chuồng cơ, cai cơ, cai đội, phó đội, đội trưởng, tham quân, tham luận, cai án, thư ký, tri bạ, cai hợp (ทัง เซ้ ทัง โตน เจื่อง เกอ กาย เกอ กาย ไต่ย พ้อ ไต่ย ไต่ย เจื่อง ทาม เกวีน ทาม หลุ่ม กาย ฮ้าง ทือ กี้ จี บะ กาย เหียบ) ลำดับชั้นตำแหน่งนายทหาร

จั้งหลั่น (ตน. นายทหาร)	thống lãnh (ทั้ง แลญ)
จั้งหล่าย (ตน. ขุนนาง)	thông lại (ทง หล่าย)
จ้องเวียง (ด่าน)	ยังไม่พบในเอกสารเวียดนาม (ช่วงราชวงศ์เหงียน)
เจ้ต้งว่างเต้	Thế Tông hoàng đế (เท้ ตง ฮว่าง เต้)
เจ้อกี้ (ตน. ขุนนาง)	Thư ký (ทือ กี้)
เจ้อเหวียน	Thị thư viện (ถิ ทือ เหวียน) ขุนนางในราชบัณฑิตสถานหน้าที่เป็นผู้จัดบันทึกหนังสือเอกสารต่างๆ ผู้แปลพงศาวดารได้แปลถิทือเหวียนคือกรมอาลักษณ์

น

นงโต้นเพื่อก	Nùng Tôn Phúc (หุ่ง โต้น ฟุก)
นักตอนเขมร	Nguyễn Văn Tôn (เหงียน วัน โต้น) คนเขมร บ้านจำโอน เมืองเกิ่นเทอ (Trà Ôn, Cần Thơ) นายทัพคนสำคัญของเหงียน แอ้ญ
นักตอนพัน	Nặc Tôn (นัค โต้น) สมเด็จพระนารายณ์ราชารามาธิบดี พระอุทัยราชาที่ 2 หรือ นักองตน
นักองค์ธรรม	Nặc Thâm (นัค เทิม) นักองธรรม มหาอุปราชนักองธรรม
นักองค์เพ็น	Nặc Vinh (นัค วิญ) กษัตริย์เขมร สมเด็จพระรามราชาธิราช หรือนักองค์โนน นักองค์นันท หรือนักองค์ราม
นักองค์อั้ง	Nặc Án (นัค เอ็น) สมเด็จพระนารายณ์รามาธิบดีศรีสุริโยพรรณ หรือ นักองเอง กษัตริย์เขมร
นักองอั้ง	Nặc Án (นัค เอ็น) นักองเอง สมเด็จพระนารายณ์รามาธิบดีศรีสุริโยพรรณ หรือ นักองเอง กษัตริย์เขมร
นางจั้งถิ	Vương mẫu (เวือง เหมา) แม่ของเซือง เหญิต เหล (Duong Nhật Lễ)
นางเต้ริงถิ	Trần Thị (เจิ่น ถิ) ลูกสาวของเจิ่น ลี โต้
นางถิหลัก	Thị Lộc (ถิ หลัก)
นางถิเหวียง	Thị Tĩnh (ถิ ตี้ญ)

นางภูเขาริน	Đỗ Phu nhân - Cẩm Thánh phu nhân (โด้ ฟู เขาริน – กำม แท้ญ ฟู เขาริน) พระพันปีหลวงลิญเจี้ยว (Linh Chiếu hoàng thái hậu)
นามกวาง (ด่าน)	Mục Nam quan (หมุก นาม กวาน)
นามเจี้ยว (เมือง)	Nam Chiếu (นาม เขี้ยว) แคว้นน่านเจ้า
นามเจี้ยว (เมือง)	Nam Chiếu (นาม เขี้ยว) เมืองหลวงพระบาง
นามเจืองเกว๊กเอื่อง	vua nước Nam Chuông (ว้ว เนื่อก นามเจือง) เจ้าหลวงพระบาง
นามด่ง (ตำบล)	đồn Nam Đông (โด้น นาม ด่ง)
นามดิ่ง (เมือง)	Nam Định (นาม ดิ่ง) เมืองนามดิ่ง
นามดินเวือง (ตน.ขุนนาง)	Định Nam vương (ดิ่ง นาม เวือง) มหาอุปราช
นามดิมเวือง	Tây Định Vương (เตี้ย ดิ่ง เวือง)
นามดิ่ง (เมือง)	Nam Định (นามดิ่ง)
นามเต็งเวือง	Nam Tấn Vương (นาม เต็ง เวือง) โง เชือง วัน (Ngô Xương Văn) หรือ นาม เต็ง เวือง (Nam Tấn vương) กษัตริย์ราชวงศ์โง
นามนิน (เมือง)	Nam Ninh (นาม นิน) เมืองนามนิน
นามหง่าน (แม่น้ำ)	Nam Ngạn (นาม หง่าน)
นามหาย จ. (เมือง)	Nam Hải (นาม หาย) เมืองนามหายของจีน ตามผู้แปลพงศาวดารญวน คือ กวางตุ้ง
นายโค้ย (ตน. นายทหาร)	Cai đội (กาย โค้ย)
นายหยอง	ผู้แปลพงศาวดารญวนจากเอกสารต่างๆให้เทียบวรรณเรียบเรียง
นาอวา (เมือง)	(Thôn) Na Oa (โตน นา อวา) บ้านนาอวา โขวหล็กบิญ เขตเมืองหลากเซิน (châu Lộc Bình thuộc Lạng Sơn)

นำก๊กซ่มโหน้ำก๊กกือซ่ายเอี้ยนเตงทุนจ่ายเทียนจือ ยูโห้จิดล่อลาซิมฝ่าลือเต็งเหงซำมซิวบ้ายตือ จ. /
นามเกว๊กมีซิงห่านามเกว๊กกือต้ายญูเรียง ดิมเผิงต้ายเทียนทือ
ญูหรือห้าหังดโหลลายเซิมฝ่ายหญูหรือตั้งฮั้นดำนญูบ้ายฮือ ว. Nam quốc sơn hà
(นาม ก๊วก เซิน ห่า) บทวรรณกรรมสั้นๆไม่ทราบผู้ประพันธ์เป็นใครแต่ยกคำ
สำคัญให้กับลี้เทื่องเกียดในฐานะแม่ทัพผู้มีชัยในศึกเวียดนามจิ้น ในสมรภูมิจิว

เงวียด ถอดเสียงเป็นภาษาจีน-เวียดนามได้ว่า Nam quốc sơn hà Nam đế
 cư Tiệt nhiên phân định tại thiên thư Như hà nghịch lỗ lai xâm
 phạm Nhữ đấng hành khan thủ bại hư (นาม ก๊ก เซิน ท่า นาม เต้
 กือ เตี้ยต ฉเวียน เฟิ่น ตัญ ต่าย เทียน ทือ ฉวือ ท่า หงิก โหล ลาย เซิม ผ่าน ฉวือ
 ตั้ง แห่งญ ภู บ่าย ฮือ) แปลเป็นไทยโดยนายหอยของผู้แปลพงศาวดารญวนคือ
 ประเทศกรุงเวียดนามก็มีพระเจ้าแผ่นดินปกครอง
 เทพดาก็ได้แบ่งสันเป็นส่วนเป็นเขตแขวงแล้ว
 ส่วนของใครๆก็ควรอยู่ปกป้องรักษาให้เรียบร้อยเจริญสุข
 ท่านทั้งหลายเหล่านี้กระทำความเหมือนโจร
 ยกมาตีปล้นขนเอาทรัพย์และพระราชอาณาเขตของกรุงเวียดนามครั้งนี้
 เราเห็นว่าท่านจะปราศเป็นแน่

น้ำเจียงก๊กอ่อง จ.	vua nước Nam Chuông (วัว เนือก นาม ฉวอง) กษัตริย์หลวงพระบาง
น้ำซ่อง จ. (ราชวงศ์จิ้น)	nha Nam Tống (หญ่า นาม ตัง) ราชวงศ์ซ่งใต้
น้ำปัก จ.	(ราชวงศ์จิ้น) Nam Bắc triều (นาม บัก ฉเวียว) ราชวงศ์เหนือและใต้
น้ำฮัยฮัย (ตน.ทหาร)	Nam Hải úy/ chúc úy quận Nam Hải (นาม หาย ฮวี่ / ชัก ฮวี่ เกวีน นาม หาย) นายทัพกองเรือทะเลใต้
นินบั้น (ตำบล)	Ninh Bình (นิญ บิญ)
นินบั้น (เมือง)	Ninh Bình (นิญ บิญ) เมืองนิญบิญ
นิมหาย (เมือง)	Ninh Hải (นิญ หาย) เมืองนิญหาย
เนี้ยวทัง จ.	Liêu Thăng (เหลียว ทัง)

บ

บั้งเซียงเหวียน (อำเภอ)	huyện Bồng Sơn (เฮวียน บ่ง เซิน) อำเภอบ่งเซิน
บัวนอ่องไทจื่อ	Vạn Vương Hoàng Tháo (หวาน เวือง หวัง ท้าว) Lưu Hồng Tháo (ลิว ห่ง ท้าว) ราชบุตรแก่งจักรพรรดิราชวงศ์อันใต้เป็นแม่ทัพใหญ่ยกทัพมาทำ สงครามกับเวียดนามที่ต้นหายเวิน (Tĩnh Hải quân) ถูกกองทัพของโงเกวียน ฆ่าตายที่สมรภูมิมแม่น้ำแบ็กตั้ง ค.ศ.938
บักกุง (วัง)	Bắc Cung (บัก กุง)

บั๊กทัน (เมือง)	Bắc Thành (บั๊ก ถ่าญ) ระบบการปกครองหัวเมืองเหนือในยุคกษัตริย์ชาลองและกษัตริย์มีญหม่าง แห่งราชวงศ์เหงียน
บั๊กนิม (เมือง)	Bắc Ninh (บั๊ก นิญ) เมืองบั๊กนิญ
บั๊กบั้นเวือง	Bắc bình vương (บั๊ก บัญ เวือง) / Nguyễn Huệ (เหงียน เหวะ) มหาอุปราชฝ่ายหน้า มหาอุปราชฝ่ายเหนือ เมืองเว้ (ยุคเตยเซิน)
บั๊กมิน (เมือง)	Bắc Ninh (บั๊ก นิญ) เมืองบั๊กนิญ
บั๊กยาง (เมือง)	Bắc Giang (บั๊ก ซาง) เมืองบั๊กซาง
บั๊กงันกั้ง (ตน. ขุนนาง)	Bàng trung công (บั๊ง จุง กง)
บั๊งคักควาง	Phùng Khắc Khoan (ฟุ๊ง คัก ควาน)
บั๊งเจียงเทวียน (เรือรบ)	chiến thuyền Ly (เซี่ยน เถวียน ลี)
บั๊งเทวียน (เรือ)	thuyền Bàng Phi (เทวียน บั๊ง พี)
บั๊งเทือกเทวียน (เรือ)	ยังไม่พบในเอกสารเวียดนาม (ช่วงราชวงศ์เตยเซินและราชวงศ์เหงียน)
บั๊งพี (เรือ)	Bàng phi (บั๊ง พี)
บั๊งพีด่ายเทวียน (เรือ)	tàu Bàng phi (đại thuyền) (เต่า บั๊ง พี - ด่าย เถวียน) เรือบั๊งพี (เรือใหญ่)
บั๊งฮาน	Phùng An (ฟุ๊ง ฮาน), ลูกของฟุ๊ง ฮึง (Phùng Hưng)
บั๊งฮึง	Phùng Hưng (ฟุ๊ง ฮึง) ฟุ๊ง ฮึง หนึ่งในผู้นำที่ต่อต้านราชวงศ์ถัง ทั้งนี้มีฉายาโบ๊ก๊ายด่ายเวือง (Bố Cái Đại Vương)
บั๊ดตั้งยาง (แม่น้ำ)	Sông Bạch Đằng (ซง เบ๊ก ตั้ง) แม่น้ำเบ๊กตั้ง เดิมแม่น้ำเบ๊กตั้งเรียกว่าเบ๊กตั้งซาง (Bạch Đằng Giang) สมรภูมึแบ๊กตั้ง การศึกใหญ่ระหว่างเวียดนามกับจีนเมื่อ ค.ศ. 938 และ ค.ศ. 1288

การจำลองแนวเสาป้องกันเรือในสมรภูมึแบ๊กตั้ง

เสาป้องกันเรือในสมรภูมิแบ๊กดั่งที่ขุดพบ

บัตเวียง (เรือ)	thuyền Bạch yến (เถียน แบ๊ก เอี้ยน)
บักยากโล่ว (แก่ง)	lầu Bát Giác (ไหล่ว บัด ซัก) อาคารแปดเหลี่ยม
บักยากโล่ว (แก่ง-อาคาร)	lầu Bát Giác (ไหล่ว บัด ซัก) อาคารแปดเหลี่ยม ชาวเวียดนามนิยมทำเป็น ศาลาแปดเหลี่ยม
บักกะห่อง	xã Bắc Vọng (สา บัก ห่อง)
บางตริกตำเหวเหว (อวี) (ตน. นายทหาร)	Vệ úy vệ Ban trực tá (เหวะ อวี เหวะ บาน จิก ต่า)
บางตริกเตวี่ยน (กองทหาร)	Ban trực tuyến (บาน จิก เตวี่ยน)
บางตริกเตวี่ยนฟ็อง (กองทหาร)	Ban trực tuyến phong (บาน จิก เตวี่ยน ฟอง)
บางตริกเตียม ล็อกหออ เกียมวายเพ็งหวมินหออ	Ban trực tiền, Long võ, Kiên uy , Phấn võ, Minh võ (บาน จิก เตียน ลอง หออ เกียน อวี เพ็น หออ มิญ หออ) 5 ด้านกองกลาง ย่อย ซึ่งเป็นหนึ่งในห้าด้านใหญ่ (ด้านกองกลาง ด้านกองหน้า ด้านกองซ้าย ด้านกองขวา ด้านกองหลัง) ของเมืองไซ่ง่อน
บางตริกหิว เตวี่ยนฟ็องเตียน วายหออติมวาย กรุงหออ	Ban trực hũu, tuyến phong tiền, Uy võ, Tin uy Trung Võ (บาน จิก ฮิว เตวี่ยน ฟอง เตียน อวี หออ ติน อวี จุง หออ) 5 ด้านกองกลางเมืองไซ่ง่อนซึ่งเป็นหนึ่งในห้าด้านใหญ่ (กองทัพ) ของเมือง ไซ่ง่อนได้แก่ ด้านกองกลาง ด้านกองหน้า ด้านกองซ้าย ด้านกองขวา ด้านกอง หลัง
บางตริกหิว	Ban trực hũu (บาน จิก หิว) หนึ่งในห้าของด้านกองกลางเมืองไซ่ง่อน
บางตริกหิวเหว่กายเกอ (ตน. นายทหาร)	cai cơ vệ Ban trực hũu (กาย เกอ เหวะ บาน จิก หิว)
บางตริกหิวเหว่ฟ้อหว่า (อวี) (ตน. นายทหาร)	Ban trực hũu vệ Phó vệ úy (บาน จิก หิว เหวะ ฟ้อ เหวะ อวี)

บางตรีกโหว่เตวียนพ็อกตำโหวายตุ๊กหวอหวอวาย Ban trực hậu, Tuyển phong tả, Hồ uy, Túc uy , Võ uy (บาน จีก โห้ว เตวียน ฟอง ตำ โห อวี ตุ๊ก อวี หวอ อวี) ด้านกองหลังย่อย เมืองไซ่ง่อนซึ่งเป็นหนึ่งในห้าด้านใหญ่ (กองทัพ) ของเมืองไซ่ง่อน (ด้าน กองกลาง ด้านกองหน้า ด้านกองซ้าย ด้านกองขวา ด้านกองหลัง)

บางตรีกโหว่เหวออิ้ว (ตน. นายทหาร) Vê úy vệ Ban trực hậu (เหวะ อวี เหวะ บาน จีก โห้ว)

บั้งถัด (ตำบล) Thạch Bàn (แถ๊ก บ่าน)

บ่างหญ่วง (ระดับการศึกษา) Bảng nhãn (บ่าง หญวน) ผู้จบการศึกษาระดับเทียบสปี อันดับที่ 2 (ปัจจุบัน เทียบเท่าปริญญาเอก เกียรตินิยมลำดับที่สอง)

บาเซ่า (ตำบล) Ba Xắc (บา ซัก)

บาญริกผู้หมดตาย แซ่ตัน (ตัน เป๊ก ซิน) จะมาย้ายี่ แปลโดยนายหยองผู้แปลพงศาวดารญวน ส่วน ผู้วิจัยยังไม่พบวลีหรือประโยคดังกล่าวในเอกสารเวียดนาม

บ๊าด Bát (บ๊าด) แปด

บ่าดง (ตำบล) Ba Giòng (บา ส่อง)

บ๊าดาล Bá Đa Lộc (บ๊่า ดา หลก) Pierre Joseph Georges Pigneau de Behaine หรือเรียกสั้นว่า Pigneau de Behaine บาทหลวงชาวฝรั่งเศสผู้มีส่วนร่วมในการช่วยเหลือกษัตริย์ชาลอลัมราชวงศ์เตยเซินได้สำเร็จและสถาปนาราชวงศ์ เหงียนครองดินแดนเวียดนามทั้งหมด

อนุสาวรีย์บ๊าดาลลกกับเจ้าชายแถ่ญู ราชบุตรของกษัตริย์ชาลอลอง ค.ศ. 1945 อนุสาวรีย์ถูกรื้อออกแทนที่ด้วยรูปพระแม่มาลี

ป่าดาก	Bá Đa Lộc Chan Bôn (ป่าดาก ล็อก จัน โบน) ป่าดากล็อกแห่งเมืองจันทบูร (จันทบุรี)
บาเตีย (ตำบล)	Bà Rịa (ป่าเรียด)
บาตร้าม	ทั้งนี้เหตุการณ์ที่กล่าวถึงบาตร้ามในพงศาวดารญวน เมื่อเทียบเคียงกับพงศาวดารหรือเอกสารเวียดนาม สันนิฐานว่า บาตร้ามคือ เหงียน วัน ชัม (Nguyễn Văn Châm)
บาเตรี้ยวเงี้ยวเงี้ยว (ด่าน)	nguồn Ba Tơ, đội Thủ Nguyên (หง่วน บา เตอ โต่ย ถู เจียน)
ป่าเทือก (ตน. ชุนนาง)	tước bá (เตือก ป่า) ผู้แปลพงศาวดารญวนแปลว่า หลวง (ยศนายทหาร)
บ่ากุ่น	Công Phụ (กง ฝู)
บ่าวโจ้ว (เมือง)	Bảo Châu (บ่าว โจ้ว)
บ่านินเวือง	Bảo Ninh Đại Vương (บ่าว นิญ ต่าย เวือง)
บ่าวย่า (ตน. นายทหาร)	bảo giá (บ่าวซ่า) ราของค์รักรักรักษาพระองค์
บ่าวหลาก (ตำบล)	Bảo Lạc (บ่าว หลาก)
บ่าวหลาก (เมือง)	Bảo Lạc (บ่าว หลาก) เมืองบ่าวหลาก
บ่าวฮึง	Bảo Hưng (บ่าว ฮึง)
บาวั่น	Phan Bá Vành / Ba Vành (ฟาน บ้า แ่วญ/บา แ่วญ) ทั้งนี้เหตุการณ์ที่กล่าวถึงบาวั่น (บาแ่วญ) ในพงศาวดารญวนเมื่อเทียบเคียงกับพงศาวดารหรือเอกสารเวียดนาม สันนิฐานว่าบาวั่น คือ เล วัน โคย (Lê Văn Khôi)
บาวีต่างเวียงเซิง (เขา)	Ba Vi Tân Viên Sơn (บา หวี ตำน เวียน เซิน) 1. ภูเขาตำนเวียน (núi Tân Viên)- ภูย ตำน เวียน) แห่งเทือกเขาบาวี (dãy Ba Vi-สาย บา หวี) อยู่ในเขตอำเภอบาหวี จังหวัดฮานอย (Ba Vi - Hà Nội) ทอดยาวถึงอำเภอกีเซิน จังหวัดฮว่าบิญ (Kỳ Sơn- Hòa Bình) 2. ดินแดนในตำนานอาณาจักรวันกลาง

(Văn Lang) ต้นกำเนิดชาวเวียดนาม

ภูเขาต้นเวียง บาหลี

บ้ำเหรีย (ตำบล)	đồn Ba Lai (ไต่่น บา ลาย) ตำบลบาลาย
บาเหวียกยาง (แม่น้ำ)	sông Ba Việt (ซง บา เหวียด)
บั้นเกี้ยว (เมือง)	Binh Kiều (บิญ เกี้ยว) เมืองบิญเกี้ยว
บั้นคาง (ตำบล)	Binh Khang (บิญ คาง)
บั้นเง้ (ท่า)	Bến Nghé (เบิ่น เง้) ท่าเบิ่นเง้ เมืองไซ่ง่อน
บั้นจ๊ก (เมือง)	huyện Bình Chính (เฮวี่ยน บิญ ช็ญ)
บั้นซา (สถานที่)	Binh Sa (บิญ ซา) ชายหาดบิญซา
บั้นเซิงเทวี่ยน (เรือ)	thuyền Bình Sơn (บิญ เซิน)
บิญรุงตริก	bình hung Trục (บิญ รุง จ๊ก) bình hung của giặc là Trục (บิญ รุง กั้ว สัก หล่า จ๊ก)
บั้นดิน (เมือง)	Binh Định (บิญดีญ) เมืองบิญดีญ
บั้นถุ่น (เมือง)	Binh Thuận (บิญ เถวี่ยน) เมืองบิญเถวี่ยน
บิญโป (กระทรวง)	Binh bộ (บิญ โบะ) กระทรวงกลาโหม
บั้นโป (กระทรวง)	Binh bộ (บิญ โบะ) กระทรวงกลาโหม
บั้นโปตำพามตริ (ตน. นายทหาร)	Tả tham tri Binh bộ (ตำ ทาม จี บิญ โบะ)
บิญโปตำพามตริ (ตำแหน่ง)	Binh bộ tham tri (บิญ โบะ ทาม จี) ปลัดกระทรวงกลาโหม
บั้นยาง (แม่น้ำ)	Binh Giang (บิญ ซาง) แม่น้ำบิญซาง
บั้นยางกุนกง (ตน. ขุนนาง)	Binh Giang quận công (บิญ ซาง เกวี่ยน กง)
บั้นลั้นยาง (แม่น้ำ)	Linh Giang (ลิญ ซาง) ปัจจุบันเรียกว่า sông Gianh (ซงแซญ)

บิณฑินยาง (แม่น้ำ)	ยังไม่พบในเอกสารเวียดนาม (ช่วงราชวงศ์เต๋ยเซินและราชวงศ์เหงีเยน)
บิ่นว้ง (เมือง)	Binh Văn (บิ่ญ วัน) เมืองบิ่ญวัน หนึ่งในสิบห้าเขตเมืองของอาณาจักรวันลาง (Văn Lang)
บิ่นว้า (ด่าน)	Binh Hóa (บิ่ญ ฮว่า) ด่านเมืองบิ่ญฮว่า
บิ่นว่า (เมือง)	Binh Hoà (บิ่ญ ฮว่า) เมืองบิ่ญฮว่า
บิ่นว้า (เมือง)	Binh Hoá (บิ่ญ ฮว่า) เมืองบิ่ญฮว่า
บิ่นส่าง (แม่น้ำ)	bến đò Binh Than (เบิ่น ด่อ บิ่ญ ทาน)
บิ่นเหยื่อ (ตำบล)	ยังไม่พบในเอกสารเวียดนาม (ช่วงราชวงศ์เต๋ยเซินและราชวงศ์เหงีเยน)
บู้นตื้นต่วย	Bùi Thế Toại (บู้ย เท่ ถ่วย)
บู้ยถิซุน	Bùi Thị Xuân (บู้ย ถิ ซวน) นายทหารหญิงแห่งราชวงศ์เต๋ยเซิน
บู้ยถิซุน (นาง)	Bùi Thị Xuân (บู้ย ถิ ซวน) นายทหารหญิงแห่งราชวงศ์เต๋ยเซิน
บุยเท่ดาด	Bùi Thế Đạt (บู้ย เท่ ดาด)
บู้ยบาก	Bùi Phỏ (บู้ย โฝ)
บู้ยเยื่องหลิก	Bùi Dương Lịch (บู้ย เชื่อง หลิก)
บู้ยวังวาง	Bùi Văn Ngoạn (บู้ย วัน งว่าน)
บู้ยสีเลิม	Bùi Sĩ Lâm (บู้ย สี เลิม)
บู้หุ่น	Vũ Hồn (หวู โห่น)
เบิ่นงั่ง (ค่าย)	đồn Bến Nghé (โด้น เบิ่น งั่ง) ค่ายเบิ่นงั่ง เมืองซาติญ (เมืองไซ่ง่อน)
เบิ่นงั่ง (ท่าเรือ)	Bến Nghé (เบิ่น งั่ง) ท่าเบิ่นงั่ง เมืองซาติญ (เมืองไซ่ง่อน)
เบิ่นงั่ง (ท่าเรือ)	Bến Nghé (เบิ่น งั่ง) ท่าเบิ่นงั่ง เมืองซาติญ (เมืองไซ่ง่อน)
เบียงเพียงตริง (ด่าน)	dinh Trấn Biên (ชิญ เจิ่น เปียน)
เบียงมาง (ปากน้ำ)	Biện Loan (Vũng Biện) (เปียน ลวาน – ห้วงเปียน)
เบียงว่า (เมือง)	Biên Hòa (เปียน ฮว่า) เมืองเปียนฮว่า
เปียดหนาบเต็รื่อง (คลังภาษีอากร)	trường Biệt Nạp (เจ็อง เปียด หนาบ)

เปี่ยนลี่ (ตน. ขุนนาง)	Biện lý bộ Công (เปี่ยน ลี โบะ กง)
โปลี้กายต่ายเวือง	Bố Cái Đại Vương (โปลี้ กาย ต่าย เวือง) ฉายาของฝูง ฮึง (Phùng Hùng) หนึ่งในผู้นำที่ต่อต้านราชวงศ์ถัง ทั้งนี้ในฉายา คำว่า Bố (โปลี้) หมายถึง พ่อ Cái (กาย) หมายถึงแม่ Đại (ต่าย) หมายถึง ใหญ่ มหา Vương (เวือง) หมายถึง ผู้ปกครอง กษัตริย์
โปลโก (ตำบล)	bến Bò Cò (เบิ่น โบ โก) ทำเป็นโปลโก แม่น้ำใต้ (sông Đáy) จังหวัดนามดีญ
โปลัง (เขา)	châu Bố Chính (โฆว โปลี้ จีญ) เขาโฆวโปลี้จีญ
โปลี้จิ้นโจ้ว (เมือง)	châu Bố Chính (โฆว โปลี้ จีญ) เมืองโฆวโปลี้จีญ
โปลี้จิ้นโจ้ว	Bố Hải Khẩu (โปลี้ หาย โฆว)
โปลี้จิ้นโหนยโจ้ว (หัวเมือง)	châu Bố Chính nội (โฆว โปลี้ จีญ โหนย) เดิมคือหัวเมือง châu Nam Bố Chính (โฆว นาม โปลี้ จีญ)
โปลิตเซิง (เขา)	núi Bọt Khê (นู้ย บด เค)
โปลิตเถือง (ตำบล)	Bọt Thượng (โปลิต เถือง) ปัจจุบันคือ Hoàng Nghĩa (หวัง เหงีย)
โปลิตร์ศเหวี่ยน (เมือง)	huyện Bố Trạch (เฮวี่ยน โปลี้ แจ็ก)
โปลิตเติง (แม่น้ำ)	Biện Thượng (เปี่ยน เถือง)
โปลิตไยง (แม่น้ำ)	bến Bò Đê (เบิ่น โปลิต เต)
โปลิตดั่ง (ด่าน)	Bố Đồn (โปลิต โด่น)
โปลินยาง (แม่น้ำ)	ยังไม่พบในเอกสารเวียดนาม (ช่วงราชวงศ์เล)
โปลิตเหลเฮือง	hương Bố Vệ (เฮือง โปลิต เหวะ)
โปลิตเหวळा (ตำบล)	làng Bố Vệ (หล่าง โปลิต เหวะ)

ป

ปักกิ่ง (เมือง)	Bắc Kinh - Yên Kinh (ปัก กิญ - เอียน กิญ) เมืองปักกิ่ง
ปักนิน (เมือง)	ยังไม่พบในเอกสารเวียดนาม (ช่วงปลายราชวงศ์เล)
ปักนิม (เมือง)	Bắc Ninh (ปัก นิญ) เมืองปักนิญ

ปักโป๋จิ้นโจ้ว (เมือง)	châu Nam Bó Chính (โขว นาม โป๋ ช็ญ) อดีตเป็นเมืองของอาณาจักรจามปา
ปักมิน (เมือง)	ยังไม่พบในเอกสารเวียดนาม (ช่วงราชวงศ์เหงียน)
ปักมีน (เมือง)	Kinh Bắc (กิญ บัก)
ปักโมน (ประตู)	Bắc Môn (บัก โมน) ประตูวัง หรือ ประตูป้อมเมืองทางทิศเหนือ
ปัตตั้งยาง (แม่น้ำ)	Bạch Đằng Giang (แบ็ก ตั้ง ชาง) แม่น้ำแบ็กตั้ง / ดู ปัตตั้งยาง
ปัตยาง (แขวงเมือง)	Bắc Giang (บัก ชาง) เมืองบักชาง
ปัตเวียง (เรือ)	ยังไม่พบในเอกสารเวียดนาม (ช่วงราชวงศ์เหงียน)
ปัตเวียงตร้าว	Bạch Doãn Triều (แบ็ก ซวาน เจี้ยว)
ปัตหากยาง (แม่น้ำ)	sông Bạch Hạc (ซง แบ็ก หาก)
บุยง่วนอิ้ว จ.	Bùi Nguyên Dụ (บุย เจียน สุ)
บุยไต่ จ.	Bùi Thái (บุย ท้าย) ข้าหลวงเงินประจำเวียดนาม
บุยวังกวาง	Bùi Văn Khoan (บุย วัน ควาน)
บุยวังเค	Bùi Văn Khuê (บุย วัน เคว)
เปียนยิน	Biện Dinh (เปียน ชิญ)
เปียนหลงฮ่องเต้ จ.	vua Thanh (วัว แถญ)
โป๋จิ้นทิวตือ	Bố Chánh Sứ/ Quan Hữu ty (โป๋ เซญ สือ / กวาน ฮิว ตี) คณะรัฐบาล อาณาจักรวันกลาง (Văn Lang) ผู้แปลพงศาวดารญวนแปลว่าเวียงวังคลังนา

ผ

ผ่านวังหว่าม	Phạm Văn Tham (ฝ้าม วัน ทาม)
ผ่านกงตรี	Phạm Công Trĩ (ฝ้าม กง จี)
ผ่านกงหลิม	Phạm Lệnh Công (ฝ่า เหล็ญ กง)
ผ่านกือเหม	Phạm Cư Hạp (ฝ้าม กือ หาบ) Phạm Hạp (ฝ้าม หาบ)
ผ่านงักไ้ว	Phạm Ngô Cầu (ฝ้าม งัก ไ้ว)

ผ่านญรือดั่ง	Phạm Như Đăng (ผ่าน ญรือ ดั่ง)
ผ่านญรือริงดั่ง	Phan Như Đăng (พาน ญรือ ดั่ง)
ผ่านดั้นเตรื่อง	Phạm Đình Trọng (ผ่าน ดี่ญ จ่อง)
ผ่านเต้ยง	Phạm Diên (ผ่าน เต้ยง)
ผ่านโด้ง	Phạm Đôn (ผ่าน โด้ง)
ผ่านเต็กต้วง	Phạm Tất Toàn (ผ่าน เต็ก ต้วน)
ผ่านเต้ยงต้วน	Phạm Tiến Tuấn (ผ่าน เต้ยง ต้วน)
ผ่านถึ	Phạm Thị (ผ่าน ถึ) แม่ของถึ กง เหวิน (Lý Công Uẩn)
ผ่านทั้น	ยังไม่พบในเอกสารเวียดนาม (ช่วงราชวงศ์เหงียน)
ผ่านทิด	Phạm Thich (ผ่าน ทัก)
ผ่านบัตโห	Phạm Bạch Hổ (ผ่าน แบ็ก โห) Phạm Phòng Át (ผ่าน ฝ่อง อ้าด)
ผ่านบั้นเหง	Phạm Bình Di (ผ่าน บี่ญ ซึ)
ผ่านฝูทื่อ	Phạm Phú Thứ (ผ่าน ฟูทื่อ)
ผ่านฝ่องเลี้ยด	Phạm Phòng Át (ผ่าน ฝ่อง อ้าด)
ผ่านเยืองหม่าย	Phạm Dương Mai (ผ่าน เซือง มาย)
ผ่านวังโจ้ว	Phạm Văn Châu (ผ่าน วัน โจ้ว)
ผ่านวังญรือดั่ง	Phạm Như Đăng (ผ่าน ญรือ ดั่ง)
ผ่านวังญรือริง	Phạm Văn Nhân (ผ่าน วัน ญรือ)
ผ่านวังพาม	Phạm Văn Tham (ผ่าน วัน ท้าม)
ผ่านวังว้า	Phạm Văn Hóa (ผ่าน วัน ฮว้า)
ผ่านวังหง่าน	Phạm Văn Tham (ผ่านวันทาม)
ผ่านหังอกถว้าย	Phạm Ngọc Thụy (ผ่าน หังอก ถวี่)
ผ่านหังอกบ็อก	Phạm Ngọc Phác (ผ่าน หังอก ฝ้าก)
ผ่านหังอกอุ้น	Phạm Ngọc Uẩn (ผ่าน หังอก เหวิน)

ฝ่อมหง่าน	Phạm Ngạn (ฝ่อม หง่าน)
ฝ่อมหิวเต็ม	Phạm Hữu Tâm (ฝ่อม หิวเต็ม)
ฝ่อมเฮี่ยน	Phạm Du (ฝ่อมชู)
ฝูกตั้งจี	Phục Đăng Chi (ฝูก ตั้ง ชี)
ฝุงจั้น (ตน. ขุนนาง)	phụng chinh (ฝุง ชิญ)
ฝุงเทวียง (เรือ)	thuyền Phụng (เทวียง เผื่อง)
ฝุงเทวียน (เรือ)	thuyền Phụng (เทวียน เผื่อง)
ฝุงเทียนผุ	Phủ Phụng Thiên (ฝู ฝุง เทียน) ย่านธุรกิจการค้าเมืองฮานอยในอดีต บ้างเรียกว่า แก่เจอะ (Kẻ Chợ)
ฝุงพี (เรือ)	Phụng phi (เผือก พี)
ฝุงพีต่ายเทวียน (เรือ)	tàu Phụng phi (đại thuyền) (เต่าเผือกพี – ต่ายเถวียน) เรือเผือกพี (เรือใหญ่)
ฝุงหญฺวราง (วัด)	chùa ở huyện Phụng Nhãn (ฉั่ว เอ้อ เฮวียน เผื่อง เงออน)
ฝู่ออง (ตน. ขุนนาง)	Phụ Vương (ฝู เวือง)
แผ่นดินจิ่ว จ.	nhà Chu (หญฺว ชู) ราชวงศ์โจว (จีน)

พ

พงศาวดารญวน	นายหยองผู้แปลเอกสารพงศาวดารของเวียดนามที่เป็นภาษาจีนหลายฉบับด้วยกันโดยเทียบวรรณเรียบเรียงเป็นหนังสือภาษาไทย แล้วตั้งชื่อหนังสือว่า พงศาวดารญวน ทั้งนี้ในสมัยที่เขียนพงศาวดารญวน ค.ศ.1899-1901. ในภาษาไทยเรียกเวียดนามว่า ญวน ตามภาษาเขมร ส่วนคนเวียดนามสมัยนั้นเรียกประเทศของตนว่า ต่ายนาม (Đại Nam)
พระนางเจียวทั้นว่างเต้	công chúa Chiêu Thánh (กง ช้ว เชียว แท้ญ) Chiêu Thánh Hoàng đế (เชียวแท้ญว่างเต้) พระนางเจียวทั้นเชียวแท้ญ กษัตริย์เวียดนามที่เป็นผู้หญิงครองราชย์ ค.ศ.1224 - 1225
พระยามุขมั่งเขมร	óc Nha Mục Nam (อ็อก ญา มุก นาม)
พ้อกรุงจี (ตน. นายทหาร)	phó Trung chi (พ้อ จุง ชี)

พ้อกว้างเตียนถวียีน (ตน. ทหารเรือ)	Phó quản dinh Tiền thủy (พ้อ กว๋าน ซิญ เตียน ถวี)
พ้อกว้างโหว่ถวียีน (ตน. นายทหารเรือ)	Phó quản dinh Hậu thủy (พ้อ กว๋าน ซิญ โหว่ ถวี)
พองเค (ตำบล)	Phong Khê (พอง เค) ตำบลพองเค โก่ลัว่ ดงแอนญู (Cổ Loa, Đông Anh) ปัจจุบันคือ ตั้งอยู่ในเขตเมืองบั๊กนินญู (thành phố Bắc Ninh)
พ้องโจ้ว	Phong Châu (พอง โจ้ว) ราชธานีหรือเมืองหลวงของอาณาจักรวันลาว (Văn Lang) พ้องโจ้ว ปัจจุบันคือ ตำบลฮีเกื่อง เมืองเหวียดจี๋ จังหวัดฟูเถาะ (xã Hy Cương, thành phố Việt Trì, tỉnh Phú Thọ)
พ้องโจ้ว (แขวงเมือง)	Phong Châu (พอง โจ้ว) เมืองพองโจ้ว
พองฉวี (ตำบล)	Phong Xuy (พอง ซวี)
พ้องผี (ตำบล)	ยังไม่พบในเอกสารเวียดนาม
พ้องภ่าบ	Phòng Pháp (Thặng) (ฝ่อง ฟ่าบ-ถั่ง)
พ้องเอียงเหวี่ยน (อำเภอ)	Lễ Dương (เหล เชื่อง)
พ้องหือเกี่ยมสี่อ (ตน. ชุนนาง)	Phòng ngự thiêm sự (ฝ่อง จี๋ เทียม สี่)
พ้องหือดั่งตรี (ตน. นายทหาร)	Phòng ngự đồng tri (ฝ่อง จี๋ ดั่ง จี๋)
พ้องหลัก (แขวง)	huyện Phong Lộc (เฮวี่ยน พอง ล็อก)
พ้องหลักเหวี่ยน (อำเภอ)	Phong Lộc (พอง หล็อก)
พ้อเจียงเตื่อง	phó chiến Khương (พ้อ เซี่ยน เคื่อง) ตำแหน่ง phó chiến ชื่อ Khương ไม่ปรากฏชื่อสกุล
พ้อเจียงเหว่	phó chiến (พ้อ เซี่ยน)
พ้อดั่ง (ตำบล)	Phù Đổng (ฝู้ ดั่ง) ดินแดนแห่งกำเนิดของวีรบุรุษแทญซ้อง (Thánh Gióng) ในตำนานแทญซ้อง (Thánh Gióng)
พ้อดั่งต่ายเวื่อง (เทพเจ้า)	Phù Đổng Đại Vương / thần núi Đổng Cỏ (ฝู้ ดั่ง ต่าย เวื่อง / เถิ่น น้วย ดั่ง โก่อ)
พ้อดั่งตื้อ	chùa Phù Đổng. (ฉั่ว ฝู้ ดั่ง) วัดฝู้ดั่ง
พ้อโดธังเจ้ (ตน. นายทหาร)	Phó đô thống chế (พ้อ โด ทังเซ้)
พ้อโด้ย (ตน. นายทหาร)	Phó đội (พ้อ โด้ย)

พ่อโต้ย	Phó đỏi Nội mã (พ่อ โต้ย โหน่ย หมา)
พ่อธ้ง (ตน. นายทหาร)	Phó thống (พ่อ ท้ง)
พ่อธ้งเจ้ (ตน. นายทหาร)	Phó thống ché (พ่อ ท้ง เซ้) รองจอมพล
พ่อพ่อห่งื่อ (ตน. นายทหาร)	ยังไม่พบในเอกสารเวียดนาม (ช่วงราชวงศ์เหงียน)
พ่อเวือง (ตน. ขุนนาง)	Phó quốc vương (พ่อ ก๊วก เวือง)
พ่อเหว่ (อวี) (ตน. นายทหาร)	Phó vệ úy (พ่อ เหวะ อวี)
พ่อเหว่ญี่ (ตน. นายทหาร)	ngụy Hậu quân Phó tướng (โฮ่ว เกวิน พ่อ เตื่อง)
พ่อเหว่โต้ย	Phó vệ đỏi (พ่อ เหวะ โต้ย)
พ่อเหว่เหว้อ้ว (ตน. นายทหาร)	Phó vệ úy (พ่อ เหวะ อวี)
พ่อเหว่อวี (ตน. นายทหาร)	Phó vệ úy (พ่อ เหวะ อวี)
พ่อเหว่อ้ว (ตน. นายทหาร)	Phó vệ úy Ban trực hũu (พ่อ เหวะ อวี บาน จัก หิ้ว)
พ่อเหว่อ้ว (ตน. นายทหาร)	Phó vệ úy (พ่อ เหวะ อวี)
พันขุนฉาย จ.	Phàn Văn Tài (ฝ่าน วัน ต่าย)
พั่วฮี จ.	Phan Hi Tăng (ฟาน ฮี ตัง)
พากยิมยุงคาง (กองทหารเรือ)	thuyền Binh Hải Nhất 26 người, kho Cát Dinh (เถวี่ยน บีญุ่ หาย ญี่ดฮาย เมื่อย เจ้อย โค ก๊าด ชิญ)
พางเก้เตี้ยว	Phan Kế Điều (ฟาน เค้ เตี้ยว)
พางจันเถ	Phan Chính Thế (ฟาน ชี่ญุ่ เถ)
พางตึกเหว่	Phan Đức Hiến (ฟาน ตึก เหี่ยน)
พางเต้ริงวัน	Phan Tiến Hoàng (ฟาน เตี้ยนฮว่าง)
พางเต้ริงถุ่น	Phan Tiến Thận (ฟาน เตี้ยนเถ็น)
พางเต้ริงวัน	Phạm Văn Vĩnh (ฝ่าม วัน หวีญ)
พางบาง	Phan Ban (ฟาน บาน)
พางบ้ำฝุ่ง	Phan Bá Phụng (ฟาน บ้ำ ฝุ่ง)

พางวังกี้	Phan Văn Kỳ (พาน วัน กี้)
พางวังเกอ	Phan Văn Kỳ (พาง วัน กี้)
พางวังซัด	Phan Văn Sách (พาน วัน แซ่ก)
พ้างวังต่าย	Phàn Văn Tài (ฝ่าน วัน ต่าย)
พางวังเตรี้ยว	Phan Văn Triệu (พาน วัน เจี้ยว)
พางวังเตรียง	Phan Văn Huyền (พาน วัน เฮวี่ยน)
พางวังเม็ง	Phan Văn Miên (พาน วัน เมียน)
พางวีอืด	Phan Huy Ích (พาน ฮวี อี้ก)
พ่างเหงวียง	Phan Việu (พาน เหวี่ยน)
พ่างอั้ง จ.	Phàn Diễn / thứ sử Giao Châu (พาน เสียน / ทือ สือ ชาว โช่ว) ข้าหลวง พานเสียน แห่งเมืองชาวโช่ว
พานहांน	Phan Ngạn (พาน หง่าน)
พ้าบกำบ (ตำบล)	Tháp Cái (ทับ กำ) ผู้แปลพงศาวดารญวนแปลเป็นตำบลพระเจดีย์ แต่ที่ทับ กำเป็นตำบลที่มีแนวคันดินหรือกำแพงดิน lỵ đất (ลวี เต็ด)
พาพี (ตำบล)	ยังไม่พบในเอกสารเวียดนาม
พามจิ้น (ตน. ขุนนาง)	Tham chính (ทาม ช็ญ)
พามด๊ก	Tham đốc (ทาม ด๊ก) ตำแหน่งนายทหาร
พามด๊ก (ตน. นายทหาร)	Tham đốc (ทาม ด๊ก)
พามมิว (ตน. ขุนนาง)	tham muu (ทาม มิว) 1. ผู้ปรึกษา 2. ผู้ช่วยแม่ทัพนายกอง
พามมิว (ตน. ขุนนาง)	Tham muu (ทาม มิว) 1. ผู้ปรึกษา 2. ผู้ช่วยแม่ทัพนายกอง
พามมิว หิว	Tham muu Ngô Hũu Hũu (ทาม มิว โง่ หิว หิว)
พาม เอื่อง เตริง	trần Hải Dương (เจิ่น หาย เชื่อง) หัวเมืองหายเชื่อง หรือเจิ่นหายเชื่องอยู่ทาง ทิศตะวันออกของฮานอย (ปัจจุบันคือจังหวัดหายเชื่อง หายฝ่อง และบางส่วน ของกว๋างนิญและฮึงเอียน)
พามหลุ่ม (ตน. นายทหาร)	Tham luận (ทาม หล่วน)

พามเหยียบ (ตน. ขุนนาง)	Tham hiệp trấn (ทาม เหยียบ เจิ้น) ที่ปรึกษาของเหยียบเจิ้นหรือปลัดเมือง (ดูเหยียบเต้ริง)
พายเยื้อง (เมือง)	trấn Hải Dương (เจิ้น หาย เซื่อง) เมืองหายเซื่อง
พ่ายว่าเตี้ยงห็อกสี (ตน. ขุนนาง)	Thái hòa điện học sĩ (ท่าย ฮว่า เตี้ยน ห็อก สี) ราชบัณฑิตประจำพระที่นั่งท่ายฮว่า
พ่ายเวเจียง (เมือง)	Thái Nguyên (ท่าย เจียงน) เมืองท่ายเจียงน
พีเกอ (อวี)	ยังไม่พบในเอกสารเวียดนาม (ช่วงราชวงศ์เหงียน)
พีล่องด่ายเทวี่ยน (เรือ)	tàu Long phi (đại thuyền) (เต่า ลอง พี – ด่าย เถวี่ยน) เรือลองพี (เรือใหญ่)
พูเทอ	Phú Thọ (ฟู เถาะ) เมืองฟูเถาะ
พูลีเหวี่ยน (อำเภอ)	huyện Phú Ly (เฮวี่ยน ฟู ลี) อำเภอฟูลี
พูวีน (แขวง)	huyện Phú Vang (เฮวี่ยน ฟู วาง) อำเภอฟูวาง
เพญลิมมา	Vinh Li Ma (วิญ ลี มา)
เพ็งถวี (แม่น้ำ)	sông Phấn (ซง เฟิ่น) (แม่น้ำเฟินสุ่ย แควสาขาของแม่น้ำเหลือง-ฮวงโห)
เพ็งวาย (กองทหาร)	Phấn uy (เฟิ่น อวี)
เพ็งหยิก (กองทหาร)	Phấn dục dinh (เฟิ่น ลีค ซิญ)
เพ็งหยิกยินเต้ร้องยิน	Phấn dục dinh và Tượng dinh (เฟิ่น ลีค ซิญ หว่า เตื่อง ซิญ)
เพ็งหวอ (กองทหาร)	Phấn võ (เฟิ่น หวอ)
เพ็งงุง (ตำบล)	Phiên Ngung (เฟียน งุง) ตำบลเพียนงุงอยู่ในเมืองนามหาย กวางตุ้ง
เพียงเต้ริง (เมือง)	Phiên Trấn (เฟียน เจิ้น)
เพียงเต้ริงโด้ง (ด่าน)	đạo Phiên Trấn (ด่าว เฟียน เจิ้น)
เพียงเต้ริงลิวถู	(ตน.ขุนนาง) Lưu thủ Phiên Trấn (ลิว ถู เฟียน เจิ้น) เจ้าเมืองหัวเมืองชายแดนเฟียนเจิ้น
เพื่อกหลัก (เมือง)	Phúc Lộc (ฟู หลก) เมืองฟูหลก
เพื่อกหลง (เมือง)	Phước Long (เพื่อก ลอง) เมืองเพื่อก ลอง
โพ่มกาย (จาม)	Ma Ha Bí Cai (มา หา บี กาย) มหาวิชัย (Maha Vijaya) กษัตริย์จามปา

ฟ

พ่อตึกเจียงลี่ phó đốc chiến giặc là Lý (พ่อ ตึก เขี่ยน ลัก หล่า ลี) ตำแหน่ง phó đốc chiến giặc ชื่อว่า Lý ไม่ทราบชื่อสกุลแน่

ภ

ภูเก๊วก (เกาะ) đảo Phú Quốc (ด้าว ฟู ก๊วก) เกาะฟูก๊วก

ภูตัง (คลัง) kho Phú Đăng (คอ ฟู ตัง)

ภูตราม (ด่าน) kho Phú Triêm (โค ฟู เจียม)

ภูตรุง (ด่าน) đồn Phú Trung (โตน ฟู จุง)

ภูตรุง (ตำบล) Phú Trung (ฟู จุง)

ภูโหมต (เมือง) Hà Tiên (हां เตียน) เมืองहांเตียน เมืองพุทโธมาศ (สำเนียงไทย) เมืองบันทายมาศ (สำเนียงเขมร)

ภูนาม (เมือง) Phú Nam (ฝู นาม) อาณาจักรฟูนัน

ภูลืออง Phạm Phú Long (ฝาม ฝู ลอง)

ภู่วา (ตำบล) Phú Hòa (ฟู ฮัว)

ภูวิน Phú Vang (ฟู วาง)

ภูวินเหวี่ยน (อำเภอ) Phú Vang (ฟู วาง)

ภูอา (เมือง) Phú Yên (ฟู เอียน) เมืองฟูเอียน

ภูอาน (เมือง) Phú Yên (ฟู เอียน) เมืองฟูเอียน

ภู้อาน (เมือง) Phú Yên (ฟู เอียน) เมืองฟูเอียน

ม

มกถัม จ. Mộc Thạnh (หมก แถญ)

มองสีไว ผ.	Màn Hòe (หม่าน แฮ่ว) Emmanuel
มั่งอวด (เมือง)	Mân Việt / Mân Việc (เมิน เหวียด / เมิน เหวียก) แคว้นมินเยว่
มั่งอวด จ. (เมือง)	Mân Việc (เมิน เหวียก) แคว้นมินเยว่
มาเช่า (ตำบล)	ยังไม่พบในเอกสารเวียดนาม (ช่วงราชวงศ์เตี้ยเซินและราชวงศ์เหงียน)
มา่ง (ตำบล)	đất Mán Mán (เด็ด หม่าน หม่าน)
มางดึกเตล่	Loan Đúc Lợi (ลาวาน ดึก เหล่)
ม้าจิ่ง จ.	Mã Tổng (หมา ตัง)
ม้าเฉียว จ	Mã Siêu (หมา เชียว) ม้าเฉียว (จินฮกเกี้ยน) หม่าเซา (จินกลาง)
มาซาต่ง	ผู้แปลพงศาวดารญวนแปลว่า เขมรตรงกับข้าอูด
มาเจ้โก้	Ma Thế Cố (มา เท่ ก๊อ)
ม้าเจ้ญี่	Ma Thế Nhi (มา เท่ ญี่)
มายดึกหงั	Mai Đúc Nghi (มาย ดึก หง)
มายดึกหงั	Mai Đúc Nghi (มาย ดึก หง)
มายทุกลาวาน	Mai Thúc Loan / Mai Hắc Đế (มาย ทุก ลวาน / มาย ฮัก เต้) วีรบุรุษของเวียดนาม ผู้นำเวียดนามในการต่อต้านจีนราชวงศ์ถังที่เรียกว่า Cuộc khởi nghĩa Hoan Châu (กวก เขย เหงีย ฮวาน โขว) ในต้นศตวรรษที่ 8
มายยาง (แม่น้ำ)	Mai Giang (มาย ซาง)
มายยาเอง	Mai Gia Cương (มาย ซา เกือง)
มายวังเหมี่ยม	ยังไม่พบในเอกสารเวียดนาม (ช่วงราชวงศ์เหงียน)
มาวหมาว	Mao Linh / Mao Cảnh/ Mao Miện (มาว ลินญ / มาว แก่ญ / มาว เหมี่ยน)
ม้าสิก จ.	Mã Thực (หมา ถึก)
มาสีตรัด	Ma Sĩ Trạch (มา สี แจ็ก)
ม้าอ้วน จ.	Mã Việc (หมา เหวี่ยน) จีนเรียกว่า หม่าหยวน แม่ทัพจีนทำสงครามกับสองพี่น้องจิ่ง (Hai Bà Trưng -ฮาย บ่า จิ่ง) จิ่ง จัก จิ่ง หลู
มิน จ	Nhà Minh (หญ่า มิญ) ราชวงศ์หมิง (จีน)

มินลिनยาง (แม่น้ำ)	sông Gianh (ซง แซญ)
มินลินเหวียน (อำเภอ)	Minh Linh (มิญ ลิน)
มินวีนเพือก	ยังไม่พบในเอกสารเวียดนาม (ช่วงราชวงศ์เล)
มินหม่างว่างเต้	Minh Mạng hoàng đế (มิญ หม่าง ฮว่าง เต้)
มินหวอ (กองทหาร)	Minh võ (มิญ หวอ)
มิเนื่อง	Mị Nương (หมี เนื่อง) ราชบุตรีของกษัตริย์หุ่ง (Hùng Vương)
มิเนื่องกงจ้าว	Mị Nương công chúa (หมี เนื่อง กงจ้าว) ชื่อเรียกตำแหน่งราชบุตรี หรือลูกสาวของกษัตริย์หุ่ง (vua Hùng) ทุกพระองค์ ผู้วิจัยสันนิษฐานว่าภาษาโบราณเวียดนามนอกจากรับอิทธิพลจากภาษาจีนแล้วยังได้รับอิทธิพลจากตระกูลภาษาไทที่อยู่ติดกันอาณาจักรโบราณของเวียดนามซึ่งคำว่า หมีเนื่อง (Mị Nương) น่าจะมาจากคำว่า แม่นาง (เหมยหนาง) หรือ เม่ยยา ในภาษาจีน ซึ่งแปลว่า (สตรี) มีเสน่ห์ หมี เนื่อง กงจ้าวที่มีชื่อเสียงคือ หมี เนื่อง กงจ้าว แห่งกษัตริย์หุ่งองค์ที่ 18
มิญหม่างว่างเต้	Minh Mạng hoàng đế (มิญ หม่าง ฮว่าง เต้) กษัตริย์มิญหม่าง

สุสานกษัตริย์มิญ หม่าง

มีโจวกงจ้าว	Mị Châu công chúa (หมี โจว กง จ้าว) เจ้าหญิงหมีโจว ราชบุตรีกษัตริย์อานเยือง เวือง (An Dương Vương)
เมิงเหวียก	người Mân (เหม็งยอ เมิน) คนเมิน
เมิงเหวียก (เมือง)	Mân Việc (เมินเหวียก) แคว้นมินเยว่

เมืองเหวียด (เมือง)	Mân Việç (เมินเหวียก) แคว้นมินเยว่
เมืองนาค	Thuy cung (ถวี กุง) เมืองบาดาล
โมโด่ (ตำบล)	bén Yên Mô (เบน เอียน โม) เมืองเบนเอียนโม จังหวัดนินญบิญ

ย

ยงเหนา (เมือง)	Hung Nò (ฮุง โน) เขตเมืองซุงหนุ ของชนเผ่าเร่ร่อนซุงหนุ ทางตอนเหนือของจิ้นราวในปี 250 ปีก่อนคริสต์ศักราช
ยวีเซียง (แขวง)	huyện Duy Xuyên (เฮวี่ยน ซวี เซวี่ยน) อำเภอซวีเซวี่ยน
ยวีเตื่องทำต้อ	Lê Duy Đường Thái tử (เล ซวี เตื่อง ทำย ต้อ)
ยวีสาาง	Trịnh Duy Sản (จิ้นญ ซวี สาาน)
ย้งบั้งโกถึ ว.	หองพนโกวสี จ. ยังไม่พบในเอกสารเวียดนาม
ย้ง	Sính (ซิ้นญ) Mân Việt vương Sính (เมิน เหวียด เวือง ซิ้นญ) เจ้าเมืองเมินเหวียด ชื่อว่า ซิ้นญ
ยากินไซ่งอน (เมือง)	Gia Định-Sài Gòn (ชา ดิญ - สำย กอน) เมืองชาติญไซ่งอน
ยากุ่น (ผู้รักษาเมืองทิศเหนือ)	ยังไม่พบในเอกสารเวียดนาม (ช่วงราชวงศ์เล)
ยากัน (เรือ)	Gia khanh (ชา แคญ)
ย่างโขว (ด่าน)	ยังไม่พบในเอกสารเวียดนาม (ช่วงปลายราชวงศ์เล)
ย่างตุง	Giản Tu Công (ซ้าน ตู กง)
ยางยวี่ไห่วซิด โป้ยไห่วเอ็งเก็งตว่า ถื่องบัตเกโล่วญูริน ยายตริกี้เป็กเตื่อง	Trung gian duy hữu xích chủy hầu Ân cần tiếm thượng bạch kê lâu Khẩu vương dĩ định hung vong sự Bất tại tiền đầu tại hậu đầu (จุง ซาน ซวี หิว ซิก ฉวี โห้ว เอิน เกิน เตียม ถื่อง เป็ก เก โลว โขว เวือง สี ดิญ ฮึง วง สี เป็ด ต่าย เตียน ไต้ว ต่าย โฮ้ว ไต้ว)
ยางล้งกวาง (ด่าน)	Giang Lăng (ชาง ล้ง)
ย่างเลื่อง	ยังไม่พบในเอกสารเวียดนาม
ยาเวียง (ด่าน)	ยังไม่พบในเอกสารเวียดนาม (ช่วงราชวงศ์เหงียน)

ยาติน (เมือง)	Gia Định (ชา ดีญ) เมืองชาดีญ ในเอกสารประวัติศาสตร์ไทยนิยมเขียนว่า ยาดีญ ปัจจุบันคือส่วนหนึ่งของเมืองไซ่ง่อน หรือนครโฮจิมินห์
ยาตริน (เรือ)	Gia trìn (ชา จิญ)
ยาตรี (เรือ)	Gia trị (ชา จิ)
ยาเตื่อง (เรือ)	Gia tuờng (ชา เตื่อง)
ยาเถียน (เรือ)	Gia thiệ̀n (ชา เถียน)
ยานิน (เมือง)	Gia Ninh (ชา นิญ) เมืองชานินญ
ยาเพือก (ตำบล)	Gia Phúc (ชา ฟู๊ก)
ยามกุน (ตน. นายทหาร)	Giám quân (ข้าม เกวิน) ระดับยศชั้นนายทหาร
ยามกุนโต	giám quân Tôข้ามเกวินโต (không rõ họ)
ยามเกว๊กกั้ง (ตำแหน่งขุนนาง)	Lam quốc công (ลาม ก๊วก กง)
ยามโด้ง (ด่าน)	Lam Đồn (ลาม โด่น)
ยามิน (เรือ)	Gia minh (ชา มิญ)
ยาล็องกาวว่างเต้	Thế tổ cao hoàng đế Gia Long (เท้ โต้ กาว ฮว่าง เต้ ชา ลอง) กษัตริย์ชาลอง แห่งราชวงศ์เหงียน
ยาเลิม (ตำบล)	Gia Lâm (ชา เลิม)
ยาเลิม (เมือง)	Gia Lâm (ชา เลิม) เมืองชาเลิม ปัจจุบันเป็นส่วนหนึ่งของเมืองฮานอย
ยาวจี	Giao Chỉ (ชาว ฉี) ชื่อยุคสมัยอาณาจักรโบราณเวียดนาม ตั้งแต่ยุคห่งเวือง (Hùng Vương) 2,879 ปีก่อนคริสตศักราช จนถึงยุคก่อนตกเป็นเมืองขึ้นของจีน
ยาวจี	Giao Chỉ (ชาว ฉี) ชื่อยุคสมัยอาณาจักรโบราณเวียดนาม ตั้งแต่ยุค Hùng Vương ก่อนคริสตศักราชที่ 2,879 จนถึงยุคก่อนตกเป็นของจีน
ยาวจีกุ้นเวือง	Giao Chỉ quận vương (ชาว ฉี เกวิน เวือง) พระเจ้าแผ่นดินปกครองเมืองยาวจี (แผ่นดินเวียดนาม)

ยาวโจ้ว	Giao Châu (ชาว โจ้ว) ชื่อดินแดนเวียดนามโบราณของเวียดนามมีพื้นที่บริเวณภาคเหนือเวียดนาม (ในปัจจุบัน) ครอบคลุมถึงดินแดนบางส่วนในทางตั้ง ของจีน
ยาวถึ	Cù Thi (กุ่ ถึ) ฤทธิพระมารดาของเจี๋ย อาย เวือง (Triệu Ai Vương)
ยาเวือง	Gia vương (ซา เวือง)
ยาหวน (เรือ)	Gia huan (ซา ฮ้วน)
ยาฮง (เรือ)	Gia hung (ซา ฮึง)
ยาฮั่น (เรือ)	Gia hạnh (ซา แฮ่ญ)
ยาฮี (เรือ)	Gia hi (ซา ฮี)
ยิดฮุ่มกหลาย จ.	ผู้แปลพงศาวดารญวนแปลว่า “แซ่ตัน (ตันเป๊กชิน) จะมาอย่าฮี้” ส่วนผู้วิจัยยังไม่พบวลีหรือประโยคดังกล่าวในเอกสารเวียดนาม
ยินโป้ จ.	Kinh Bá (Tào Tham) (กิญ บ้า-ต่าว ทาม) ฉะเฉิน หรือ ฉะเสิ่น อัครมหาเสนาบดีแห่งราชวงศ์ฮั่นตะวันตก
ยืมเงียง จ. /ญูริมงาว ว.	Nhâm Hiêu (เหญิม เฮี้ยว) เหญิม เฮี้ยว
ยิมเอี้ยน จ.	Nhâm Diên (เยิม เซียน) จีนเรียกว่า เหรินหยาน ข้าหลวงจีนเยิม เซียนประจำกิวเฉิน (Cửu Chân)
ยิวเหว่	Duy Cận (ชวี เกิ่น) เมื่อชวี เกิ่น ขึ้นครองราชย์แล้วเปลี่ยนชื่อเป็น Duy Kỳ (ชวี กี้)
ยุกหาก (ตำบล)	ยังไม่พบในเอกสารเวียดนาม
ยухวอเหว่เหว่ (อวี๊) (ตน. นายทหาร)	Vệ úy vệ Dịch võ (เหวะ อวี๊ เหวะ ดิก หวอ)
ยู่ต้ายอ้าย (ต๋าน)	ải Du Thôn (อ้าย ซู โทน)
ยู่เสียน	Dư Thiện (ชื่อเถียน) ชื่อ เถียน
ยู่หม่งโด้ง (ต๋าน)	ยังไม่พบในเอกสารเวียดนาม (ช่วงราชวงศ์เตี้ยเซินและราชวงศ์เหงียน)
เยียนคั้น (แขวง)	huyện Diên Khánh (เฮวียน เซียน แค้ญ) อำเภอเซียนแค้ญ
เยียนคั้นทัน	thành Diên Khánh (แก่ญู เซียน แค้ญ) ป้อมปราการเมืองเซียนแค้ญ

เยียนคั่นทัน (ปากน้ำ)	thành Diên Khánh (แฉ่ญู เซียน แค้ญ) Cửa Lớn (เกื้อ เลิ่น) ปากน้ำเกื้อ เลิ่น หรือ Đại Cù Huân (ต่าย กู๋ เฮวีน) หรือ ปากน้ำต่ายกู๋เฮวีน ชื่อเรียกของปากแม่น้ำก้าย (sông Cái) เมืองญาจาง
เยียนคั่นเหวี่ยน (อำเภอ)	huyện Diên Khánh (เฮวี่ยน เซียน แค้ญ) อำเภอเซียนแค้ญ
เยียนตื้อกง (ตน. ขุนนาง)	Diên Tự công (เซียน ตื้อ กง) ผู้แปลพงศาวดารญวนแปลว่า เจ้าต่างกรม
เยียนเพือกเหวี่ยน (อำเภอ)	Diên Phước (เซียน เพือก) ชื่อเดิมเมืองเซียนแค้ญ (Diên Khánh)
เยียนหิวตื้อ (วัด)	Diên Hựu tự (เสียน หิว ตื้อ) วัดเสียนหิว (Chùa Diên Hựu) เมืองฮานอย ภาษาไทยเรียกว่าวัดเสาเดียว ซึ่งแปลตามทีคนเวียดนามนิยมเรียกกันว่า Chùa Một Cột (ฉั่ว หมัด โก่อต)
เยียมคั่นทัน (เมือง)	thành Diên Khánh (แฉ่ญู เซียน แค้ญ) บ่อมปราการเมืองเซียนแค้ญ
เยื่องกงตรึง	Dương Công Trùng (เซื่อง กง จิ่ง)
เยื่องกงต้ง	Dương Công Tông (เซื่อง กง ต่อง)
เยื่องกงเตรึง	Dương Công Trùng (เซื่อง กง จิ่ง)
เยื่องกงเวียร	Dương Công Thiệu (เซื่อง กง เลี้ยว)
เยื่องกุง (ตำหนัก)	Dương Cung (เซื่อง กุง) ตำหนักเซื่องกุง
เยื่องเคื่องตื้อ	Dương Khương (เซื่อง เคื่อง)
เยื่องดั่ง (แขวง)	huyện Hà Đông (เฮวี่ยน ท่า ดง)
เยื่องดั้น	Dương Đình Tuấn (เซื่อง ตี้ญู ต้วน)
เยื่องดั้นตุ้น	Dương Đình Tuấn (เซื่อง ตี้ญู ต้วน)
เยื่องดั้นเหง	Dương Đình Nghệ (เซื่อง ตี้ญู เหงะ)
เยื่องตรงต้า	Dương Tư Tấn (เซื่อง ตื้อ เต็น)
เยื่องตร่องเตรี	Dương Trọng Khiêm (เซื่อง จ่อง เคียม)
เยื่องตามกา	Dương Tam Kha (เซื่อง ตาม คา) เซื่อง ตาม คา หรือ เยื่อง บั้น เวือง Dương Bình Vương (เซื่อง บี้ญู เวือง) กษัตริย์เวียดนามที่เข้ามาแทรกกลางระหว่างราชวงศ์โง ค.ศ. 944-950
เยื่องเตรียงเหว	Dương Trường Huệ (เซื่อง เจื่อง เหวะ)

เยื้องเตวี่ยน (เมือง)	Dương Tuyền (เซียง เตวี่ยน) เมืองเซียงเตวี่ยน หนึ่งในสิบห้าเขตเมืองของอาณาจักรวันกลาง (Văn Lang)
เยื้องถิ	Dương Thị (เซียง ถิ) แม่ของกษัตริย์เล จี เซิน
เยื้องถิ	Dương thị (เซียง ถิ) ลูกสาวของ เซียง ดิญ เห่ง (Dương Đình Nghệ)
เยื้องทัน	Dương Thanh (เยื้อง แทน)
เยื้องบั้นเวือง	Dương Bình Vương (เซียง บิญ เวือง) เซียง ตาม คา (Dương Tam Kha) ต่อมาเปลี่ยนชื่อเป็น เยื้อง บั้น เวือง Dương Bình Vương (เซียง บิญ เวือง) กษัตริย์เวียดนามที่เข้ามาแทรกกลางระหว่างราชวงศ์โจว ค.ศ.944-950
เยื้องฝูยง (แม่น้ำ)	sông Lương Phú (ซง เลือง ฟู)
เยื้องวังวาง	ยังไม่พบในเอกสารเวียดนาม (ช่วงราชวงศ์เหงียน)
เยื้องว่า (เมือง)	ยังไม่พบในเอกสารเวียดนาม
เยื้องว่างท้ายโฮ่ว	Dương Hoàng thái hậu (เซียง ฮว่าง ท้าย โฮ่ว) พระพันปีหลวงเซียง
เยื้องว่างโห้ว	Thái hậu Thượng Dương (ท้าย โฮ่ว ถ็อง เซียง) พระพันปีหลวงถ็องเซียง
เยื้องหวอเหว่พ้อเหว่ (อวี) (ตน. นายทหาร)	Dương võ vệ Phó vệ úy (เซียง หวอ เหวะ พ้อ เหวะ อวี)
เยื้องหวอฮั่ว	Dương võ Uy (เซียง หวอ ฮั่ว)

ล

ลิ่งก๊ก (พระที่นั่ง)	Long Các (ลองก๊ก) พระที่นั่งลองก๊ก
ลิ่งโจ้ว (เมือง)	Long Châu (ลอง โจ้ว) เมืองลองโจ้วอยู่ในเขตประเทศจีน
ลิ่งเซียง (ตำบล)	Long Xuyên (ลอง เซวียน) ตำบลลองเซวียน
ลองเซียง (เมือง)	Long Xuyên (ลอง เซวียน) เมืองลองเซวียน
ลิ่งเซียง (ค่าย)	Long Xuyên (ลอง เซวียน) ค่ายเมืองลองเซวียน
ลิ่งเซียง (เมือง)	Long Xuyên (ลอง เซวียน) เมืองลองเซวียน
ลองโด้ดั้นโฮ่ว ว. (ตน. ขุนนาง)	Long Đệ đình hầu (ลอง โด๊ะ ดิญ เฮาะ)
ลิ่งถ็อง (เรือ)	Long thượng (ลอง ถ็อง)

ลองที (เรือ)	ยังไม่พบในเอกสารเวียดนาม (ช่วงราชวงศ์เต๋ยเซินและราชวงศ์เหงียน)
ล็องเบียน (เมือง)	Long Biên (ลอง เบียน) เมืองลองเบียน (ปัจจุบันคือเขตลองเบียน เมืองฮานอย)
ลองเบียน (เมือง)	Long Biên (ลอง เบียน) เมืองลองเบียน (ปัจจุบันคือเขตลองเบียน เมืองฮานอย)
ล็องเบียน (เมือง)	Long Biên (ลอง เบียน) เมืองลองเบียน (ปัจจุบันคือเขตลองเบียน เมืองฮานอย)
ลองเบียน (เมือง)	Long Biên (ลอง เบียน) เมืองลองเบียน เมืองลองเบียน (ปัจจุบันคือเขตลองเบียน เมืองฮานอย)
ล็องฟี (เรือ)	Long phi (ลอง ฟี)
ล็องหวอ (กองทหาร)	Long võ (ลอง หวอ)
ล็องหวอ (กองทหาร)	Long võ (ลองหวอ)
ล็องโห้	Long Hồ (ลอง โห้)
ล็องโห้ (ตำบล)	dinh Long Hồ (ดิญ ลอง โห้)
ล็องโห้ (เมือง)	dinh Long Hồ (ซิญ ลอง โห้)
ล็องฮึง (เรือ)	Long hung (ลอง ฮุง)
ลักเตียก จ.	ยังไม่พบในเอกสารเวียดนาม (ลักเตียกในภาษาจีนฮกเกี้ยน)
ลักฮะ จ. / หลุกเทียบ ว. (ตน.ขุนนาง)	quan huyện lệnh Lục Hợp (กวาน เหวี่ยน เหล็ญ หลุก เอียบ)
ล็ังจี้กวาง (ด่าน)	cửa ải Chi Lăng (เกือ อ้าย ชี ลัง) ด่านจีลึง ปัจจุบันคืออำเภอจีลึง จังหวัดกลางเซิน (Lạng Sơn)
ลากเตื่อง	Lạc Tướng (หลาก เตื่อง) แปลอิงตามพงศาวดารญวนแปลว่า สมุหกลาโหมยุคอาณาจักรวันลา (Văn Lang)
ลางโจ้ว (ตำบล)	Da Châu (ซา โจ้ว)
ลางเวียน (ตำบล)	Lang viên -Vườn cau (ลาง เวียน - เหวี่ยน เกา)
ลาโจ้ว	เซินลา Sơn La (เซิน ลา) เมืองเซินลา เมืองลา

ลาหั่น (กำแพง)	La thành (ลา แถ่ญ) Đại La thành (ด่าย ลา แถ่ญ) Đại La (ด่าย ลา) ป้อมเมืองลาแถ่ญ ภายในป้อมเมืองลาแถ่ญเป็นเขตพื้นที่บริหารราชการดินแดนเวียดนามภายใต้การปกครองของราชวงศ์ถังในช่วงศตวรรษที่ 8-9 ป้อมเมืองลาแถ่ญตั้งอยู่เมืองฮานอยใกล้กับแม่น้ำโตะหลีก เมืองฮานอย (เขตบาติญ เมืองฮานอย ในปัจจุบัน)
ลานาม (ตำบล)	Sa Nam (ซา นาม)
ลาโบตเซิง (เขา)	huyện La Sơn (เฮวี่ยน ลา เซิน) อำเภอลาเซิน
ลาปี้ด (ตำบล)	La Bích (ลา บิ๊ก)
ลาพาย (ด่าน)	La Thai (ลา ทาย)
ลามเซิง (เขา)	Lam Sơn (ลาม เซิน) เขาลามเซิน (ปัจจุบันอยู่ในจังหวัดแทงฮัว) สมรภูมิมิเซยเหงีลามเซิน (Khởi nghĩa Lam Sơn) ค.ศ.1418-1427
ลายโจ้ว	Lai Châu (ลาย โจ้ว) เมืองลายโจ้ว ในเอกสารไทยสะกดหลายแบบเช่น เมืองลายโจว เมืองลายเจิว เมืองไล เมืองไล่ เป็นต้น
ลาวกวา	Lão Qua (หลาว กวา) หรือ Lan Xang (ลาน ชาง) ลาว ล้านช้าง
ลาวกาว	Lão Qua (หลาว กวา) อ้ายลาว Lào (หล่าว) ชื่อแผ่นดินลาวในภาษาเวียดนาม นอกจากนี้ยังเรียกอีกว่า Lan Xang (ลานชาง) ล้านช้าง
ลัญนาม	Lĩnh Nam (หลินญ นาม) เมืองหลิงหนาน ดินแดนตอนใต้ของจีนติดกับเวียดนาม
ลัญนาม (เขา)	Lĩnh Nam (หลินญ นาม) เขาหลินญนาม
ลินต๊กเวือง	Linh Đúc Vương (ลินญ ต๊ก เวือง)
ลินต้าง (ตำบล)	huyện Chí Linh (เฮวี่ยน ชี้ ลินญ)
ลินเต้รื่องหาโฆว (ปากน้ำ)	cửa biển Linh Trường (เกือ เปียน ลินญ เจือง)
ลินยาง (แม่น้ำ)	Linh Giang (ลินญ ชาง) แม่น้ำแซญ (sông Gianh - ชง แซญ) จังหวัดกว่างบิญ (Quảng Bình)
ลิ้มเซิง (เขา)	Lâm Sơn (ลิ้ม เซิน) เขาลิ้มเซิน
ลิวเทียนหิว	Lưu Thiên Hưu (ลิว เทียน ฮิว)

ลิวถู (ตน. นายทหาร)	Lưu thủ (ลิว ถู)
ลี่ (ตน. ขุนนาง)	đồng lý (ด่ง ลี)
ลี่ (ราชวงศ์เวียดนาม)	nhà Lý (หญ่า ลี) ราชวงศ์ลี่
ลี่กงฮุ้น	Lý Công Uẩn (ลี่ กง เหวิน) ต่อมาคือ กษัตริย์ลี่ ทัาย โต๋ (Lý Thái Tổ)
ลี่กาวต้งว่างเต้	Lý Cao Tông hoàng đế (ลี่ กาว ตง ฮว่าง เต้) กษัตริย์ลี่ กาว ตง
ลี่กัม	Lý Cẩm (ลี่ เก้ม)
ลี่ก่อ จ.	Lý Cốc (ลี่ โก่อ) ลีโก๋ข้าราชการแห่งราชวงศ์ฮั่น (จีน)
ลี่เคว	Lý Khuê (ลี่ เคว) Lý Lăng Công (ลี่ หล้าง กง)
ลี่ญูรินตงว่างเต้	Lý Nhân Tông (ลี่ ญูริน ตง) จักรพรรดิลี่ ญูริน ตง
ลี่ด่าวหัน	Lý Đạo Thành (ลี่ ด่าวแห่ญ)
ลี่เต้รื่องญูริน	Lý Trường Nhân (ลี่ เจื่อง ญูริน)
ลี่เต็ง	Lý Tiển (ลี่ เตี้ยน)
ลี่โต้ง	Lý Tồn (ลี่ โต้น) Đỗ Viện (โด๋ เหวี่ยน)
ลี่ไต๋ จ.	Lữ Đại (หลือ ด่าย) ลิด่าย หรือ ลหวีไต๋ แม่ทัพแห่งง่อก๊กในช่วงยุคสามก๊ก
ลี่หันต้งว่างเต้	Lý Nhật Tông Hoàng đế - Tôn Thánh Tông Thánh Thần Hoàng đế (ลี่ ญูิต ตง ฮว่าง เต้ - โต้น แต้ญ ตง แต้ญ เถิ่น ฮว่าง เต้) จักรพรรดิลี่ ญูิต ตง
ลี่ทัายต้งว่างเต้	Lý Thái Tông Hoàng Đế (ลี่ ทัาย ตง ฮว่าง เต้) กษัตริย์ลี่ ทัาย ตง
ลี่ทัายโต๋กาวว่างเต้	Lý Thái Tổ hoàng đế (ลี่ ทัาย โต๋ ฮว่าง เต้) กษัตริย์ลี่ ทัาย โต๋ ผู้สถาปนาเมืองฮานอย

อนุสาวรีย์ กษัตริย์ลี ทัาย โต เมืองฮานอย

ลีตั้งต้งว่างเต้	Lý Thần Tông hoàng đế (ลี ถิ่น ตง ฮว่าง เต้) กษัตริย์ลี ถิ่น ตง
ลีเทียนบ่าว	Lý Thiên Bảo (ลี เทียน บ่าว) พี่ชายของ ลีโบน (Lý Bôn ต่อมาคือ กษัตริย์ลี นามเต้)
ลีเที่ยงเกียด	Lý Thường Kiệt (ลี เที่ยง เกียด) แม่ทัพลีเที่ยงเกียดแห่งราชวงศ์ลี เป็นหนึ่งในวีรบุรุษของเวียดนามที่มีความโดดเด่นที่สุดคนหนึ่ง
ลี๋นามเต้	Lý Nam Đế (ลี๋ นาม เต้) Lý Bôn (ลี๋โบน) ลี๋โบน หรือ Lý Bí (ลี๋ บี) ต่อมาคือ กษัตริย์ลี๋ นาม เต้
ลี๋เผ็กต้อ	Lý Phật Tử (ลี๋ เผิด ต้อ) Hậu Lý Nam Đế (โฮ่ว ลี๋ นาม เต้) กษัตริย์องค์ที่ 3 (องค์สุดท้าย) แห่งราชวงศ์เตียนลี (ค.ศ.571 – 602) หลานของลี โบน (Lý Bôn) หรือ กษัตริย์ลี๋ นาม เต้ ปฐมกษัตริย์ราชวงศ์เตียนลี
ลี๋ไผ่ตัน จ.	Lý Phổ Định (ลี๋ โฝ ดิ๋ง)
ลี๋เพ็งล่อง	Lý Bôn (ลี๋ โบน) ลี๋ โบน หรือ Lý Bí (ลี๋ บี) ต่อมาคือ กษัตริย์ลี๋ นาม เต้
ลี๋เยื่องเคียด	Lý Dương Hoán (ลี๋ เชื่อง ฮว่าน) Lý Thần Tông (ลี๋ ถิ่น ตง)
ลี๋ล่องก้าง	Lý Cao Tông (ลี๋ กาว ตง) Lý Long Cán / Lý Long Trát (มีฉายาเรียกกันว่า ลี๋ ลอง ก้าน / ลี๋ ลอง จ้าด)
ลี๋ล่องเงื่อง	Lý Long Xương (ลี๋ ลอง เสื่อง)

ลีเวียน (ด่าน)	Lê Uyên (ละ เอเวียน)
ลีหฺญูริกโตงท่ายตื่อ	Lý Nhật Tôn Thái tử (ลี ญีต โตน ท่าย ตื่อ) ราชบุตรลีญีตโตน
ลีเหว่ต้งว่างเต้	Lý Huệ Tông (ลี เหวะ ตง) กษัตริย์ลีเหวะตง
ลีอ้งค์เต้รื่อง	Lý Ông Trọng (ลี อง จ่อง) Lý Thân (ลี เทิน)
ลีอั้นต้งว่างเต้	Lý Anh Tông (ลี แอญ ตง) กษัตริย์ลี แอญ ตง
ลีวต้งบั้น	Lưu Tiến Hòa (ลีว เตี้ยน ฮว่า)
ลีวถู (เมือง)	Lũng Cú (หลุง กู๋) เมืองหลุงกู๋
ลีวถูทัง	Lưu thủ Thăng (ลีว ถู ทัง) ผู้คุมครองทัง หัวหน้าโจรทัง ลูกพี่ทัง
ลีวถูทังตวี	Lưu thủ Thăng Túy (ลีว ถู ทัง ตวี) ในที่นี้บุคคลสองคนด้วยกัน ได้แก่ 1. Lưu thủ (ลีว ถู) ผู้คุมครอง คือ Thăng และ tiên phong (เตียน ฟอง) ผู้รักษา คือ Túy (ตวี) ไม่ปรากฏชื่อของสกุลแน่
ลีวเพือกตริง	Lưu Phước Trung (ลีว เพือก จิง)
ลีววังกรุง	Lưu Văn Trung (ลีว วัน จุง)
ลีอจี้ (ค่าย)	ยังไม่พบในเอกสารเวียดนาม (ช่วงราชวงศ์เหงียน)
ลุ่ม จ. (เมือง)	ยังไม่พบในเอกสารเวียดนาม (ช่วงราชวงศ์เหงียน) เพราะผู้แปลพงศาวดารญวน กล่าวเปรียบเทียบกับประวัติศาสตร์จีน
เล (แซ่ ตระกูล)	Lê (เล)
เล (ราชวงศ์)	Nhà Lê (หญ่า เล) ราชวงศ์เล
เล็กแก จ.	Lục Giả (หลุก สา) ลู่เจีย ขุนนางของจักรพรรดิฮั่นเกาซู่ แห่งราชวงศ์ฮั่น
เลกง	Lê Công (เล กง)
เลกงก๊ก	Lê Công Cúc (เล กง กู้ก)
เลกงเต้ร้ง	Lê Công Trấn (เล กง เจิ้น)
เลกงเบ็ก	Lê Công Bật (เล กง เบ็ด)
เลกวางดิน	Lê Quang Định (เล กวาง ดีญ)

เลกวางตั้งว่างเต้	Lê Trang Tông hoàng đế /Trang Tông Dụ Hoàng Đế (เล จาง ตง ฮว่าง เต้ / จาง ตง สี่ ฮว่าง เต้) กษัตริย์เล จาง ตง
เลกวางตรี	Lê Quang Tri (เล กวาง จี)
เลกวางบ่าว	Lê Quang Thục (เล กวาง ถึก)
เลกิ้นตั้งว่างเต้	Lê Kinh Tông Hoàng đế (เล กี้ญ ตง ฮว่าง เต้) กษัตริย์เลกี้ญตง
เลกิมกั้ง	Lê Kim Công (เล กีม กง)
เลกุงกุก	Lê Công Cúc (เล กง กุก)
เลกุงว่างเต้	Lê Xuân/ Quang Thiệu Đế (เล ชวน / กวาง เลี้ยว เต้) กษัตริย์เล กุง ฮว่าง (Lê Cung Hoàng)
เลเกิบเต้	Lê Cập Đệ (เล เกิบ เตะ)
เลเข้าตั้งว่างเต้	Lê Thế Tông hoàng đế (เล เท้ ตง ฮว่าง เต้) กษัตริย์เล เท้ ตง
เล่งจิว จ. (เมือง)	Long Châu (ลอง ไชว)
เล่งฉวนหลง (ตน.นายทหาร)	Lệnh / chức Lệnh quận Long Xuyên (เหล่ญ / ชัก เหล่ญ เกวิน ลอง เซวียน)
เล่งโตวเต้งเฮา จ. (ตน. ขุนนาง) / ลองไต้ดินโฮ่ว ว. (ตน.ขุนนาง)	Long Độ đình hầu (ลองไต่ตะตีญเฮาเซ)
เลงเียง	Lê Nghi Dân (เล จี เซิน) กษัตริย์เล จี เซิน
เลเงืองล้องท้ายต้อ	Lê Nguyễn Long Thái Tử (เล เงียน ลอง ท้าย ต้อ) ราชบุตรเล เงียน ลอง
เลจันท้ายต้อ	Lê Tranh Thái Tử (เล แจญ ท้าย ต้อ)
เลจันโหล่	Lê Chính Lộ (เล ชี้ญ โละ)
เลจื่อ	Lê Chử (เล เจื่อ)
เลจี้ก	Lê Chất (เล เช็ด) แม่ทัพใหญ่ของกษัตริย์ซาหลง
เลเจินตั้งว่างเต้	Lê Chân Tông Thuận Hoàng Đế (เล เจิน ตง เถวียน ฮว่าง เต้) กษัตริย์เล เจิน ตง (Lê Thị Ngọc Phù (เล ถี หง็อก ฟู่) ธิดาของเล เจิน ตง เถวียน ฮว่างเต้ ถูกส่งไปเป็นคนของพระเจ้าแผ่นดินอยุธยา)
เลเจียวตั้งว่างเต้	Lê Chiêu Tông hoàng đế (เล เจียว ตง ฮว่าง เต้) กษัตริย์เล เจียว ตง

เลเจียวทั้งว่างเต้	Lê Chiêu Thống hoàng đế (เล เจียว ทั้ง ฮว่าง เต้)
เลเจียวธังว่างเต้	Lê Chiêu Thống Hoàng đế (เล เจียว ทั้ง ฮว่าง เต้)
เลฉี	Lê Xí (เล ซี้) ขุนนางชั้นผู้ใหญ่ที่หนุ่หลังเตวียน ตื่อ ท้ายโฮ่ว (Tù Thái Hậu) เพื่อตั้งเล ญิน ตง (Lê Nhân Tông) เป็นกษัตริย์ ทั้งนี้มีบุคคลที่มีชื่อคล้ายเล ซี้ (Lê Xí) ที่ร่วมอยู่ในกลุ่ม ดังต่อไปนี้ เล ขา (Lê Khả) เล เถิน (Lê Thận) เล คัก ฝุก (Lê Khắc Phục)
เลซุนตุ๋น	Lê Xuân Tấn (เล ซวน เต็น)
เลซุนมิน	Lê Xuân Minh (เล ซวน มิญ)
เลซุนย้าก	Lê Xuân Giác (เล ซวน ซ้าก)
เลญูรินตั้งว่างเต้	Lê Nhân Tông Hoàng đế (เล ญิน ตง ฮว่าง เต้) กษัตริย์เล ญิน ตง
เลตักทำย	Lê Đắc Tấn (เล ตัก เต็น)
เลตั้งรีน	ยังไม่พบในเอกสารเวียดนาม (ช่วงราชวงศ์เหงียน)
เลต้าม	Lê Đam (เล ตาม)
เลต่ายฮันว่างเต้	Lê Đại Hành hoàng đế / Lê Hoàn (เล ต่าย แห่งญู ฮว่าง เต้/เล ฮว่าง) กษัตริย์เล ต่าย แห่งญู
เลตั้นจั้น	Lê Đình Chính (เล ตี้ญู ซี้ญู)
เลตั้นจั้น	Lê Đình Chính (เล ตี้ญู ซี้ญู)
เลตี้กตั้น	Lê Đức Định (เล ตี้ก ตี้ญู)
เลเตียด	ไม่พบในเอกสารเวียดนาม แต่มีบุคคลที่มีพฤติกรรมหรือเหตุการณ์เดียวกัน คือ Lê Oanh (เล แอวญู)
เลตริน	ไม่พบในเอกสารเวียดนาม แต่มีบุคคลที่มีพฤติกรรมหรือเหตุการณ์เดียวกัน คือ Lê Do (เล ซอ)
เลตรุงตั้งว่างเต้	Lê Trung Tông hoàng đế / Lê Long Việt (เล จุง ตง ฮว่าง เต้ / เล ลอง เหวียด) กษัตริย์เล จุง ตง ครองราชย์ได้เพียง 3 วันเท่านั้น
เลต้อ	Lê Trử (เล จื่อ)
เลต้อกี	Lê Y (เล อี)

เลตื้อทัน	Lê Tư Thành (เล ตื้อ ถั่ว) กษัตริย์เล แท้ญ ตง
เลตุ๊กตั้งว่างเต้	Lê Túc Tông Hoàng đế (เล ตุ๊ก ตง ฮว่าง เต้)
เลเต็ง	Lê Tân (เล เติน)
เลทันตั้งว่างเต้	Lê Thánh Tông hoàng đế (เล แท้ญ ตง ฮว่าง เต้) กษัตริย์เล แท้ญ ตง
เลทาม	Lê Nam (เล นาม)
เลท่ายตั้งว่างเต้	Lê Thái Tông hoàng đế (เล ท่ายตงฮว่างเต้) กษัตริย์เล ท่าย ตง
เลท่ายโต่กาวว่างเต้	Lê Thái Tổ Cao hoàng đế (เลท่ายโต่กาวฮว่างเต้) กษัตริย์เล ท่าย โต่ ปฐม กษัตริย์ราชวงศ์เล
เลท่ายโห้ว	Lê Thái hậu (เล ท่าย โห้ว) Đổ hoàng hậu (โต่ ฮว่าง โฮ้ว) Đổ Phu nhân - Cẩm Thánh phu nhân (โต่ พู เญิน - กำม แท้ญ พู เญิน) พระพันปีหลวง ลินจิว (Linh Chiếu hoàng thái hậu)
เลทุ่นตั้งว่างเต้	Lê Thuần Tông hoàng đế (เล เถวิน ตง ฮว่าง เต้) กษัตริย์เล เถวิน ตง
เลเทิงตั้งว่างเต้	Lê Thần Tông Uyên Hoàng Đế (เล เถิน ตง เอวียน ฮว่าง เต้) กษัตริย์เล เถิน ตง
เลบ่าง	Lê Bang (เล บ่าง)
เลบางท่ายตื้อ	Lê Bang Cơ Thái tử (เล บาง เกอ ท่าย ตื้อ)
เลบ้ำเฝ้ม	Lê Bá Phảm (เล บ้ำ เฝ้ม)
เลบ้ำเหล่	Lê Bá Ly (เล บ้ำ ลี)
เลฝุงเหญี๊ว	Lê Phụng Hiếu (เล ฝุง เหี้ยว)
เลฝู่	Lê Phụ Trần (เล ฝู่ เจิน)
เลเพือกเต็อง	Lê Phước Điền (เล เพือก เต็อง)
เลเพือกหลก	Lê Phước Luật (เล เพือก หลก)
เลเพือกเหยียน	Lê Phước Điền (เล เพือก เต็อง)
เลเพือกหม่าว	Lê Phước Mão (เล เพือก หม่าว)
เลเพือกอัน	Lê Phước Điền (เล เพือก เต็อง)

เลมินวี	Lê Minh Huy (เล มิญ ฮวี)
เลย์วี่กี้	Lê Duy Chi (เล ซวี ซี้)
เลย์วี่เคียวท่ายต้อ	Lê Duy Diêu Thái tử (เล ซวี เซียว ท่าย ต้อ)
เลย์วี่ด้าม	Lê Duy Đản (เล ซวี ดำน)
เลย์วี่เดี้ยง	Lê Duy Hoán (เล ซวี ฮว่าน)
เลย์วี่ตรี	Lê Huy Trị (เล ฮวี จี)
เลย์วี่นิน	Lê Duy Ninh (เล ซวี นิญ)
เลย์วี่บาง	Lê Duy Bang (เล ซวี บาง)
เลย์วี่เพือก	Lê Duy Vũ (เล ซวี หู) พงศาวดารฉบับนายหยองน่าจะจดบันทึกผิดคน
เลย์วี่เฟื่อง	Lê Duy Phường (เล ซวี เฟื่อง)
เลย์วี่เอื่อง	Lê Duy Lương (เล ซวี เลื่อง)
เลย์วี่สำ	Lê Duy Kỳ (เล ซวี กี้)
เลย์วี่ฮวีท่ายต้อ	Lê Duy Vĩ Thái tử (เล ซวี หวี ท่ายต้อ)
เลย์หวีดาต	Lê Duy Đạt (เล ซวี ด่าต)
เลย์หวีดำน	Lê Duy Đản (เล ซวี ดำน)
เลย์ฮันพ็อง	ยังไม่พบในเอกสารเวียดนาม (ช่วงราชวงศ์เหงียน)
เลย์ฮ่างว่างเต้	Lê Gia Tông hoàng đế (เล ซา ตง ฮว่างเต้) กษัตริย์เลซาตง
เลย์ฮวีกี้	Lê Duy Kỳ (เล ซวี กี้)
เลลื่องดิน	Lê Long Đĩnh (เล ลอง ดิญ)
เลลื่องดิน	Lê Ngọa Triều (เล งวัะ เจี้ยว) กษัตริย์เล งวัะ เจี้ยว
เลลื่องเหวียด	Lê Long Việt (เล ลอง เหวียด)
เลลื่องเหวียด	Lê Trung Tông hoàng đế/Lê Long Việt (เล จุง ตง ฮว่าง เต้ / เล ลอง เหวียด) กษัตริย์เล จุง ตง ครองราชย์ได้เพียง 3 วันเท่านั้น
เลวังกุน	Lê Văn Quân (เล วัน เกวิน)

เลวังแก้ว	Lê Văn Quế (เล วัน แก้ว)
เลวังจิ้น	Lê Văn Chính (เล วัน ชีญ)
เลวังตั้ง	Lê Văn Đàng (เล วัน ตั้ง)
เลวังเต้	Lê Văn Kế (เล วัน เก้)
เลวังเต็ง	Lê Văn Tiển (เล วัน เตี้ยน)
เลวังเต้ว	Lê Văn Luật (เล วัน หลวด)
เลวังถุ่น	Lê Văn Thịnh (เล วัน ถึญ)
เลวังฟอง	Lê Văn Phong (เล วัน ฟอง)
เลวังฟ็อง	Lê Văn Phong (เล วัน ฟอง)
เลวังล้ง	Lê Văn Lãng (เล วัน ล้ง)
เลวังหว่าง	Lê Văn Vạn (เล วัน หว่าน)
เลวังเหงวียง	Lê Văn Duyệt (เล วัน เสวียด) แม่ทัพใหญ่ในการปราบปรามพวกเตี้ยเซิน ทั้งนี้เล วัน เสวียด จึงเป็นผู้ทรงอิทธิพลในราชสำนักเหงียนยุคกษัตริย์ซา ลองและมิน หม่าง
เลวังเหงย	Lê Đại Nghĩa (เล วัน เหงย)
เลวังหญือรียว	Lê Văn Hiếu (เล วัน เหี้ยว)
เลวังเหนียม	Lê Văn Niệm (เล วัน เหนียม)
เลวังเหมียม	Lê Văn Niệm (เล วัน เหนียม)
เลวังเหยวียด	แม่ทัพใหญ่ในการปราบปรามพวกเตี้ยเซิน ทั้งนี้เล วัน เสวียด จึงเป็นผู้ทรงอิทธิพลในราชสำนักเหงียนยุคกษัตริย์ซา ลองและมิน หม่าง
เลวังเหยวียดเถื่องกง	Lê Văn Duyệt đại thần quân công (เล วัน เสวียด ด่ายเถิ่น เกวิน กง) เล วัน เสวียด คือ ขุนพลแม่ทัพใหญ่ในการปราบปรามพวกเตี้ยเซิน และมีอิทธิพลในราชสำนักเหงียนยุคกษัตริย์ซา ลองและมินหม่างเป็นอย่างมาก
เลวังเหล่ย	Lê Văn Lợi (เล วัน เหล่ย) นายพลแห่งกองทัพเตี้ยเซิน (tướng Tây Sơn)
เลวังโห้ว	Lê Văn Hựu (เล วัน โห้ว)

เลวังโหว่	Lê Văn Quý (เล วัน กวี)
เลวังฮึง	Lê Văn Úng (เล วัน ฮึง)
เลวังฮึง	Lê Văn Hung (เล วัน ฮึง)
เลวันกุน	Lê Văn Quân (เล วัน เกวิน)
เลวันทัน	Lê Văn Hạng (เล วัน แฮญ)
เลวันมัน	Lê Văn Minh (เล วัน มิญ)
เลวันฮึง	Lê Văn Huu (เล วัน ฮิว) นักประวัติศาสตร์ยุคราชวงศ์เจิน ผู้แต่งพงศาวดาร ด่ายเหวียดสี่ก๊ก (Đại Việt sử ký)
เลว่างตร้าว	Lê Ngọa Triều (เล หง่าว เจี้ยว) กษัตริย์เล หง่าว เจี้ยว
เลวายหมุกว่างเต้	Lê Uy Mục hoàng đế (เล อวี หมุก ฮว่างเต้) กษัตริย์เล อวี หมุก ฮว่างเต้
เลวีเคียว	Lê Duy Diêu (เล ซวี เซียว)
เลวีเตริม	Lê Huy Sâm (เลอ วี เซิม)
เลวีหิ้วท้ายตื่อ	Lê Duy Hựu thái tử (เล ซวี หิ้ว ท้าย ตื่อ)
เลวีเหมิก	Lê Duy Mật (เล ซวี เหมิด)
เลเวียงตั้งว่างเต้	Huyền Tông Mục Hoàng Đế (เหวียน ตง หมุก ฮว่าง เต้) กษัตริย์เล เหวียน ตง (Lê Huyền Tông)
เลเวียดเหงีย	Lê Việt Nghĩa (เล เวียด เหงีย)
เลเวือง	Lê Nguyên (เล เงียน)
เลสา	Lê Doãn (เล ซวาน)
เลหงว่าตร้าวว่างเต้	Lê Ngọa Triều hoàng đế (เล งวัะ เจี้ยว ฮว่าง เต้) กษัตริย์เล งวัะ เจี้ยว
เลหนานหยีกว่างเต้	Lê Oanh Tương Dục đế (เล แอวญ เตือง สีก เต้) Lê Tương Dục Đế (เล เตือง สีก เต้) กษัตริย์เล เตือง สีก
เลหยุดตั้งว่างเต้	Lê Dụ Tông Hoàng đế (เล สี้ ตง ฮว่าง เต้) กษัตริย์เล สี้ ตง
เลหวินคั้นว่างเต้	Lê Vĩnh Khánh hoàng đế (เล หวิญ แคญ ฮว่าง เต้) เล ซวี เฟือง Lê Duy Phường (กษัตริย์เล ซวี เฟือง)

เลหัวดี๊ก	Lê Hũu Đứk (เล หิ้ว ดี๊ก)
เลเหย่	Lê Hạo (เล ห่าว) Lê Quýnh (เล กวีญ)
เลเหล่ย	Lê Lợi (เล เหล่ย) เล เหล่ยผู้สถาปนาราชวงศ์โฮ่วเล (nhà Hậu Lê) ต่อมาคือ กษัตริย์เล ท้าย โต้ (Lê Thái Tổ) ปฐมกษัตริย์ราชวงศ์เล (โฮ่วเล)
เลเหว่ตั้งว่างเต้	Lê Hién Tông hoàng đế (เล เหียน ตง ฮว่าง เต้) กษัตริย์เล เหียน ตง
เลอันตั้งว่างเต้	Lê Anh Tông Tuán Hoàng Đế (เล แอญ ตง ต้วน ฮว่าง เต้)
เลอันตุ๊น	Lê Anh Tuán (เล แอญ เตวี่น)
เลอี	Lê Ý (เล อี้)
เลอี้ตั้งว่างเต้	Lê Ý Tông hoàng đế (เล อี้ ตง ฮว่าง เต้) กษัตริย์เล อี้ ตง
เลฮั่ง	Lê Hoàn (เล ฮ่วน) Lê Đại Hành hoàng đế (เล ต่าย แห่ญ ฮ่วน เต้) กษัตริย์เล ต่าย แห่ญ
เลฮี้ตั้งว่างเต้	Lê Hy Tông hoàng đế / Lê Duy Cáp/ Lê Duy Hiệp (เล ฮี ตง ฮว่าง เต้ / เล ฮวี ก๊าบ/เล ฮวี เหียบ) กษัตริย์เล ฮี ตง
เลเฮวียงเตื่อง	ยังไม่พบในเอกสารเวียดนาม (ช่วงราชวงศ์เหงียน)
เลเฮียน	Thái tử Huyèn (ท้าย ตื่อ เฮวียน)
เลเฮียนตั้งว่างเต้	Lê Hién Tông hoàng đế (เล เหียน ตง ฮว่าง เต้) กษัตริย์เล เหียน ตง
เละโต้เต้อ่อง จ.	ยังไม่พบคำดังกล่าวหรือคำใกล้เคียงในเอกสารภาษาเวียดนาม
เล่ก้าย	Lưu Khải (ลิว ขาย)
เล่กำ จ.	Lưu Nham (ลิว ญาม)
เล่จุ่น จ.	Lưu Tuấn (ลิว เตวี่น)
เล่ฉ่าว จ.	Lưu Tảo (ลิว ต่าว)
เล่ปง จ.	Lưu Phương (ลิว เฟื่อง) tướng แม่ทัพจีนแห่งราชวงศ์สุยจัดทัพมาทำสงคราม กับเมืองต่างๆทางตอนใต้ของจีนเช่น เวียดนาม จามปา
เล่พุน	Lưu Bột (ลิว โป่ด)
เล่หมก	Lưu Mục (ลิว หมุก)

เล่ายังฮก จ.	Luu Vinh Phuc (ลิว หวิญ ฟุก) หัวหน้าห้องธงดำ
เล่าหยง จ.	ยังไม่พบในเอกสารเวียดนาม (ช่วงราชวงศ์เต๋ยเซินและราชวงศ์เหงียน)
เล่าเอียน จ.	Diên Hưn (เซียน หวี)
เล็งจิว จ. (เมือง)	Long Châu (ลอง โจว)
เลียบว่อ (ตำบล)	Lấp Vò (เฮวียน เลียบ หว่อ)
เลียมฮ้าว (ตำบล)	Tích áo (ติก ฮ้าว) หวงตึก จังหวัดฟูเอียน (Vũng Tích , tỉnh Phú Yên)
เลียมเอิบ (เมือง)	Lâm Ấp (เลียม เอิบ) Tượng Lâm / quận Nhật Nam (เตื่อง เลิม / กวิน ญืด นาม) ไทยเรียกว่าอาณาจักรจามปา จีนเรียกว่าหลินยี่ ปัจจุบันคือภาคกลางของเวียดนาม
เลียมเฮือง (ตำบล)	chùa Hương Hải (หิว ฮีอง หาย) วัดเฮืองหาย ตั้งอยู่ตำบลฝูเหาะ อำเภอจีลัญญ (Xã Phú Vệ, huyện Chí Linh)
เลียงเซ็งโดง (ช่องเขา)	đồn Liêu Sơn (โด่น เลียว เซิน)
เลียดก๊ก จ.	Liệt Quốc (เหลียด ก๊วก) แคว้นโจวตะวันออก
เลียมลั้ง	Liêm và Lãng (เลียม หว่า ลั้ง) เลียมและลั้ง สองคนนี้ไม่ปรากฏชื่อนามสกุล
เลียมหยื่อ (ตำบล)	Liêm Áo (เลียม ฮ้าว) ปัจจุบันคือ Vũng Liêm (หว่ง เลียม) จังหวัดหวิญลอง
เลียมเหวียน (เมือง)	ยังไม่พบข้อมูลในเอกสารเวียดนามช่วงต้นราชวงศ์เล
เลือกวังฟู	ยังไม่พบในเอกสารเวียดนาม (ช่วงราชวงศ์เหงียน)
เลื่องจิ้นโจ้ว	ยังไม่พบในเอกสารเวียดนาม
เลื่องเซ็ง (ธง)	Lương Sơn tá quốc (เลื่อง เซิน ต้า ก๊วก) ชื่อธงประจำกองทัพของ Châu Văn Tiếp (โจว วัน เตียบ) แห่งตระกูลเหงียนที่ทำศึกต่อสู้กับทัพเต๋ยเซิน (Tây Sơn) ธงเขียนตัวอักษรไว้สี่คำ ว่า “Lương Sơn tá quốc” แปลเป็นเวียดนามว่า quân giới ở núi rừng lo giúp nước (เกวิน สอย เอ้อ นุ่ย ริ่ง ชู้บ เนื่อก) แปลเป็นไทยได้ความว่า ทัพแก่จกกาอยู่ป่าเขาเพื่อช่วยชาติ
เลื่องเซ็งต้าเกว๊ก (กองทัพ)	Lương Sơn tá quốc (เลื่อง เซิน ต้า ก๊วก) ชื่อกองทัพของ Châu Văn Tiếp (โจว วัน เตียบ) แห่งตระกูลเหงียนที่ทำศึกต่อสู้กับทัพเต๋ยเซิน (Tây Sơn) มีธงประจำกองทัพเขียนตัวอักษรไว้สี่คำ ว่า “Lương Sơn tá quốc” แปลเป็น

เวียดนามว่า quận giới ở núi rừng lo giúp nước (เกวียน สอย เอื้อ นุ้ย รุ่ง
ซู้บ เนื่อก) แปลเป็นไทยได้ความว่า ท้าพเก่งฉกาจอยู่ป่าเขาเพื่อช่วยชาติ

เลื่องดีด	Lương Thạc (เลื่อง ถาก)
เลื่องภู (ตำบล)	Lạng Phụ (หล่าง ฝุ)
เลื่องยาง (เมือง)	Lương Giang (เลื่อง ชาง) เมืองเลื่องชาง
เลื่องลอง	Lương Long (เลื่อง ลอง) ผู้นำขบวนการปลดปล่อยเอกราชเขยเหงียเลื่องลอง (Khởi nghĩa Lương Long) ค.ศ.178-181
เลื่องวังกัน	Lương Văn Canh (เลื่อง วัน แกญ)
เลื่องหออเหว (อวี) (ตน. นายทหาร)	Lương võ vệ úy (เลื่อง หออ เหวะ อวี)
โลยเยื่อง (เมือง)	huyện Lôì Dương (เฮวี่ยน โลย เชื่อง)
โลวทันใต้ (กำแพง)	Loa thành (ล่าว แถญ) เมืองโก๊ล่าว เมืองโหวหลากแถญ เมืองหลวงอาณาจักร โหวหลาก ตั้งอยู่ที่ ตำบลฟองเค โก๊ล่าว ดงแถญ (Cố Loa, Đông Anh) ปัจจุบัน คือ ตั้งอยู่ในเขตเมืองปักนิญ (thành phố Bắc Ninh)
ว	
วังญูริม	Vũ Văn Nhậm (หวู วัน เหญู๋ม)
วังตริ	Hoàn Tri (ฮว่าน จิ)
วังตริ่งยิน (เมือง)	dinh Hoàng Trấn (ชิญู หวัง เจิ่น) เดิมชื่อว่า ชิญู ลอง โห่ (dinh Long Hồ)
วังเต็งเถ	Văn Tiến Thê (วัน เตี้ยน เถ)
วังมิน	Minh (มิญ) ชื่อมิญ (Minh) ไม่ทราบชื่อแซ่สกุล
วังมินด่ายห็อกสี (ตน. ขุนนาง)	Văn Minh điện Đại học sĩ (วัน มิญ เตี้ยน ด่าย ห็อก สี)
วังเลื่อง	Đặng Văn Lượng (ดั่งวันเลื่อง)
วังเหมี่ยว	Văn Miếu – Quốc Tử Giám / Văn miếu (วัน เมี่ยว ก๊วก ตื่อ ซ้ำม / วัน เมี่ยว) วันเมี่ยว ก๊วกตื่อซำม ตั้งอยู่เมืองฮานอย มหาวิทยาลัยแห่งแรกของ เวียดนามสร้างขึ้นเมื่อ ค.ศ. 1070 จักรพรรดิลี ฉือต ตง เรียกสั้นๆว่า วันเมี่ยว ภายในวันเมี่ยวประกอบไปด้วยสถานที่อาคารที่เรียน ศาลเจ้าขงจื้อ สระน้ำ

สวนหย่อม ศิลาคาริกบนหลังเต่าซึ่งเป็นรายชื่อผู้สำเร็จการศึกษาระดับเตี้ยนสี่ที่
วันเมี่ยว

ศิลาคาริกบนหลังเต่า

วังเอวียนโจ้ว (เมือง)	châu Văn Uyên (โชน เวิน เอวียน)
วัดพ้อดงตือ / วัดพ้อดง	Phù Đổng tự / chùa Phù Đổng (ผู้ ดั่ง ตี / ฉั่ว ผู้ ดัง) วัดผู้ดั่ง
วันเซิง	Hoành Sơn (แฮ่วญู เซิน) เขาแฮ่วญูเซิน
วันเซิง (เขา)	Vân Sơn (เวิน เซิน) เขาเวินเซิน
วันเซิง (ด่าน)	Vân Sơn (เวิน เซิน) ด่านเวินเซิน
วันเซิงญูริกต้าย หว่างด้ายซาหยุกเทิง	Hoành sơn nhất đái, vạn đại dung thân (แฮ่วญู เซิน ญื่อต้าย หว่างด้ายซุงเทิน) แปลเป็นภาษาเวียดนามปัจจุบันคือ Một dải núi ngang có thể dung thân muôn đời được (หมัด สาย ญู้ย งาม กือ ถะ ซุง เถิน มวน เตย เตือก) เทือกเขาหนึ่งทอดยาวยืนยงตลอดไป
วันมินเกียงค้ายหอกสี่ (ตน. ขุนนาง)	Văn Minh điện đại học sĩ (วัน มิญ เตียน ด้าย ห็อก สี่)
วันลาง	Văn Lang (วันลาง) อาณาจักรวันลาง (Văn Lang) อาณาจักรแห่งแรกของ เวียดนามในประวัติศาสตร์ยุคตำนานของเวียดนามราว ปี 258 – 7 ก่อน คริสต์ศักราช อาณาจักรวันลางมีพื้นที่ครอบคลุมบริเวณสามเหลี่ยมลุ่มน้ำแดง มี ฟองโชน (Phong Châu) เป็นราชธานี
ว่างเต้	hoàng đế (ฮว่าง เต้) กษัตริย์ จักรพรรดิ
ว่างตือ	hoàng tử (ฮว่าง ตือ) ราชบุตร เจ้าชาย องค์ชาย
ว่างตือ	hoàng tử (ฮว่าง ตือ) ราชบุตร เจ้าชาย องค์ชาย

ว่างต๋อฮี้	hoàng tử Hy (ฮว่าง ต๋อ ฮี้) Nguyễn Phúc Hy (เหงียน ฟุก ฮี้) เจ้าชายฮี้ ราชบุตรของกษัตริย์ชา ลอง
ว่างต๋อตู๋	Hoàng tử thứ tư (ฮว่าง ต๋อ ทู๋ ต๋อ)
ว่างต๋อตู๋	hoàng tử thứ tư (ฮว่าง ต๋อ ทู๋ ต๋อ) ต่อมาคือ มิน หม่าง ว่างเต้ หรือ กษัตริย์มิน หม่างแห่งราชวงศ์เหงียน
ว่างต๋อเตี๋ยงเหวือง	Hoàng tử Trần Vương (ฮว่าง ต๋อ เจิ้น เหวือง) ราชบุตรเจิ้น เหวือง
ว่างต๋อลี่เจิ้น	Trần Lý tử (เจิ้น ลี ต๋อ) Trần Nguyên Tổ (เจิ้น ลี โต)
ว่างท่ายต๋อ	hoàng thái tử (ฮว่าง ท่าย ต๋อ) มกุฎราชกุมาร รัชทายาท
ว่างท่ายโหว่ (พระราชอิสริยยศ)	Hoàng Thái Hậu (ฮว่าง ท่าย โฮ่ว) พระพันปีหลวง (ผู้เป็นพระมเหสีของกษัตริย์และต่อมาได้เป็นพระราชชนนีเพราะมีลูกขึ้นเป็นกษัตริย์)
วางยาง (เมือง)	Trần Giang (เจิ้น ชาง)
ว่างโหว่	Hoàng hậu (หว่าง โฮ่ว) มเหสีของกษัตริย์เวียดนาม
ว่าดง (ตำบล)	An Hòa Đông (อาน ฮว่า ดง)
ว่าดาว (ตำบล)	đạo Hòa Nghĩa (ด่าว ฮว่า เหงีย)
ว่าเต็ง (ตำบล)	Tân Hòa (เติน ฮว่า)
ว่าเถือง	hoà thượng (ฮว่า เถือง)
วานหลาก (ตำบล)	An Lạc (อาน หลาก)
ว่าผู้ (เมือง)	ไม่พบในเอกสารเวียดนาม แต่มีบุคคลที่มีพฤติกรรมหรือเหตุการณ์เดียวกัน คือ Hợp Phi (เฮิบ ฟี่) เมืองเฮิบฟี่
ว่ามิน (แขวง)	huyện Hòa Vang (เฮวียน ฮว่า วาง)
ว่ายเกวีกง	Hoài quốc công (ฮว่าย ก๊วก กง)
ว่ายญูริงผู (เมือง)	phủ Hoài Nhơn (ฟู ฮว่าย ญูอิน) เมืองฟูฮว่ายญูอิน ค.ศ.1602 เหงียน ฮว่าง ผู้นำตระกูลเหงียนที่ดูแลหัวเมืองได้เปลี่ยนชื่อฟูฮว่ายญูอิน เป็น ฝุกวีญูอิน phủ Quy Nhơn (เมืองกวีญูอิน)
ว่ายวังเวือง (ตน. ชุนนาง)	Hoài Văn Vương (ฮว่าย วัน เวือง)
วายนวอ (กองทหาร)	Uy võ (อวี นวอ)

ว้ายาง (เมือง)	Hoá Giang (ฮว่า ซาง)
วาลือด่ง (ตำบล)	Hoa Lư Động (ฮวา ลือ ด่ง)
ว่าวินเหวียน (อำเภอ)	Hòa Vang (ฮว่า วาง)
วันกงทัน	Huỳnh Công Thanh (ฮวีญ กง แทน)
วันกงลี่	Hoàng Công Lý (ฮว่าง กง ลี)
วันกรุงดั่ง	Hoàng Trung Đón (ฮว่าง จุง โด่น)
วันดงลี่	Hoàng Công Lý (ฮว่าง กง ลี)
วันดึกเว็ง	Hoàng Đức Ân (ฮว่าง ดึ๊ก เอ็น)
วันเต็งเกียง	Hoàng Tiến Cảnh (ฮว่าง เตียน แก่ญ)
วันเต็งทัน	Huỳnh Công Thanh (เฮวียน กง แทน)
วันบั้งเกอ	Hoàng Phùng Cơ (ฮว่าง ฟุง เกอ)
วันเพือกบ่าว	Hoàng Phước Bảo (ฮว่าง เพือก บ่าว)
วันล่อง (เรือ)	thuyền hiệu Hoàng long (เถวียน เฮียว ฮว่าง ลอง)
วันวังกิม	Hoàng Văn Kim (ฮว่าง วัน กิม)
วันวังคั่น	Hoàng Văn Khánh (ฮว่าง วัน แค้ญ)
วันวังเจ๊ก	Hoàng Công Chất (ฮว่าง กง เช็ด)
วันวังดั้น	Huỳnh Văn Định (ฮวิน วัน ดิญ)
วันวังเดียม	Hoàng Văn Điểm (ฮว่างวันเดียม) ...
วันวังต้อ	Hoàng Văn Tú (ฮว่างวันต้อ)
วันวังตุ้ง	Hoàng Văn Tùng (ฮว่าง วันตุ้ง)
วันวังเพียว	Hoàng Văn Phiến (ฮว่าง วัน เฟี้ยน)
วันเว็งคั่น	Hoàng Văn Khánh (ฮว่าง วัน แค้ญ)
วันเวียดตว่า	Hoàng Việt Toàn (ฮว่าง เวียด ตว่าน)
วันเวียดตว่า	Hoàng Việt Toàn (ฮว่าง เวียด ตว่าน)

วันเวียดนาม	Hoàng Văn Toản (ฮว่าง เวียด ต่วน)
วันเวียดนาม	Hoàng Việt Toản (ฮว่าง เวียด ต่วน)
วันหง็อกฮุ้น	Hoàng Ngọc Uẩn (ฮว่าง หง็อก เอ็น)
วันหง็อกฮุ้น	Huỳnh Ngọc Uẩn (เฮวี่ญ หง็อก เอ็น)
วันหงูเพือก	Hoàng Ngũ Phúc ฮว่าง หงู ฟุก
วันหวิน	Hoàng Vinh (ฮว่าง หวิญ)
วันแหวคั้น	Hoàng Văn Khánh (ฮว่าง วัน แคญ)
วันกิงฝู	Hoàng Công Phụ (ฮว่าง กง ฝู)
วันกรุงเกียด	ยังไม่พบในเอกสารเวียดนาม (ช่วงราชวงศ์เหงียน)
วันกิมว้าง	Hoàng Kim Hoán (ฮว่าง กิม ฮวาน)
วันกิมไห่	Hoàng Kim Diễm (ฮว่างกิมเดียม)
วันจุงตุ้	Huỳnh Trung Tú (เฮวี่ญ จุง ตู)
วันซุนตุ้	Hoàng Xuân Tú (ฮว่าง ซวน ตู)
วันดินเถ	Hoàng Đình Thế (ฮว่าง ดิญเถ)
วันดินบ่าว	Hoàng Đình Bảo (ฮว่าง ดิญ บ่าว)
วันเตื่อง	Hoàng Đường (ฮว่าง เตื่อง)
วันตุ้จุง	ยังไม่พบในเอกสารเวียดนาม (ช่วงราชวงศ์เหงียน)
วันมินคั้น	Hoàng Minh Khánh (ฮว่าง มิญ แคญ)
วันยวีหญราก	Hoàng Duy Nhạc (ฮว่าง ฮวี หญราก)
วันวังเหงวียง	Hoàng Văn Viễn (ฮว่าง วัน เหวียน)
วันวังเฮียง	Hoàng Văn Diễm (ฮว่าง วัน เสียน)
วันวังเหว้ง	Hoàng Văn Vận (ฮว่าง วัน เหวีน)
วันเวียดนามต่าง	Hoàng Việt Toản (ฮว่าง เวียด ต่วน)
วันเหงียโฮ	Hoàng Nghĩa Hò (ฮว่าง เหงียโฮ)

วีเหมิก	(Lê) Duy Mật (เล ซวี เหมิด)
เว้ (เมือง)	Huế (เฮว้) เมืองเว้
เวียงเซิง (ช่องเขา)	Vân Sơn (เวิน เซิน)
เวียงเซิง (ด่าน)	đồn Vân Sơn (โด้น เวิน เซิน)
เวียงเซิง (ภูเขา)	Vân Sơn Phú Trung (เวิน เซิน ฟู จุง)
เวียงเซียงยาง (แม่น้ำ)	Vân Sơn giang (เวิน เซิน ชาง)
เว้ดิ่งโจ้ว (เมือง)	châu Vân Đồn (โจว เวิน โด้น) เมืองเวินโด้น
เว้ดิ่งหายโขว (ปากน้ำ)	cửa biển Vân Đồn (เกือ เปี่ยน เวิน โด้น) ปากอ่าวเวินโด้นหรือปากน้ำเวินโด้นเป็นปากแม่น้ำของน้ำบาแจ้ (Sông Ba Chẽ - ชง บา แฉ)
เวียงเถ (ตำบล)	Vân Thê (เวิน เท)
เวียงเก (เรือ)	ยังไม่พบในเอกสารเวียดนาม (ช่วงราชวงศ์เหงียน)
เวียงญูราง (เรือ)	thuyền Huyền hạc (เถวี่ยน เฮวี่ยน หาก)
เวียงวังเกียน	Nguyễn Văn Kiên (เหงียน วัน เกียน)
เวียดเทิง (เมือง)	Việt Thường (เหวียด เถื่อง) เมืองเหวียดเถื่อง หนึ่งในสิบห้าเขตเมืองของอาณาจักรวันลาง (Văn Lang)
เวือง	vương (เวือง) 1. กษัตริย์ 2. ราชวงศ์ เชื้อเจ้า
เวืองกวีเงื่อง	Vương Quý Nguyên (เวือง กวี เงียน)
เวืองอ่อง (ตำแหน่งขุนนาง)	Đoan quận công (ดวาน เกวีน กง)
แ้วน (เมือง)	ยังไม่พบข้อมูลในเอกสารเวียดนามช่วงต้นราชวงศ์เล
โ้วหลากทัน (เมือง)	Âu Lạc thành (โ้ว หลาก ถ่น) เมืองโ้วหลากถ่นเมืองหลวงอาณาจักรโ้วหลาก ตั้งอยู่ที่ ตำบลฟองเค โก่อ้ว ดงแถญู (Cổ Loa, Đông Anh) ปัจจุบันคือ ตั้งอยู่ในเขตเมืองบั๊กนิญ (thành phố Bắc Ninh)
สร้างเซิง	Sản Sơn (सान เซิน)

ล่างเซียงเหวี่ยน (อำเภอ)	Duy Xuyên (ซวี เซี่ยน)
สำไต่ว	Sạ Đẩu (ชะ ไต่ว) ซัยสิงหรมันที่ 2 (Jaya Sinha Varman II) กษัตริย์อาณาจักรจามปา
สามก๊ก	Tam Quóc (ตาม ก๊วก) 1. วรรณกรรมจีนอิงประวัติศาสตร์ 2. ยุคสามก๊ก (ซานก๊วก) Tam Quóc (ตาม ก๊วก) ประกอบไปด้วย Tào Ngụy (ต้าว หงิว) Thục Hán (ถุก ฮ่าน) Đông Ngô (ตง โง)
สิวจ่าย จ.	ยังไม่พบในเอกสารเวียดนามช่วงราชวงศ์เจียว
สี	Sĩ (สี) แซ่ (ตระกูล) สี
สีลวางห่ง่านวาย	Ngạn Uy (ห่ง่าน อวี)
สีเวี่ยนวี	Sỹ Nguyễn Huy (สี เหงี่ยน ฮวี)
สีเวี่ยนวี	Sĩ Nguyễn Uy / Sĩ Nhiếp (สี เหงี่ยน อวี / สี เญ๊ยบ) ข้าหลวงจีน ประจำชาวโฆว ชื่อว่า สี เหงี่ยน อวี หรือ สี เญ๊ยบ
สีเวือง	Sĩ Vương (สี เวือง)
สีฮ่าว	sĩ hào (สี ฮ่าว)
สีฮื่อ จ. (ตน. ขุนนาง)	Giám quản (ซ้าม เกวิน)
สีฮวด	Đào Khản (ต้าว ขาน)
สีอวังเล็ง	Hoàn Lân (ฮ้วน เลิน)
เสียนฮั่วจี	Đàn Hoà Chi (ดำน หั่ว ชี)
เสียวโท จ.	Tiêu Hà (เตียว ห่า) ขุนนางจีนฝ่ายทหารพลเรือนของฮั่นโกโจ้ว
แสนเหวี่ยน (เมือง)	ยังไม่พบข้อมูลในเอกสารเวียดนามช่วงต้นราชวงศ์เล

ห

หงวายจีเจียอิน (ตน. นายทหาร)	ngoại tá chưởng dinh (งว่าย ต้า ฉื่อง ชิญ)
หงวายโป้จิ้นโจ้ว (หัวเมือง)	châu Bố Chính ngoại (โฆว โป้ ชี่ญ หง่วย) เดิมคือหัวเมือง châu Bắc Bố Chính (โฆว บัก โป้ ชี่ญ)

หง่วยหวิเจี้ยหยิน (ตน. นายทหาร) Chuông dinh ngoai hũu Đố Thanh Nhân (เมือง ชิญ หง่วย ฮิว โต้ แถญู เญิน)

หง่วยหวิผู้จิ้นเถื่องเตื่องกง (ตน. ขุนนาง) ngoai hũu phụ chính thượng tướng công (หง่วย หวิ ผู้ จิญ เตื่อง เตื่องกง)

หรงอกด่ง (ตำบล) Đống Đa / Ngọc Hồi (ดิ่ง ดา / หรงอก โห้ย) เขตดิ่งดา เมืองฮานอย

หรงอกตรู้ทำยเตื่องกงจิว Ngọc Đảo Thái trưởng công chúa (หรงอก ด่าว ทำย เจื่อง กง จิว)

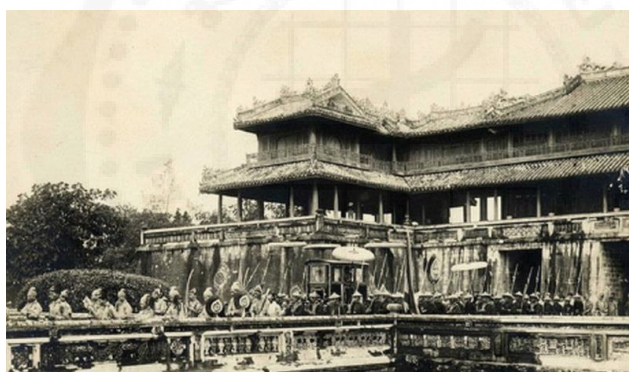
หรงอกเหยงจิว công chúa Ngọc Duệ (กง จิว หรงอก เสวะ)

หรงอกเฮิงกงจิว công chúa Ngọc Hân (กง จิว หรงอก เฮิน)

หงองัน Ngô Nghiê (โง เหงียน)

หงอซุนซุ จ. Tôn Tư (โตน ตือ) ข้าหลวงประจำชาวฉี ชื่อว่า โตนตือ

หรงอโมน (ประตู) Ngọ Môn (โหงะ โมน) ประตูโหงะโมน ประตูหลักที่ใหญ่ที่สุดของพระราชวัง

ประตูโหงะโมน ด้านหน้า (นอก) พระราชวังเว้

ประตูโหงะโมน ด้านในพระราชวังเว้

หรงอโมน (ประตู) Ngọ Môn (โงะ โมน) ประตูโหงะโมน ประตูหลักที่ใหญ่ที่สุดของพระราชวัง เฉพาะ ประตูหรงอโมนคำนี้ช่วงราชวงศ์เหงียนหมายถึงประตูโหงะโมนที่ พระราชวังเว้

หงอวังเลื่อง	Vũ Văn Luợng (หวู วัน เหลื่อง)
หงออ่อง จ.	ยังไม่พบในเอกสารเวียดนาม ยุค Triệu Ẩu (เจี้ยว โอ้ว) Bà Triệu (บ่า เจี้ยว)
หงอฮ่องโง้วซามก๊วย	Ngô Tam Quế (โง่ ตาม เกว้)
หงอเฮา จ. (ตน. ขุนนางจีน)	Ngũ hầu Kinh Nam (งู โห้ว กิน นาม)
หงาบาญร่าแบ้ (สบน้ำ)	Ngã ba rạch Bé (หงา บา แร็ก แบ้) Tam kỳ giang (ตาม กี้ ซาง)
หจิกงาง (แม่น้ำ)	sông Nghịch Hà (ซง หจิก ห่า)
หจี้เต้ จ.	Sở Nghĩa Đệ (เสอ เหงียะ เต้) กษัตริย์เสอเหงียะเต้แห่งแคว้นฉู่
หจี้กุนต้าโด้งพ้อฮังเจ้ (ตน. นายทหาร)	Ngự lâm quân Tả đồn Phó thống chế (จี้ เลิม เกวิน ต้า โด้น พ้อ หัง เซ้)
หจี้กุน (ค่าย)	Ngự lâm quân (จี้ เลิม เกวิน) ทหารวังหลวง กองทหารของกษัตริย์
หจี้กุนกรุงจี	Ngự lâm quân Trung chi (จี้ เลิม เกวิน จุง ชี)
หจี้กุนต้าโด้ง (กองทหาร)	Tả đồn quân Ngự lâm (ต้า โด้น เกวิน จี้ เลิม)
หจู้กั้ง	Ngộ Không (โง๊ะ คง) ปรากฏในเอกสารเทพพระเจ้าเต๋าทอง (truyện Kim Quy Lĩnh Nam Chích Quái, quyển thứ)
หจู้ตันเซ็ง (เขา)	Ngung Sơn (งุง เซิน) เขางุงเซิน
หจู้เตี้ยว	Ngũ Kiều (หุงเกี้ยว) đôn Cầu Ngũ (โด้น โกว หุง)
หจู้เตี๋ยง (ตน.ขุนนาง)	Ngũ trường (หุงเจื่อง) หัวหน้ากอง (นายหมู่) กองทหารขนาดเล็กที่สุดหนึ่งกอง มีห้า นาย
หจู้ตันเซ็ง	núi Ngũ Lĩnh (นู้ย หุง หลิง) เทือกเขานานหลิง (Nanling) หรือ หงูหลิง (Wuling) ในจีน
หญูร่าจี้ว (เขา)	Nhạn Châu (หญ่าน โช่ว) สมัยราชวงศ์เหงียนเรียกว่าหญ่านโช่ว ปัจจุบันเรียกว่า Bãi Nhạn (บ้ายหญ่าน) เขตเมืองเมืองกวีเถิน
หญูร่าเจียงเทวียน (เรือรบ)	chiến thuyền Nga (เซี่ยนเถวียน งา)
หญูร่าลาง	Nhã Lang (หญ่า ลาง) เจ้าชายหญ่าลาง ราชบุตรของกษัตริย์โฮ่ว ลี้ นาม เต้ (Hậu Lý Nam Đế) หรือ ลี้ เฟิด ตื่อ (Lý Phật Tử)
หญูร่าห่า (แม่น้ำ)	sông Nhị (ซง หญู) Nhị Hà (หญู ห่า) แม่น้ำแดง (sông Hồng)

หญฺรืเหว้ (อวี) (ตน. นายทหาร)	vệ Trung nhị (เหวะ จง ญ)
หญฺรืกเจียวเพ็อง	ยังไม่พบในเอกสารเวียดนาม (ช่วงราชวงศ์เล)
หญฺรืกเตวี่ยน	Viết Tuyền (เวียด เตวี่ยน)
หญฺรืกนาม (เมือง)	Nhật Nam (ญืด นาม) เมืองญืดนาม (ปัจจุบันคือภาคกลางของเวียดนาม) เมืองโบราณญืดนามต่อมาสถาปนาเป็นอาณาจักรจามปา
หญฺรืกเหล่ (ตำบล)	cửa biển Nhật Lệ (เกือ เปียน ญืด เละ) ปากแม่น้ำญืดละ
หญฺรืกกองเซียว	Nhữ Công Thiệu (หญฺรือ กง ถ็ยว)
หญฺรืกนาม	Nhật Nam (ญืด นาม) Tượng Lâm, quận Nhật Nam (เต็อง เลิม, กวิน ญืด นาม) เมืองจามปา ปัจจุบันคือภาคกลางของเวียดนาม
หญฺรืตริงเว็อง (ตริงตริ๊ด)	Nữ Trung Vương (Trung Trác) (หญฺรือ จิ่ง เว็อง –หญฺรือ จิ่ง จัก) พระนางจิ่ง จัก
หญฺรืกเหวี่ยน (เมือง)	ยังไม่พบข้อมูลในเอกสารเวียดนามช่วงต้นราชวงศ์เล
หญฺรืนเทียนต่ง (เมือง)	động Mãnh Thiên (ต่ง หม่าญ เทียน)
หมาก (ตระกูล)	Mạc (หมาก) ตระกูลหมาก
หมากกวางฟู่	Mạc Quang Phù (หมาก กวาง ฟู่)
หมากกวิ๊กตริน	Mạc Quốc Trinh (หมาก กวิ๊ก จิญ)
หมากกิงกุง	Mạc Kinh Cung (หมาก กิญ กุง)
หมากกิงเก็ยง	Mạc Kinh Diển (หมาก กิญ เต็ยง)
หมากกิงควาง	Mạc Kinh Khoan (หมาก กิญ ควาง)
หมากกิงหวู	Mạc Kinh Vũ (หมาก กิญ หวู)
หมากกิงหวู	Mạc Kinh Vũ (หมาก กิญ หวู)
หมากดั่งยิน	Mạc Đăng Doanh (หมาก ดั่ง แซวญ) Mạc Thái Tông (หมาก ท้าย ตง) กษัตริย์หมาก ท้าย ตง
หมากดั่งยุง	Mạc Đăng Dung (หมาก ดั่ง ซุง)
หมากเพ็องเงวี่ยน	Mạc Phúc Nguyên (หมาก ฟุก เงวี่ยน)

หมากวังโต	Mạc Văn Tô (หมาก วัน โต)
หมากโหม่วก๊าบ	Mạc Mậu Hợp (หมาก โหม่ว เอิบ)
หม่ายาง (แม่น้ำ)	sông Mã (ซง หม่า) แม่น้ำหมา ลาวเรียกว่าน้ำมา (แม่น้ำมา)
หม่าอางเซิง	núi Mã Yên (น้ย หม่า เอียน)
หมีธอ (ตำบล)	Mỹ Tho (หมี ทอ) ปัจจุบันคือเมืองหมีทอ
หมีอี (ตำบล)	bảo Mỹ ý (บ่าว หมี อี้)
หมีเอี่ยมหายโซว (ปากน้ำ)	cửa biển Mỹ Ý (เกือ เปียน หมี อี้)
หมุกเซิง (เขา)	Mục Sơn (หมุก เซิน) เขาหมุกเซิน
หมุกอีเวือง	Mục Ý vương (หมุก อี้ เวือง)
หมู่เนืองกงจ้าว	Cảo Nương công chúa (ก้าว เนือง กง จ้าว) เจ้าหญิงก้าวเนืองกงจ้าว ราชธิดา แห่งกษัตริย์เจียวเหวียดเวือง
หยว้างกล่าม	Vũ Doãn Triêm (หวู ซวาน เจียม)
หยัดย้า (คลอง)	Rạch Giá (เร็ก ซ้า) Giá Khê (ซ้า เค)
หย่าก๊ัด (บึง)	Dạ Trạch / Nhất Dạ Trạch / Đầm Dạ Trạch (สะ แจ็ก / ญึด สะ แจ็ก / เด็ม สะ แจ็ก) บึงสะแจ็ก อยู่ที่หมู่บ้านสะแจ็ก จังหวัดฮึงเอียน (Hung Yên)
หย่าตรัด (บึง)	Dạ Trạch / Nhất Dạ Trạch / Đầm Dạ Trạch (สะ แจ็ก / ญึด สะ แจ็ก / เด็ม สะ แจ็ก) บึงสะแจ็ก อยู่ที่หมู่บ้านสะแจ็ก จังหวัดฮึงเอียน (Hung Yên)
หย่าเตื่อง	Dã Tượng (สา เตื่อง)
หย่านัง (ตำบลทุ่งหย่านัง)	Dã Năng (สา นัง) อาณาจักรสา nang ของราชวงศ์ราชวงศ์เตียนลี่ (Lý Thiên)
หยามันเกียน	Giả Mạnh Kiên (สา หมันญู เกียน)
หยีกเหว้งกงเท็งตั้งผู้เกว๊กเถื่องตั้งกุนเถื่องตรูเกือกทำยอวีเกว๊กกง (ตน. ชุนนาง) Dục vận công thần	dặc tiến phụ quốc thượng tướng quân thượng trụ quốc thái úy quận công (สิ๊ก เหวิน กง ถิ่น ดัก เตียน ฝุ ก๊วก ถื่อง เตื่อง เกวิน ถื่อง จุ ก๊วก ทำย ฮวี เกวิน กง)
หยิววาย (กองทหาร)	Dục uy (สิ๊ก อวี)
หยุกเซิง (เขา)	ยังไม่พบในเอกสารเวียดนาม (ช่วงราชวงศ์เหงียน)

หยุดศึกว่างท้ายต้อ	Dục Đúc hoàng thái tử (สุข ศึก ฮว่าง ท้าย ต้อ) มกุฎราชกุมารสุขศึก
หยุดยาง (แม่น้ำ)	sông Hữu Chấp/ sông Kim Bô (ซง หิว เข็บ / ซง กิม โบ)
หยุดกี	Dụ Kỳ (สือ กี)
หรั๊กย้า (คลอง)	Rạch Giá (แร๊ก ซ้า) คลองแร๊กซ้า
หรั๊ดเคจิม (คลอง)	Rạch Gấm (แร๊ก เก้ม)
หรั๊ดย้า (คลอง)	Rạch Giá (แหร๊ก ซ้า) คลองแหร๊กซ้า
หลั่นโกว (ทุ่ง)	Lãnh Cầu (แลลญ โกว)
หลั่นเซิง	Lĩnh Nam (หลิญ นาม)
หลั่นนาม (เขา)	Lĩnh Nam (หลิญ นาม) เขาลิญนาม ว. หรือ เขาหลิงหนาน (จ.)
หลั่นนาม จ. (เมือง)	Lĩnh Nam (หลิญ นาม) เมืองหลิงหนาน ดินแดนตอนใต้ของจีนติดกับ เวียดนาม
หลากจู	Lạc điều thị ngự sử (หลาก เดียว ถิ จี สือ)
หลากล่องกุน	Lạc Long Quân (หลาก ลอง เกวิน) กษัตริย์ในยุคตำนานของเวียดนามผู้เป็น บรรพบุรุษก่อกำเนิดชาวเวียดนาม
หลากโฮ่ว	Lạc Hầu (หลาก โฮ่ว) ผู้แปลพงศาวดารญวนแปลว่า สมุหนายก
หล่าง (เมือง)	trấn Lạng Sơn (เจิ่น หล่าง เซิน)
หล่างโจ้ว (เมือง)	Lạng Châu / châu Lạng (หล่าง โชว / โชว หล่าง) เมืองหล่างโชว
หล่างเซิง (เมือง)	Lạng Sơn (หล่าง เซิน) เมืองหล่างเซิน
หลางบาก (ตำบล)	Lãng Bạc (หลาง ป่าก) ตำบล Lãng Bạc ตำบลหลางป่าก ติดกับทางด้านทิศ ตะวันออกเมืองโก๊ลาว (Cố Loa)
หลางเลิมเฮือง (ตำบล)	chùa Hương Hải (ฉู้ เฮือง หาย) วัดเฮืองหายตั้งอยู่ตำบลฝูเหวะ อำเภอจีลียู (xã Phú Vệ, huyện Chí Linh)
หลาดถวี (แม่น้ำ)	Lạc Thủy (หลาก ถวี)
หลาดท้ายโหว	Nguyễn Thị (เหงียน ถิ)/ Chiêu nhân hoàng ý hoàng thái hậu (เจียว เฉิน หวัง อี้ ฮว่าง ท้าย โห้ว) พระพันปีหลวงเจียว เฉิน หวัง อี้

หลาบเต (คลอง)	ยังไม่พบในเอกสารเวียดนาม (ช่วงราชวงศ์เต๋ยเซินและราชวงศ์เหงียน)
หล่ายต่ายเตื่องกุน (นาก)	ยังไม่พบในเอกสารเวียดนาม
หล่ายโบ้ (กระทรวง)	Lại bộ (หล่าย โบะ) กระทรวงมหาดไทย ส่วนผู้แปลพงศาวดารญวน แปลว่า กระทรวงสารบาญชี
หล่ายโบ้เถื่องเท่อ (ตน. ขุนนาง)	Lại bộ Thượng thư (หล่าย โบะ เถื่อง ทื่อ) รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงมหาดไทย
หล่ายโบ้พามตรี (ตน. ขุนนาง)	Tả tham tri Lại bộ (ตำทามจีหล่ายโอะ) ปลัดกระทรวงมหาดไทย
หล่ายโบ้พามตรี	Tham tri Lại bộ (ทาม จี หล่าย โอะ) ปลัดกระทรวงมหาดไทย
หลาวเตี้ยว	Lão tiếu (หลาว เตี้ยว)
หลิงหนาน (จ.)	Lĩnh Nam (หลิงญู นาม)
หลิมเตี้ยว (เมือง)	Lâm Thao (เลิม ทาว) เมืองเลิมทาว
หลิมยิด	Lâm Húc (เลิม ฮู้ก)
หลี่ (ด่าน)	lũy (ลวี)
หลี่เค็กเจง จ.	Lý Khắc Chính (ลี่ คัก ชี้ญ)
หลี่ง่วนเก จ.	Lý Nguyên Gia, Đò hộ (ลี่ เงียน ซา, โต โหะ) ตำแหน่ง โตโหะ ชื่อว่า ลี่ เงียน ซา
หลี่งัก	Lý Trác (ลี่ จ้าก)
หลี่เจ็ก จ.	Lý Tác (ลี่ ตัก)
หลี่เจียงกุน จ.	Lý Tài (ลี่ ต่าย) มีชื่อหว่า Hòa nghĩa quân (ฮัวเหงียเกวิน)
หลี่เฉียวโก้ว จ.	Lý Tượng Cỏ (ลี่ เตื่อง โก่อ)
หลี่ตัดดี จ. (เรือ)	ยังไม่พบในเอกสารเวียดนาม (ช่วงราชวงศ์เหงียน) เอกสารเวียดนามบ้างเรียก กว้างๆ ว่า tàu thủy (เต่า ถวี) เรือ
หลี่ฟอง	Lý Thống (ลี่ ถัง) ข้าหลวงประจำชาวนี ชื่อว่า ลี่ถัง
หลี่สวีสง จ.	Lâm Phục Tường (เลิม เฟื่อง เตื่อง) หลินเฟิงเซียง แม่ทัพขบวนการไผิง เทียนกัว

หลือฮ่องเจียง จ.	Lý Hồng Chương (ลี่ ห่ง เชื่อง) หลี่ หงจาง ผู้บัญชาการทหารและนักการทูต ชาวจีนในปลายราชวงศ์ซิง
หลือฮ่องฉาย จ.	Hồng Tú Toàn (ห่ง ตู๋ ต่วน) หงซิวฉวน หัวหน้าขบวนการไต้ผิงเทียนกั๋ว
หลือฮ่องเฮา จ.	Lã Thái hậu (หล้า ท้าย โห้ว) จักรพรรดินีลือฮ้อกรรมเหสีแห่งจักรพรรดิฮั่นเกาซุ
หลิวจี้ (ตำบล)	ยังไม่พบในเอกสารเวียดนาม (ช่วงราชวงศ์เหงียน)
หลือเตื่อง	Lữ Đường (หลือ เตื่อง) (xung là หลือต้ากง Lữ Tá Công) (หลือต้ากง)
หลือพู (ตำบล)	Lữ Phụ (หลือ ฟู)
หลือภู่ (ตำบล)	Lữ Phụ (หลือ ฟู)
หลือยา	Lữ Gia (หลือ ซา) อัครมหาเสนาบดีหลือซา
หลือล่อง	Cử Long (กือ ลอง)
หลือฮึง	Lữ Hưng (หลือ ฮึง)
หลุกตูก	Lộc Tục (หลือก ตุก) หลือก ตุก หรือ กิน เอื่อง เวื่อง (Kinh Dương Vương)
หลุกเทียบ ว. (ตน.ขุนนาง)	quan huyện lệnh Lục Hợp (กวาน เหวี่ยน เหล็ญ หลุก เอียบ)
หลุกโป้	Lục bộ (หลุก โปะ) กระทรวงทั้งหกประกอบไปด้วย 1. Lại bộ หล่ายโปะ กระทรวงมหาดไทย 2. Lễ bộ เหลลโปะ กระทรวงพิธีการ (วัฒนธรรม การศึกษา การต่างประเทศ) 3. Hộ bộ กระทรวงการคลัง 4. Binh bộ บัญโปะ กระทรวงกลาโหม 5. Hình bộ กระทรวงยุติธรรม 6. Công bộ กระทรวง โยธาธิการ
หลุกโมน (ตำบล)	Lục Môn (หลุก โมน)
หลุกโมนฉา (ตำบล)	ยังไม่พบในเอกสารเวียดนาม (ช่วงราชวงศ์เตี้ยเซินและราชวงศ์เหงียน)
หลุกหาย (เมือง)	Lục Hải (หลุก หาย) เมืองหลุกหาย หนึ่งในสิบห้าเขตเมืองของอาณาจักรวัน กลาง (Văn Lang)
หวอ๊กกั้งบั้น	Bình quận công Vũ Tất Thận (บู้ญ เกวิน กง หวู เท็ด เถิน)
หวอวกเลื่องคี่	Võ công lương khí (หวอ กง เลื่อง คี่)
หวอวกั้งเจ็ง	Vũ Công Chấn (หวู กง เจ็ง)
หวอวกั้งซา (เมือง)	Vũ Cấn Xa (หวู เกิน ซา)

หออึงยุง (เมือง)	Vũ Càn Dung (หูกึง ชุง)
หออึงยั้งเหวี่ยน (เรือรบ)	chiến thuyền Vũ (เขี่ยน เกวี่ยน หว)
หออิวัว (เมือง)	Vũ Châu (หูกิว) เมืองหูกิวโจว (Yuzhou)
หออซุงฉี	Vũ Doãn Thiếp (หอสวาน เตียบ)
หออซุงเก็ง	Vũ Xuân Cấn (หอสวน เก็น)
หออซุงลี่	Vũ Xuân Lý (หอสวน ลี)
หออซุงฮี	Vũ Xuân Biều (หอสวน เปี้ยว)
หออซิมงวี	Vũ Di Nguy (หอสิงวี)
หออซิมงวี	Vũ Di Nguy (หอสิงวี)
หออซุงวัง	Vũ Doãn Văn (หอดวาน วัน)
หออซิมงวี	Vũ Di Nguy (หอสิงวี)
หออเซียง (เมือง)	Vũ Xương (หูกเซียง) เมืองหูกเซียง
หออญูราง	Vũ Nhàn (หอยุ่ฮาน)
หออตาย	Vũ Đái (หูกไต)
หออติกเวือง	Vũ Đức vương (หูกติกเวือง)
หออตัน (เมือง)	Vũ Đình (หูกติญ) เมืองหูกติญ หนึ่งในสิบห้าเขตเมืองของอาณาจักรวันลัง (Văn Lang)
หออตันตี	Vũ Đình Tử (หูกติญ ตื่อ)
หออตันตี	Vũ Đình Tử (หูกติญ ตื่อ)
หออตันหลุก	ในเอกสารเวียดนาม (ช่วงราชวงศ์เหงียน) น่าจะเป็น Vũ Đình Nhai (หูกติญ ฉาย) มากกว่า เพราะ Vũ Đình Lục (หูกติญ หลุก) เป็นพวกเตี้ยเขิน
หออตรองบั้น	Vũ Trọng Bình (หออจ่อง บิญ)
หออตริน	Vũ Trinh (หออจิญ)
หออตว่าง (กองทหาร)	Toàn võ (ต่วน หออ)

หวอดั้น	Võ Tánh (หวอ ตั๊ญ)
หวอดั้น (กองทหาร)	Tín uy (ติน อวี)
หวอเตี๊ญเถี่ยว	Vũ Trần Thiệu (หวู เจิ่น เถี่ยว)
หวอเตี๊ญโง	Võ Tiến Ngôn (หวอ เตี๊ญ โงน)
หวอเตี๊ญโด้ว	Võ Tiến Đẩu (หวอ เตี๊ญ โด้ว)
หวอเถ้เกื่อง	Võ Thế Chương (หวอ เท้ เกื่อง)
หวอนิม (เขา)	núi Vũ Ninh (นั๊ย หู นิญ) เขาหวนิญ
หวอนิม (เมือง)	Vũ Ninh (หวู นิญ) เมืองหวนิญ ปัจจุบันคือบั๊กนิญ (Bắc Ninh)
หวอบิ้น (เมือง)	Vũ Bình (หวู บิ๊ญ) เมืองหุบิ๊ญ
หวอบิ้น	Võ Trọng Bình (หวอ จ่อง บิ๊ญ)
หวอมิน (เมือง)	Vũ Ninh (หวู นิญ) เมืองหวนิญ
หวอยันตรุง	Võ Danh Trung (หวอ แซญ จุง)
หวอเอื่อง (กองทหาร)	Dương võ (หวอ เชื่อง)
หวอวังเกี๊ง	Võ Văn Kiên (หวอ วัน เกียน)
หวอวังจิ้น	Võ Văn Chính (หวอ วัน ชี๊ญ)
หวอวังญูริม	Vũ Văn Nhậm (หวู วัน เหญู๊ม)
หวอวังเตียน	Võ Văn Giáp (หวอ วัน ซ้าว) Võ Văn Kiên (หวอ วัน เกียน) Võ Văn Thiện (หวอ วัน เถียน)
หวอวังต่าย	Võ Văn Tài (หวอ วัน ต่าย)
หวอวังเลี๊ง	Võ Văn Lân (หวอ วัน เลิน)
หวอวังเลื่อง	Võ Văn Luợng (หวอ วัน เหลื่อง)
หวอวังวาง	ยังไม่พบในเอกสารเวียดนาม (ช่วงราชวงศ์เหงียน)
หวอวังสี	Võ Văn Sĩ (หวอ วัน สี)
หวอวังหือง	Võ Văn Dũng (หวอ วัน สุง)

หาววังหยอง	Võ Văn Dũng (หาว วัน สูง)
หาววังหลาก	Võ Văn Lạc (หาว วัน หลาก)
หาววันสี	Vũ Văn Sĩ (หาว วัน สี) แต่ถูกบันทึกว่าด้วยชื่อตรงกับชื่อคนสำคัญในยุคนั้น Vũ Văn Nhậm (หาว วัน เหน้ยม)
หาวเวียดซัด (เมือง)	sách Vũ Việt (แซ้ก หว เหวียด)
หาวเวียดบัว	Võ Việt Bảo (หาว เหวียด บัว)
หาวหิวเหียบ	Võ Hữu Hợp (หาว หิว เหียบ)
หาวเหมี้ยว (ศาลเจ้า)	Võ miếu (หาว เมี้ยว) หาวเหมี้ยว เรียกว่าจากคำว่า หาวแท้ญเมี้ยว Võ (Thánh miếu) ศาลเจ้านักรบของชาติ

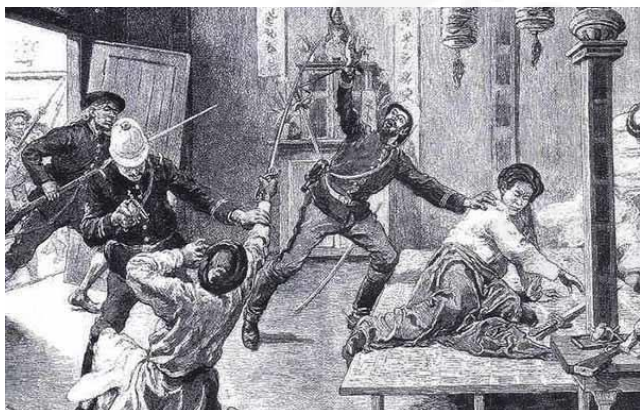

ประตูทางเข้าหาวเมี้ยว เมืองเว้

หาวเหวเหว (อวี)	Vệ úy vệ Diêu võ (เหวะ อวี เหวะ เสี้ยว หอ)
หาวเฮียน (ตน. นายทหาร)	Võ Hiên (หาว เหียน)
หาวเฮียม (ตน. นายทหาร)	Võ Hiểm (หาว เหียน)
หาวแก๊ยบ (ตำบล)	Vạn Kiếp (หว่าน เกี้ยบ) หว่านเกี้ยบปัจจุบันคือตำบลจีลีญ จังหวัดหายเซือง (xã Chí Linh, tỉnh Hải Dương)
หาวงซุน (ตำบล)	hố Vạn Xuân (โห่ หว่าน ซวน)
หว่านซุน (เมือง)	Vạn Xuân (หว่าน ซวน) ถิ่นนามเต้ตั้งชื่อ หว่านซวน เป็นชื่ออาณาจักรที่ตนปกครองหรือเรียกเวียดนามในขณะนั้น ทั้งนี้ชื่อ หว่านซวน ใช้เพียงช่วงเวลาสั้นระหว่าง ค.ศ. 544–602 สมัยราชวงศ์เตียนลี่ (Nhà Tiền Lý)
หว่านเตวี ว.	vạn tuế (หว่าน เตวี) ผู้แปลพงศาวดารแปลว่า ทรงพระเจริญในสิริราชสมบัติหมื่นปี

หวินเตี๋ย (เมือง)	Vinh Trấn (หวินเจิ้น)
หวินเตี๋ย (เมือง)	dinh Vinh Trấn (ฉินหวินเจิ้น)
หวินเตี๋ย	Vinh Trấn (หวินเจิ้น)
หวินเตี๋ยลี้ถู่ (ตน.ขุนนาง)	Vinh Trấn luu thú (หวินเจิ้น ลี้ถู่) เจ้าเมืองหวินถอง
หวินเต้ห่า (คลอง)	Vinh Tế (หวินเต้) คลองหวินเต้
หวินลือ่ง (เมือง)	Vinh Long (หวินลอง) เมืองหวินถอง
หวินวังตือ	Hoàng Văn Tư (ฮว่าง วัน ตือ)
หวินหลือ่ง (เมือง)	Vinh Long (หวินลอง) เมืองหวินถอง
หวินหล่ายฮั่ว (ตน. ขุนนาง)	Vinh Lại hầu (หวิน หล่ายฮั่ว)
หวีเซวียน (เมือง)	Vị Xuyên (วี เซวียน)
หวีวัน (แม่น้ำ)	Vị Hoàng (หวี ฮว่าง)
หวีวันยาง (แม่น้ำ)	Vị Hoàng giang (หวี ฮว่าง ชาง)
หวิงไม้ (ตำบล)	Đại đồn Chí Hoà (ด้าย โด้น ชี ฮว่า) ค่ายใหญ่ชิวว่า บ้านชิวว่า เมืองชาติถู่ ต่อมาเรียกว่า กี้ฮว่า (Kỳ Hòa)
ห้องจง (เกาะ)	hòn Chông (ห้อน ชง)
หองพนโกวสี จ.	ยังบ่างโกถี ว. ยังไม่พบในเอกสารเวียดนาม
ห้อหน้า จ. (เมือง)	Hồ Nam (โห้ นาม) เมืองหุหนาน
ห้อฮุย	(ตำแหน่งขุนนางนายทหาร) Tư lệ hiệu úy (ตือ เหละ เฮียว อวี) ตำแหน่งขุน นางนายทหารระดับนายพัน
หันกวาน	Hàn Quan (ห่าน กวาน)
หันออกเผิง จ.	Hàn Ước (ห่าน เอือก)
ห่ากงเจีย	Hồ Công Diệu (โห้ กง เสี่ยว) Hồ Công Thuận (โห้ กง เถวีน)
หากเถื่องหากท่า (ตำบล)	ยังไม่พบในเอกสารเวียดนาม
ห่ากรุง (แม่น้ำ)	dinh Hà Trung (ฉินหว่าจุง)

ห้ากรุง (อำเภอ)	phủ Hà Trung (ผู้ ห่า จุง)
ห้าก๊กเวียง	Thục Vương (ถุก เวียง) ราชวงศ์ถุกแห่งอาณาจักรโอรุหลาก
ห้าดั่งเหวียน (อำเภอ)	Hà Đông (ห่า ดง)
ห้าต่ายเก็ง	Đoàn Đại Thận (ต่วน ต่าย ถิ่น)
ห้าเตียง (เมือง)	Hà Tiên (ห่า เตียน) เมืองห่าเตียน ไทยเรียกกันหลายชื่อ เช่น เมืองฮาเตียน เมืองบันทายมาศ หรือ เมืองพุทธไทยมาศ
ห้าเตียงลิวถุ	Hà Tiên lưu thủ (ห่า เตียน ลิว ถุ) เจ้าเมืองห่าเตียน
ห้าพันตรีศ (ตำบล)	bảo Thanh Hà (บ่าว แถญ ห่า)
ห้ามึงว่าเต้	Hàm Nghi hoàng đế (ห่าม งี ฮว่าง เต้) กษัตริย์ห่าม งี แห่งราชวงศ์เหงียน

ภาพเขียนสายเส้นกษัตริย์ห่าม งี ถูกทหารฝรั่งเศสจับตัว โทษฐานก่อกบฏต่อต้านฝรั่งเศส (Phong trào Cần Vương / ฟอง จ่าว เกิ่น เวียง) ต่อมาถูกเนรเทศไปอยู่แอลจีเรีย

ห้ามลองยาง (แม่น้ำ)	Hàm Luông (ห่าม ลวง)
หายโฆว	hải khẩu (หาย โฆว) ปากน้ำ ปากแม่น้ำ (ผู้แปลและผู้เรียนเรียงใช้ทับศัพท์ หายโฆวควบคู่ไปกับปากแม่น้ำเป็น “ปากน้ำหายโฆว” ทั้งนี้อาจทำให้ผู้อ่านเข้าใจผิดเป็น ปากน้ำของแม่น้ำที่ชื่อว่าหายโฆว
หายเฮือง (เมือง)	Hải Dương (หาย เฮือง) เมืองหายเฮือง
หายเว็งกวาง (ด่าน)	Vân Quan (เวิน กวาน) / Hải Vân quan (หาย เวิน กวาน) ปัจจุบันเรียกว่า đèo Hải Vân (แต่ว หาย เวิน) ช่องเขาหายเวิน
หายเอ็งกวาง (ด่าน)	đèo Hải Vân (แต่ว หาย เวิน) ช่องเขาหายเวิน

หายหล้ง	huyện Hải Lăng (เฮี่ยน หาย ล้ง) อำเภอหายหล้ง
หายหล้งเหวี่ยน (อำเภอ)	huyện Hải Lăng (เฮี่ยน หาย ล้ง) อำเภอหายหล้ง
หายเอ็งกวาง (ตำบล)	đèo Hải Vân (แคว่หาย เวิน)
ห้ำลา (ปากน้ำ)	Cửa Hà Ra (ห่าซา)
ห่าโลยฉา (ตำบล)	xã Hạ Lôi (สาหะโลย)
ห้ำวังควา	Đoàn Văn Khoa (คว่านวันควา)
ห้ำวังเตรื่อง	Đoàn Văn Trường (คว่านวันเจื่อง)
ห้ำวังหล็ก	Hà Văn Lộc (ห่า วัน หล็ก)
ห้ำวังโห	ยังไม่พบในเอกสารเวียดนาม (ช่วงราชวงศ์เหงียน)
ห้ำหญื่อหรือห้ำย	Đoàn Nhữ Hải (คว่นญื่อห้ำย)
ห้ำหญื่อซื่อ (ตำบล)	ยังไม่พบในเอกสารเวียดนาม (ช่วงราชวงศ์เตี้ยเซินและราชวงศ์เหงียน)
ห่าหลาง (เมือง)	Hạ Lạng (หะ หล่าง)
ห่าโหน่ย (เมือง)	Hà Nội (ห่า โหน่ย) เมืองฮานอย (ภาษาไทย)
ห่าโหน่ยลองเปียน (เมือง)	Hà Nội Long Biên (ห่า โหน่ย ลอง เปียน) เมืองฮานอยลองเปียน
ห่าโหลตักบ้าวว่างเอ็ง	Phá cường địch, báo hoàng ân (ฟ่า เกื่อง ดิก บ้าว ฮว่าง เอิน) ในพงศาวดารญวนแปลไว้ว่า ทำลายฮวนข้าศึกสนองพระเดชพระคุณแผ่นดิน
ห้ำเอี้ยง (เมือง)	Hàm Dương (ห่าม เชื่อง) เมืองเซียนหยาง (ห้ำเอี้ยง ตามภาษาจีนฮกเกี้ยน) เป็นเมืองหลวงของประเทศจีนในสมัยราชวงศ์ฉิน หรือมหานครซีอาน
หั้นโป (กระทรวง)	Hình bộ (หิญ โปะ) กระทรวงยุติธรรม ดูแลการบังคับใช้กฎหมาย ความสงบ ในเมือง สายงานยุติธรรม ยุคสมัยผู้แปลพงศาวดารญวนจึงแปลว่า กระทรวง นครบาล
หั้นโปพามตรี (ตน. ขุนนาง)	Hình bộ tham tri (หิญ โปะ ทาม จี)
หิ่งกล้าว (กองทหาร)	Hữu kích (หิว ก๊ก)
หิ่งทัง (กองทหาร)	Hữu thẳng (หิว ทัง)
หิว (ตน. ขุนนาง)	hữu (หิว)

หิวกัน (กองทหาร)	Hữu kinh (หิว ก็ญ)
หิวกายเกอ (ตน. นายทหาร)	Hữu cai cơ (หิว กาย เกอ)
หิวกุน	Hữu quân (หิว เกวิน) (กอง) ทัพหลัง
หิวกุนบินย้ายกุนเจื่องเกอ (ตน. นายทหาร)	Trung dinh giám quân chưởng cơ (จุง ชิญ ซ้ำม เกวิน เจื่อง เกอ)
หิวจี (ตน. นายทหาร)	Hữu chi (หิว จี)
หิวจีเจื่องเกอ (ตน. นายทหาร)	Chưởng cơ Hữu chi (เจื่อง เกอ หิว ซี) ตำแหน่งนายทหาร ยุคตระกูลเหงียน ระดับ นายพัน ส่วนยุคราชวงศ์เหงียนคือ นายพล
หิวเจ็ง (กองทหาร)	Hữu chán (หิว เจ็ง)
หิวญริกเหว่ (ตน. นายทหาร)	vệ Hữu nhất (เหวะ หิว ญึด)
หิวดาวเทวียน (กองเรือ)	thuyền Hữu đao (เถวียน หิว ดาว)
หิวดิน (กองทหาร)	Hữu định (หิว ดิญ)
หิวเดียน (กองทหาร)	Hữu kiên (หิว เกียน)
หิวโด่ง (กองทหาร)	Hữu đôn (หิว โด่น)
หิวโด่งจันฮัง (ตน. นายทหาร)	Chánh thống Hữu đôn (แซ่ญ ทั้ง ฮิว โด่น)
หิวโด่งฮังเจ้ (ตน. นายทหาร)	Thống chế Hữu đôn (ทั้ง แซ่ หิว โด่น)
หิวเตรื่องจี (กองทหาร)	Hữu Tượng chí (หิว เตื่อง ซี)
หิวเตียบ (กองทหาร)	Hữu tiệp (หิว เตียบ)
หิวถวียนฮังเจ้ (ตน. นายทหารเรือ)	Thống chế dinh Hữu thủy (ทั้ง แซ่ ชิญ หิว ถวี)
หิวเทื่อ (กรม)	Hữu thừa (หิว เทื่อ)
หิวบาง (ด่าน)	Hữu Bang (หิว บาง)
หิวยิน (ตน. ขุนนาง)	Hữu dinh (หิว ชิญ)
หิวยินฮังเจ้ (ตน. นายทหาร)	Đô thống chế Hậu dinh (โด ทั้ง แซ่ โฮ่ว ชิญ)
หิวยินพ้อฮังเจ้ (ตน. นายทหาร)	Phó đô thống chế Tả dinh (พ้อ โด ทั้ง แซ่ ต้า ชิญ)

หิวเลี่ยมกุนเตียนโด่งพ้อฮังเจี (ตน. นายทหาร)	thống chế Tiên đồn quân Ngự lâm (ทั้ง เซ้ เตียน โด่น เกวิน จี เลิม)
หิววาย (กองทหาร)	Hũu uy (หิว อวี)
หิวญูรีเหว่ (อวี) (ตน. นายทหาร)	vệ Hũu nhĩ (เหวะ หิว ญี)
หิวหย็อง (กองทหาร)	Hũu dũng (หิว สูง)
หิวหยิก (กองทหาร)	Hũu dục (หิว สีก)
หิวหุ้ง (กองทหาร)	Hũu hũng (หิวหุ้ง)
หิวเหญูรว่ (กองทหาร)	Hũu nhuệ (หิว เหญูวะ)
หิวเหว่ (ตน. นายทหาร)	thuộc nội cai đội (ถวก โหน่ย กาย ได่ย)
หุ้งวาย (กองทหาร)	Hũng uy (หุ้ง อวี)
หุ้งเวือง	Hũng Vương (หุ้ง เวือง) หุ้งเวืองที่ 1 (Hũng Vương thứ I) ปฐมกษัตริย์แห่งอาณาจักรวันลาง (Văn Lang) หรือ อาณาจักรโบราณของเวียดนาม ครองราชย์เมื่อ ปี 2879 ก่อนคริสต์ศักราช เป็นบุตรของนางโอาว เกอ (Âu Cơ) และ หลาก ลอง เกวิน (Lạc Long Quân)
หุ้งหย็อง (กองทหาร)	Hũng dũng (หุ้ง สูง)
หุ้งหวอหุ้งวายเพ็งหวอหุ้งหย็อง	Hũng võ, Hũng uy, Phấn uy, Hũng dũng (หุ้ง หวอ หุ้ง อวี เพ็ง อวี หุ้ง สูง) ตำแหน่งนายทหารประกอบไปด้วย หุ้งหวอ หุ้งอวี เพ็งอวี หุ้งสูง
หุ้งเหอ (กองทหาร)	Hũng võ (หุ้ง หวอ)
หุงเจี (ตน. นายทหาร)	Ngũ ché (หุง เซ้)
หุ้ม้า (ตน. ขุนนาง)	phò mã (ฝื่อ หมา) ราชบุตรเขย
เหงวียกติก (แม่น้ำ)	sông Nguyệt Đức (ซง เหงียด ตีก)
เหงวียกยาง (แม่น้ำ)	Nguyệt Giang (เหงียด ซาง) แม่น้ำเหงียดซาง
เหงวียง (แซ่)	(họ) Nguyễn (เหาะ- เหงียน) สกุลเหงียน
เหงวียง วัง เลียม	Nguyễn Văn Liêm (เหงียน วัน เลียม)
เหงวียงกงเกวีย	Nguyễn Văn Quý (เหงียน วัน กวี)

เหงวียงกงคัน	Nguyễn Công Hăng (เหงียน กง หาง)
เหงวียงกงงา	Nguyễn Công Nga (เหงียน กง งา)
เหงวียงกงดิน	Nguyễn Công Đình (เหงียน กง ดีญ)
เหงวียงกงตัก	Nguyễn Công Túc (เหงียน กง ตัก)
เหงวียงกงตร่อง	Nguyễn Công Trọng (เหงียน กง เจาะ)
เหงวียงกงตริก	Nguyễn Công Trục (เหงียน กง จัก)
เหงวียงกั้งว่า	Nguyễn Công Hòa (เหงียน กง ฮว่า)
เหงวียงกงวี	Trương Công Vĩ (เจื่อง กง หวี)
เหงวียงกงหงี	Nguyễn Văn Nghị (เหงียน วัน หงี)
เหงวียงกั้งฮ้าง	Nguyễn Công Thái (เหงียน กง ท้าย)
เหงวียงกงฮัก	Nguyễn Khắc Khoan (เหงียนคักควาน)
เหงวียงกลางทิว	Nguyễn Quang Thùy (เหงียน กวาง ถู่ย)
เหงวียงกล่าย	ยังไม่พบในเอกสารเวียดนาม (ช่วงราชวงศ์เล)
เหงวียงกว้างจื่อ	Nguyễn Quang Tự (เหงียน กวาง ตี)
เหงวียงกว้างเจี้ยว	Nguyễn Quảng Chiếu (เหงียน กวาง เซี้ยว)
เหงวียงกวางซุน	ยังไม่พบในเอกสารเวียดนาม (ช่วงราชวงศ์เหงียน)
เหงวียงกวางเตียง	Nguyễn Quang Di (เหงียน กวาง ตี)
เหงวียงกวางตว่า	Nguyễn Quang Toàn (เหงียน กวาง ตว่าน)
เหงวียงกวางเถียว	Quang Thiệu (กวาง เถียว)
เหงวียงกวางทวี่	Nguyễn Quang Thuỳ (เหงียน กวาง ถวี่)
เหงวียงกวางบ่าง	Nguyễn Quang Bàn (เหงียน กวาง บ่าน)
เหงวียงกวางหยี่	Quang Duy (กวาง ฮวี)
เหงวียงกวางหวี่	Nguyễn Quang Thùy (เหงียน กวาง ถวี่)
เหงวียงกวีกั้น	Nguyễn Quý Cảnh (เหงียน กวี แก่ญ)

เหงวียงกวีกิน	Hoàng Công Phụ (เหงียน กง ฝุ)
เหงวียงกาง	Nguyễn Khoan (เหงียน ความ) Tam Đái (ตาม ต้าย) เหงียน ความ (ค.ศ. 906 – 967) เป็นกบฏราชวงศ์โจงตั้งตนเป็นใหญ่เมืองตามต้าย
เหงวียงก้าย	Nguyễn Áng / Nguyễn Hiều (เหงียน อ้าง / เหงียน เฮี้ยว)
เหงวียงกิน	Nguyễn Kinh (เหงียน กิ่ง)
เหงวียงกินต้วาง	Nguyễn Đình Thuyên (เหงียน ดิ่ง เทวียน)
เหงวียงกิมฝ่าง	Nguyễn Kim Phan (เหงียน กิม ฝ่าง)
เหงวียงกิมเฟิม	Nguyễn Kim Phảm (เหงียน กิม เฟิม)
เหงวียงกิมเฟื่อง	Nguyễn Kim Phương (เหงียน กิม เฟื่อง)
เหงวียงกิมลาวาง	Nguyễn Kim Loan (เหงียน กิม ลาวาง)
เหงวียงกี้เต้	Nguyễn Cửu Kỳ (เหงียน กิ้ว กี้)
เหงวียงกิมจ๊ก	Nguyễn Kim Chúc (เหงียน กิม ช๊ก)
เหงวียงกือ	Nguyễn Cừ (เหงียน กือ)
เหงวียงเก้เถ	Nguyễn Kế Nhuận (เหงียน เก้ ญ่วีน)
เหงวียงเกว๊กกั้ง	Thượng phụ thái sư Hưng quốc công Nguyễn Kim (เถื่อง ฝุ ทัย สือ ฮึง ก๊วก กง เหงียน กิม) อุปราชเหงียน กิม
เหงวียงเกว๊กตริน	Nguyễn Quốc Trân (เหงียน ก๊วก เจิน)
เหงวียงเกวียงเหมียง	Nguyễn Quyện (เหงียน เกวียน)
เหงวียงเก้เหยี่ยม	Nguyễn Kế Nhuận เหงียน เค้ ญ่วีน)
เหงวียงเกอเก้	Nguyễn Kỳ Kế (เหงียน กี้ เก้)
เหงวียงเกียงเจิง	Nguyễn Cảnh Chân (เหงียน แก่ญู เซิน)
เหงวียงเกียงหยี่	Nguyễn Cảnh Dị (เหงียน แก่ญู สี่)
เหงวียงเกียงหลาก	Nguyễn Cảnh Thước (เหงียน แก่ญู ทั้อก)
เหงวียงไก้	Nguyễn Hạch (เหงียน แฮ่ญู)

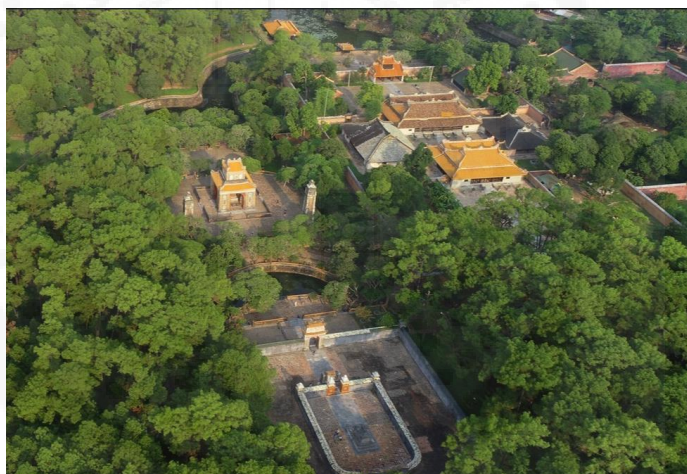
เหงวียงซาบั้ง	ยังไม่พบในเอกสารเวียดนาม (ช่วงราชวงศ์เต๋ยเซินและราชวงศ์เหงียน)
เหงวียงชายคาง	Nguyễn Khải Khang (เหงียน ชาย คาง)
เหงวียงชายคาง	Nguyễn Phú / Nguyễn Khải Khang (เหงียน ฟู / เหงียน ชาย คาง)
เหงวียงคักโทม	Nguyễn Khắc Tuân (เหงียน คัก ตวน)
เหงวียงคักเถียว	Nguyễn Văn Thiện (เหงียน วัน ถียน)
เหงวียงคัตเตรือง	Nguyễn Khắc Trương (เหงียน คัก เจือง)
เหงวียงงี	Nguyễn Nghi (เหงียน งี)
เหงวียงจีเถิง	Nguyễn Văn Thận (เหงียน วัน ถิ่น)
เหงวียงจุ่น	Nguyễn Chuẩn (เหงียน เจวีน)
เหงวียงชาย	Nguyễn Thiển (เหงียน เทียน)
เหงวียงซุน	Nguyễn Xuân (เหงียน เซวีน)
เหงวียงซุนทัน	Nguyễn Xuân Tinh (เหงียน เซวีน ตัญ)
เหงวียงซุงธัง	Nguyễn Xuân Thục (เหงียน เซวีน ตุ๊ก)
เหงวียงเซียว	Nguyễn Siêu (เหงียน เซียว) Nguyễn Hữu Công (เหงียน ฮิว กง)
เหงวียงเถวเรียว	Nguyễn Nhiễm (เหงียน เถวเรียว)
เหงวียงคักเถียว	Nguyễn Khắc Thiệu (เหงียน คัก ถียว)
เหงวียงดั่งเกอ	Nguyễn Đăng Cơ (เหงียน ดั่ง เกอ)
เหงวียงดั่งเต'	Nguyễn Đăng Đệ (เหงียน ดั่ง เตะ)
เหงวียงดั่งตุ่น	Nguyễn Đăng Tuân (เหงียน ดั่ง เตวีน)
เหงวียงดั่งเต็ง	Nguyễn Đăng Tiến (เหงียน ดั่ง เตียน)
เหงวียงดั่งเถียน	Nguyễn Đăng Thiệp (เหงียน ดั่ง ถียบ)
เหงวียงดั่งหิว	Nguyễn Đăng Hựu (เหงียน ดั่ง ฮิว)
เหงวียงด่าว	Nguyễn Đạo (เหงียน ด่าว)
เหงวียงดั้น	Nguyễn Văn Định (เหงียน วัน ดัญ)

เหงวียงดินตัก	Nguyễn Đình Chất (เหงวียง ดิน 質)
เหงวียงดินตัก	Nguyễn Đình Đắc (เหงวียง ดิน 득)
เหงวียงดินต้อ	Nguyễn Đình Tú (เหงวียง ดิน 透)
เหงวียงดินเหวียง	Nguyễn Đình Huyền (เหงวียง ดิน 浬)
เหงวียงดินเหวียง	Nguyễn Đình Thuyền (เหงวียง ดิน 浬)
เหงวียงดินบา	Nguyễn Đình Ba (เหงวียง ดิน 巴)
เหงวียงดินยั้น	Nguyễn Đình Minh (เหงวียง ดิน 冥)
เหงวียงดินย้าบ	Nguyễn Đình Giáp (เหงวียง ดิน 甲)
เหงวียงดักจี	Nguyễn Đức Chí (เหงวียง ดัก 志)
เหงวียงดักเซวียง	Nguyễn Đức Xuyên (เหงวียง ดัก 浬)
เหงวียงดักเซียง	Nguyễn Đức Xuyên (เหงวียง ดัก 浬)
เหงวียงดักตรัด	Nguyễn Đức Đàm (เหงวียง ดัก 談)
เหงวียงดักต้อ	Nguyễn Đức Tư (เหงวียง ดัก 透)
เหงวียงดักเตวียง	Nguyễn Đức Huyền (เหงวียง ดัก 浬)
เหงวียงดักเถียน	Nguyễn Đức Thiện (เหงวียง ดัก 浬)
เหงวียงดักทู	Nguyễn Đức Thu (เหงวียง ดัก 透)
เหงวียงดักยาง (แม่น้ำ)	sông Nguyệt Đức (ซง เหงวียง ดัก) แม่น้ำเหงวียงดัก ปัจจุบันเรียกว่าแม่น้ำไกว หรือซงไกว (Sông Cầu)
เหงวียงดักวี	Nguyễn Đức Huy (เหงวียง ดัก 浬)
เหงวียงดักหยาง	Nguyễn Đức Giảng (เหงวียง ดัก 講)
เหงวียงเดอเก้	Nguyễn Kỳ Kế (เหงวียง กี่ 計)
เหงวียงเตื่อง	Nguyễn Đường (เหงวียง เตื่อง)
เหงวียงโต	Ngô Hữn Hữn (โง ฮืว 诶)
เหงวียงโต	Nguyễn Đô (เหงวียง โต)

เหงวียงโต๋ย (กองทหาร)	Đội Sài Nguyên (โต๋ย ซ้าย เงียน)
เหงวียงตรี	Nguyễn Trí Hòa (เหงวียง จี ฮว่า)
เหงวียงตรีเฟื่อง	Nguyễn Tri Phương (เหงวียง จี เฟื่อง) แม่ทัพใหญ่แห่งราชวงศ์เหงวียงมีบทบาทที่สำคัญในการทำศึกต่างๆ ศักดิ์สำคัญคือการศึกต่อต้านฝรั่งเศสยึดครองเวียดนาม
เหงวียงตรงตรี๊ก	Nguyễn Trung Trực (เหงวียง จุง จ๊ก) ชาวประมงเวียดนามที่จัดตั้งและนำกองกำลังทหารประจำหมู่บ้านที่ต่อสู้กับกองกำลังอาณานิคมฝรั่งเศสในสามเหลี่ยมปากแม่น้ำโขงในเวียดนามตอนใต้ในเมื่อ ค.ศ.1860
เหงวียงตรงเปี่ยน	Nguyễn Trọng Biện (เหงวียง จ่อง เปี่ยน)
เหงวียงตรงหง่าน	Nguyễn Trung Ngạn (เหงวียง จุง หง่าน)
เหงวียงตั้งเฮียง	Nguyễn Tiến Huyền (เหงวียง เตี่ยน เฮวียน)
เหงวียงตื้อ	Nguyễn Văn Tư (เหงวียง วัน ตื้อ)
เหงวียงตื้อโจ้ว	Nguyễn Tử Châu (เหงวียง ตื้อ โจ้ว)
เหงวียงเตวียง	Nguyễn Tuyển (เหงวียง เตวียน)
เหงวียงเต้ง	Nguyễn Thái (เหงวียง ท้าย)
เหงวียงเต้งเคื่อง	Nguyễn Tấn Khuông (เหงวียง เติน เคื่อง)
เหงวียงเต้งพ้าย	ยังไม่พบในเอกสารเวียดนาม (ช่วงราชวงศ์เหงวียง)
เหงวียงเต้งเฮวียง	Nguyễn Tiến Huyền (เหงวียง เตี่ยน เฮวียน)
เหงวียงเตียง	Nguyễn Trãi (เหงวียง จ้าย) กวีเอกของเวียดนาม
เหงวียงเตื่อง	Nguyễn Trãi (เหงวียง จ้าย) กวีเอกของเวียดนาม
เหงวียงเตื่องเว้ง	Nguyễn Tường Vân (เหงวียง เตื่อง เวิน)
เหงวียงถว้าย	Nguyễn Thụy (เหงวียง ถวี)
เหงวียงถั่น	Nguyễn Thành (เหงวียง แถ่ญ)
เหงวียงถั่น	Nguyễn Tân (เหงวียง เติน)

เหงวียงถึคางว่างโหว	Ý Tĩnh Khang hoàng hậu Nguyễn Thị Hoàn (อึ๊ ตึญ คาง ฮว่าง โหว เหงวียง ถึ ฮว่าง)
เหงวียงถึทิวว่างท่ายโหว	Nguyễn Thị Anh Hoàng thái hậu / Tuyên Từ Hoàng thái hậu (เหงวียง ถึ แอญ ฮว่าง ท่าย โฮ้ว / เตวียง ตือ ฮว่าง ท่าย โฮ้ว) พระพันปีหลวง เหงวียง ถึ แอญ
เหงวียงถึท่ายพี	Kỳ Viên họ Đặng (กึ เวียง เหาะ ตัง)
เหงวียงถึโหล	Nguyễn Thị Lộ (เหงวียง ถึ โหละ) นางในราชสำนักราชวงศ์เล ภรรยาของ เหงวียง จ้าย
เหงวียงถึถุ่น	Nguyễn Thuật (เหงวียง ถ้วด)
เหงวียงถึเตวียง	Nguyễn Thủ Tiệp (เหงวียง ถึ เตวียง) Nguyễn Lệnh Công - (เหงวียง เหลลึญ กง) chiếm Tiên Du (เซี่ยม เตวียง ชู)
เหงวียงถึตั้ง	Nguyễn Bá Thằng (เหงวียง บ้า ตั้ง)
เหงวียงท่ายโต้วกวว่างเต	Nguyễn Thái Tổ Cao Hoàng đế (เหงวียง ท่าย โต้ว กว ฮว่าง เต)
เหงวียงท่ายบ็อก	Nguyễn Đại Phác (เหงวียง ต่าย ฟัก)
เหงวียงท่ายบั้น	Nguyễn Khoan (เหงวียง ควาน) Tam Đái (ตามต่าย) เหงวียง ควาน (ค.ศ.906 – 967) เป็นกบฏราชวงศ์โจงตั้งตนเป็นใหญ่เมืองตามต่าย
เหงวียงถึทุก	Đoàn Nguyễn Thục (ตว๋าน เหงวียง ถุก)
เหงวียงถึเหวียง	ยังไม่พบในเอกสารเวียดนาม (ช่วงราชวงศ์เล)
เหงวียงถึเทก	Nguyễn Thất (เหงวียง เท็ด)
เหงวียงถึเทอเหวียง	Nguyễn Thừa Diễm (เหงวียง เทื่อ เสียน)
เหงวียงถึเต้ตรุง	Nguyễn Thế Trung (เหงวียง เท้ จุง)
เหงวียงถึนอง	Nguyễn Nộn (เหงวียง โหน่น)
เหงวียงถึนั๊กตอน	Nguyễn Văn Tôn (เหงวียง วัน โต่น) คนเขมร บ้านจำโอน เมืองเกิ่นเทอ (Trà Ôn, Cần Thơ) แม่ทัพคนสำคัญของเหงวียง แอญ
เหงวียงถึบ้ากึ	Nguyễn Bá Kỳ (เหงวียง บ้า กึ)
เหงวียงถึบ่าง	Nguyễn Lệ (เหงวียง เหลละ)

เหงวียงบ่าวตรี	Nguyễn Bảo Trí (เหงวียง บ่าว ตรี)
เหงวียงเบ็ก	Nguyễn Bắc (เหงวียง บัก)
เหงวียงเพือกบ็อก	Nguyễn Phúc Ánh (เหงวียง ฟุก แอญ) /องค์เทียนสื่อ กษัตริย์ชาลอง ไทยเรียกหันหลายชื่อว่า ยาลอง องค์เทียนสื่อหรือองเชียงสื่อ ซึ่งมาจากเทียนต้อ (โอรสสวรรค์)
เหงวียงเพือกวิน	Nguyễn Phước Nguyên (เหงวียง เพือก เงียน)
เหงวียงเพือกเหวียน / เหงวียงเพือกบ็อก / เหงวียงเพือกอัน	Nguyễn Phúc Ánh (เหงวียง ฟุก แอญ) /องค์เทียนสื่อ กษัตริย์ชาลอง ไทยเรียกหันหลายชื่อว่า ยาลอง องค์เทียนสื่อหรือองเชียงสื่อ ซึ่งมาจากเทียนต้อ (โอรสสวรรค์)
เหงวียงเพือกอัน	Nguyễn Phúc Ánh (เหงวียง ฟุก แอญ) /องค์เทียนสื่อ กษัตริย์ชาลอง ไทยเรียกหันหลายชื่อว่า ยาลอง องค์เทียนสื่อหรือองเชียงสื่อ ซึ่งมาจากเทียนต้อ (โอรสสวรรค์)

สุสานกษัตริย์ชาลอง เมืองเว้

เหงวียงมินทัน	Trương Minh Thành (เหงวียง มิญ แทญ)
เหงวียงยวีก๊าบ	Nguyễn Duy Hợp (เหงวียง ฮวี เฮิบ)
เหงวียงยวีกุง	Nguyễn Duy Cung (เหงวียง ฮวี กุง)
เหงวียงยันเคียด	Nguyễn Danh Xán (เหงวียง แซญ ซ่าน)
เหงวียงยันเต็บ	Nguyễn Danh Tập (เหงวียง แซญ เต็บ)
เหงวียงยันหลาก	Nguyễn Doanh Nhạc (เหงวียง แซญญ หลาก)

เหงวียงยาเกียด	Nguyễn Gia Cát (เหงียน ซา ก้าต)
เหงวียงยามาง	ยังไม่พบในเอกสารเวียดนาม
เหงวียงย้าบ	Nguyễn Thiệp (เหงียน เที้ยบ) พงศาวดารญวน เขียนแตกต่างกับเอกสารเวียดนาม (Đại Nam thực lục ตำนานมฤคหฤก หน้า 401)
เหงวียงยาเพียง	Nguyễn Gia Phan (เหงียน ซา ฟาน)
เหงวียงยิว	Nguyễn Duy Hòa (เหงียน ฮวี ฮว่า)
เหงวียงลือ่ง	Nguyễn Long (เหงียน ลอง)
เหงวียงलग	Nguyễn Lang (เหงียน ลาง)
เหงวียงเล็ง	Nguyễn Lân (เหงียน เลิน)
เหงวียงวัง	Nguyễn Hoàng (เหงียน ฮว่าง)
เหงวียงวัง	Nguyễn Văn Hòa (เหงียน วัน ฮว่า)
เหงวียงวังกง	Nguyễn Công Văn (เหงียน กง วัน)
เหงวียงวังกง	Nguyễn Văn Công (เหงียน วัน กง)
เหงวียงวังกวาง	Nguyễn Văn Quang (เหงียน วัน กวาง)
เหงวียงวังกว้าง	Nguyễn Văn Mãn (เหงียนวันเมน)
เหงวียงวังกวาง	Nguyễn Văn Quang (เหงียน วัน กวาง)
เหงวียงวังกว้าง	ยังไม่พบในเอกสารเวียดนาม (ช่วงราชวงศ์เตี้ยเซินและราชวงศ์เหงียน)
เหงวียงวังกิม	Nguyễn Văn Kim (เหงียน วัน กิม)
เหงวียงวังกุก	Nguyễn Văn Cúc (เหงียน วัน กุก)
เหงวียงวังเกวีย	Nguyễn Văn Quý (เหงียน วัน กวี)
เหงวียงวังเก็ม	Nguyễn Văn Chấn (เหงียน วัน เซ้น)
เหงวียงวังเกียน	Nguyễn Văn Kiên (เหงียน วัน เกียน)
เหงวียงวังเกี้ยว	Nguyễn Văn Hào (เหงียน วัน ห่าว)
เหงวียงวังคิม	Nguyễn Văn Kim (เหงียน วัน กิม)

เหงวียงวังโคน	Nguyễn Văn Khôn (เหงียน วัน โคน)
เหงวียงวังงี	Nguyễn Văn Nghi (เหงียน วัน งี)
เหงวียงวังเงือง	Văn Nguyên (วัน เงียน)
เหงวียงวังเจ็ง	Nguyễn Văn Chấn (เหงียน วัน เซ้น)
เหงวียงวังเจ็ง	Nguyễn Văn Chấn (เหงียน วัน เซ้น)
เหงวียงวังโจ้ว	Nguyễn Văn Chấn (เหงียน วัน เซ้น)
เหงวียงวังญูร้าง	Nguyễn Văn Nhân (เหงียน วัน ญู) ดู เหงวียงวังญูริน
เหงวียงวังญูริง	Nguyễn Văn Nhân (เหงียน วัน ญู) ดู เหงวียงวังญูริน
เหงวียงวังญูริน	Nguyễn Văn Nhân (เหงียน วัน ญู) ขุนพลของเหงียน แอ้ญู เจ้าเมืองชาติญู แก่ญู (Gia Định Thành) คนแรก หลังจากที่ยกสถานะเมืองชาติญูจากระดับผู้ (phủ Gia Định) ให้เป็นแก่ญู Thành
เหงวียงวังทวาน	Nguyễn Thoan (เหงียน ทวาน)
เหงวียงวังต่าว	Nguyễn Văn Đạo (เหงียน วัน ต่าว)
เหงวียงวังดั้น	Nguyễn Văn Định (เหงียน วัน ดิญ)
เหงวียงวังดั้น	Nguyễn Văn Định (เหงียน วัน ดิญ)
เหงวียงวังเดียม	Nguyễn Văn Kiên (เหงียน วัน เกียน)
เหงวียงวังเต้	Nguyễn Văn Thảo (เหงียน วัน ถาว)
เหงวียงวังเคียม	Nguyễn Văn Khiêm (เหงียน วัน เคียม)
เหงวียงวังเคียม	Nguyễn Văn Diễm (เหงียน วัน เคียม)
เหงวียงวังดั่ง	Nguyễn Văn (เหงียน วัน)
เหงวียงวังโคน	Nguyễn Văn Khôn (เหงียน วัน โคน)
เหงวียงวังตร้าม	Nguyễn Văn Triêm (เหงียน วัน เจียม)
เหงวียงวังตรี	Nguyễn Văn Trị (เหงียน วัน จิ)
เหงวียงวังตรี	Nguyễn Văn Trị (เหงียน วัน จิ)

เหงวียงวังตลี่	Nguyễn Văn Tri (เหงวียง วัน จิ)
เหงวียงวังตัน	Nguyễn Văn Tánh (เหงวียง วัน แทญ)
เหงวียงวังตีม	Nguyễn Văn Tinh (เหงวียง วัน ตัญ)
เหงวียงวังตื้อ	Nguyễn Văn Tú (เหงวียง วัน ตื้อ)
เหงวียงวังตื้อ	Nguyễn Văn Tú (เหงวียง วัน ตื้อ)
เหงวียงวังเตรียง	Nguyễn Văn Soạn (เหงวียง สัน สว่าน)
เหงวียงวังเตรื่อง	Nguyễn Văn Trương (เหงวียง วัน เจือง)
เหงวียงวังเตรื่อง	Nguyễn Văn Trương (เหงวียง วัน เจือง)
เหงวียงวังเตรื่อง	Nguyễn Văn Tường (เหงวียงวันเตื่อง)
เหงวียงวังเตรียน	Nguyễn Văn Tuyền (เหงวียง วัน เตรียน)
เหงวียงวังเต็บ	Nguyễn Văn Tuyết (เหงวียง วัน เตรียต)
เหงวียงวังเตื่อง	Nguyễn Văn Trương (เหงวียง วัน เจือง)
เหงวียงวังโต้ง	Nguyễn Văn Triền (เหงวียง วัน เจียง)
เหงวียงวังโต้น (ตน. นายทหาร)	Nguyễn Văn Tồn (เหงวียง วัน โต้น)
เหงวียงวังโต้น	Nguyễn Văn Tồn (เหงวียง วัน โต้น) Cai đội quân Xiêm binh (กาย โตะ กว่าน เขียม บิญ)
เหงวียงวังถว้าย	Nguyễn Văn Thụy (เหงวียง วัน ถวี)
เหงวียงวังถั่น	Nguyễn Văn Thịnh (เหงวียง วัน ถิญ)
เหงวียงวังถาว	Nguyễn Văn Thảo (เหงวียง วัน ถาว)
เหงวียงวังถุ่น	Nguyễn Văn Thuận (เหงวียง วัน ถวิน)
เหงวียงวังถึ้ง	Nguyễn Văn Thận (เหงวียง วัน ถิ่น)
เหงวียงวังเถียง	Nguyễn Khắc Thiệu (เหงวียง คัก ถี้ยว)
เหงวียงวังท้ง	Nguyễn Văn Thắng (เหงวียง วัน ท้ง)
เหงวียงวังทั่น	Nguyễn Văn Thành (เหงวียง วัน แทญ)

เหงวียงวังทุก	Nguyễn Văn Thạc (เหงวียง วัน ถาก)
เหงวียงวังทู้	Nguyễn Đức Thu (เหงวียง ดี๊ก ทู)
เหงวียงวังธัง	Nguyễn Văn Thống (เหงวียง วัน ทัง) (มีการเว้นคนนี้ ใส่ชื่อคนนั้นในบางวรรคบางช่วง)
เหงวียงวังบั้ง	Nguyễn Bằng (เหงวียง บั้ง)
เหงวียงวังบิ้น	Nguyễn Văn Bình (เหงวียง วัน บีญ)
เหงวียงวังเปี้ยว	Nguyễn Văn Biếu (เหงวียง วัน เปี้ยว)
เหงวียงวังเฟ็ง	Nguyễn Văn Phân (เหงวียง วัน เฟิน)
เหงวียงวังเฟื่อง	Nguyễn Danh Phương (เหงวียง แชนญ เฟื่อง)
เหงวียงวังเม็ง	Nguyễn Văn Mân (เหงวียง วัน เมิน)
เหงวียงวังย๊าบ	Nguyễn Văn Giáp (เหงวียง วัน ซ๊าบ)
เหงวียงวังย៉าม	ในเอกสารเวียดนามสมัยเต๋ยเชิน ไม่ปรากฏชื่อ เหงวียง วัง ย៉าม ในเหตุการณ์เดียวกันเอกสารเวียดนาม แต่พบบุคคลชื่อ Đào Công Giản (ด่าว กง ซาน) และ Phạm Văn Diễm (ฝ่าม วัน เตียม) ฝ่ายเต๋ยเชินมีพฤติกรรมเหมือน เหงวียง วัง ย៉ามในพงศาวดารญวน
เหงวียงวังลาง	Nguyễn Văn Lang (เหงวียง วัน ลาง)
เหงวียงวังเลียน	Nguyễn Văn Liên (เหงวียง วัน เลียน)
เหงวียงวังหวัง	Nguyễn Văn Hoàng (เหงวียง วัน หวัง)
เหงวียงวังวัน	Nguyễn Văn Huấn (เหงวียง วัน เฮวุ้น)
เหงวียงวังวาย	Nguyễn Văn Oai (เหงวียง วัน อวาย)
เหงวียงวังวิน	Nguyễn Văn Hoàng (เหงวียง วัน ฮว่าง)
เหงวียงวังวุ้น	Nguyễn Văn Huấn (เหงวียง วัน เฮวุ้น)
เหงวียงวังเว็ง	Nguyễn Đăng Vân (เหงวียง ดั่ง เวิน)
เหงวียงวังเว็ง	Nguyễn Văn Vân (เหงวียง วัน เวิน) ตำแหน่งของ Nguyễn Văn Vân (เหงวียง วัน เวิน) คือ Chánh Trung đôn (แซ่ญ จุง โด่น)

เหงวียงวังเวียง	Nguyễn Văn Huyền (เหงียน วัน เฮวียน)
เหงวียงวังเวียน	Nguyễn Văn Khiêm (เหงียน วัน เคียม)
เหงวียงวังสี	Nguyễn Văn Sĩ (เหงียน วัน สี)
เหงวียงวังหือ	Nguyễn Văn Ngự (เหงียน วัน หือ)
เหงวียงวังหุง	Nguyễn Văn Ngũ (เหงียน วัน หึง)
เหงวียงวังหมั่ง	Nguyễn Văn Mẫn (เหงียนวันเหมิน)
เหงวียงวังหยาง	Nguyễn Văn Giảng (เหงียน วัน สาง)
เหงวียงวังหุ่ง	Nguyễn Văn Dũng (เหงียน วัน สุก)
เหงวียงวังหุย	Nguyễn Hoàng Dụ (เหงียน หวัง สุ)
เหงวียงวังหลุก	Nguyễn Văn Lục (เหงียน วัน หลุก)
เหงวียงวังหึงจิ้น	Nguyễn Văn Hữu Chính (เหงียน วัน หิว ชึง)
เหงวียงวังหุง	Nguyễn Văn Hiên (เหงียน วัน เฮียน)
เหงวียงวังหุง	Nguyễn Văn Ngũ (เหงียน วัน หุง)
เหงวียงวังเหงวียง	Nguyễn Văn Quyên (เหงียน วัน เกวียน)
เหงวียงวังเหงีย	Nguyễn Văn Nghĩa (เหงียน วัน เหงีย)
เหงวียงวังหมั่ง	Nguyễn Văn Mẫn (เหงียน วัน เหมิน)
เหงวียงวังหมั่ง	Nguyễn Văn Mẫn (เหงียนวันโหมว)
เหงวียงวังเหย	Nguyễn Văn Duệ (เหงียน วัน เซวะ)
เหงวียงวังเหยียว	Nguyễn Văn Thiệu (เหงียน วัน เตียว)
เหงวียงวังเล	Nguyễn Văn Lê (เหงียน วัน เล)
เหงวียงวังเหว	Nguyễn Văn Huệ (เหงียน วัน เหวะ)
เหงวียงวังเหียง	Nguyễn Văn Hiên (เหงียน วัน เหียน)
เหงวียงวังห้อย	Nguyễn Văn Hội (เหงียน วัน ห้อย)
เหงวียงวังห้าว	Nguyễn Văn Hạo (เหงียน วัน โฮ้ว)

เหงวียงวังอุ้น	Nguyễn Văn Uẩn (เหงียน วัน เอ็น)
เหงวียงวังฮ่าว	Nguyễn Văn Hào (เหงียน วัน ห่าว)
เหงวียงวังฮึง	Nguyễn Văn Hưng (เหงียน วัน ฮึง)
เหงวียงวังเฮี้ยว	Nguyễn Văn Hiếu (เหงียน วัน เฮี้ยว)
เหงวียงวังเฮือง	Nguyễn Văn Huống (เหงียน วัน เฮือง)
เหงวียงวังกลาง	Nguyễn Trang (เหงียน จาง)
เหงวียงวันถ้ง	Nguyễn Văn Thống (เหงียน วัน ท้ง)
เหงวียงว้าตริน	Nguyễn Hòa (เหงียน ฮว่า)
เหงวียงว้ายกวัน	Nguyễn Hoài Quỳnh (เหงียน ฮว่าย เฮวียน)
เหงวียงวันตัก	Nguyễn Hoàng Đức (เหงียนฮว่างตัก)
เหงวียงวันตัก	Nguyễn Hoàng Đức (เหงียน ฮว่าง ตัก)
เหงวียงวีตราก	Nguyễn Huy Trạc (เหงียน ฮวี จ่าก)
เหงวียงวีตุ้	Nguyễn Huy Túc (เหงียน ฮวี ตัก)
เหงวียงวิน	Nguyễn Hoàng (เหงียน ฮว่าง) (ค.ศ.1525 –1613) Nguyễn Thái Tổ Tiên Vương เหงียน ท้าย โต้ เทียน เวือง ผู้บุกเบิกดินแดนหัวเมืองฝ่ายใต้แห่งตระกูลเหงียน
เหงวียงวันตัก	Nguyễn Văn Hoàng (เหงียน วัน หวัง)
เหงวียงวันตัก	Nguyễn Hoàng Đức (เหงียน ฮว่าง ตัก)
เหงวียงวีฮัก	Nguyễn Huy Thảng (เหงียนฮวีถาง)
เหงวียงวีฮัน	Nguyễn Huy Thảng (เหงียน ฮวี ถาง)
เหงวียงเวียดเกอ	Nguyễn Việt Cơ (เหงียน เวียด เกอ)
เหงวียงเวียดภู	Nguyễn Việt Phú (เหงียน เวียด ฟู)
เหงวียงเวียน	Nguyễn Viên (เหงียน เวียน)
เหงวียงห่งอกเฮวียง	Nguyễn Ngọc Huyền (เหงียน ห่งอกเฮวียน)

เหงวียงหญฺวรก	Nguyễn Nhạc (เหงึยง นหญฺวรก)
เหงวียงหญฺงฮึ	ยงไม่พบในเอกสารเวียดนาม (หญฺงราชวงศ่เหงึยง)
เหงวียงหญฺ	ยงไม่พบในเอกสารเวียดนาม (หญฺงราชวงศ่เต็ยเซินและราชวงศ่เหงึยง)
เหงวียงหญฺลือ	Nguyễn Lữ (เหงึยง หลือ)
เหงวียงหญฺหวาง	Nguyễn Hoàng (เหงึยง ฮว่าง) Nguyễn Thái Tổ Tiên Vương (เหงึยง ท้ายโต๊ เต็ยง เวือง) (ค.ศ.1525 –1613) ตรีงกุลเหงึยงได้เป็ญผู้ปกครองดินแดนหัวเมืองใต้ของเวียดนามตั้งเศศตวรรษที่ 16-18 นักประวัติศาสตร่บางคนถึอกันว่า เหงึยงท้ายโต๊เต็ยงเวืองคือกษัตริย์แห่งราชวงศ่เหงึยงคนแรก (กษัตริย์ทองถึนทางภาคใต้) ซึ่งตรีงกุลเหงึยงผู้บุกเบิกดินแดนภาคใต้ของเวียดนามและได้ปกครองดินแดนทางตอนใต้ จวบจนลูกหลานสืบร่นต่อมาสามารถตั้งเป็ญราชวงศ่เหงึยงที่สามารภปกครองดินแดนเวียดนามได้ทั้งหมด ค.ศ. 1802-1945
เหงวียงหญฺหวินหิว	Nguyễn Vinh Hưu (เหงึยง หวิญ ฮิว)
เหงวียงหญฺห็อก	Nguyễn Học (เหงึยง ห็อก)
เหงวียงหญฺหิว	Nguyễn Hưu (เหงึยง หิว)
เหงวียงหญฺหิวเกิว	Nguyễn Hữu Cầu (เหงึยง หิว เกิว)
เหงวียงหญฺหิวจึญ	Nguyễn Hữu Chính (เหงึยง หิว จึญ)
เหงวียงหญฺหิวตั้ง	Nguyễn Hữu Đồng (เหงึยง หิว ตั้ง)
เหงวียงหญฺหิวด่าว	Nguyễn Hữu Đạo (เหงึยง หิว ด่าว)
เหงวียงหญฺหิวดิญ	Nguyễn Hữu Định (เหงึยง หิว ดิญ)
เหงวียงหญฺหิวถว่ย	Nguyễn Hữu Thụy (เหงึยง ฮิว ถว่ย)
เหงวียงหญฺหิวถว่ย	Nguyễn Hữu Thụy (เหงึยง หิว ถว่ย)
เหงวียงหญฺหิวถึง	Nguyễn Hữu Thiện (เหงึยง หิว ถึง)
เหงวียงหญฺหิวเทียม	Nguyễn Hữu Thiện (เหงึยง ฮิว ถึง)
เหงวียงหญฺหิวอึด	Nguyễn Hữu Dật (เหงึยง ฮิว เสิด)
เหงวียงหญฺหญฺง	Nguyễn Hùng (เหงึยงหญฺง)
เหงวียงหญฺหญฺง	Nguyễn Văn Nghĩa (เหงึยง วันหญฺง)

เหงวียงเหว่	Nguyễn Huệ (เหงียน เหวะ)
เหงวียงโหม่วคั่น	ยังไม่พบในเอกสารเวียดนาม (ช่วงราชวงศ์เหงียน)
เหงวียงโหม่วซุ่น	Nguyễn Mậu Xuân (เหงียน โหม่ว เซวิน)
เหงวียงโหม่วหนี่	Nguyễn Mậu Nhì (เหงียน โหม่ว หนี่)
เหงวียงเอวี่ยง	Nguyễn Văn Uyển (เหงียน วัน เอวี่ยน)
เหงวียงเฮี่ยน	Nguyễn Hiền (เหงียน เหี่ยน)
เหงวียนกวางซุ่น	Nguyễn Quang Cường (เหงียน กวาง เกือง)
เหงวียนกวางเตี่ยน	Nguyễn Quang Điện (เหงียน กวาง เตี่ยน)
เหงวียนฉี	Lê Xí (เลซี่) หรือ Nguyễn Xí (เหงียน ซี้)
เหงวียนดักเถี่ยว	Nguyễn Khắc Thiệu (เหงียน คัก เถี่ยว)
เหงวียนท่ายบ็อก	Nguyễn Huy Bảo (เหงียน ฮวี บ่าว)
เหงวียนเท่เถี่ยว	Lại Thế Thiê (ล่าย เท่ เถี่ยว)
เหงวียนบ่าวตรี	Nguyễn Bảo Trí (เหงียน บ่าว จี)
เหงวียนเยวียงฮ่า	ไม่ปรากฏในเอกสารเวียดนาม ใดๆ มีแต่ ด่วนเถื่อง Đoàn Thượng เท่านั้นที่เป็นพวกขบถตามเนื้อหาพงศาวดารญวน
เหงวียนวังญร่าง	Phạm Văn Nhân (เหงียน วัน ญิน)
เหงวียนวังพัน	Nguyễn Văn Thành (เหงียน วัน แท่ญ)
เหงวียนวังเหยี่ยว	Trần Quang Diệu (เจิ่น กวาง เสี่ยว) ในเอกสารเวียดนามปรากฏนามสกุลต่างกับพงศาวดารญวน
เหงวียนวังบั้ง	Nguyễn Văn Bàng (เหงียน วัน บั้ง)
เหงวียนวังบ่าง	ยังไม่พบในเอกสารเวียดนาม (ช่วงราชวงศ์เหงียน)
เหงี่ยงดาว	Nguyễn Tông Đạo / Nguyễn Toán (เหงียน ตง ต่าว / เหงียน ต้วน)
เหงี่ยงยกยาง (แม่น้ำ)	sông Như Nguyệt (ซง ญื่อ เงวียด) 1. แม่น้ำโก้ว (Sông Cầu) 2. สมรภูมิ ญื่อเงวียด Như Nguyệt
เหงปง จ.	Hạ Phương (หะ เฟือง)

เหม็ง จ.	Nhà Minh (หมู่บ้าน มิญ) ราชวงศ์หมิง (จีน)
เหยววายเหว่ๆ (อวี) (ตน. นายทหาร)	Vệ úy vệ Nhuệ uy (เหวะ อวี เหวะ เญวะ อวี)
เหยววินฮ้าว (ตำบล)	xã Nguyệt Áo (สา เหงียด ฮ้าว) บ้านเหงียดฮ้าว แปดเหลี่ยม
เหยียนโจ้ว (เมือง)	Diễn Châu (เสียน โจ้ว) เมืองเสียนโจ้ว ปัจจุบันคือเมืองเหงะอาน (Nghệ An)
เหยี่ยวหออเหว่ (อวี) (ตน. นายทหาร)	Phó vệ úy vệ Diêu võ (ฟ้อ เหวะ อวี เหวะ เสี่ยว หออ)
เหยี่ยวหออเหว่ฟ้อเหว่ (ตน. นายทหาร)	Diêu võ vệ Phó vệ (เสี่ยว หออ เหวะ ฟ้อ เหวะ)
เหยี่ยวหออเหว่ฟ้อเหว่ (อวี) (ตน. นายทหาร)	Phó vệ úy vệ Diêu võ (ฟ้อ เหวะ อวี เหวะ เสี่ยว หออ)
เหยี่ยวหอออวี (ตน. นายทหาร)	Vệ úy vệ Diêu võ (เหวะ อวี เหวะ เสี่ยวหออ)
เหล่ก้าบ (ตำบล)	Mê Linh (เม ลินญ) ตาม ĐVSK เวียดนาม หนือตริงเวืองตั้งกรุงที่ Mê Linh (เม ลินญ)
เหล่งหน้า (เมือง)	Lĩnh Nam (ลิ่ง นาม) ดินแดนลิ่งนามหรือหลิงหนาน ดินแดนตอนใต้ของจีน ติดกับเวียดนาม
เหล่ถวี (แขวง)	huyện Lệ Thủy (เฮวี่ยน เหละ ถวี)
เหล่ถวีเหวี่ยน (อำเภอ)	Lệ Thủy (เหละ ถวี)
เหล่บ่ (กระทรวง)	Lễ bộ (เหล บ่) กระทรวงพิธีการ
เหล่ยดาตเกอ ว. (เรือ)	ยังไม่พบในเอกสารเวียดนาม (ช่วงราชวงศ์เหงียน) เอกสารเวียดนามบ้างเรียก กว้างๆ ว่า tàu thủy เต่าถวี (เรือ)
เหล่ยง / (ราชวงศ์จีน)	nhà Lương (หมู่บ้าน เลื่อง) ราชวงศ์เหล่ยงตะวันตก ยุคห้าชนเผ่าสิบหกแคว้น
เหล่ยงบุนแกง	Lương Văn Canh (เลื่อง วัน แกง)
เหล่ยงบุนเอ็ง จ.	đảng Bạch Liên giáo, ở Tứ Xuyên (ต้าง แบ๊ก เลียน ซ่าว เอ้อ ตื่อ เซวี่ยน) สำนักบัวขาว เมืองเสฉวน
เหล่ยงบูเต้ จ.	Lương Vũ Đế (เลื่อง หวู เต้) จักรพรรดิหวู่เหล่ยง
เหล่ยงเคี้ยวกง	Kiểu Lệnh Công (เกี้ยว เหล่ญ กง)
เหล่ยงบ่าวตรี	Nguyễn Bảo Trí (เหงียน บ่าว จี)
เหล่ยงวังเคียม	Nguyễn Văn Khiêm (เหงียน วัน เคียม)

เหงียนวันเคียม	Nguyễn Văn Khiêm (เหงียน วัน เคียม)
เหงียนวันตริก	Nguyễn Thế Trúc (เหงียน เท่ จัก)
เหงียนเถียม	Nguyễn Văn Thiêm (เหงียน วัน เถียม)
เหงียนวันเฟื่อง	Nguyễn Văn Phương (เหงียน วัน เฟื่อง)
เหงียนวันเว็ง	Nguyễn Văn Vân (เหงียน วัน เวิน)
เหงียนหวินถึ	Nguyễn Vinh Thị (เหงียน หวิญ ถึ)
เหงื่อว่างท้ายโหว่	Huệ Từ Thái hậu / Hiến Từ Tuyên Thánh Hoàng hậu / Hiến Từ Hoàng thái hậu (เหวะ ตื่อ ท้าย โฮ้ว / เหี่ยนตื่อเตวียนแท้ญท้ายฮว่างท้ายโฮ้ว/เหี่ยน ตื่อ ฮว่าง ท้าย โฮ้ว) พระพันปี หลวงเหวะ ตื่อ
เหงื่อเวือง (ตน. ขุนนาง)	Vệ vương Toản (เหวะ เวือง ต่วน) ผู้แปลพงศาวดารญวนหมายถึง เจ้าต่างกรม
เหงื่ออ้ว (ตน. นายทหาร)	Vệ úy (เหวะ อ้ว)
เหงื่ออ้ว	vệ úy (เหวะ อ้ว) ตำแหน่งนายทหาร
เหงื่อตริยงยิน (ด่าน)	dinh Vinh Trấn (ชัญ หวิน เจิ้น)
เหงื่อเกื่อง (เมือง)	Việt Thường thị (เหวียด เถื่อง ถึ) ดินแดนรัฐโบราณขึ้นอยู่กับจีนและอาณาจักรวันลางอยู่ทางทิศตะวันตก ของเมืองหงะฮาน และเมืองท่าตีญ (ภาคกลางเวียดนาม) จีนเรียกว่า เยว่ซ่าง หมายถึง ฉาน หรือ สยาม กลุ่มคนที่พูดภาษาตระกูลไท – ลาว เมื่อเทียบศักราชและดินแดนในลาวน่าจะตรงกับน่าจะ เป็นอาณาจักรโบราณของลาวที่เรียกกันว่าอาณาจักรศรีโคตรบองหรือศรีโคตร บูร
เหงื่อยง	Ỗ Viện (โด้ เหวี่ยน)
เหงื่อกวาง (เมือง)	Tuyên Quang (เตวียน กวาง)
เหงื่อตื่อเลียม (ตำบล)	Huyện Từ Liêm เหวี่ยน ตื่อ เลียม) อำเภอตื่อเลียม หนึ่งในเขตหรืออำเภอเก่า ของเมืองฮานอย
เหงื่อย่าว (ตน. ขุนนาง)	huyện giáo (เหวี่ยน ซ่าว)
เหงื่อเสียม	ยังไม่พบในเอกสารเวียดนาม (ช่วงราชวงศ์เล)

เหยียนหายโหว (ปากน้ำ)	cửa biển Cù Huân (เกือ เบี่ยน กู๋ เฮวิน) ปัจจุบันเป็นปากแม่น้ำก๊าย เมืองญาจาง (Sông Cai Nha Trang) อดีตเรียกว่าแม่น้ำฟูหลก แม่น้ำกู่ (sông Phú Lộc, sông Cù)
เหยียนเต้ จ.	Hán Hiến Đế (ฮ่าน เฮียน เต้) พระเจ้าฮั่นเซี่ยนตี้ หรือจักรพรรดิฮั่นเซี่ยนตี้
เหยียบเต้ริง (ตน. ขุนนาง)	Hiệp trấn (เหยียบเจิ้น) ตำแหน่งเหยียบเจิ้น ปลัดเมือง เป็นตำแหน่งขุนนางบริหารเมืองเป็นรองจากเจ้าเมืองหรือเจิ้นถู่ (Trấn thủ) ซึ่งตั้งขึ้นมาใหม่ใช้เฉพาะสมัยกษัตริย์ซาลองและกษัตริย์มินหม่าง
เหยียบเต้ริงตั้น	Hiệp trấn là Tin (เหยียบเจิ้น หล่า ตั้น)
เหยียบโป๊ (เมือง)	Hợp Phố (เหิบ โฟ้) เมืองเหอฝู่ ประเทศจีน
เหยียบว่าว่างเต้	Hiệp Hoà hoàng đế (เหยียบ ฮว่า ฮว่างเต้) กษัตริย์เหยียบฮว่า แห่งราชวงศ์เหิงยีน
เหยิวลั้ง	Cà Lăng (ก่า ลั้ง)
โห้	Hồ (โห้) ลูกนางมีใจวกงจิวกับตรองถี้
โห้ (แซ่)	Hồ (โห้) ราชวงศ์โห้ (nhà Hồ)
โห่งเจ็ง (กองทหาร)	Hậu chấn (โห้ว เจิ้น)
โห่งโด้ง (กองทหาร)	Hậu đồn (โห้ว โด้น)
โห่งเวเต้ซามอ้อง จ.	Ngũ Đế và Tam Vương (หงู เต้ หว่า ทาม เวือง)
โห่งเวไต้ จ.	Cao Tổ (กาวไต้) Hán Cao Tổ (ฮ่าน กาว ไต้) จักรพรรดิฮั่นเกาจู่ ปฐมจักรพรรดิแห่งราชวงศ์ฮั่น
โห่งเวไต้ว้อยฉิว จ.	Ngô Nguyên Tế (โง เจียน เต้)
โห้จิว (เกาะ)	Hồ Châu (โห โช่ว) เกาะตั้งอยู่ที่ลำน้ำดินเตือง (แม่น้ำ)
โห้ตักลี่	Hồ Đốc Lý (โหะ ตัก ลี้) ตำแหน่งโหะตัก ชื่อลี้ ไม่ทราบชื่อสกุล
โห้ดั่ง	Hồ Đồng (โห้ ดั่ง)
โห้เต็งเจ็ง	Hồ Tiến Chân (โห้ เตี้ยน เจิน)

ไห้โตน (เมือง)	Hồ Tôn Tinh (ไห้ โตน ติญ) อาณาจักรไห้โตน (nước Hồ Tôn) ไทยเรียกว่า อาณาจักรทลินยี หรือ อาณาจักรจามปา (ปัจจุบันคือดินแดนภาคกลางของ เวียดนาม)
ไห้เทียน (ตำบล)	Hồ Thiên (ไห้ เทียน)
โหน่ยไฮ้ว	nội hầu Phan Văn Lân (โหน่ย ไห้ว ฟาน วัน เลิน)
ไห้โป้ (กระทรวง)	Hộ bộ (โหะ โบะ) กระทรวงการคลัง
ไห้โป้ (ตน.ขุนนาง)	Hộ bộ (โหะ โบะ)
ไห้โป้ทามตรี	Tham tri Hộ bộ (ทาม จี โหะ โบะ) ปลัดกระทรวงการคลัง
ไห้โป้บ้ำ	hộ bộ Bá (โหะโบะบ้ำ)
ไห้โป้พามตรี (ตน. ขุนนาง)	Tham tri Hộ bộ (ทาม จี โหะ โบะ) ปลัดกระทรวงการคลัง
โหมดมาง (ตำบล)	Mường Mọt/Mường Mọt (เหมื่อง โหมด/ เหมื่อง หมด)
โหม่ย	nội (โหน่ย)
โหม่ยตริก (กองทหารเรือ)	vệ Nội trực (เหวะ โหน่ย จิก)
โหม่ยตริกเหว่เหว่ (อวี) (ตน. นายทหาร)	Vệ úy vệ Nội trực (เหวะ อวี เหวะ โหน่ย จิก)
โหม่ยไฮ้ว (ตน. ขุนนาง)	nội hầu (โหน่ย ไห้ว)
โหม่ยยาง (แม่น้ำ)	Lũ Giang (ไหล์ ซาง)
โหม่ยยาง (แม่น้ำ)	Mậu Giang (โหม่ว ซาง)
โหม่วต้าย	Mậu Tài (โหม่ว ต้าย)
ไห้ยกุนตักเจียงเจื่องเกอ (ตน. นายทหาร)	hậu quân đốc chiến chuồng cơ ไฮ้ว เกวิน ตักเจียน เจื่อง เกอ)
ไห้ยโ้ (เมือง)	Hôi Hồ (ไห้ย โ้) เมืองไห้ยโ้ (เกิมเค ฟูเถาะ Cẩm Khê , Phú Thọ).
ไห้ย้า (ตน.ขุนนาง)	hộ giá (โหะ ซ้ำ) ผู้คุมราชรถ
ไห้ย้าฝ้ามหง่าน	Hộ giá Phạm Ngạn (โหะ ซ้ำ ฝ้าม หง่าน)
โหร่า (ตน. นายทหาร)	ยังไม่พบในเอกสารเวียดนาม (ช่วงราชวงศ์เหงียน)
โหลกัันยาง	ยังไม่พบในเอกสารเวียดนาม (ช่วงราชวงศ์เตี้ยเซินและราชวงศ์เหงียน)
โหล่เจียงเทวียน (เรือรบ)	chiến thuyền Lộ (เซี่ยน เถวียน โละ)

โห้วกล่าว (กองทหาร)	Hậu kích (โห้ว กัก)
โห้วกัน (กองทหาร)	Hậu kính (โห้ว กัญ)
โห้วกิมจี (กองทหาร)	chi Hậu định (ชี โห้ว ดัญ) กองหนุน
โห้วกุน	Hậu quân (โห้ว เกวิน) Hứ quân (หิ้ว เกวิน) (กอง) ท้าพลั้ง กองหนุน
โห้วกุน (กองทหาร)	Hậu quân (โห้ว เกวิน)
โห้วกุนกายเกอ (ตน. ขุนนาง)	ยังไม่พบในเอกสารเวียดนาม (ช่วงราชวงศ์เหงียน)
โห้วกุนเตี้ยงโด้งจันจั้ง (ตน. นายทหาร)	chánh thống Tiền đồn Hậu quân (แซ่ญู ทัง เตียน โด่น โห้ว เกวิน)
โห้วกุนยินเค็มชายดักเจียงเจื่องเกอ	Hậu quân binh Khâm sai đốc chuồng trưởng cơ (โห้ว เกวิน บัญ เค็ม ชาย ดัก เจื่อง เกอ) นายทหารกองหนุน
โห้วเกียน (กองทหาร)	Hậu kiên (โห้ว เกียน)
โห้วจี้จันเตรื่องจี	chánh trưởng chi Hậu chi Hậu quân (แซ่ญู เจื่อง ชี โห้ว เกวิน)
โห้วดีน (กองทหาร)	Hậu định (โห้ว ดัญ)
โห้วโด้ง (กองทหาร)	Hậu đồn (โห้ว โด่น)
โห้วโด้งจันจั้ง (ตน. นายทหาร)	chánh thống Hậu đồn (แซ่ญู ทัง โห้ว โด่น)
โห้วเตรื่องจี	Hậu Tượng chi (โห้ว เตื่อง ชี)
โห้วเตียบ (กองทหาร)	Hậu tiệp (โห้ว เตียบ)
โห้วถวียินจั้งเจี (ตน. นายทหารเรือ)	Thống chế dinh Hậu thủy (ทัง เซ่ ชิญ โห้ว ถวี)
โห้วทัง (กองทหาร)	Hậu thắng (โห้ว ทัง)
โห้วมิ่งกวน (ปากน้ำ)	cửa Hố Môn (เกือ โห โมน)
โห้วยาง (แม่น้ำ)	Hậu Giang (โห้ว ชาง) แม่น้ำโห้วชาง
โห้วยิน	Hậu dinh (โห้ว ชิญ)
โห้วลี้นามเตี	Hậu Lý Nam Đế (โห้ว ลี้ นาม เตี) หรือ Lý Phật Tử (ลี้ เฟิด ตื่อ) กษัตริย์องค์ที่ 3 แห่งราชวงศ์เตียนลี้ (ค.ศ.571 – 602) หลานของลี้ โบน (Lý Bôn) หรือ กษัตริย์ลี้ นาม เตี ปฐมกษัตริย์ราชวงศ์เตียนลี้

โหว้วาย (กองทหาร)	Hậu uy (โฮ่ว อวี)
โหว้วหย็อง (กองทหาร)	Hậu dũng (โฮ่ว สุง)
โหว้วหยึก (กองทหาร)	Hậu dục (โฮ่ว สีก)
โหว้วหุ่ง (กองทหาร)	Hậu hùng (โฮ่ว หุ่ง)
โหว้วเหญรวู (กองทหาร)	Hậu nhuệ (โฮ่ว เหญวะ)
โหว้วาย (กองทหาร)	Hổ uy (โห อวี)
โหว้วายเหวเหว (อวี) (ตน. นายทหาร)	Vệ úy vệ Hổ uy (เหวะ อวี เหวะ โห อวี)
โห้อังเลิง	Hồ Văn Lân (โห่ วัน เลิน)
โห้อี้บุ๋น จ	Hà Hỷ Văn (हां ที้ วัน)

อ

องกำล้าเตื่องกุน (ปืนใหญ่)	Phá dịch trung tướng quân (ฟ้า ดัก จุง เตื่อง เกวิน)
องค์กาวเปียน	Ông Cao Biền (อง กาว เปียน) นายพลเกาเปียน หรือแม่ทัพเกาเปียน (ค.ศ. 822-887) ตรงกับราชวงศ์ถัง
องค์เต็งจิ้นเวือง	ยังไม่พบในเอกสารเวียดนาม (ช่วงราชวงศ์เตี้ยเซินและราชวงศ์เหงียน)
องค์หันเตียง	Ông Thiên Vương (อง เทียน เวือง) วีรบุรุษแทญซ็อง (Thánh Gióng) จากตำนานแทญซ็อง
องค์หันย็อง	Ông Thánh Gióng (อง แถ้ง ซ็อง) วีรบุรุษแทญซ็อง (Thánh Gióng) จากตำนานแทญซ็อง
องค์เทียนสือ	Nguyễn Phúc Ánh (เหงียน แอญ / เหงียน ฟุก แอญ) เหงียน แอญ หรือเหงียน ฟุก แอญ ต่อมาได้เป็นกษัตริย์ชาลอง ไทยเรียกกันหลายชื่อว่า ยาลอง องค์เทียนสือ หรือองเชียงสือ ซึ่งมาจากเทียนตือ (โอรสสวรรค์) ทั้งนี้ชื่อองค์เทียนสือ หรือองเชียงสือ ใช้เรียกชื่อเหงียน แอญขณะที่ลี้ภัยอยู่ที่เมืองไทย
องค์หมุกเมือง	Mục Vương (หมุก เวือง)
องค์หยุกตึก	Dục Đức (สุก ตึก) มกุฎราชกุมารสุกตึก องค์รัชทายาทสุกตึก
องค์ห้ออ้วย	Ông Hiệu úy (อง เหี่ยว อวี) ขุนนางจิ้นระดับร้อยโท

องต๋น	ยังไม่พบในเอกสารเวียดนาม (ช่วงราชวงศ์เหงียน)
องโป้	ยังไม่พบในเอกสารเวียดนาม (ช่วงราชวงศ์เหงียน)
องอ้าง	ยังไม่พบในเอกสารเวียดนาม (ช่วงราชวงศ์เหงียน)
อนั้มก๊กอ่อง จ.	An Nam Quốc vương (อาน นาม ก๊วก เวือง) อาณาจักรอานนาม
อนั้มเกือกเวือง	An Nam Quốc vương (อาน นาม ก๊วก เวือง) อาณาจักรอานนาม
อวงหลงเฮา (ตน. ขุนนาง)	Uyển Lăng hầu (เอวี่ยน ลัง โห้ว) ตำแหน่งขุนนางจีน
อวด / มั่งอวด (เมือง)	Mân Việt / Mân Việc (มิน เหวียด / มิน เหวียก) แคว้นมินเยว่
อวางเจียงเทวี่ยน (เรือรบ)	chiến thuyền Diên (เซี่ยน เถวี่ยน เซียน)
อ่องควง จ.	Vương Khoan (เวือง ควาน)
อ่องคอย จ.	Vương Khôi (เวือง โคย) เวือง โคย
อ่องชู จ.	Vương Đôn (เวือง โตน)
อ่องทอง จ.	Vương Thông (เวือง ทง)
อ่องมั่ง จ.	Vương Mãng (เวือง หมาง)
อองมั่ง	ยังไม่พบในเอกสารเวียดนาม (ช่วงราชวงศ์เจี้ยว)
อ่องสี่	Vương Thúc (เวือง ทึก)
อตัฎยราหลวง	Ốc Nha Long (อ็อก ญา ลอง)
อันเจียงเทวี่ยน (เรือรบ)	chiến thuyền Anh (เซี่ยน เถวี่ยน แอญ)
อันเซิงตื่อ (วัด)	An Sơn tự (อาน เซิน ตี) วัดอานเซิน
อันตอนรอย	Ăng Tôn Nui (อัง โตน นุย) ชาวโปรตุเกส
อันนั้ม	An Nam (อาน นาม) ชื่อใช้แรกดินแดนเวียดนามในอดีต เรียกมาตั้งแต่คริสต์ศักราช 679-1945
อันนั้มก๊ก จ.	An Nam Cốc (อาน นาม ก๊วก) แคว้นอานนาม ชื่อเก่าของเวียดนาม
อันนั้มก๊กอ่อง จ.	An Nam quốc vương (อาน นาม ก๊วก เวือง) ชื่อที่จักรพรรดิจีนเรียกกษัตริย์เวียดนามในอดีต

อันนัมโตหังซื่อ	An Nam đô thống sứ ty đô thống sứ (อาน นาม โต หัง ซื่อ ตี โต หัง ซื่อ) ราชทินนาม (ชื่อพระราชทาน) ที่จักรพรรดิฉินแห่งราชวงศ์หมิงมอบให้กษัตริย์เวียดนามบางพระองค์
อันเหยว่างท้ายตื่อ	Anh duệ hoàng thái tử (แอญ เสะ ฮว่าง ท้าย ตื่อ) มกุฎราชกุมารอัญเสวะ หรือเจ้าชายกัณ (Hoàng tử Cảnh) เป็นพระราชโอรสในจักรพรรดิชาลอง
อันโฮ่งเซียว	Hồ Công Siêu (โห้ เกือง เซียว)
อ้านฝูซื่อ	An phủ sứ (อ้าน ฝู ซื่อ) ผู้บัญชาการกองบัญชาการกลาโหม
อางยาง (เมือง)	An Giang (อาน ซาง) เมืองอานซาง
อางยาง (เมือง)	An Giang (อาน ซาง) เมืองอานซาง
อางเยื่องเวือง	An Dương Vương (อาน เยื่อง เวือง) อาน เยื่อง เวื่องมีชื่อจริงว่าถูก ฟ่าน (Thục Phán) ผู้ตั้งอาณาจักรโอรุหลาก (Âu Lạc) ปกครองเวียดนามตั้งแต่ 257 ถึง 207 ปีก่อนคริสต์ศักราช อาณาจักรที่สองต่อจากอาณาจักรวันลาง (Văn Lang)
อาดญูราชาคุด	ốc Nha Xà Cốt (อ็อก ญา ซ่า โก๊ต)
อานกว้าง (เมือง)	Trần Yên Quảng (เจิ่น เยียน กว่าง)
อานกว้างเตี๊จิ่ง (เมือง)	Trần Yên Quảng (เจิ่น เยียน กว่าง) หัวเมืองเยียนกว้าง บรรดาเมืองชายทะเลด้านตะวันออก ปัจจุบันคือจังหวัดกว๋างนิญ (เรียกระหว่าง ค.ศ. 1802-1822 ต่อมา 1822 เปลี่ยนชื่อเป็น Quảng Yên (กว๋างเยียน)
อานกั๋ว (ตำบล)	ยังไม่พบในเอกสารเวียดนาม (ช่วงราชวงศ์เหงียน)
อานคางไต้ (คลัง)	thuyền An Nhất (เถวียน อาน เญ๊ต)
อานเซิง (เขา)	Yên Sơn (เยียน เซิน)
อานด่าย (กองทหารเรือ)	nguồn An Đại (ห่งวน อาน ด่าย) ทั้งนี้ nguồn แปลว่าตำบลที่เป็นแหล่งรับไพร่พลมา
อานดินฮั่ว	Nguyễn Hữu Du (เหงียนฮูว์ดู) ลูกของ Nguyễn Hữu Chính (เหงียนฮูว์จิง)
อานตรัศ (ตำบล)	An Trạch (อาน แจ็ก)
อานเตี๊จื่อง (เมือง)	dinh Yên Trường (ฉินญู เยียน เจื่อง)

อานต๋องเซ็ง (ภูเขา)	núi Yên Tượng (น้ย เอียน เตื่อง)
อานโตนด่ง	An Tôn Động (อาน ตง ด่ง)
อานตันโฮ่ว	An Thanh Hầu (อาน แทหญ โห้ว)
อานตันโฮ่ว	An Thanh hầu Nguyễn Kim (อาน แทหญ โห้ว เหงียน กิม) เหงียน กิม (Nguyễn Kim)
อานนามตื้อบ่าเหวี่ยงยอ	เตื่องเทียนอีญื่อหรือห้าย่างกวีเวืองเต็ดื่อหาวโหมวเตื่อง An nam tứ bách vận vuu trường, thiên ý như hà giáng quý vương (อาน นาม ตื้อ แบ็ก เหวีน วีว เจื่อง เทียน อี ญื่อ ห่า ซ่าง กวี เวื่อง) แปลตามพงศาวดารญวน หน้า 183 เป็นภาษาไทย ได้ความว่า พระเจ้ากรุงเวียดนามพระองค์นี้ เป็นกษัตริย์สืบวงศ์อยู่ในเรือน ๔๐๐ ปี พิจารณาดูพระเจ้าแผ่นดินองค์นี้เกิดเป็นกษัตริย์หาใช่เทพยดาจุติลงมาเกิดไม่ แปลเป็นภาษาเวียดนามปัจจุบันว่า Vận mệnh An nam bốn trăm năm rất dài lâu, không biết ý trời thế nào mà lại giáng sinh ông vua quý sù (เหวีน แม็ญ อาน นาม โบ้น จัม นัม เซ็ด ส่าย โลว คง เบียด อี เจ้ย เท้ หน่าว หม่า ส่าย ซาง สิญ อง วัว กวี ซื่อ)
อานบาง (เมือง)	An Bang (อาน บาง) เมืองอานบาง
อานฝู (เมือง)	An phủ (อาน ฝู)
อานมินฉา	ยังไม่พบในเอกสารเวียดนาม (ช่วงราชวงศ์เหงียน)
อานมินบ๊า	An Ninh bá (อาน นิญ บ๊า)
อานโม (ตำบล)	ยังไม่พบในเอกสารเวียดนาม
อานยาง (เมือง)	An Giang (อาน ซาง) เมืองอานซาง
อานยูฉา	xã Yên Du (สา เอียน ชู)
อานलग (เมือง)	huyện Yên Lăng (เฮวียน เอียน หลาง)
อ่านเลี่ยมเหวียน	Hàn lâm viện (हांน เลียม เหวียน) สำนักราชบัณฑิต หรือ ราชบัณฑิตยสภา
อานหมี่ (ตำบล)	An Mỹ (อาน หมี่)
อานหมี่บ่าว (ตำบล)	bảo An Mỹ (เบา อาน หมี่)
อานหญู (ปากน้ำ)	Cửa An Dụ (เกือ อาน สี่) Cửa An Giũ (เกือ อาน สุ)

อานหลาก (ตำบล)	An Lạc (อาน หลาก)
อานหวอ (กองทหาร)	chi An võ (ชี อาน หวอ)
อานโงเวียงตั้งซัด (กองทหารเรือ)	nguồn An Náu, đội Đồng Sách (ห้วงวนอานน้ำ โดยตั้งแซ็ก)
อานัมโดโห่ฝู	An Nam Đô hộ phủ (อาน นาม โด โหะ ฝู) ชื่อเวียดนามขณะที่เป็นดินแดนในอารักขาของราชวงศ์ฮั่นและราชวงศ์ถัง
อานำก๊ก จ (ดินแดน)	An Nam Cốc (อาน นาม โก๊ก) แคว้นอานนาม ชื่อเก่าของเวียดนาม
อานำก๊กอ่อง	An Nam Quốc Vương (อาน นาม ก๊วก เวือง) กษัตริย์ประเทศอานนาม (เวียดนาม)
อ้ายโจ้ว (เมือง)	Ái Châu (อ้าย โจ้ว) เมืองอ้ายโจ้ว (ปัจจุบันอยู่เขตจังหวัดแทนยวฮัว)
อ้ายเวืองกว้าง (เขา)	cửa Hải Vân (เกือ หาย เวิน)
อาอ้ว จ.	ยังไม่พบในเอกสารเวียดนาม (ช่วงราชวงศ์เหงียน)
อินยินเนีย อ.	นายช่าง ผู้เรียบเรียงพงศาวดารญวนที่ศัพท์จากคำว่า engineer
อินเล่งไท้ (เมือง)	ยังไม่พบในเอกสารเวียดนาม (ช่วงราชวงศ์เล)
อ๊อบเตงเฮา จ.	ยังไม่พบในเอกสารเวียดนาม (ช่วงราชวงศ์เตี้ยเซินและราชวงศ์เหงียน)
อิ่วฮุ่นคู จ.	Cố Hưng Tô (โก้ ฮึง โต)
อึ้งฟี (เรือ)	Ưng phi (อึ้ง ฟี)
อู้ดเลิม (เมือง)	ของจีน Uất Lâm (เอ็ด เลิม) ตามผู้แปลพงศาวดารญวน คือ กุ่ยหลิมกุ่ย (เมือง)
อวยสี่ฮวย	Viên Sùng Hoán (เวียน สุง ฮ้วน)
อู จ. (เมือง)	ยังไม่พบในเอกสารเวียดนาม (ช่วงราชวงศ์เหงียน) เพราะผู้แปลพงศาวดารญวนกล่าวเปรียบเทียบกับประวัติศาสตร์จีน
เอียงโกเมือง (ตน. ขุนนาง)	Yến đồ vương (เอียน โต เวือง)
เอี้ยเจ๊ก จ.	Dương Tác (เซียง ตัก)
เอี้ยซุดหงวน จ.	Dương Thất Nguyên (เซียง เท็ด เงียน)
เอี้ยซุเจ้ย จ.	Dương Tư Húc (เซียง ตือ ฮุก)
เอี้ยดเกี้ยว	Yết Kiêu (เอียด เกี้ยว)

เอียน (เมือง)	Yên (เอียน) แคว้นเอียน จินยุคจั้นกั๋ว
เอียน จ. (เมือง)	U Yên (อุ เอียน)
เอี่ยมโฆว (ปากน้ำ)	cửa Eo / cửa Thuận An (เกือ แอว / เกือ เถวิน อาน) ปากแม่น้ำเอื่อง เมืองเว้
เอี้ยวสี จ. / ยาวถึ ว.	Cù Thi (กู๋ ถึ) กู๋ ถึพระมารดาของเจี้ยว อ้าย เวือง (Triệu Ai Vương)
แอมมิราญ ผ.	แม่ทัพฝรั่งเศส ผู้เรียบเรียงพงศาวดารญวนที่ศัพท์จากคำว่า général
โอเวียง (ตำบล)	Ô Nguyên (โอ เงียน)
โอเจียงเทวียน (เรือรบ)	chiến thuyền Phu (เซี่ยน เถวียน ฟุ)
โอเทวียน (เรือ)	thuyền Ô (เทวียน โอ)
โอม้ายี่ จ.	Ô Mã Nhi (โอ หมา ญี่)
โอยเจียงกุนเล่งพงเฮา จ. / เหว่ต็องกุนลือ่งเปียนโฮ้ว ว. (ตน. ชุนนาง) Vê tướng quân tuóc Long Hầu biên (เหวะต็องเกวิน เตือก ลองโหว่เปียน) ตามผู้แปลพงศาวดารญวน แปลว่า ผู้ปกครองกรุงเวียดนาม	
โอเวก	Âu Cơ, (โอเว เกอ) นางโอเว เกอ เป็นราชธิดาของกษัตริย์เต้ ลาย (Đế Lai) ในตำนานนางโอเว เกอ คืออวีรสตรีผู้ก่อกำเนิดชาวเวียดนาม
โอเวต็อก (ตน. ชุนนาง)	tuóc hầu (เตือก โหว่) ผู้แปลพงศาวดารญวนแปลว่า พระ (ตน. ชุนนาง)
โอเวหลาก (เมือง)	Âu Lạc (โอเว หลาก) เมืองโอเวหลาก
โอเวหลากทัน (เมือง)	Âu Lạc thành (โอเว หลาก แถ่ญ) เมืองโอเวหลาก
โอเว้งเล็ง	Hồ Văn Lân (โห่ วัน เลิน)

ฮ

ฮกเกี้ยน จ (เมือง)	Phúc kiến (ฟู้ก เกี้ยน) เมืองฮกเกี้ยน
ฮกคังฮั่น จ.	Phúc Khang An (ฟู้ก คาง อาน)
ฮ่งโจ้ว (เมือง)	Hồng Châu (ห่ง โจ้ว) châu Hồng (โจ้ว ห่ง) Hồng Lộ (ห่ง โละ) เมืองห่งโจ้ว ปัจจุบันอยู่บริเวณอิงเอียน หายเขื่อง และบางส่วนของหายฝ่อง

ฮ่งพี (เรือ)	Hồng phi (ห่ง ฟี)
ฮวน	Hung Nò (ฮุง โน)
ฮวน (เผ่า)	(nguòi) Hung (เหงื่อย ฮุง) ชนเผ่าเร่ร่อนมองโกล
ฮวน (เมือง) จ.	ชื่อคนในตำนานจีน
ฮวนกิมจิดตุ๊ก จ.	ชื่อคนในตำนานจีน
ฮวยจั้นสื่อ จ.	Trang nguyèn (จ่าง เจียน) ผู้จบการศึกษาระดับเตี้ยนสี่ (tién si) ได้เกียรติ นิยมลำดับที่หนึ่ง (ปัจจุบันเทียบเท่าคุณวุฒิบัณฑิต หรือ ปริญญาเอก เกียรตินิยม ลำดับที่หนึ่ง)
ฮ่อ (เมือง)	Hồ Nam (โห่ นาม) เมืองหูหนาน ประเทศจีน
ฮ่องเหลียง จ.	Vương Lượng (เวือง เหลียง)
ฮ่องเฮา (พระราชอิสริยยศ)	Hoàng hậu (ฮว่าง โห้ว) อัครมเหสี
ฮ่อจงดำ	Hắc Kỳ quân (ฮัก กี้ เกวิน) ฮ่อจงดำ
	
	ธงประจำกองทัพฮ่อจงดำ
ฮ่อหน้า (เมือง)	Hồ Nam (โห่ นาม) เมืองหูหนาน (จีน)
ฮ่อฮำจื่อ จ.	ยังไม่พบในเอกสารเวียดนาม (ช่วงราชวงศ์เจิ้น)
ฮักเฮื่อง (ตำบล)	Túc Mặc (ตุ๊ก หมัก), Hải Ấp (หาย เอ็บ) ปัจจุบันคือ อำเภอหมีหลก จังหวัดนามดิญ (huyện Mỹ Lộc, Nam Định)
ฮั่งตง จ. (เมือง)	Hán Trung (ฮั่นจุง) เมืองฮั่นจุง
ฮั่น (ราชวงศ์จีน)	Nhà Hán (หญ่า ฮั่น) ราชวงศ์ฮั่น
ฮั่นกวงบู๊ จ.	Hán Quang Vũ (Luu Tú) (ฮั่น กวาง หวู-ลิว ตู) จักรพรรดิกวงหวู่แห่ง ราชวงศ์ฮั่น
ฮั่นเกี้ยงคัง	Hán Kiến Khang (ฮั่น เกียน คาง)

ฮั่นโกโจ	Hán Cao Tổ (ฮ่าน กาว โต) จักรพรรดิฮั่นเกาจู่ หรือ หลิว ปัง ผู้ก่อตั้งราชวงศ์ฮั่น
ฮั่นโกโจ๊ จ.	Hán Cao Tổ (ฮ่าน กาว โต) จักรพรรดิฮั่นเกาจู่ แห่งราชวงศ์ฮั่น
ฮั่นซุ่นเต้ จ.	Hán Thuận Đế (ฮ่าน เถวิน เต้) จักรพรรดิฮั่นซุ่น
ฮั่นบุ่นเต้ จ.	Hán Văn Đế (ฮ่าน วัน เต้) จักรพรรดิฮั่นเหวิน
ฮั่นเม้งเต้ จ.	Hán Minh Đế (ฮ่าน มิญเต้) จักรพรรดิฮั่นหมิง
ฮั่นสิน จ.	Hàn Tín (ฮ่าน ตีน) ฮั่นซินขุนนางฝ่ายทหารพลเรือนของจักรพรรดิฮั่นเกาจู่ แห่งราชวงศ์ฮั่น
ฮั่นอ่อง	nhà Nam Hán (หญ่า นาม ฮั่น) ราชวงศ์ฮั่นใต้
ฮั่วตง (สมาคมจีน)	Tập Đình (เติบ ตี้ญ) สมาคมจีนโพ้นทะเลที่กว้างนามเข้าร่วมขบวนการเต๋ยเซินต่อต้าน ตระกูลเหงียน
ฮั่วหงี จ. (สมาคมจีน)	Hòa Nghĩa (ฮว่า เหงีย) สมาคมฮว่าหงีย
ฮั่วหงีกงซี จ.	Hòa Nghĩa (ฮว่า เหงีย) สมาคมฮว่าหงีย
ฮั่วหงีตังกงซี จ.	Tập Đình (เติบ ตี้ญ) Trung nghĩa quân (จุง เหงีย เกวิน)
ฮ่ากงเหย่	Đoàn Công Duệ (ต่วน กง เสะ)
ฮ่าตั้น (เมือง)	Hà Tĩnh (हां ตี้ญ) เมืองहांตี้ญ
ฮ่าเตียง (เมือง)	Hà Tiên (हां เตียน) เมืองहांเตียน ไทยเรียกกันหลายชื่อว่า เมืองฮาเตียน เมืองบันทายมาศ เมืองพุทไธมาศ
ฮ้านเทื่อง	Hán Thương (ฮั่น เทื่อง)
ฮ่านเล็ม	Hàn lâm viện (हां เลิม เหวียน) สำนักราชบัณฑิต หรือ ราชบัณฑิตยสภา
ฮ่านเล็มถึ่เหวียน (ตน. ขุนนาง)	Hàn lâm Thị thư (ถึ ทื่อ) ตำแหน่งขุนนางในราชบัณฑิตสภา
ฮ่านเล็มถึ่เทอ (ตน. ขุนนาง)	Hàn lâm Thị thư (ถึ ทื่อ) ตำแหน่งขุนนางในราชบัณฑิตสภา
ฮ่านเล็มถึ่เทอฝุงจี้ (ตน. ขุนนาง)	Hàn lâm viện thị thư phụng chỉ (हां เลิม เหวียน ถึ ทื่อ ฝุง ฉี) ตำแหน่งขุนนางในราชบัณฑิตสภา เป็นตำแหน่งที่ตั้งขึ้นมาใหม่เมื่อ ค.ศ. 1802 สมัยกษัตริย์ซาลอง

ฮ่านเล็่มเทอจีถึ่เทอ (ตน. ขุนนาง)	Hàn lâm viện thừa chí (ห่าน เลิม เหวี่ยน ถื่อ ฉี) ตำแหน่งขุนนางในราชบัณฑิตสภา
ฮ่านเล็่มเหวี่ยน	Hàn lâm viện (ห่าน เลิม เหวี่ยน) สำนักราชบัณฑิต หรือ ราชบัณฑิตยสภา
ฮ่ามเล็่มเหงวียง	Hàn lâm viện (ห่าน เลิม เหวี่ยน) สำนักราชบัณฑิต หรือ ราชบัณฑิตยสภา
ฮ่ามเล็่มเหงี่ยม (ตน. ขุนนาง)	Hàn lâm viện ché cáo (ห่าน เลิม เหวี่ยน เซ้ ก้าว) ตำแหน่งขุนนางในราชบัณฑิตสภาที่ทำหน้าที่ร่างหนังสือเอกสารต่างๆ
ฮ่ามเลิมเหวียง	Hàn lâm viện (ห่าน เลิม) สำนักราชบัณฑิต หรือ ราชบัณฑิตยสภา
ฮ่ามเล็่มเหวียง	Hàn lâm viện ché cáo (ห่าน เลิม เหวี่ยน เจ้ ก้าว) ตำแหน่งขุนนางในราชบัณฑิตสภาที่ทำหน้าที่ร่างหนังสือเอกสารต่างๆ
ฮ่าเอี้ยง จ. (เมือง)	Hàm Dương (ห้าม เซียง) เมืองเซียนหยาง (ห้าเอี้ยง ตามภาษาจีนฮกเกี้ยน) เป็นเมืองหลวงของประเทศจีนในสมัยราชวงศ์ฉิน หรือมหานครซีอาน
ฮีนโบ้ (กระทรวง)	Hình bộ (หิญ โบะ) กระทรวงยุติธรรม ดูแลการสายงานยุติธรรม การบังคับใช้กฎหมาย ความสงบในเมือง ยุคสมัยผู้แปลพงศาวดารญวนจึงแปลว่า กระทรวงนครบาล หรือ กระทรวงเมือง
ฮึงเพือก (ด่าน)	Hung Phước (ฮึง เพือก)
ฮึง	Hung (ฮึง)
ฮึงด่าวเวือง	Hung Đạo vương (ฮึง ด่าว เวือง)
ฮึงเพือก (ด่าน)	miền thượng đạo Hung Phước (เมี่ยน ถื่อง ด่าว ฮึง เพือก)
ฮึงว้า (เมือง)	Hung Hóa (ฮึง ฮ้ว) เมืองฮึงฮ้ว
ฮึงว้า (เมือง)	Hung Hóa (ฮึง ฮ้ว) เมืองฮึงฮ้ว
ฮึงเวียน (เมือง)	Hung Yên (ฮึง เอียน) เมืองฮึงเอียน
ฮุนหน่า จ. (เมือง)	Hồ Nam (โห่ นาม) หูหนาน
ฮุนหายไซว (ปากน้ำ)	cửa biển Cù Huân (เกือ เปี่ยน กุ่ เฮวิน) ปัจจุบันเป็นปากแม่น้ำก้าย เมืองญาจาง (Sông Cai Nha Trang) อดีตเรียกว่าแม่น้ำฟูหลก แม่น้ำกุ่ (sông Phú Lộc, sông Cù)

ปากแม่น้ำก๊าย เมืองญางาง

ฮู่ไต่ จ.	ยังไม่พบในเอกสารเวียดนาม
ฮู่ม่า	Phò mã (ฝ่อ หมา)
ฮิ่ง จ. / ฮิ่ง ว.	Hung (ฮิ่ง)
เฮ่เอียงฮะ จ. / ท่าเอียงเทียบ ว.	(ตน.ขุนนาง) quan huyện lệnh Hạ Dương (กวาน เหยียน เหล็กหู ทะเซื่อง)
เฮาแกง จ.	Hầu Cảnh (โหว่ แก่ญ) เฮาแกงหรี โฮจิ้น (ค.ศ. 190–192) มีชื่อในภาษาจีนกลางว่าหูเจิ้นเป็นนายทหารของขุนศึกตั้งโต๊ะในช่วงปลายราชวงศ์ฮั่นตะวันออกของจีน โฮจิ้นเป็นคนที่ทรงอิทธิพลจากแคว้นเสียงจี้ (เหลียงโจว)
เฮาจู้เล่าเสี้ยน จ.	Lưu Thiện (ลิว ถ้วน) พระเจ้าเล่าเสี้ยน หรือ หลิวसान (จีน)
เฮาหยินโป๊ จ.	Hầu Nhân Bảo (โหว่ เญิน บ่าว)
เฮียงกง จ.	ยังไม่พบในเอกสารเวียดนาม (ช่วงราชวงศ์เหงียน)
เฮี้ยวคางว่างเต้	Hiếu Khang Hoàng đế (เฮี้ยว คาง ฮว่าง เต้) Nguyễn Phúc Luân เหยียนฟูกลวน พระราชบิดาของกษัตริย์ชาลอง
เฮี้ยวเจี้ยกวางเต้	Nguyễn Phúc Khoát tước Hiếu Chính hầu/ Thái bảo Hiếu Quận công (เหยียน ฟูค คว่าต เตือก เหี้ยว จี้ญ โหว่/ท่าย บ่าว เหี้ยว เกวิน กง)
เฮี้ยวเจี้ยวว่างเต้	Thần Tông Hiếu Chiêu (เถิน ตง เฮี้ยว เจี้ยว) Nguyễn Phúc Lan (เหยียน ฟูค ลาน)
เฮี้ยวตั้งว่างเต้	Thái Tông Hiếu Triết (ท่าย ตง เฮี้ยว เจียด) Nguyễn Phúc Tấn (เหยียน ฟูค เติน)
เฮี้ยวเลิม	Hiếu Liêm (เฮี้ยว เลียม)

เฮี้ยวเลียม	(cử nhân) Hiếu Liêm (ก๊อ ญีน เฮี้ยว เลียม) บัณฑิตเฮี้ยวเลียม
เฮี้ยวว่างเต้	Hi Tông Hiếu Văn (ฮี ตง เฮี้ยว วัน) Nguyễn Phúc Nguyên (เหงียน ฟุกเงียน)
เฮี้ยวหว่าว่างเต้	Thế Tông Hiếu Vũ (เท้ ตง เฮี้ยว หวู) Nguyễn Phúc Khoát (เหงียน ฟุกควัด)
เฮี้ยวเหยตั้งว่างเต้	Hiếu Duệ Tông hoàng đế (เฮี้ยว เซวะ ตง ฮว่างเต้) Trần Duệ Tông (จิ้น เซวะ ตง กษัตริย์เฮี้ยว เซวะ ตง แห่งราชวงศ์จิ้น)
เฮี้ยวเหยว่างเต้	Duệ Tông Hiếu Định (เสวะ ตง เฮี้ยว ดิ๋ง) Nguyễn Phúc Thuần (เหงียน ฟุกเถวิน)
เฮืองตร้า (แขวง)	huyện Hương Trà (เฮวียน เฮือง จ่า)
เฮืองตร้าเหวียน (ตำบล)	Hương Trà (เฮือง จ่า)
เฮืองตร้าเหวียน (อำเภอ)	huyện Hương Trà (เฮวียน เฮือง จ่า)
เฮืองยาง (แม่น้ำ)	sông Hương (ซง เฮือง) แม่น้ำเฮือง

แม่น้ำเฮือง หน้าวัดเทียนมุ เมืองเว้

เฮื้อต้อ	ยังไม่พบในเอกสารเวียดนามช่วงราชวงศ์เจี้ยว
แฮเฮาหมุย จ.	Hạ Hầu Ti (หะ โห้ว ตี)
โฮ่กงกราก	Hồ Công Diêu (โห้ กง เซียว)
โฮ่กงเซียว	Trần Công Chương (จิ้น กง เจือง)
โฮ่ดั่ง	Hồ Đống (โห้ ตง)
โฮ่เตริ้ว	Hồ Triệu (โห้ เจี้ยว)

โฮนตึก๊กิ่ง (ตน.ขุนนาง)	Hôn Đứค Cồg (โฮน ตึก กง)
โฮ่เพื่อกอ๋น	Hồ Phước Uản (โฮ่ เพื่อก เอ็น)
โฮ่วังดึน	Hồ Vãn Địn (โฮ่ วัน ดึญ)
โฮ่วังตือ	Hồ Vãn Tự (โฮ่ วัน ตี)
โฮ่วังเลิง	Hồ Vãn Lân (โฮ่ วัน เลิน)
โฮ่วังวูย	Hồ Vãn Bôi (โฮ่ วัน โบาย)
โฮ่วังวูย	Hồ Vãn Bôi (โฮ่ วัน โบาย)
โฮ่วังไห่	Hồ Vãn Hiệ (โฮ่ วัน เฮี้ยว) ในเอกสารเวียดนามช่วงสมัยyalongปรากฏมีแต่ โฮ่ วัน เฮี้ยวอยู่ในเหตุการณ์เดียวกัน
โฮ่วันเลิง / โฮ่วังเล็ง	Lưu Vãn Lân (ลิว วัน เลิน)

บทที่ 5

บทสรุป

การจัดทำอภิธานศัพท์พงศาวดารญวนมีคำศัพท์ส่วนใหญ่เป็นภาษาเวียดนาม นอกจากนี้ยังมีภาษาอื่น เช่น ภาษาจีน ไทย ลาว เขมร จามปา อังกฤษ ฝรั่งเศส เป็นต้น ผู้วิจัยจึงได้ได้เลือกสรร โดยรวบรวมคำศัพท์ที่เป็นคำนามสองประเภทด้วยกันคือ

1. คำนามชี้เฉพาะเจาะจง หรือ วิสามานยนาม คือ คำนามที่ใช้เรียกชื่อเฉพาะของคนซึ่งเป็นทั้ง จักรพรรดิ กษัตริย์ พระราชวงศ์ ขุนนาง นายทหาร แม่ทัพ วีรบุรุษ วีรสตรี เทพเจ้า ปีสาง สิ่งของจำพวกอาวุธ เช่น กระบี่ สถานที่ เช่น เมือง แคว้น อาณาจักร พระราชวังพระที่นั่ง ตำหนัก ภูเขา แม่น้ำ คลอง ปากแม่น้ำ ด่าน ค่าย ท้า ศาลเจ้า วัด ฯลฯ ทั้งนี้ผู้วิจัยได้เขียนวงเล็บหลังคำศัพท์เพื่อให้ทราบแยกย่อยลงไปว่าเป็นสถานที่ ประเภทใด หมู่ กอง ประเภทใด หากคำใดมีความสำคัญผู้วิจัยได้อธิบายเพิ่มเติมไว้เพิ่มอีกด้วย เช่น

ก๊กกงหายโซว (ปากน้ำ) cửa biển Đốc Cờng (Ông Đốc) (เกือ เบียน ต๊ก กง - อง ต๊ก) ปากแม่น้ำต๊กกง (อง ต๊ก)

กงเดื่อง (หอ) công đường sở (กง เตื่องเสอ)

กงโบ้วกี (ปีศาจ) ma ở Đông Phố (มา เอ้อ ดง โพ้)

เจ้อเล็ง (ตำบล) Chợ Lớn (เจอะ เล็ง) ย่านเมืองคนจีนเมืองไซ่ง่อน

ส่วนชื่อคน หรือบุคคล เป็นคำศัพท์ส่วนใหญ่ของการจัดทำอภิธานศัพท์พงศาวดารญวน ผู้วิจัยไม่ได้วงเล็บไว้หลังคำนามนั้นๆ เช่น

กลืนกั๋ง Trịnh Căn Định nam vương, nguyên soái Định quốc vương (จัญ กั๋ง ดีญ นาม เวือง เจียน ซว้าย ดีญ กัวก เวือง) มหาอุปราชจัญ กั๋ง

เจมานา (จาม) Chế Ma Na (เซ้ มา นา) กษัตริย์จามปา ชัยอินทราวรมันที่ 2 (Jaya Indravarman II)

เยื่องดินเห่ง Dương Đình Nghệ (เซื่อง ดีญ เหงะ)

ลี้กงอุ้น Lý Công Uẩn (ลี้ กง เหวิน) ต่อมาคือ กษัตริย์ลี้ ท้าย โต่ (Lý Thái Tổ)

ลี้อันตั้งว่างเต้ Lý Anh Tông (ลี้ แอญ ตง) / กษัตริย์ลี้ แอญตง

2. คำนามบอกหมวดหมู่หรือ สมุหนาม คือ คำนามที่ใช้เรียกชื่อหมู่ กอง หรือคำนามที่อยู่รวมกันเป็น หมู่ เช่น กองทหาร กองทัพ ตัวอย่าง สมุหนามในพงศาวดารญวนเป็นชื่อของ กองทหาร กองทัพ รองลงมาเป็น พวกราชวงศ์ วงศ์ตระกูล แซ่ ซึ่งมีทั้งราชวงศ์ของเวียดนาม และราชวงศ์ของจีนที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับ ประวัติศาสตร์เวียดนาม เช่น

กายโด้ย (กองทหาร) cai đỏi (กาย โตะ) กองร้อย

อานหวอ (กองทหาร) chi An võ (ชี อาน หวอ)

เล (แซ่ ตระกูล) Lê (เล)

เล (ราชวงศ์) Nhà Lê (หญ่า เล) ราชวงศ์เล

ผลจากจัดทำอภิธานศัพท์พงศาวดารญวน ผู้วิจัยได้เลือกสรรคำศัพท์ได้จำนวนคำศัพท์ 3,310 คำ พบ ข้อสังเกตหรือประเด็นต่างๆ สรุปได้ดังนี้

1. สำเนียงภาษาเวียดนาม

ในบรรดาคำศัพท์ทั้งหมดที่เลือกสรรคำมาลงในอภิธานศัพท์พงศาวดารญวน พบว่าส่วนใหญ่เป็น คำศัพท์ภาษาเวียดนาม รองลงมาคือ ภาษาจีน ภาษาอื่นๆ มีปะปรายบ้างซึ่งเป็นภาษาเพื่อนบ้านของเวียดนาม เช่น ภาษาไทย ขะแมร์หรือเขมร จามปา รวมทั้งอังกฤษ และฝรั่งเศส

ถึงแม้จะมีภาษาอื่นปะปรายมาบ้างก็ตามแต่สำหรับคำศัพท์ในการอภิธานศัพท์ซึ่งเป็นภาษาเวียดนาม นั้น ผู้วิจัยพบว่า นายหยองหรือผู้แปลเอกสารประวัติศาสตร์ให้เทียนวรรณเป็นผู้เรียบเรียงนั้นได้แปลเอกสาร ต่างๆจากอักษรภาษาจีนมาเป็นคำโดยเฉพาะคำนามนั้น นายหยองได้แปลเป็นภาษาเวียดนามสำเนียงใต้แล้ว เขียนทับศัพท์มาเป็นภาษาไทย แต่เนื่องด้วยปัจจุบันตัวอักษรก๊วกหงือ (chữ Quốc ngữ) นิยมใช้ในการเขียน หรือถ่ายทอดเสียงเป็นภาษาเวียดนาม ผู้เขียนจึงเอาคำนามในพงศาวดารญวนถอดเสียงแล้วเขียนคำเวียดนาม ตัวก๊วกหงือ พร้อมด้วยคำอ่านภาษาไทยไว้ในวงเล็บ โดยที่ผู้วิจัยถ่ายทอดเสียงด้วยสำเนียงเหนือเพื่อ่ง่ายสำหรับ คนไทยในการอ่านออกเสียงได้ถูกต้อง อีกทั้งภาษาเวียดนามสำเนียงเหนือที่ถือว่าเป็นภาษามาตรฐานในปัจจุบัน

ตัวอย่างคำที่นายหยองผู้แปลได้ถ่ายทอดเสียงสำเนียงใต้

กงกว้าง (ตึก) Còng Quán (กง กว้าง) เรือนรับรอง

คำว่า กงกว้าง เป็นสำเนียงใต้ เมื่อผู้วิจัยเขียนเป็นภาษาก๊วกหงือคือ Còng Quán ส่วนคำอ่านผู้วิจัย เขียนในวงเล็บเป็นภาษากลางหรือภาษาทางการว่า กง กว้าง

กลิ่น (แซ่) Trịn (จัญ) ตระกูลจัญ

กลืนกัน	Trịnh Căn (จิ้ง กั้น)
วินตึงเกี้ยง	Hoàng Tiến Cảnh (ฮว่าง เตียน แก่ญ)
เหงวียงวังเหงีย	Nguyễn Văn Nghĩa (เหงียน วัน เหงีย)

สำหรับคำที่ออกเสียงแตกต่างกันชัดเจนคือ ตัว D Gi R สำเนียงใต้ ออกเสียงเป็น เยอะ เยอะ เรอะ ตามลำดับ ส่วนสำเนียงภาษาทางการออกเสียงเป็น เสอะ ซี เรอะ ตัวอย่างที่พบเช่น

งียาง (แม่น้ำ)	Nghi Giang (หจิง ชาง)
องค์หันย่อง	Ông Thành Gióng (อง แถ้ง ช้อง) วีรบุรุษแท้ญซ้อง (Thành Gióng)
องค์หุกตึก	Đức Đức (สุก ตึก) มกุฎราชกุมารสุก ตึก องค์รัชทายาทสุก ตึก

2. คำศัพท์ภาษาจีน

คำศัพท์ที่เป็นภาษาจีนเป็นคำศัพท์ที่คนไทยคุ้นเคยกันอยู่ในสังคมไทยในยุคร่วมสมัยผู้แปลและผู้เรียบเรียงพงศาวดารญวนต่อเนื่องมาถึงสมัยปัจจุบัน ทั้งนี้เนื้อหาในพงศาวดารญวนมีส่วนที่กล่าวถึงความสัมพันธ์ระหว่างเวียดนามกับจีนมาตลอดจึงเลี่ยงไม่ได้ที่จะไม่กล่าวถึงคำศัพท์ที่เป็นภาษาจีน นอกจากนี้เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในประวัติศาสตร์เวียดนามในพงศาวดารญวนนั้นมักมีการเปรียบเปรยกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในจีน โดยเฉพาะในวรรณกรรมเรื่องสามก๊ก ผู้เรียบเรียงมักนำมาเปรียบเปรยกับประวัติศาสตร์เวียดนาม ดังนั้นนอกจากจะพบคำศัพท์จีนแล้วยังพบคำศัพท์ในวรรณกรรมสามก๊กปรากฏในพงศาวดารญวนอีกด้วย ตัวอย่างเช่น

กวางจิ่ว จ. (เมือง)	Quảng Châu (กวาง โจว) เมืองกวางโจว (จีน)
กวนอู จ.	Quan Vũ (กวาน หู) กวนอู (จีนฮกเกี้ยน) กวนยหวิ (จีนกลาง)
ซุนกวน จ.	Lại Cung (หล่าย กุง)
ลิ้ใต้ จ.	Lữ Đại (หลือ ต่าย) ลิต้ย หรือ ลิหวิ้ใต้ แม่ทัพแห่งง่อก๊กในช่วงยุคสามก๊ก
หลิงจ่วนเก จ.	Lý Nguyên Gia, Đò hộ (ลี่ เจียน ซา, โต โหะ) ตำแหน่ง โตโหะ ชื่อว่า ลี่ เจียน ซา

นอกจากภาษาเวียดนามแล้ว ผู้แปลและผู้เรียบเรียงได้แปลคำนามบางคำเป็นภาษาจีน ส่วนใหญ่เป็นสำเนียงฮกเกี้ยน ซึ่งเป็นสำเนียงที่ปัญญาชนผู้รู้ภาษาจีนในไทยสมัยต้นรัตนโกสินทร์จนถึงรัชกาลที่ 5 นิยมใช้กันอย่างแพร่หลาย อีกทั้งยังเป็นคำที่คุ้นเคยในสังคมไทยโดยเฉพาะคำที่มาจากวรรณกรรมเรื่องสามก๊กนั่นเอง สำหรับภาษาจีนปัจจุบันในไทยมีหลายสำเนียงด้วยกัน แต่ที่ปัญญาชนผู้รู้ภาษาจีนให้การยอมรับคือภาษาจีน

กลางมากกว่าจีนท้องถิ่นฮกเกี้ยนหรือแต้จิ๋วที่ยังคงนิยมใช้กันก็ตาม ดังนั้นผู้วิจัยจึงอธิบายเพิ่มคำอ่านศัพท์ภาษาจีนสำเนียงฮกเกี้ยนของผู้แปลและผู้เรียงเรียงพงศาวดารญวนมาเป็นคำอธิบายเพิ่มเติมหลังจากวงเล็บคำอ่านภาษาเวียดนาม ให้ใกล้เคียงสำเนียงภาษาจีนกลาง เช่น

อ่องควง จ.	Vương Khoan (เวือง ควาน)
กู่เอียง จ. (เมือง)	Quế Dương (เกว๋ เซียง) เมืองกู่หยาง ประเทศจีน
เขียนหลงฮ่องเต้ จ.	Càn Long (ก่าน ลอง) Thanh Cao Tông (แทนู กาว ตง) จักรพรรดิเขียนหลงแห่งราชวงศ์ชิง (ชิงเกาจฮ่องเต้) เขียนหลงฮ่องเต้ (สำเนียงจีน ฮกเกี้ยน)
เจ็กเซียงฮ่องเต้	Ngọc Hoàng thượng đế (หย็อก หว่าง เทือง เต้) เทพเจ้าจักรพรรดิหยก ไทย เรียกว่า เจ็กเซียงฮ่องเต้ (ภาษาไทย เจ็ก (แต้จิ๋ว) เซียน (ฮกเกี้ยน) ฮ่องเต้ (ฮกเกี้ยน) หรือเทพเจ้าแห่งสวรรค์ในลัทธิเต๋า เป็นที่นับถือของคนจีน เวียดนาม เกาหลี
ม้าเฉียว จ.	Mã Siêu (หมา เซียว) ม้าเฉียว (จีนฮกเกี้ยน) หม่าเซา (จีนกลาง)
ห้ำเอียง (เมือง)	Hàm Dương (ห่าม เซียง) เมืองเซียนหยาง (ห้ำเอียง ตามภาษาจีนฮกเกี้ยน) เป็นเมืองหลวงของประเทศจีนในสมัยราชวงศ์ฉิน หรือมณฑลนครซีอาน

3. คำศัพท์ซ้ำ

คำศัพท์ซ้ำคือคำศัพท์ที่เขียนหรือสะกดคำไม่เหมือนกันแต่เป็นคำเดียวกันเดียวกันซึ่งผู้วิจัยพบคำศัพท์ซ้ำหลายคำด้วยกัน ส่วนใหญ่จะเขียนแตกต่างกันเล็กน้อย เช่น ต่างกันตัวอักษรนำ สระ วรรณยุกต์ ตัวสะกด ทั้งนี้ น่าจะเกิดจากการพิสูจน์อักษร หรือการเรียงพิมพ์ อย่างไรก็ตามเมื่อเอาคำหลายนี้ที่พบกระจัดกระจายคำมาเรียงลำดับตัวอักษรแล้วมักจะเป็นคำที่อยู่ติดกันไปโดยปริยาย หรืออยู่ใกล้กันโดยคำอื่นมาคั่นบ้าง เช่น

กวางไส จ. (เมือง)	Quảng Tây (กว่าง เตีย) เมืองกวางสี
กวางไส จ. (เมือง)	Quảng Tây (กว่าง เตีย) เมืองกวางสี
เก็งเยอหายไซว (ปากแม่น้ำ)	cửa biển Cần Giò (เกือ เปียน เกิน เส่อ) ปากน้ำเกินเส่อ ปัจจุบันอยู่ในเขตไซง่อน
เก็งเห่หายไซว (ปากน้ำ)	cửa biển Cần Giò (เกือ เปียน เกิน เส่อ) ปากน้ำเกินเส่อ ปัจจุบันอยู่ในเขตไซง่อน
คั้นว่า (เมือง)	Khánh Hòa (แค้ญ ฮว่า) เมืองแค้ญฮว่า
คั้นหวอจี (กองทหาร)	chi Khánh võ (ชี แค้ญ หวอ)

คันท่า (เมือง)	Khánh Hoà (แค้ง ฮว่า) เมืองแค้งฮว่า
เซิงไต (เมือง)	Sơn Tây (เซิน เตีย) เมืองเซินเตีย
เซิงไต (เมือง)	Sơn Tây (เซิน เตีย) เมืองเซินเตีย
เซิงไต (เมือง)	Sơn Tây (เซิน เตีย) เมืองเซินเตีย
ต่ายเก๋ม (ด่าน)	Đồn Đại Nại (โตน ต่าย หน่าย)
ต่ายเก๋มบัว (ด่าน)	Đồn Đại Nại (โตน ต่าย หน่าย)
ฮ่านเล็ม	Hàn lâm viện (ห่าน เลิม เหวียน) สำนักราชบัณฑิต หรือ ราชบัณฑิตยสภา
ฮ่านเล็มเหวียน	Hàn lâm viện (ห่าน เลิม เหวียน) สำนักราชบัณฑิต หรือ ราชบัณฑิตยสภา
ฮ่ามเล็มเหงวียง	Hàn lâm viện (ห่าน เลิม เหวียน) สำนักราชบัณฑิต หรือ ราชบัณฑิตยสภา
ฮ่ามเลิมเหวียง	Hàn lâm (ห่าน เลิม việu) สำนักราชบัณฑิต หรือ ราชบัณฑิตยสภา

4. คำนามที่เป็นชื่อคน

สำหรับคำนามที่เป็นชื่อคนที่ปรากฏในพงศาวดารญวนนั้นมีทั้งคำนามชื่อบุคคลที่ซ้ำและพบเห็นได้บ่อยซึ่งเป็นบุคคลสำคัญ และคำนามชื่อบุคคลที่นานๆจะปรากฏเจอหรือปรากฏเพียงครั้งเดียว ทั้งนี้สำหรับคำนามชื่อคนหรือบุคคลสำคัญนั้นผู้วิจัยจะอธิบายเพิ่มเติมเพื่อขยายความหรืออำนวยความสะดวกในการสืบค้นต่อยอดต่อๆ ซึ่งสอดคล้องกับจุดประสงค์ในการทำวิจัยครั้งนี้

สำหรับชื่อกษัตริย์ พระราชวงศ์ หรือขุนนางชั้นผู้ใหญ่ ผู้วิจัยได้พบว่า บุคคลเหล่านี้คนๆหนึ่งมีหลายชื่อด้วยกัน กล่าวคือ ชื่อที่พ่อแม่ตั้งตอนเกิด ชื่อที่ได้รับสถาปนาหรือราชอิสริยยศที่ได้รับแต่งตั้งจากกษัตริย์ ชื่อยศตำแหน่งในหน้าที่การงาน ชื่อที่สถาปนาเมื่อขึ้นครองราชย์ หรือ ชื่อตามสถานภาพของบุคคลที่เปลี่ยนไป รวมทั้งชื่อที่ได้รับสถาปนาหลังจากถึงแก่กรรม หรือแม้แต่สมญานามที่คนสมัยปัจจุบันเรียกหรือกล่าวขานกัน เป็นต้น ทั้งนี้ผู้วิจัยได้อธิบายเพิ่มเติมบางคำศัพท์ เช่น

กษัตริย์ชาลอง

กาวว่างเหงวียงจิว Cao Hoàng Nguyễn Chúa (กาว ฮว่าง เหงียน จิว) ชื่อสถาปนาพระราชอิสริยยศของเหงียน ฟุก แอฮู (Nguyễn Phúc Ánh) ก่อนสถาปนาตนเป็นกษัตริย์ชาลอง นอกจากนี้ในพงศาวดารญวนยังเรียกชื่ออื่นอีก เช่น องค์เทียนสื่อ ยาล็องกาวว่างเต้

- ยาล่องกาว่างเต้ Thé tổ cao hoàng đế Gia Long (เท้ โต้ กาว ฮว่าง เต้ ชา ลอง) กษัตริย์ชาลอง แห่งราชวงศ์เหงียน
- เหงวียงเพือกเหวียน / เหงวียงเพือกบ็อก / เหงวียงเพือกอัน Nguyễn Phúc Ánh (เหงียน ฟุก แอญ) / องค์ เทียนสือ กษัตริย์ชาลอง ไทยเรียกกันหลายชื่อว่า ยาลอง องค์เทียนสือหรือองค์ เชียงสือ ซึ่งมาจากเทียนตื้อใน (โอรสสวรรค์)
- องค์เทียนสือ Nguyễn Phúc Ánh (เหงียน แอญ / เหงียน ฟุก แอญ) เหงียน แอญ หรือ เหงียน ฟุก แอญ ต่อมาได้เป็นกษัตริย์ชาลอง ไทยเรียกกันหลายชื่อว่า ยาลอง องค์เทียนสือ หรือองค์เชียงสือ ซึ่งมาจากเทียนตื้อ (โอรสสวรรค์) ทั้งนี้ชื่อองค์เทียนสือ หรือองค์ เชียงสือ ใช้เรียกชื่อเหงียน แอญขณะที่ลี้ภัยอยู่ที่เมืองไทย
- เลวันเสียด
- เลวังเหยวียด Lê Văn Duyệt (เล วัน เสียด) แม่ทัพใหญ่ในการปราบปรามพวกเตยเซิน เล วัน เสียด ทรงอิทธิพลในราชสำนักเหงียนยุคกษัตริย์ชาลองและมินหม่าง
- เลวังเหยวียดเถื่องกง Lê Văn Duyệt đại thần quận công (เล วัน เสียด ด่ายเถิ่น เกวีน กง) เล วัน เสียด คือ แม่ทัพใหญ่ในการปราบปรามพวกเตยเซิน และทรงอิทธิพลในราชสำนัก เหงียนยุคกษัตริย์ชาลองและมินหม่างเป็นอย่างมาก
- บ้ำดาหลก
- บ้ำดาล Bá Đa Lộc (บ้ำ ดา หลก) Pierre Joseph Georges Pigneau de Behaine หรือ เรียกสั้นว่า Pigneau de Behaine บาทหลวงชาวฝรั่งเศสผู้มีส่วนร่วมในการ ช่วยเหลือกษัตริย์ชาลองล้มราชวงศ์เตยเซินได้สำเร็จและสถาปนาราชวงศ์เหงียน ครองดินแดนเวียดนามทั้งหมด
- ท้ายตื้อพ้อบินญรุงกุงกง (ยศฐาบรรดาศักดิ์) thái tử Thái phó Bi Nhu quận công (ท้าย ตื้อ ท้าย พ้อ บี ญือ เกวีน กง) กษัตริย์ชาลองได้สถาปนายศฐาบรรดาศักดิ์แก่บ้ำ ดา หลก (Bá Đa Lộc / Pigneau de Behaine) บาทหลวงฝรั่งเศสครั้งเมื่อท่านแก่กรรม สุสานบ้ำ ดา หลกฝังไว้ที่เมืองชาติญมีชื่อว่า ลังชาก่า (Lăng Cha Cả)
- ฝุงฮึง
- บั้งฮึง Phùng Hưng (ฝุง ฮึง) ฝุง ฮึง (Phùng Hưng) หนึ่งในผู้นำที่ต่อต้านราชวงศ์ถัง ทั้งนี้มีฉายา โบ้กายด่ายเวือง (Bố Cái Đại Vương)

โบ๊กาย่ายเวือง Bó Cái Đại Vương (โบ๊ ก้าย ต่าย เวือง) ฉายาของฝู่ง ฮึง (Phùng Hưng) หนึ่งในผู้นำที่ต่อต้านราชวงศ์ถัง ทั้งนี้ในฉายา คำว่า Bó (โบ๊) หมายถึง พ่อ Cái (ก้าย) หมายถึงแม่ Đại (ต่าย) หมายถึง.ใหญ่ มหา Vương (เวือง) หมายถึงผู้ปกครอง กษัตริย์

พระพันปีหลวง

โต้ว่างโหว่ Đổ hoàng hậu (โด้ ฮว่าง โห้ว) Đổ Phu nhân - Cảm Thánh phu nhân (โด้ ฟู ญิน - กำม แท้ญ ฟู ญิน) พระพันปีหลวงลัญ เจี้ยว (Linh Chiếu hoàng thái hậu)

นางภูญูริน Đổ Phu nhân - Cảm Thánh phu nhân (โด้ ฟู ญิน - กำมแท้ญ ฟู ญิน) พระพันปีหลวงลัญ เจี้ยว (Linh Chiếu hoàng thái hậu)

บางกรณีชื่อในพงศาวดารญวนมีชื่อแตกต่างจากชื่อจริงเป็นอย่างมาก แต่ด้วยบริบทต่างๆ เช่นเวลา สถานที่ เหตุการณ์ บุคคลที่เกี่ยวข้องทำให้สันนิษฐานได้ว่าน่าจะเป็นชื่ออย่างอื่น ส่วนในกรณีที่ผู้วิจัยไม่สามารถเทียบเคียงได้กับเอกสารเวียดนามฉบับต่างๆ ผู้วิจัยจึงได้เขียนอธิบายกำกับว่า ยังไม่พบในเอกสารเวียดนาม ทั้งนี้ ผู้วิจัยได้สืบค้น เทียบเคียง เวลา เหตุการณ์ บุคคล สถานที่ โดยเทียบเคียงกับเอกสารเวียดนามแล้ว แต่ยังไม่พบ ทั้งนี้ค่านามดังกล่าวอาจจะมีหรือไม่มีในเอกสารเวียดนามก็ได้ ต้องศึกษารายละเอียดกันต่อไป

ตั้งอย่างค่านามชื่อบุคคลไม่ตรงกันแต่สามารถเทียบเคียงได้ว่าเป็นผู้ใด และค่านามที่ไม่สามารถระบุได้ เช่น

เหงวียงเตี๋ย Nguyễn Trãi (เหงีเยน จ้าย) กวีเอกของเวียดนาม

เหงวียงเตื่อง Nguyễn Trãi (เหงีเยน จ้าย) กวีเอกของเวียดนาม

เกียดตุ๋น ยังไม่พบในเอกสารเวียดนาม

หลุกโมนฉา (ตำบล) ยังไม่พบในเอกสารเวียดนาม (ช่วงราชวงศ์เตี๋ยเซินและราชวงศ์เหงีเยน)

เหงวียงเทวียง ยังไม่พบในเอกสารเวียดนาม (ช่วงราชวงศ์เล)

เหงวียงวังย៉าม ในเอกสารเวียดนามสมัยเตี๋ยเซิน ไม่ปรากฏชื่อ เหงวียง วัง ย៉าม ในเหตุการณ์เดียวกันเอกสารเวียดนาม แต่พบบุคคลชื่อ Đào Công Giản (ด่าว กง ซาน) และ Phạm Văn Diễm (ฝ่าม วัน เตียม) ฝ่ายเตี๋ยเซินมีพฤติกรรมเหมือนเหงวียงวังย៉าม ในพงศาวดารญวน

5. คำนามที่เป็นภูมินามสถานที่

คำนามที่เป็นภูมินามสถานที่ซึ่งปรากฏในพงศาวดารญวนเป็นคำนามที่ร่วมสมัยเมื่อร้อยปีที่ผ่านมามีหลายคำได้เปลี่ยนแปลงชื่อเรียกไปตามยุคสมัย ทั้งนี้ผู้วิจัยได้พยายามเขียนอธิบายชื่อดั้งเดิมสมัยโบราณ ชื่อร่วมสมัยกับยุคที่เขียนพงศาวดารญวน และชื่อที่นิยมเรียกกันในปัจจุบัน ดังนั้นคำต่างกันที่ใช้ชื่อสิ่งเดียวกันทำให้เราทราบถึงยุคสมัยได้ ชื่อเรียกคำนามดังที่กล่าวมาข้างต้นส่วนใหญ่เป็นชื่อเมืองโบราณ แม่น้ำ ภูเขา ตัวอย่างเช่น

ต้าพางหายไซว (ปากน้ำ)	cửa biển Đà Nẵng (เกือ เบียน ต่า หนัง) ปากน้ำต้าหนัง เป็นปากแม่น้ำห่าน (Sông Hàn) เมืองต้าหนัง หรือเมืองดานัง
ด่ายเจี่ยมหายไซว (ปากน้ำ)	cửa biển Đại Chiêm (เกือ เบียน ด่าย เซียม) ปัจจุบันเรียกว่าเกือด่าย (Cửa Đại) เป็นปากแม่น้ำทูบอน (Thu Bồn) เมืองฮอยอัน หรือ เมืองโหยฮาน (Hội An)
ถุ่นฮาน (ปากน้ำ)	Cửa Thuận An (เกือ ถเวิน ฮาน) เกือถเวินฮานใช้เรียกปากแม่น้ำเฮือง เมืองเว้เดิม เรียกว่า cửa Eo (เกือแอว) cửa Nộn (เกือโหน่น)
ดักกงหายไซว	cửa biển Đốc Công (เกือ เบียน ดัก กง) (Ông Đốc องดัก) ปากแม่น้ำดักกง (องดัก)
ดักเซิง (เขา)	núi Độc (นุ้ย ดก) ปัจจุบันคือ núi Hung Thịnh (นุ้ย ฮึง ถิญ)
โหยฮัง (ปากน้ำ)	cửa biển Hội Thống (เกือ เบียน โหย ฮัง) / cửa Hội (เกือ โหย) ปากแม่น้ำลาม (sông Lam)
ฮุนหายไซว (ปากน้ำ)	cửa biển Cù Huân (เกือ เบียน กู ฮเวิน) ปัจจุบันเป็นปากแม่น้ำก้าย เมืองญาจาง (Sông Cái Nha Trang) อดีตเรียกว่าแม่น้ำฟูหลก แม่น้ำกู (sông Phú Lộc, sông Cù)
เซิงนามห้าโหน่ย (เมือง)	Sơn Nam Hà Nội (เซิน นาม ห่า โหน่ย) ชื่อเรียกเขตปกครอง (xứ ชื่อ) บริเวณรอบๆฮานอย ใช้เรียกตั้งแต่ราชวงศ์เลถึงราชวงศ์เหงียน
เตี๋ยฮวาน	Trùng An (เจื่อง ฮาน) เมืองเจื่องฮาน (ตามผู้แปลพงศาวดารญวนหมายถึงชื่อเดิมของเมืองฮานอย)
ทังลือ่งทั้น (เมือง)	Thăng Long thành (ทัง ลอง แถ่ญ) เมืองทังลองแถ่ญ ป้อมปราการเมืองทังลองใจกลางเมืองฮานอย อดีตภายในป้อมเป็นเขตเมืองชั้นในประกอบไปด้วยพื้นที่ราชสำนัก พระราชวัง สถานที่บริการงานแผ่นดิน วัด ศาลเจ้า ป้อมปราการเมืองทังลอง

	เดิมชื่อว่าต่ายลา ต่อมา ค.ศ. 1010 กษัตริย์ลี ท้าย โต (Lý Thái Tổ) เปลี่ยนชื่อป้อมเป็นทั้งลองแก่ญ
ถุ่นว่า (หัวเมือง)	phủ Thuận Hoá (ฝู เถวิน ฮว่า) หัวเมืองเถวินฮว่า เขตของหัวเมืองเถวินฮว่า ครอบคลุมกว้างปี่ญ หว่างจิ เพื่อเทียบเฮว (เว)
ถุ่นว่า (เมือง)	Thuận Hoá (เถวิน ฮว่า) Phú Xuân (ฟู่ซวน) เมืองฟู่ซวนศูนย์กลางของ phủ Thuận Hoá (ฝู เถวิน ฮว่า) ชื่อเดิมของเมืองเวก่อนกษัตริย์ซาหลงสถาปนาราชวงศ์เหงียน
เว (เมือง)	Huế (เฮว) เมืองเว
ไซ่ง่อน (เมือง)	Sài Gòn (สาย ก่อน) เมืองไซ่ง่อน เป็นชื่อเมืองที่เพี้ยนมาจากเมืองของเขมรชื่อว่า ไพรย อังกอร์ หรือ ไพรนคร (Prey Nokor) ค.ศ. 1623 เจ้าตระกูลเหงียนแห่งเมืองเว (chúa Nguyễn) ได้บุกเบิกที่ดินปากแม่น้ำโขง โดยได้ขออนุญาตพระเจ้าไชยเชษฐาที่ 2 (Chey Chettha II) -ขอตั้งด่านขนอนที่ไพรนคร (ปัจจุบันคือบริเวณเขตเดินปี่ญ เมืองไซ่ง่อนหรือนครโฮจิมินห์) และ คาสกรอไบย (Kas Krobei) ปัจจุบันคือ เบินแจ้ Bén Nghé แปลเป็นไทยว่าลูกทำควาย หรือทำลูกกระป๋องตามรากศัพท์เดิมของภาษาเขมร)
ไซ่ง่อนยาดิน (เมือง)	Sài Gòn-Gia Định (สาย ก่อน ซา ดี่ญ) หัวเมืองไซ่ง่อน-ซาดีญ (เอกสารประวัติศาสตร์ไทยนิยมเขียนว่า ยาดี่ญ) ยุคอาณานิคมเป็นจังหวัดไซ่ง่อน-ซาดีญ 1976 เปลี่ยนชื่อเป็น Thành phố Hồ Chí Minh (แก่ญ โพ โห่ จี มิญ) ไทยเรียกว่า นครโฮจิมินห์
ยาดิน (เมือง)	Gia Định (ซา ดี่ญ) เมืองซาดีญ ในเอกสารประวัติศาสตร์ไทยนิยมเขียนว่า ยาดี่ญ ปัจจุบันคือส่วนหนึ่งของเมืองไซ่ง่อน

6. คำนามชื่อยศ ตำแหน่งในสมัยราชวงศ์เหงียน

คำนามที่เป็นชื่อยศตำแหน่งของขุนนาง นายทหาร เจ้าเมือง ในสมัยราชวงศ์เหงียนจะมีการสถาปนาแต่งตั้งเพิ่มขึ้นมากหลายตำแหน่ง แต่ละตำแหน่งจะมีชื่อเรียกที่ยาวขึ้นทั้งนี้เป็นเพราะสมัยราชวงศ์เหงียนมีดินแดนที่ขยายกว้างขึ้น การบริหารงานมีความซับซ้อนขึ้น ดังนั้นจึงมีตำแหน่งเกิดขึ้นมากมามากอีกทั้ง เนื้อหาในพงศาวดารถวญส่วนใหญ่เป็นช่วงราชวงศ์เหงียนเช่นกัน คำศัพท์ส่วนใหญ่จึงเป็นคำในสมัยราชวงศ์เหงียนเป็นส่วนใหญ่

ตัวอย่าง ยศ ตำแหน่ง เมืองที่แต่งตั้งขึ้นใหม่ในสมัยราชวงศ์เหงียน ตัวอย่างเช่น

- ดักเต็งผู้เวิกตายโตดักเทื่องเตรื่องกุนอีเก็มเจื่องเหวสี่อ (ตน. นายทหาร) Đặc tiến phụ quốc thượng tướng quân Cẩm y vệ chuồng vệ sự chuồng cơ (ดัก เตี้ยน ผู้ ก๊วก ถื่อง เตื่อง เกวิน เก็ม อี เหวะ ฉื่อง เหวะ สี ฉื่อง เกอ) ตำแหน่งนายทหารชั้นผู้ใหญ่
- ดินเตริง (เมือง) tỉnh Định Tường (ดีญู ดีญู เตื่อง) ดินเตื่อง (เมือง) Định Tường (ดีญู เตื่อง) เมือง ดีญูเตื่อง ดินเตื่อง (เมือง) Định Tường (ดีญูเตื่อง) จังหวัดดีญูเตื่อง เป็นจังหวัด ตั้งขึ้นปากแม่น้ำโขงตามแนวแม่น้ำเตียนซาง (sông Tiền) Giang เมื่อ ค.ศ. 1832 ในสมัยกษัตริย์มิญหม่าง ปัจจุบันคือจังหวัดเตียนซาง (Tiền Giang) เป็นแจ (Bến Tre) และ ด่งห้าบ (Đồng Tháp)
- เงวียงชะว้ายต่งเกว๊กจิ้นเตื่องบั้นอ้านเวื่อง Đò nguyên súy tổng quốc chính thượng phụ Bình An Vương (โต เงียน สวี ทัง ก๊วก จีญู ถื่อง ผู้ บิญ อาน เวื่อง) แม่ทัพมีความชอบต่อ แผ่นดิน
- ดักเต็งผู้เวิกตายโตดักเทื่องเตรื่องกุนอีเก็มเจื่องเหวสี่อ (ตน. นายทหาร) Đặc tiến phụ quốc thượng tướng quân Cẩm y vệ chuồng vệ sự chuồng cơ (ดัก เตี้ยน ผู้ ก๊วก ถื่อง เตื่อง เกวิน เก็ม อี เหวะ ฉื่อง เหวะ สี ฉื่อง เกอ) ตำแหน่งนายทหารชั้นผู้ใหญ่
- ตำเตวี่ยนพ็องตำโหวกว้างหวอเก็ยงววยตริงหวอ Ban trực tả, Tuyển phong hậu, Quảng võ, Cường uy, Tráng võ (บาน จิก ตำ เตวี่ยน พอง โฮ้ว กวาง หวอ เก็ยง อวี จ้าง หวอ) 5 ด้านกองกลางย่อยเมืองไซ่ง่อนซึ่งเป็นหนึ่งในห้าด้านใหญ่ (กองทัพ) ของเมืองไซ่ง่อน (ด้านกองกลาง ด้านกองหน้า ด้านกองซ้าย ด้านกองขวา ด้านกองหลัง)
- บักพัน (เมือง) Bắc Thành (บัก แก่ญู) ระบบการปกครองหัวเมืองเหนือในยุคกษัตริย์ซาลองและ กษัตริย์มิญหม่าง แห่งราชวงศ์เหงียน
- ฟี่ลื่องด่ายเทวี่ยน (เรือ) tàu Long phi (đại thuyền) (เต่า ลอง ฟี่ - ด่าย เถวี่ยน) เรือลองฟี่ (เรือใหญ่)
- ฮ่านเล็มถึเทอฝุงจี (ตน. ขุนนาง) Hàn lâm viện thị thư phụng chỉ (ห่าน เลิม เหวี่ยน ถึ ทื่อ ฝุง จี) ตำแหน่งขุนนางในราชบัณฑิตสภา เป็นตำแหน่งที่ตั้งขึ้นมาใหม่เมื่อ ค.ศ. 1802 สมัยกษัตริย์ซาลอง

ข้อเสนอแนะและข้อเสนอแนะ

ตามหนังสือ พงศาวดารญวน ฉบับนายหยงทหารปืนใหญ่แปล เทียนวรรณเรียบเรียงนั้นได้แปลและเรียบเรียงจากจดหมายเหตุภาษาเวียดนามนั้น ถึงแม้ในหนังสือได้บอกว่าแปลจากจดหมายเหตุภาษาเวียดนามนั้นแต่ยังไม่แน่ชัดว่าผู้แปลได้แปลมาจากเอกสารใดบ้าง เอกสารน่าจะเป็นภาษาจีนเพราะสมัยนั้นยังไม่นิยมใช้ตัวอักษรเวียดนามจื๋อ กว๋ก หื๋อ (chữ Quốc ngữ) และเอกสารประวัติศาสตร์มีการแปลเป็นและพิมพ์ภาษาเวียดนามในทศวรรษที่ 1960 เป็นต้นมา ส่วนพงศาวดารญวนได้แปลและเรียบเรียงเมื่อ ค.ศ. 1899-1901 ซึ่งในยุคนั้นเอกสารพงศาวดารของเวียดนามยังไม่มีแปลเป็นภาษาเวียดนามเลย

ส่วนพงศาวดารญวนใช้ในการวิจัยครั้งนี้ที่เป็นฉบับตีพิมพ์ครั้งล่าสุด ค.ศ. 2017 ได้คัดลอกฉบับพิมพ์ครั้งที่สองเมื่อ ค.ศ. 1966 โดยปรับปรุงตัวเขียนคำเดียวกันให้ตรงกันทั้งฉบับ ส่วนตัวเขียนตัวสะกดยังคงตามต้นฉบับที่คัดลอกมา ถึงแม้จะมีการปรับปรุงบ้างเพียงเล็กน้อย แต่เมื่อผู้วิจัยได้จัดทำอภิธานศัพท์ พบว่ายังคงมีคำเดียวกันแต่สะกดต่างกันดังตัวอย่างข้างต้น หลายคำเป็นภาษาเวียดนามที่ปัจจุบันไม่นิยมใช้กันแล้ว ดังนั้นการพิมพ์พงศาวดารญวน ฉบับ ค.ศ. 2017 ถือว่าคงไม่ได้แก้ไขอะไรมากนัก แต่ด้วยคุณค่าของหนังสือพงศาวดารญวน ที่ผู้แปลและผู้เรียบเรียงได้อุตสาหะจัดทำขึ้นเมื่อเทียบกับเอกสารเวียดนามที่เป็นจดหมายเหตุและพงศาวดารแล้วยังมีความพิเศษกว่ากล่าวคือ เป็นการคัดสรรพงศาวดารเวียดนามหลายๆฉบับมาแปล แล้วเรียงต่อตามลำดับเวลาได้ยาวนานกว่าพงศาวดารที่เป็นต้นฉบับที่กล่าวถึงเพียงยุคใดยุคหนึ่ง หรือหลายยุคแต่ไม่ยาวยาวถึงปลายคริสต์ศตวรรษที่ 19 โดยเฉพาะส่วนที่หนึ่งหรือเล่มหนึ่งในพงศาวดารญวนมีความยาวนานกว่าพงศาวดารเวียดนามหลายๆ ส่วนที่สองหรือเล่มที่สองเป็นเนื้อหาของราชวงศ์เหงียนโดยเน้นหนักช่วงก่อนกษัตริย์ซาลองครองราชย์ รวมทั้งสองส่วนแล้วหนังสือพงศาวดารญวนมรยุคสมัยต่างรวมกันยาวนานกว่าเอกสารต้นฉบับที่นำมาแปล

ข้อเสนอแนะสำหรับการอ่านเอกสารจำพวกพงศาวดารเวียดนามที่เขียนเป็นภาษาเวียดนามนั้นแท้จริงไม่ใช่เป็นเอกสารต้นฉบับ เพราะอดีตเวียดนามใช้การบันทึกด้วยตัวอักษรจีนดังนั้นการอ่านจากภาษาเวียดนามปัจจุบันเท่ากับอ่านจากภาษาที่แปลมาจากภาษาจีนอีกครั้งหนึ่ง บางครั้งเอกสารภาษาเวียดนามที่แปลออกมาและตีพิมพ์อาจจะถูกตัดทอน ดัดแปลง คัด ตีความอคติเลือกเฉพาะที่ไม่ขัดต่ออุดมการณ์ของรัฐและพรรคคอมมิวนิสต์โดยเฉพาะประวัติศาสตร์ช่วงราชวงศ์เต๋ยเซินและราชวงศ์เหงียนได้มีการตีความแตกต่างกัน ในพงศาวดารญวนที่ผู้วิจัยจัดอภิธานศัพท์เรียกพวกเต๋ยเซินว่าพวกกบฏ ส่วนทางเวียดนามปัจจุบันเรียกพวกเต๋ยเซินว่าเป็นวีรบุรุษและราชวงศ์เหงียนเป็นพวกขายชาติ ดังนั้นเพื่อความเข้าใจประวัติศาสตร์เวียดนามอีกมุมมองหนึ่งที่ต่างกับหนังสือเวียดนามยุคสมัยปัจจุบัน ผู้อ่านสามารถนำหนังสือพงศาวดารญวนมาใช้ศึกษาเบื้องต้นเป็นพื้นฐานก่อนอ่านเอกสารอื่นๆแล้วต่อยอดด้วยการอ่านเอกสารเวียดนามตามมาที่หลัง

แต่ด้วยการสะกดถ่ายถอดเสียงหนังสือพงศาวดารญวนทำให้เข้าใจผิดเพี้ยนไม่ตรงกับภาษาเวียดนาม การสืบค้นต่อยอดคงไม่ง่ายมากนัก ผู้วิจัยจึงเห็นว่า นับตั้งแต่การจัดทำและจัดพิมพ์พงศาวดารญวนมาหลายครั้งซึ่งมีความยาวนานมานานกว่าร้อยปีแล้วยังไม่มีการปรับปรุงใดๆมากนัก ดังนั้นควรนำเอางานวิจัยนี้ไปปรับปรุงแก้ไข เพิ่มเติมในการพิมพ์ครั้งต่อไป โดยชื่อค่านามภาษาเวียดนามคำต่างๆควรเขียนเป็นภาษาไทยที่ถ่ายถอดเสียงเวียดนามสำเนียงมาตรฐานปัจจุบัน และมีภาษาเวียดนามกั๊กหรือกำกับไว้ในวงเล็บตามที่ผู้วิจัยได้ทำอภิธานศัพท์ลงไปในการพิมพ์ครั้งใหม่ด้วย เพื่อเป็นการส่งเสริมการอ่าน การวิจัยประวัติศาสตร์ให้กับนักอ่านนักประวัติศาสตร์ชาวไทยมีแหล่งข้อมูลอ้างอิงที่น่าเชื่อถือ และมีความหนักแน่นมากยิ่งขึ้น สามารถสืบค้นต่อยอดได้มากกว่าเดิม อีกทั้งสามารถเปรียบเทียบ ประเมินคุณค่าของหลักฐานทางประวัติศาสตร์ในมุมมองของฝ่ายไทยในอดีตเมื่อร้อยปีที่ผ่านมาซึ่งอยู่ร่วมสมัยกับราชวงศ์เหงียนเปรียบเทียบกับเอกสารเวียดนาม เอกสารฝรั่งเศส ผู้วิจัยหวังว่าถ้ามีการปรับปรุงแก้ไขพงศาวดารญวนน่าจะเป็นการยกระดับข้อมูล และเป็นเอกสาร หลักฐานทางเลือกหนึ่ง สร้างสมดุลจากข้อมูลหลายฝ่าย เท่ากับว่าเป็นการลดทอนอคติลดทอนอัตวิสัย ซึ่งถือได้ว่าเป็นหนึ่งในปรัชญาหลักของการสร้างงานประวัติศาสตร์

บรรณานุกรม

หนังสือ

พงศาวดารญวน (เวียดนามสี่กั๊ก). (2560). เทียนวรรณ, เรียบเรียง ; นายหยองกองทหารปืนใหญ่, แปล.

นนทบุรี : ศรีปัญญา.

เหงียน ถิ เขียม. (2021). *ตำรา ภาษาเวียดนามในชีวิตประจำวัน*. กรุงเทพฯ : Protexst.

Ngô Sĩ Liên; Phạm Công Trứ; Lê Hy; Viện Khoa học xã hội Việt Nam dịch (2004). *Đại Việt sử ký toàn thư*. Hà Nội: Nhà xuất bản Khoa học xã hội.

Ngô Sĩ Liên; Phạm Công Trứ; Lê Hy; Viện Khoa học xã hội Việt Nam dịch (1993). *Đại Việt sử ký toàn thư*. Hà Nội: Nhà xuất bản Khoa học xã hội.

Quốc sử quán , Viện sử học Việt Nam dịch (1960). *Khâm định Việt sử Thông giám cương mục*. Hà Nội: Nhà xuất bản Giáo dục.

Tran, Tuyet Nhung; Reid, Anthony (2006). *Viet Nam: borderless histories (new perspectives in SE Asian studies)*. Madison, Wisconsin: The University of Wisconsin Press.

Trần Trọng Kim (1971). *Việt Nam sử lược*. Sài Gòn: Trung tâm Học liệu xuất bản.

Online

“Đại Việt sử ký” ใน https://vi.wikipedia.org/wiki/Đại_Việt_sử_ký (ออนไลน์ 5 พฤษภาคม 2020)

Viện Hàn lâm Khoa học Xã hội Việt Nam (ราชบัณฑิตยสถานสาขาสังคมศาสตร์แห่งเวียดนาม) "KHÂM ĐỊNH VIỆT SỬ THÔNG GIÁM CƯƠNG MỤC " ใน http://bachkhoatoanthu.vass.gov.vn/noidung/tudien/Lists/GiaiNghia/View_Detail.aspx?ItemID=11579 (ออนไลน์ 5 พฤษภาคม 2020)

“Đại Việt sử ký toàn thư” ใน <https://gacsach.com/gioi-thieu-sach/115182/dai-viet-su-ky-toan-thu.html> (สืบค้นเมื่อ 5 พฤษภาคม 2020)

“ĐẠI NAM THỰC LỤC” ใน <https://sites.google.com/site/sachsvietnam/dai-nam-thuc-luc> (สืบค้นเมื่อ 15 พฤษภาคม 2020)

“Đại Nam thực lục” ใน https://vi.wikipedia.org/wiki/%C4%90%E1%BA%A1i_Nam_th%E1%BB%B1c_l%E1%BB%A5c (สืบค้นเมื่อ 5 พฤษภาคม 2020)

